

2007
1378

Ш16
P52

SƏDNİK PAŞA PİRSULTANLI

00618

PİRSULTAN PİNARI

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

Pirsultan –2007

Redaktor:

Sahib İbrahimli
Azərbaycan Yazıçılar
Birliyinin üzvü

Sədnik Paşa Pirsultanlı (Paşayev)
«Pirsultan pınarı» (şeyrlər)
Gəncə, «Pirsultan» nəşriyyatı, 2007-ci il, 688 səh

Kitabda şair-alimin 1946-cı ildən bu günə qədər qələmə
alınmış şeyrləri cəmlənmişdir.

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Folklor İnstitutu
Elmi Şurasının 2007-ci il 31 oktyabr tarixli 7 sayılı iclasında on
görə qrif verilmişdir ki, «Pirsultan pınarı» kitabındakı şeyrləri
çoxunu müəllif folklor səfərlərində aparılan araşdırmaları ilə
eyni dövrdə yazmışdır.

D Q 0302 A1 – 08

VÖEN - 2300838131

2007

İLAHİ BİR SEVGİ YAŞAR
İÇİMDƏ,
İLAHİ BİR SEVGİ DAŞAR
İÇİMDƏ,
İLAHİ BİR SEVGİ COŞAR
İÇİMDƏ,
SƏDNİKƏM, BİR SEVGİ
DƏNİZİYƏM MƏN,
YUNİS İMRƏLƏRİN BİR
İZİYƏM MƏN.

Sədnik Paşa

ŞEİRLƏRİM MƏNİM HƏYATIM VƏ TƏRCÜMEYİ-HALIMDIR

20 may 1929-cu ildə Gəncə yaxınlığındakı Daşkəsən bölgəsinin Qazaxyolçular kəndində dünyaya göz açmışam. Bu kənd ulu babamız Pirsultanın adını daşıyan, Pirsultan dağının ayağındadır. Eyni zamanda, bizim nəslimizin nəsil-soy adı Pirsultanlılardır. Atamın atası Türk Paşa, anamın atası Türk Səməddir. Hətta mənim çoxbəndli şeirim bir parçasında deyilir:

Ağ qayanı, Arxaşanı,
Türk Səmədi, Türk Paşanı,
Nənəm - o xalı qoşanı,
Sizdə qoyub gəlmədimmi?

İstər Türkiyədəki ulu babalarımızın yurdu Yıldız elləri, Sivas, Banaz köyü, Pirsultan Abdalın faciəsindən sonra Təbrizin 60 kilometrliyində Qasım dağlarının ətəyində bu nəslin bir parçasının saldığı Pirsultan kəndi və mənim doğulduğum kənd füsunkar gözəlliklərə malikdir. Sazın-sözün vurğunu olan bu nəslin adamları həmişə buz bulaqlı, göy çəmənli, bənövşəli-nərgizli təbiətin ağışunda məskən salmışlar. Bu nəslin şəcərəsi Pirsultan Abdaldan bəri məlumdur. Nəslin ilk yazarı və fəxri XVI əsrin böyük sənətkarı Pirsultan Abdaldır. Bundan sonra onun qızı Sənəmin nadir şeirləri əldədir. Yüksək dini təhsil görmüş dayım Abdulkərim gözəl təbə malik olmuşdur.

Bütün tarixi əhvalatları sinəsində yaşıdan 130 il ömür sürmüş Leyli nənəm olmuşdur. Leyli nənəm bir misra da şeir yazmayıb, lakin onun sinəsi folklor xəzinəsi idi. O, mənim ilk müəllimimdir.

Çoxları şeir yaradıcılığına 20-30 yaşında, hətta çox sonralar başlamışlar. Mən isə az qala şeirimlə bərabər doğulmuşam. Mənim dünyaya gəldiyim mühit sazın-sözün sədaları ilə yaşayıb. Mən bu sədalar altında yatıb durmuşam. Leyli nənəmin ulu babamız Pirsultan Abdaldan dediyi şeirlər iliyimə, qanıma hopmuşdur.

Sivas ellərində zilim çalındı,
Camlıb ellər bölüm-bölüm bölündü,
Mən dostdan ayrıldım bağrım dəlindi,
Katib, əhvalımı şaha böylə yaz!

Bəlkə də bu şeir körpəliyimdə nənəmin dilindən eşitdiyim birinci şeir olub.

Nəsil-soyumuzun şair oğlu, din xadimi Abdulkərimin uğursuz taleyi təkcə nənəmin yox, bütün yaxınlarının qəlbini yaralayıb. 1931-ci ildə güllələnməyə aparılarkən Abdulkərim aşağıdakı şeiri bədahətən söyləmişdir:

Dəyməsin sinəmə düşmənlər gülləsi,
Aparın Sivasda asdırın məni.
Yıldız ellərində, Banaz köyündə,
Aparın, o yerdə basdırın məni.

Doğulduğum Qazaxıyolçuların Əyri çayı sel gəlib daşır. Mən çayın sahilində durub, selin gətirdiyi daş- ağaca, ağac kötöklərinə, qollu-budaqlı söyüd ağaclarına tamaşa edirdim. Elə bil həyəcana gəldim. Qəlbim «şeir dilini» açdı.

Qazaxıyolçuların əyrim-üyrüm çayı,
Aşdı-daşdı, sel gəldi, yaman coşdu.

Sən demə, nənəm Leyli arxada dayanıb məni seyr edirmiş. Məni bağrına basdı və dedi: «Allah səni mənə oğlum Kərimə əvəz göndərib. Oğlum Kərim «Quran»a baxıb hey deyərdi: «Sənin bu nəvən gələcəkdə şair və alim olacaqdır».

Tale məni nənəmin də isti qucağından ayırdı. Qardaşına görə məni də güllələyəcəklər deyib, atam anamı məhkəməyə çəkdi. Güclə xatırlayıram, anamın qucağında idim. Anam ağladıqca, onun göz yaşları dodaqlarımın üstünə düşürdü. Həmin vəziyyəti şeirlərimdə sonralar xatırlamışam.

Nə biləsən, sən ananı əməndə,
Mən anamın göz yaşını içmişəm.

Tale elə gətirmişdir ki, mən bir ailənin himayəsindən çıxıb dövlətin himayəsində böyümüşəm və Dəstəfur kənd orta internat məktəbini bitirmişəm. Çox erkən şeir yazdığım üçün adamlar tərəfindən yüksək qayğı görmüşəm. İnsanların maddi yardımını nəticəsində ali təhsil almışam, namizədlik və doktorluq dissertasiyası müdafiə etmişəm. Əllidən artıq kitab, yüzlərlə qəzet və jurnal məqalələri yazmışam. Beynəlxalq simpoziumlarda dəyərli elmi məruzələrlə çıxış etmişəm. Folklor toplamaqla və elmi məruzələr etməklə bərabər Qazaxıstanda, Orta Asiyada, Rusiyada, Almaniyada, Türkiyədə, İranda və başqa yerlərdə olmuşam. Bu yerlərə alim kimi səfər etsəm də, bu gəzmək, görmək mənə saysız mövzular vermiş, yeni-yeni şeirlərin dünyaya gəlməsinə imkan yaratmışdır. Heç təsadüfi deyil ki, Türkiyənin Hacəttəpə universitetində neçə-neçə tələbə mənim yaradıcılığımdan buraxılış işi üçün diplom yazmışdır. O cümlədən «Sədnik Paşa Pirsultanlının poeziyası» adlı mövzu da buraya daxildir. İndiyə qədər «Öz səsim», «Pirsultan bulağı», «İnciçiçəyim», «İlahi bir səs», «Yuxular olmasaydı»,

«Bir içim nəğmə», «Bir çiçək də vətəndi», «Yıldızdağdan əsən külək» adlı şeir kitablarım işıq üzü görmüşdür.

Gəncliyimdə şeirə nikbin ruhla gəlmişəm. Ən gözəl şeirləri Vətənə, onun dağlarına və Səfurə xanımın məhəbbətinə həsr etmişəm. Lakin Səfurə xanımın öz dünyasını vaxtsız dəyişməsi şeirlərimin başının üstünə qəm buludu gətirmişdir. Körpəlikdə valideyn nəvazişi görməməyim, Səfurə xanımın ölümü, ulu babam Pirsultan Abdalın faciəli həyatı istəsəm də, istəməsəm də şeirlərimdən bir sızıltı kimi gəlib keçmişdir. Şeirlərimin içərisində Kəlbəcərə, Qazaxıstana, Almaniyaya, Türkiyəyə və İrana səfərlərim yeni incilər yaratmağıma səbəb olmuşdur. Hətta bunlar gələcək tədqiqatçılara yaxından kömək edəcək və onalara zəngin material verəcək.

Qarabağ müharibəsi, Şuşanın, Laçının, Kəlbəcərin və Göyçənin əldən getməsi mənim ağırlı-acılı şeirlərimin mövzusuna çevrilmişdir. Bu şeirləri kim olur olsun oxuyanda onun qəlbini göynədəcək. Yurd dərdi onun ürəyində pöhrələndəcək.

Mən bu kiçik yazıda təfərrüata varmıram. Çünki bu şeirləri oxuyarkən hər kəs özünə buradan pay götürəcək, gah zövq alıb sevinəcək, gah da qəmə qərq olacaqdır.

Gəncliyimdə Daşkəsən, Kəlbəcər və Goranboy qəzetlərində redaktor olmuşam. 38 ildir ki, bir professor kimi ali məktəbdə gənc nəslin təlim-tərbiyəsi ilə məşğul oluram. Mən aliməm, pedaqoqam, şairəm. Bütün bunlar elmi yaradıcılığım və bədii yaradıcılığım öz təsirini göstərmişdir.

Hər şeydən əvvəl hər kəsə nümunə ola biləcək bir ailə başçısıyam. 3 oğlum, 3 qızım, 3 gəlinim, 3 kürəkənim və 12 nəvəm var. Onlar mənim yaşıl pöhrələrimdir. Pirsultan nəsil soyunun davamçılarıdır. Nəslin hər bir nümayəndəsi böyükü-kiçikli Pirsultan Abdalın, Sənəmin, Abdulkərimin, Sədnikin və Səfurə xanımın şeirlərini əzbər bilirlər. Hətta

övladlarım və nəvələrim Pirsultan Abdalın başladığı yolu davam etdirirlər. Allah rəhmət eləsin, Pirsultan Abdal, sənə! Sənin dağından, çəməninindən şeir çiçəkləri heç zaman əskik olmayacaqdır.

Pirsultan babaya həsr edilmiş yeddi bəndlik qoşmanın iki bəndində deyilir:

Sivasda, Banazda, Yıldız dağında,
Yaşayır bu gün də soyların, baba.
Nəğmənlə oyanır, nəğmənlə yatır,
Bölük-bölük türkmən boyların, baba.

Və yaxud:

Türkə, türk elinə bir iftixarsan,
Sədnikəm, deyirəm, nə bəxtiyarsan.
Harda saz çalınsa, sən orda varsan,
Çətin başa gələr sayların, baba.

*Sədnik Paşa Pirsultanlı,
filologiya elmləri doktoru, professor,
Yazıçılar birliyinin üzvü, respublikanın
Əməkdar müəllimi, Əməkdar mədəniyyət işçisi.*

BİR ÇİÇƏK DƏ VƏTƏNDİ

VƏTƏNDİ

Bir çiçək də Vətəndi,
Bir ləçək də Vətəndi.
Bir budaq də Vətəndi,
Bir yarpaq da Vətəndi.
Ötən bülbul Vətəndi,
Bir topa gül Vətəndi.
Bir yuva da Vətəndi,
Bir koma da Vətəndi.

Qurban olum,
Bir yanı Dərbənd Vətənə.
Qurban olum,
Bir yanı qürbət Vətənə.
Qurban olum,
Təbrizimə, Göycəmə,
Qəlbim büründü qəmə,
Bir qəmim də Vətəndi,
Ürəyim də Vətəndi.

İLƏHİ BİR SƏS

Budağın üstündə yarpaq boydasan,
Səsin bağça-bağa sığışmır, bülbul.
Gör nələr bəxş edib təbiət mənə,
Gözüm gözəllikdən yığışmır, bülbul.

Məni əfsunlayıb ilahi bir səs,
Ayıra bilmirəm özümü səndən.
Özgəyə qıymaram, sənə qıyaram,

Bölərəm şeirimi, sözümü sənnən.

Qoy mən də budaqda oxuyum sənnən,
Bu sevdalı könlüm həvəsə gəlsin.
Eşitsin səsimi dağ şələləsi,
Qarışsın çaylara bu səsə gəlsin.

NİZAMİ BABA

Oyan öz yuxundan Nizami baba,
Bugünkü Gəncəmin cəlalına bax.
Göy-gölü əlində ayna kimi tut,
Bu xoşbəxt Gəncəmin camalına bax.

Axşamlar baxdıqca fəvvarələrə,
Elə bil dağlardan Xoşbulaq gəlib.
Dəyişib şəhərin abı-havası,
Çəmən-çiçək gəlib, buz bulaq gəlib.

Şəhər yaşıllaşır, yollar düzəlir,
Binalar ucalır çinar boyunca,
A Sədnik, gözəllik görmək istəyən,
Doğma Gəncəmizə baxsın doyunca.

YAĞIŞ

Hönkürə-hönkürə gələn buludlar,
Elə bil ruhuma, canıma yağdı.
Meh yağışa, yağış mehə qarışdı,
İkisi bir yerdə qanıma yağdı.
İkimiz də düşdük yağış selinə,
Yağışın əlindən qaça bilmədik.
İçimizdə eşqin qoşa qanadı,

Heyif, qumrular tək uça bilmədik.

Pənahımız oldu Məcnun söyüdlər,
Bizi qoşa çəkdi öz ağuşuna.
Sən də, mən də qurban olaq, ay gözəl,
Bu əziz Vətənin bir yağışına.

GÖZƏLDİ

Gözləri gözəllik axtaran sənəm,
Dağların buludlu başı gözəldi.
Dənizin yovsunu, gölün zanbağı,
Qayanın mamırlı daşı gözəldi.

Çəməndə hər gülün öz gözəlliyi,
Nə yaman tez görür göz gözəlliyi,
Yanaşı qoyasan yüz gözəlliyi,
Nərgizin gözünün yaşı gözəldi.

Kəklikdən, əlində xına görmüşəm,
Şövkün düşüb şirin cana görmüşəm,
Çox göldə yaşılbaş sona görmüşəm,
Sizin gölün yaşılbaş gözəldi.

DAŞKƏSƏN NƏĞMƏSİ

Bu dağların vüqarısan,
Daşkəsən, ay Daşkəsən.
Sərvətlisən, qüdrətlisən,
Daşkəsən, ay Daşkəsən.

İşıqların çiçək-çiçək,
Baxmaq ilə doymaz ürək.

Səninkidir xoş gələcək,
Daşkəsən, ay Daşkəsən.

Xəzinədir daş-torpağın,
Ürək açır hər yaylağın.
Bir aləmdir Xoşbulağın,
Daşkəsən, ay Daşkəsən.

GÜL BİTİRDİ

Gədəbəyə yaz gəlibdi,
Demək, hər yanda bahardır.
Mahı gülə bürünübdü,
Cümlə-cahanda bahardır.

Qımış, ey Gavalı bulaq,
Dodağından bal süzülsün.
Gün dəysin dağlar qarına,
Ərisin, xal-xal süzülsün.

Qoca dağın cavanlaşıb,
Qanlı dağa toy vurdurur.
Qayada xınalı kəklik,
Zirvəsində qartal durur.

Rəng-rəng güllərini gördüm,
Çiçəkləri sayammadım.
Qucaqlayıb can bir oldum,
Bu torpaqdan doyammadım.
A Sədnik, səni dağlara
İstək, məhəbbət gətirdi.
Gözlərində çiçək açıb,

Kirpiyində gül bitirdi.

O ÜRƏYİ SƏN TAPMISAN

Mənim sinəm bir sal qaya,
O qayanı sən çapmısan.
Orda sevən bir ürək var,
O ürəyi sən tapmısan.

Gülüm, bax, o sevən ürək,
Gözün açıb səni görüb.
Sənə elə vurulub ki,
Elə bil Vətəni görüb.

Gözəli sevməyən ürək,
Vətəni də sevə bilməz.
Göz oxşayan, ürək açan,
Çəmənə də sevə bilməz.

Duyğuların ən ülvisi,
Bil ki, yara məhəbbətdi.
Yeni qitə kəşf etmirəm,
Güntək aydın həqiqətdi.

Gəl qoru sevən ürəyi,
Əldən çıxıb yada düşər.
Sən bir dəniz, mən bir dəniz,
Aramıza ada düşər.

GÜNƏŞ VƏ BULUD

Buluddan bircə içim,

Su istər doğan Günəş.
Verməsə bərk inciyər,
Durar ondan yan Günəş.

Bulud dağlara enər,
Yayılar yuxa-yuxa.
Qorxar, doğma dağları,
Günəş yandırıb-yaxa.

PİRSULTAN PİNARI

Suyun şərbət, suyun baldı,
Baldı, Pirsultan pınarı.
Daşların mərcandı, ləldi,
Ləldi, Pirsultan pınarı.

Qayaların bir xəyalı,
Qartalların qanad çaldı,
Çəmənlərdə gözüm qaldı,
Qaldı, Pirsultan pınarı.

Ay bulaq, yolların güldü,
Sonaların suya gəldi.
Sular ördək, qazla doldu,
Doldu, Pirsultan pınarı.

Bu nə görüş, nə vüsaldı,
Köynəyi lələdən aldı.
O qız ürəyimi çaldı,
Çaldı, Pirsultan pınarı.
Nənəm, sən deyənlər oldu,
Sədnikə yadigar qaldı,
Pir Abdaldan payın aldı,

Aldı, Pirsultan pınarı.

XOŞBULAQDA

Koroğlu burdan keçəndə,
İgidlərə yurd seçəndə,
Qırat suyundan içəndə,
İzi qaldı Xoşbulaqda.

Neçə dəli keçdi çapar,
Sal daşlarda nal izi var.
Dəlilərdən – Dəli Qoşqar,
Özü qaldı Xoşbulaqda.

Sədnik, gəzdik, doğma yurdu,
Dağı nurdu, daşı nurdu.
Qartal balasın uçurdu,
Gözü qaldı Xoşbulaqda.

DAĞLAR

Qoy deyim yadigar olsun,
Bir qatar sözüm dağlara.
Ürəyimdən keçənləri,
Hər nə var, yazım dağlara.

Qayalar qartal yuvası,
Dərdə dərmandır havası.

Yaşamağın nə mənası,
Baxmırsa gözüm dağlara.

Ulu Qoşqar qardaşımdı,
Qırxbulağı göz yaşımıdı.
Demə ki, cavan yaşımıdı,
Mən qurban özüm dağlara.

Çoxlarını yola salıb,
Dağlar dağlığında qalıb,
O qüdrətdən bir pay olub,
Veribdi dözüm dağlara.

Əgər bir gün cida düşsəm,
Göy sulara ada düşsəm,
Sədnik deyər: yada düşsəm,
Üz tutun bizim dağlara.

VƏTƏN SEVGİSİ

Baş götürüb
uzaqlara getmişdim,
Məni sənə qaytardı,
Vətən cazibəsi,
Vətən sevgisi,
Məni səndən,
Səni məndən
ayırmaz
Vətən cazibəsi,
Vətən sevgisi.

QOŞQAR DAĞI

Durub Koroğlu sayağı,

Ağ buluddan çal papağı.
Əzəldən düşməne yağı,
Qoşqar dağı, Qoşqar dağı.

Qayalar qılinc, qalxanı,
Özü cahan pəhləvanı.
İgidlərin ər meydanı,
Qoşqar dağı, Qoşqar dağı.

Dörd bir yanda dəliləri,
Murovdan, Kəpəzdən bəri,
Elin alınmaz səngəri,
Qoşqar dağı, Qoşqar dağı.

GÖRMÜŞƏM

Hər gözəldə yaxşı, yaman istək var,
Məhəbbəti sən gözəldə görmüşəm.
Boş ki, deyil, hər sinədə ürək var,
Xoş ülfəti sən gözəldə görmüşəm.

Sözlərində nə riya var, nə bəzək,
Təmizlikdə gül-çiçəksən, gül-çiçək.
Hamıdan soruşaq, gəl el-el gəzək,
Həqiqəti sən gözəldə görmüşəm.

Bu məkanda təksən mərdanəlikdə,
Heç əvəzin yoxdur dürdanəlikdə,
Sədniki qınama divanəlikdə,
Dəyanəti sən gözəldə görmüşəm.

QALIBDIR

Qoşqarımın zirvəsində,

Tala-tala qar qalıbdır.
Bir fəsilin meyvəsidir,
Qışdan yadigar qalıbdır.

Güzarına düşmədiyim,
Gülzarından keçmədiyim,
Sularından içmədiyim,
Soyuq bulaqlar qalıbdır.

Gəl, gözək çəmənİ, düzü,
Təbiətin gülür üzü.
Qoynuna çağırır bizi,
Deyir: nəğməkar qalıbdır.

KOROĞLUNUN DAŞ QALASI

Təbiətin daş qalası,
Ululardan ulu Qoşqar.
Koroğlunun daş qalası,
Elin Rüstəm-Zalı Qoşqar.

Qeyzindən buludun coşar,
Şimşək olub dağlar aşar.
O da düşmənlə savaşar,
Yağdırarsan dolu, Qoşqar.

Qoç Koroğlu, uyumasın,
Yağını yurda qoymasın.
Altında Qırat oynasın,
Cingildəsin nalı, Qoşqar.
Qoy igidlər hünər görsün,
Ürəkləri təpər görsün.
Neçə-neçə zəfər görsün,

Azadlığın yolu, Qoşqar.

Sədnik deyər: qoy şad olum,
Şimşək olum, bir od olum,
Düşməni lərzəyə salım,
Kəsək sağı-solu, Qoşqar.

BULAQ

Səni görcək sehirləndim,
Qayalardan sızan bulaq.
Qopuzunu sən çalırsan,
Hanı qoca ozan bulaq?!

Neynəmişən ozanları,
Tarixini yazanları,
Görəmmədik biz onları,
Ayrılığa dözən bulaq.

Kəklilər tökləndə daşa,
Qaqqıldışa-qaqqıldışa,
Sədnik üçün bir tamaşa,
Naz-qəmzəyə dözən bulaq.

DAĞLAR

Sanki durna qatarıdı,
Düzülüb nə sıra dağlar.
Çiçəklərin al rəngindən,
Boyanıbdı nura dağlar.
Dağ ad alar bulağından,
Bal süzülər dodağından.
Öpəydim al yanağından,

Yaxın olsa ara, dağlar.

Sədnik deyər, ana Qafqaz,
Torpağın ləl, daşın almaz...
Bilsəm səndə izim qalmaz,
Yanar canım nara, dağlar.

BU DAĞLARIN

Bilirsənmi, nə yazılıb
Sinəsində bu dağların?!
Özü boyda halallıq var,
Binasında bu dağların.

Cəngisi zildən oxunub,
Çiçəyi, gülü qoxunub,
Gör neçə zili toxunub,
Hanasında bu dağların.

Gözəllərin gözü qalıb,
Yarpaq-yarpaq sözü qalıb,
Barmaqların izi qalıb,
Xırasında bu dağların.

Öz-özünə həvəslənmiş,
Elə bil güldü süslənmiş,
Nazəndə gözəl bəslənmiş,
Havasında bu dağların.

Getməz durnam, qanad saxlar,
Yuvada quşlar yuxular.
Söylə, anam nə hikmət var,

Laylasında bu dağların.

Sevmişəm, könül vermişəm,
Zövq alıb, səfa sürmüşəm,
A Sədnik, vəfa görmüşəm,
Sonasında bu dağların.

KƏKLİK

Hər görəndə qəlbim oynar,
Əlləri xınalı kəklik!
Cavanlığım yada düşür,
Ay yanı sonalı, kəklik!

Sənin yerin qaya-daşdı,
Görən kimi qəlbim coşdu,
Sənin səsin necə xoşdu,
Telləri cığalı, kəklik.

Bax, etdikcə güllərə naz,
Səni mən tək kimsə duymaz,
Sədnik gözəllikdən doymaz,
Qayası cunalı kəklik.

SEVƏSƏN

Bir gözələ könül verib,
Sevəndə yazda sevəsən.
Çəmən-çiçəyin içində,
Laləli düzdə sevəsən.
Sevinclə alasan buta,
İlahim köməyə çata,
Taleyinə güzgü tuta,

Yarı Qırxqızda sevəsən.

Durnam göydən gəlib keçə,
Qayasından kəklik uça,
Məhəbbət qəlbinə köçə,
Könüldə, gözdə sevəsən.

YATMIŞ GÖZƏL

Səslərəm dağlardan enməz,
Zirvələrdə «Yatmış gözəl».
Həyasından ağ dumanı,
Üzə rübənd tutmuş gözəl.

Hörüklər «Yeddi Şəlalə».
Gözəl görməmişəm belə.
Əlində şərbət piyalə,
Suya qəndmi qatmış gözəl?

Qəbələdi yeri-yurdu,
Sədnik, elə bil ki, nurdu.
Gəlib düz önümdə durdu,
Gözlərimdə bitmiş gözəl.

TƏBİƏTİN SƏRGİSİ

Xalı kimin xalısıdır?
Yamacda qalıb.
Xına kimin xınasıdır?
Daşda qalıb.
Hansı gözəlin darağıdır?
Quşda qalıb.

Bunlar təbiətin sərgisidi,
Allahın vergisidi,
O görünən qayalar,
Koroğlunun hörgüsüdür.

ÜRƏK DÖNÜB ÇİÇƏK OLSUN

Çiçəklərdən dəstə bağla,
İçində bir ürək olsun,
Özün kimi gərək olsun.
O ürəyi gülə bələ,
Ürək dönüb çiçək olsun.

ZİRVƏSİNDƏ QARTALLAR

Ana yurdum!
Azərbaycan!
Böyük Qafqazla
Kiçik Qafqaz arasına,
sığmısan.
Göy-gölləri,
Ağ suları,
Arazı, Kürü,
Xəzəri, bu məkana yığmısan.
Silsilə dağlar,
Səni göz kimi,
kirpik kimi qoruyur.
Şahdağ, Murğuz dağı,
Qoşqar, Kəpəz, Murov,
Bu yanda Baba dağı,
O yanda Dəli dağ,
Çalbayır dağları,

Sənə keşik çəkir
Zirvəsində qartallar.

BAHAR OLAR

Təbiətə bax,
rəng-rəng.
Nə xoş nizam,
nə xoş ahəng.
Qayalarının mamırı
yamyaşıl,
su yosunu kimi.
Kəkliyə bax,
əli daş xınalı.
Qayalara bax,
ağ dumandan,
başı ağ cunalı.
Zəmilərdə
bildirçinlər ötür.
Cillikdə,
çeyillikdə
Çil quşları səyrişir.
Hop-hop
şair olub,
Heca vəznində,
cüt hecalı
şeir yazır:
«Hop-hop,
Gül-top».
Bulaqların zümzüməsini
Bəstəkar
çaylar
bəstələyir.

O qıza bax,
çay sahilində
tərə yığır,
yarpız dəstələyir.
Bir aləmdi
meşə talası.
Cüyür yatır,
yanında balası.
Sehrləndim, Allah, Allah!
Çıxa bilmədim
təbiətin cazibəsindən,
Təbiət özü də
doymur
insan nəfəsindən.
Eh! İnsan,
İnsan!
Qışda da
təbiətin qoynuna gəlsən,
bahar olar.

KOROĞLU

Millətimin
qeyrət damarı,
Millətimin
ürək təpəri
Oyanarsa
Yağı düşmən
onun meydanında çətin dayanar.
Döyüş olsa
Koroğlunun qılıncı al-qana boyanar.
Gəlsin,

Koroğlu gəlsin,
 Gəlsin,
 Koroğlunun dəliləri gəlsin.
 Onlar uzaqda deyil.
 Qırat Laçının Qara gölündə,
 Koroğlu Göyçənin Ağyoxuşunda,
 Od qılınc,
 Misri qılınc
 Kəpəzin Dod dağında,
 Dəlilərin cavanı Eyvaz
 Şəmkinin ayağında,
 Dəli Kürün qırağında keşik çəkir.
 Qırat qanadları boy vermiş
 Qara göldən Qara qayaya uçar,
 xəbis gözlərdən qaçar,
 Qara göllə
 Qara qaya arası
 Qıratın oylağı,
 coğrafi məkanı.
 Hərdən bir
 Qıratın kişnərtisi
 dağa-daşa səs salır.
 O yerlərdə
 həyat yenidən təzələnir.
 Tariximiz çözlənir.
 Qoşqar
 arada Çənlibel kimi durur.
 Dəli dağ,
 Murov,
 Çilkəz,
 Kəpəz...
 neçə-neçə dağ
 Koroğlu dəliləri kimi

sıralanmış,
boy-boya dayanmış,
Onları görüb
millət oyanmış.
Misri qılinc
Günəşin şüası ilə
soylanmış,
ovxarlanmış
Millətimizin ürəyinə,
canına,
qollarına
yeni qüvvə,
təpər gətirmiş.
Dağlar
qəhrəmanların ulu səngəri.
Dağlar
səfərə çıxmış
elə bil,
Koroğlu dəliləri ilə
birlikdə döyüşüb,
zəfər gətirmiş.
Koroğlu dağlar başında,
«Hoydu» desə,
Qıratı minsə,
Misri qılincı əlində
Dəliləri səsləsə,
Davullar çalınsa,
Zərblər gumbur-gumbur
səslənsə,

Dağ da,
daş da,
sel də,

su da
döyüşə qoşular.
Düşmən
İşıqlı dünyaya
baxmağa
macal belə tapmaz.
Murdar ayaqlar
bu torpaqdan qaçar.
Bir də onların ayağı
bu müqəddəs torpağıma
dəyməz.
Yurdumu
Koroğlu,
Koroğlu nəvələri
göz bəbəyi kimi qoruyar.
Düşmən baxar, baxar,
İçindən yanar, boğular.

BU YOLLAR

**Karvan gedər izi qalar,
Şair gedər sözü qalar.
Ulu sözü**

Gözümdən keçər bu yollar,
Sözümdən keçər bu yollar,
Düzümdən keçər bu yollar,
Yoxuşa qalxar bu yollar,
Enişə enər bu yollar,
Qürbətə çönər bu yollar,
Həsrətə dönər bu yollar,
Ayrılar, qovuşar bu yollar,
Sinəmə sıғыşar bu yollar,
Çətin olar, hamar olar bu yollar,

Dolana-dolana kəmər olar bu yollar.
Bəzən olar qəm gətirər bu yollar,
Bəzən olar gül bitirər bu yollar.
Doğma, tanış yollar,
Od, alov, atəş yollar.
Ömürdən keçən yollar,
Həyat tamamlanar, ömür bitər,
Qalar bu yollar.
Ulularım kimi,
Babam kimi,
Nənəm kimi,
Sevgilim kimi,
Məni də yola salar bu yollar,
Qalar bu yollar.

ÇİÇƏK AÇAR ARZULAR

Bahar buludundan bu gün,
Yerə yağış yox, şeir,
şeiriyət yağır.
Bənövşə nəfəsli,
Nərgiz qoxulu,
Sevgi, məhəbbət yağır.
Yağır ana torpağa,
Yağır yaz yağışı.
Yağır əlçim-əlçim,
Yağır narın-narın,
Yağır, yerə nur yağır,
Xeyir, bərəkət yağır.
Göydən yerə var yağır,
Göylər yeri bəzəyir,
Bəzəyir ulduz-ulduz.

DAŞLARA, QAYALARA YAZILMIŞ

Sağ yanı Canbazdı,
Sol yanı Murov,
Əyri çay üstündə.

Bir Ağca qala
Bu çayın üstündədir,
Dəli Domrul körpüsü
Yazda, yayda,
qoyun sürüləri,
yüklü-alıxlı,
bər-bərxanalı
gəlib bu körpüdən keçir.

Köç Ağca qala,
Şəmkirin
maral qoruğundan
səfər eylədi,
Çiçək Banu

gəlib körpüdən keçdi,
İncəçayın sularından içdi.
Murov dağın
Qazandurmazında
Yaylaqlandı, yaylandı,
Tanrı qayasına çıxıb,
Aran ellərinə boylandı.
Murov, Kəpəz, Qoşqar arası
Oğuzun oylağında,
Oğuzun yaylağında

Xalqımın tarixinin
yaralı səhifələri
saralmış vərəqlərdə

İtsə də,
Ulu əcdadımın
müqəddəs ocağının
külünün altında
közü qalır.
Sal daşlara, qayalara
yazılmış
Tariximin özü qalır.

QALA DİVARI

Ürəyim dağa dönür,
Dağ üstə görəndə səni.
Babamın yadigarı,
Babamın şah əsəri,
Qala divarı.
Torpağıma bağlı qayalar üstə,
Öz canıma bağlı qayalar üstə.
Babamın öz əl işi,
Babamın yüksəlişi,
Qala divarı.
Bir daşın üçün,
Keçərəm canımdan,
Qala divarı,
Keçərəm,
Son damla qanımdan,
Qala divarı.
Öz ürəyim,
Göz bəbəyim,
Uzaq əsrlərə,
Uzanan əlim,
Lal baxışım,

Dilim,
İllər arxasından,
Görünən,
Dünənim,
Bu günüm,
Səhərim,
Əvəzsiz incim,
Gövhərim,
Qala divarı,
Sərvətim, varım,
Qala divarı.
Qışım, baharım,
Qala divarı.
Qoymaram özgüləri yaxına,
Bir tağına,
Bir daşına toxuna,
Qala divarı.

MƏNİ MƏNƏ QAYTARDI...

Qürbət yadıma düşdü,
Payız durnalarının köçündə.
Hələbdə Nəsimim,
Bağdadda Füzulim,
Həsərət heykəlinə döndü içimdə...
Dənizlidə Abdalım,
Miskincədə Miskinim,
Tala-tala düşdü yadıma...
Türkməndə Yetim Aydınım,
Göyçədə Ələsgərim,
Yarpaq-yarpaq gəlib çatdı dadıma.
Hamısını da

Duyub-andıqca bir-bir,
Gözümdə şimşəklər çaxdı.
Qızılözən də, Araz da,
Sinəmdən burula-burula axdı...
Dərbənd də, Təbriz də,
Yaralarımı göz-göz qopardı.
Şükürlər olsun ki,
Duyğularım yenə də,
Məni mənə qaytardı...

VƏTƏNİMƏ DƏYMƏSİN

Düşmənimin mərmisi,
gülləsi

Qoy mənə dəysin,
Vətənimə dəyməsin.

Analar

Sədnik adlı oğulu,
bir də doğar.

Vətəni

heç kəs doğa bilməz.

Vætənim

salamat olsa,
özümün olsa,
heç kəs məni
boğa bilməz.

Əsil türkəm,

əcdadım doğulan yerdə
mənim Vətənim.

Törəmə türk olsaydım,

harda olsa yaşardım,
Vətəndən uzaqlaşardım.

 $Y_{0x}, y_{0x},$

birçə günüm
Vətənsiz olmasın.
Ancaq bu torpağın Günəşi
məni qızdırar,
məni yaşadar,
məni mənə oxşadar.
Analar
Sədnik adlı oğulu,
bir də doğar,
Vətəni
heç kəs doğa bilməz.

SƏNİN DEYİLMİ

Bağdaddan gələn durnalar
göylərdən enib,
bir-bir
zirvələr üstünə,
zillərə qonar.
Zillər
durnaların yox,
bir zamanlar
zillər
sənin deyildimi?
Yaşılbaş sonalar,
bölük-bölük,
göy göllərə
töküldü.
Göllər
sonaların yox,
bir zamanlar
göllər

sənin deyildimi?
Kür üstündə
geniş çöllərdə
qara gözlü ceyranlar
gəzər

Çöllər

ceyranların yox,
bir zamanlar
çöllər
sənin deyildimi?
Yazdığın şeirlər,
söylədiyən nəğmələr,
qəlbində bəstələdiyən,
dodağında səslədiyən,
bir zamanlar
o xoş ləhcəli
dillər
sənin deyildimi?

SARI RƏNGİN GÖZƏLLİYİ

Dirilik çeşməsidir
Qoşqarda Sarı bulaq.
Sarı Gözəl Dərədə
həm kənddi, həm yaylaq.
Gədəbəydə Sarı Dam,
Sarı Tala,
Kəlbəcərdə Sarıdaş,
Sumqayıtın Sarayı,
Qaxın Sarıbaşı,
Sumu Sultanın,
qardaşıdı, qardaşı.

Bu yerdə yada düşür,
Sarı Çoban, Sarı Aşıq,
Bu yurdlara
yaraşıqdı, yaraşıq.
Samuxda Sarıqamış,
Kim deyir ki,
keçmişini unutmuş.
Kəpəz yanı Sarısu,
ovçusu ovun almış,
çin olmuş arzusu.
Çobanabdallıda
Ağ yer,
Kəlbəcərdə
Sarı yer,
Mənim gözəl yurdunda
nə gözəl,
dürrü-dürrü adlar var.
Bu yurdun ovladları,
bu adları ,
çətin,
çətin unudar.
Dərbənddə Sarı Yal,
bir xəyaldır, bir xəyal.
Göyçədə Ağyoxuş,
Pirsultanda
Sarıyoxuş,
Gül-çiçək düzüb,
sinələrində
nə gözəl,
naxış-nıxış.

XƏZƏR-XIZIR-XIZI DƏNİZİ

Xıdır-zində, Xıdır-zində,
 Xəzərin sahilindəyik,
 sən də, mən də,
 Sorağın Beşbarmaqdan gəlir.
 Xıdır Nəbi Tufan dağında,
 Buz qalayıb,
 ocaq çatır,
 Tufan dağında,
 istidən külək yatır.
 Xızı qalasından,
 Xızı bölgəsindən,
 Xızı ölkəsindən,
 Xızır İlyas
 doğma dənizinə baxır.
 Bir gözündən Araz,
 birindən
 Kür axır.
 Yenə də
 Xəzər dənizini,
 Xəzər yox,
 Xızır yox,
 Osetin, Alan,
 Alazan
 Xızı dənizi deyə çağırır,
 Bu ad düzümü bizdə,
 yeni fikir doğurur.
 Xızının Mirvari qızı,
 Xızı mənimdi deyib sevinir,
 Yurdum Xızır İlyas yurdudu –
 deyir, öyünür.
ANA KİMİ

 Şıxovda xəstə yatıram,

Pəncərəm Xəzərə baxır.
Xəzər mənə layla çalır,
 şirin yuxular içində.
 məni nənniyə alır,
Dalğalar yanımdan keçir,
 məni tək qoymur ləpələr,
Mənim kimi
 dənizdən doymur
 ləpələr.

Günəş doğur,
dəniz də pul-pul yanır,
suyun üzündə
bax!
Necə də süslənir,
cəlvəli gözələ dönür.
Alqışlayır səhərimi,
Günəş ...
Dəniz...
ləpələr...

ÜRƏYİMİN AĞRISI

Qoşqarım kimi
 sən də
 məndən incimisən,
 küsmüsən.

Dağ dəryaçam,
Dağ gölüm,
Dağ gülüm.
Ürəyimin ağrısı
 qoymur ki,
 sizin

görüşünüzə gəlim.
Vaxt var idi,
Qırıxbulağı,
 Yelliboyunu,
 Güllüboyunu
 gəzərdim.
O dağların
 ilk gülünü üzərdim.
Qartal qayasına
 çıxardım,
Pirsultana,
 Sarıoxuşa
 baxardım.
İndi
 yuxularda
 görürəm sizi.
Unutmayın ki,
 yuxu da
 bir ömürdü
onu düz yozanlara.

QIYMƏTLİDİ

Daş da öz yerində qiymətlidi.
Quş da öz yerində qiymətlidi.
Ağac da öz yerində qiymətlidi.
Budaq da öz yerində qiymətlidi.
Yarpaq da öz yerində qiymətlidi.
Ocaq da öz yerində qiymətlidi.
Böyük də,
 uşaq da öz yerində qiymətlidi.
Göz görən nə varsa,

yer də,
göy də,
su da,
Öz yerində qiymətlidi.

YADİGAR QALAR

Heykəltəraş deyiləm,
Daşdan heykəl yonam.
Daş heykəlləri sevirəm.
Lakin
 mən şair doğulmuşam,
Mənim də obrazlarım,
 söz heykəllərim
 ürəklərdə ucalır.
Daş və
 söz heykəlləri,
Bu gündən sabaha,
sabahdan-sabaha
 yadigar qalır.

ERKƏN SƏHƏR

Meh əsir,
 sərin səhər mehi.
Ağac budaqlarında
 yarpaqlar
Biri-birinə dəyir,
 qəlb oxşayan,
Səs yaranır,
 bulaq suyunun səsi.
Otlar oyanır,
 çiçəklər boy-boya verir.

Gözəl mənzərə yaranır,
könlüm qübarlanır.
Bu gözəlliklər içərisində,
təlatümlü quş ürəyi tək,
yarıyuxulu, yarıyoq
Göz açıb baxıram.

QUŞ GÜLƏRMİŞ

Möcüzə deyil, bəs nədir,
Quş gəlib
Ürəyimdə yuva bağlamış...
Yazda, yayda,
çaylaqda
Ulğun kolları üstə
Memar kimi
ev tikən,
bala çıxaran bülbül
Qış gəlib
Ürəyimdə yuva bağlamış.
Sənə şükürlər, İlahi,
Qəlbimin istiliyini,
saflığını,
Göydə uçan,
yerdə dənə gələn
Quş da bilərmiş.
Yeri səfalı olanda
Cəh-cəh vurub
quş da gülərmiş.

QANLI KÜR

Kürün o tayında

Nənəqız,
 Qoç Koroğlunun bacısı
 sac qurub,
 çörək
 bişirir,
 yuxa yayırdı,
 Qım-qımı çala-çala
 mahnı
 deyirdi.
 Qəflətən bir quzuçu
 qaça-qaça gəldi,
 Həyəcan içində: - Nənəqız,
 Koroğlu köçdü,
 Dəlilər Kürü keçdi,
 Qırat qanad açdı,
 Quş kimi Kürün
 üstədən uçdu.
 Kürün qara-qışqırığı
 qoymadı
 Koroğlu nərsəni,
 Qıratın nal səsinə eşidəsən – dedi.
 Qeyzlə Nənəqız
 yerindən durdu.
 Kürü şimşək kimi
 kürəyindən vurdu,
 qarğış elədi:
 - Səsin batsın, ay Kür,
 Səni lal olasan, ay Kür
 Sənin qara-qışqırığın
 qoymadı ki,
 köçün dəsinə görəəm,
 köçün səsinə duyam,
 Koroğlu getdi,

bundan sonra mən nəyəm
Dəyirmanın suyu
dəhnədən kəsilən kimi,
Çaxçaxın, dəyirman daşının,
pərin səsi, birdən-birə
kəsildi.

Kürün də səsi
bax, belə batdı.
O zamanlar eləydi,
Oğuz soyunun
alqışı alqış,
qarğışı qarğış idi.
Kür oxumadı,
susdu,
lal oldu.

Kür səsinə içinə çəkdi.
Bu mənzərəni
görən Nənəqız
Gözlərinin suyunu
bir yumub, beş tökdü.
Onun göz yaşları
Kürə qarışdı
Kür yandı, alışdı.
Hikkəsindən qaynadı-coşdu,
şahə qalxdı,
Dağı-daşı, iri qayaları yıxdı.
köklü ağacları
kökündən oynatdı.
Sonra da qolların açıb

Ata-ananı,
oğulu-qızı,
barmağında nişan üzüyü,

əli xınalı,
başı kəlağaylı,
ağ cunalı
gəlinləri, qızları,
toy yolu gözləyən
oğulları
ağuşuna aldı.
Daşlara çaldı,
aparıb nəhayət
göy Xəzərə saldı.
O gündən Kür çayının adı
«Qanlı Kür» qaldı.

ŞƏKİ

Qədim bir əfsanə, hekayətdi bu,
Dağlar arasında bir cənnətdi bu,
Şəki – canlı lövhə, canlı bir həyat,
Allah, nə füsunkar təbiətdi bu.

Bu qədim qalalar, qədim saraylar,
Yaşadır keçmiş nəsillər-soylar,
Yalçın qayalardan tökülüb gəlir,
Min illər içindən keçir bu çaylar.

Qızılı kərpicdən binalar, damlar,
Schirlənir, nağıllaşır axşamlar,
Şəki gözümüzdə bir aləm olar,
Yanar çilçıraqlar, yanar axşamlar.

QƏBƏLƏ TƏƏSSURATLARI VƏ ...

Bir yanımda «Şah dağı»dı,
Bir yanımda «Baba dağlar».
Duman alıb yaylaqları,
Görünmür el-oba, dağlar!

İçirəm qaymağa dönüb,
Meşələrdə hava, dağlar!
Bir ömürün dastanıdı,
Yazmışam kitaba, dağlar!

Şah dağından boylanıram,
Bu gündən sabaha, dağlar!
İstər əlli-yüz yaşayım,
Qəmim yoxdur daha, dağlar!
Əgər, Sədniki unutsan
Batarsan günaha, dağlar!

HACI BULUD BABAM

Hacı Bulud babam, mənim pir babam,
Yağsın buludundan, yağsın nur, babam.
Bəllidi, uludu, nəsilin-soyun,
Bir nəfəs al məzarından dur, babam.

Mən də möcüzəli pir-Pirsultanam,
Mina dağındadı – Həcərdi anam.
Kitablardan pöhrələnər tarixim,
Gəncədə, Sivasda mən bir dastanam.

Unudulmaz sizin kimi ərənlər,
Kəbəsinə imanında görənlər,
Ulu tanrısına, öz Rəsuluna,

Sevə-sevə ürəyini verənlər.

Oyan, babam, oyan Pirsultan gəlib,
Bir Allah bəndəsi, bir insan gəlib,
Onun göyərçini, sənin buludun,
Şəfəqdən don biçib, nə nişan gəlib.

Övliyasən, ellər bilər, ay babam,
Səcdənə də ellər gələr, ay babam,
Şan şəklində bir buluddu möcüzən,
Kim görməsə Sədnik görər, ay babam.

NƏ İTƏRSƏN, OĞUZ OĞLU

Yurd bəlli qalasınan,
Cüyür bəlli talasınan,
Düz bəlli lalasınan,
Ceyran bəlli balasınan,
Nə itərsən, Oğuz oğlu?

Qoyun bəlli sürüsüyənən,
Balıq bəlli kürüsüyənən,
Bəbir bəlli dərisiynən,
Qartal bəlli qıy səsiynən,
Nə itərsən, Oğuz oğlu?

Dağ bəlli ağ qarınan,
El bəlli öz varıynan,
İgid bəlli ilqarıynan,
Gözəl bəlli öz yarıynan,
Nə itərsən, oğuz Oğlu?

Kəklük bəlli qayasınan,
Ayağının xınasınnan,
Nər də bəlli mayasınnan,
Gəlib keçər obasınnan,
Nə istərsən, Oğuz oğlu?

Yamac bəlli meşəsiynnən,
Dərə bəlli çay səsiynnən,
Şair bəlli kəlməsiynnən,
Koroğlular nərəsiynnən,
Nə istərsən, Oğuz oğlu?

Bu yurda göz dikib yağı,
Bu yurdda qan töküüb yağı,
Sənəməzə çəkib dağı,
Gəlib çatıb döyüş çağı,
Nə istərsən, Oğuz oğlu?

VƏTƏN, AY VƏTƏN
(Televiziyada istedadlı şair Əli Tudə
haqqında verilişdən mütəəssir oldum)

Gəl mənə bu taydan o taya apar,
Mənə doğulduğum dünyaya apar!
Hər kəsin bir eli, obası olur,
Quş quşdu, quşun da yuvası olur,
Sənə qurban olum, Vətən, ay Vətən!
Mənim varlığım da, ruhum da sənə!
Gözümdə bütövsən, qəlbimdə para,
Yüz yol təsəlli ver: «Ahın dağlara»,
Dağlar necə dözsün bu qədər aha?

Səbrin sonu yoxmu, bəs deyil daha?
Savalan ağlayır, onda dözüm yox,
Araza deməyə daha sözüm yox.

Dərd verən dərmanın niyə gizlədir?
Həsərlisin ölənəcən gözlədir.
Bütövlük istəyən Əli Tudənin,
O günü gözləyən Əli Tudənin,
Məzarı bu tayda, ruhu o tayda,
Elə millət varmı dərdi bu boyda?!

QUDYAL ÇAYI

Mən sənin Tufan dağınam,
Ax sinəmdən Qudyal çayı.
Qubada alma bağınam,
Ax sinəmdən Qudyal çayı.
Azərbaycan torpağıyam,
Ax sinəmdən Qudyal çayı,
Gündüz günə, gecə aya,
Pəncərəyəm bu dünyaya,
Bax sinəmdən Qudyal çayı,
Ax sinəmdən Qudyal çayı.

DÖNƏRƏM MƏN

Vətən sənin həsrətindən,
Gilə-gilə yanaram mən.

Sənsiz bu dünya bir heçdir,
Hər an səni anaram mən.

Göydə Günəş olsam belə,
Sənsiz yerə enərəm mən.
Qürbət məni yaşadanmaz,
Bir nəfəsdən sönərəm mən.

Bilsəm ki, sabah öləcəm,
Vətən sənə dönərəm mən.
Yad ölkədə can vermərəm,
Qucağında ölərəm mən.

QURBAN OLUM

Azərbaycan, gözəl vətən,
Adına qurban olum.
Torpağının ətrinə,
Dadına qurban olum.

Torpağını əkənə,
Alın təri tökənə,
Keşiyini çəkənə,
Orduma qurban olum.
Ürəyimin özəyi,
Yurduma qurban olum.

Vətən yaralanmasın,
Qəlbim paralanmasın,
Vətənə atılan güllə,
Dəysin mənim ürəyimə,
Təki qan çilənməsin,
Gülümə, çiçəyimə.
SƏNƏ GÜZGÜ TUTAR

Dərdini bulağa söyləyən gözəl,

O mənim gözündən içdiyim sudu.
Gözəllərin ürəyini oxumaq,
O da bulaqların bir arzusudu.
Sənə güzgü tutar, mənə göz vurur,
Məhəbbətin nəğməsini oxuyar.
Adi mahnı deyil, bulaq nəğməsi,
İncəliklə duymalısan bu səsi.
Adi nəğmə deyil, bu zümzümələr,
Bu eşqin, həsrətin içindən gəlir.
Ay gözəl, ay gözəl, təkcə onu bil,
Bulaq məndən sirr-söz gizlədən deyil.
Sirrini ya mənə, bulağa dedin,
Gözəl biləsən ki, bunun fərqi yox,
Bir eşqin, sevginin yolçusuyduq biz.
Şairlə bulağın görüşünə çıx.
Bulaq şairlərdən sirr-söz danmamış,
Şairin qəlbindən cıncı düşməmiş,
Bir bulaq coşmamış, alovlanmamış.
Şairsiz, bulaqsız eşq mənasızdı,
Eşqə bağlı könül çiçəkli yazdı.
Bulağa deyiblər, «həyat çeşməsi»,
Təbiidir eşqin burdan keçməsi.

VAR MƏHƏBBƏTİ

Qəlbimin odudur, gözümün nuru,
Vətən, ana, bir də yar məhəbbəti.
Onlara istəyim bitib-tükənməz,
Qanımdadı Araz, Kür məhəbbəti.

Könül heç doymayı yaz nəfəsindən,
Ayrılarımı eşqin cazibəsindən?..
Sən nə duydun ürəyimin səsinə,

Ondadı Günəşin nur məhəbbəti.

A Sədnik, varlığın yanar bir dünya,
Eşqin od saçmasa donar bir dünya,
Ola bilməz səndən kənar bir dünya,
Qəlbində tanrının var məhəbbəti.

AZƏRBAYCAN GÖZƏLİ

Necə gözəl olur hüsnü səhərlər,
Səni əfsunlayar, səni sehirlər.
Könlünün gül vaxtı qələm çalıbdı,
Gözəllik fırçası burda qalıbdı.
Qadasın aldığım ana torpağın,
Qəlbinin parçası burda qalıbdı.
Sənsən Azərbaycan gözəli, Göy-göl,
Göylərin yerdəki ölkəri, Göy-göl.
Üzündən, gözündən gözəllik yağır,
Çağır, rəssamları yarışa çağır.
Gəlsin Mani, gəlsin, Rafael gəlsin,
Görək kim yaradır bu möcüzəni?.

SÖZ

Varlığını qılınc kimi yarar söz,
Şana çəkər tellərini darar söz,
Xəzinədir, nə istəsən verər söz,
Orduların etmədiyini edər söz.

Mənim xalça-xalımdı söz,
Dövlətimdi, malımdı söz,
Düşüncəm, xəyalımdı söz,

Öz danışan dilimdi söz.

Onu məndən alanmazsan,
Sözdə Sədnik olanmazsan.
Sözüm qızıl kərpicimdi,
Sözüm qızıl sarayımdı.

Sözüm külli-kainatım,
Sözüm Günəşim, Ayımdı.
Sevginən sözü söz kimi,
Kirpik qoruyan göz kimi.

Mənim doğma ana dilim,
Zaman-zaman yaşayacaq.
Hələ çox iş görəcəkdi,
Xətayitək, Füzulitək,
Vurğun kimi bu millətə,
Çox dahilər verəcəkdi.

QƏBƏLƏ

Dağların qoynunda seyrinə vardım,
Burda doğub al gündüzüm, Qəbələ!
Sənə ziynət verir insan əlləri,
Fərəhimdən gülür üzüm, Qəbələ!

Qədim divar təzə daşla üzlənir,
Gözəlləşir, gəlin kimi nazlanır,
Daşların qış ömrü təzə yazlanır,
Ağ evlərin düzüm-düzüm, Qəbələ!

Əski paytaxtımız yeni don geyir,
Asfaltlı yolları şüşəyəm deyir,
Sinəsinə döyür, özünü öyür,

Gərək dastanını yazım, Qəbələ!

«Yatmış gözəl»inə, «Sərpuş»a baxım,
O qəlbi dağların boynuna çıxım,
Çay olum, dağlardan düzlərə axım,
Doyunca bu yurdu gəzim, Qəbələ!

Dayanıb baş-baş silsilə dağlar,
Bu yerdə göz vurur gül-gülə, dağlar,
Sədnikinlə danış, gəl dilə, dağlar.
İzn ver, bir gülün üzüm, Qəbələ!

ALDIM

Xına istədin,
Daşdan xına aldım.
Cuna istədin,
Buluddan cuna aldım.
Köynək istədin,
Lalədən köynək aldım.
Qələm istədin,
Durnadan lələk aldım,
Ürək istədin,
Sədnikdən ürək aldım.

BİR ÖMRÜN DASTANI

Bir yanımda Şah dağdır,
Bir yanımda Baba dağlar.
Duman alıb yaylaqları,
Görünmür el-oba, dağlar!
İçirəm qaymağa dönüb
Meşələrdə hava, dağlar!
Bir ömürün dastanıdır

Yazmışam kitaba, dağlar!
Şah dağından boylanıram
Bu gündən sabaha, dağlar!
İstər əlli, yüz yaşayım
Qəmim yoxdu daha, dağlar!
Əgər Sədniki unutsan,
Batarsan günaha, dağlar!

MƏNİM DÜNYAM

Kainatın qucağında,
Onun yaşıl oylağında,
Möcüzəsən mənim dünyam.

Dürlü-dürlü nemətlərin,
İnsan sənin şah əsərin,
Möcüzəsən mənim dünyam.

Yağmura bax, yağışa bax,
Güllü yaza, sərt qışa bax,
Möcüzəsən mənim dünyam.

Yaz olanda buz bulaqlar,
Boynuna güllü şal bağlar,
Möcüzəsən mənim dünyam.

Göllərə bax, sonalıdı,
Qayaları xınalıdı,
Möcüzəsən mənim dünyam.

KÖNLÜMÜN VÜQARI DAĞLAR

DAĞLARIN

Müdrük qocalartək dinməz dayanmış,
Heyran oldum baxışına dağların.
Ağ buludlar zirvələrə bəzəkdir,
Naxış çatmaz naxışına dağların.

Dağlar Nuh-əyyamdan qalandı, qalıb,
Ələsgərlər sinəsində saz çalıb.
Xatirələr nə saralıb, nə solub,
Nələr yazıb yaddaşına dağların.

Ulu Qoşqar bir zirvədi arada,
Rəssam ola bu lövhəni yarada.
Murov, Kəpəz düz dayanıb sırada,
Əhsən, yallı tutuşuna dağların.

GÖRÜŞ, GƏL

Oğul, Səyyaf, o dağları gəzəndə,
Güzar cülə, Pirsultanla görüş, gəl.
Gəncliyimi o yerlərdə tapmasan,
Ağqayadan, Daşlıdağdan soruş, gəl.

Yadından çıxmasın Mehtər bulağı,
Daş altından çıxan şəfa qaynağı.
Yay olanda yarpız olar ayağı,
Əvəzimdən o bulaqdan bir iç, gəl.

Dolaylarda cığırım var, izim var,
O yerlərdə söhbətim var, sözüm var.
Doymamışam, çəmənlərdə gözüm var,

Güllərə bat, çiçəklərə qarış, gəl.

Günöyyurdda çaxmaq daş al dəstinə,
Yaz adını sal daşların üstünə.
Naxışlansın mərmər sinə, ağ sinə,
Tay-tuşunla o daşlarda sürüş, gəl.

El yoludur Sarı yoxuş, Ağ yoxuş,
Sinəsindən min-min karvan addamış,
Kim deyir ki, izi itib qalmamış,
Yadigardı babamızdan hər daş, gəl.

Bir dayınca o yerləri gəz, dolan,
Qoşqarda görərsən alıcı tərən,
Sədnik deyər: atan boyuna qurban,
Kəndimizdə qocalarla öpüş, gəl.

KOROĞLUSAN SƏN

İldırım qılınclı, ay ulu Qoşqar,
Yurdumun dəlisov, kür oğlusan sən.
Kəpəz, Murov, Canbaz – dəlilərindir,
Dağlar arasında Koroğlusan sən.

Koroğlu görünmür, sən varsan, haqsan,
Ellərə səngərsən, düşməyə oxsan.
Ordular pozular döyüşə çıxsan,
Qocaman Qafqazın ər oğlusan sən.

Can atır göylərə o məğrur başın,
Ağrıdır, Şahdağdır, çoxdur qardaşın,
Vətənə keşikçi sən hər daşın,

Bu xalqın əyilməz bir oğlusan sən.

PİRSULTAN DAĞINA

Başın seyrəngahım, ayağın köyüm,
Qoşqarımın öz anası, Pirsultan.
Adın qızılbaşdan bir yadigardır,
Dağ başında köz qalası Pirsultan.

Yox, aşiq, köz qalası,
Dözmüsən, döz qalası.
Hər kəsə çox şirindi,
Öz yurdu, öz qalası.

Taclı xanım gəzdi, gülünü üzdü,
Şah Xətai burda adını yazdı.
Sənin adın Güləzarla əkizdi,
Bir tarixdir, var mənası - Pirsultan.

Xətai can, gül azar,
Bülbül eylər gülə zar.
Taclı yar seyrə çıxıb,
Gül içində gül azar.

Kimiydi Pirsultan, o gözəl Abdal?
Asdılar Sivasda, oldu bir xəyal,
Sədnik deyər: bunu məndən xəbər al,
Pirsultanın nişanəsi - Pirsultan.

Yox, aşiq, nişan qala,
Dağ üstə nişan qala,
Abdaldan, Xətaidən,

Qalıbsan nişan, qala.

GÖZƏLDİ

Gülü dərilməmiş min çəmənə var,
Bizim yerin yaylaqları gözəldi.
İçmisənmi Daşbulağın suyundan?
Şərbət sulu bulaqları gözəldi.

Min bir rəng çalarlı, gülüzlü çəmən,
Gənclikdə qəlbimi ovlamısan sən.
Min dəfə baxmışam, doymamışam mən,
Yal-yamacı, oylaqları gözəldi.

Yayda da əritməz başında qarı,
Deyərlər: Qoşqarın ağdı saçları,
Sən gəzmək istəsən bizim dağları,
Xoşbulağın solu-sağı gözəldi.

BAX

Yatıbdı qoynunda körpə tərələr,
Gəl, Qoşqar dağının laylasına bax.
Qartallı qayaya, kəklikli daşa,
Sağında-solunda yaylasına bax.

Dəyişməz yolunu, bərədən keçər,
Cüyür çeşmələrin gözündən içər,
Onun gözəl əksi sulara düşər,
Axar bulaqların aynasına bax.

Gəzəsən dağları, düşəsən yorğun,
Dərəsən güllərin şəhli qoruğun.
Mən bu gözəlliyə olmuşam vurğun,
Sən Qoşqardağlının sövdasına bax.

QOŞQAR

Mənə doğmadı, yaxındı,
O torpağın, daşın Qoşqar.
Sinəndə var Qırxbulağın,
Mirvarin, daş-qaşın, Qoşqar.

Bir vaxt səndə gəzdim qoşa,
Məhəbbətim dəydi daşa,
Bax gözümdən axan yaşa,
Sıl gözümlün yaşın, Qoşqar.

Sədniklə düz ilqarın var,
Könül açan baharın var,
Gör nə böyük vüqarın var,
Sən uca tut başın, Qoşqar.

TAPAR

Qoşqar, bu dünyanın yaşın axtaran,
Axır yenə sənin yaşında tapar.
Öz yadına düşməz Nuhun tufanı,
Axtarsa gəmisin başında tapar.\

Səndə məskən salar ərlər, ərənlər,
Təbi olsa, vəsfin söylər görənlər.
Şəfa istəyənlər, gülün dərənlər,

Dirilik çeşməsin döşündə tapar.

Bir yanın çəməndi, bir yanın çiçək,
Bir yanın sal qaya, bir yanın göyçək.
Dünya xəzinəsin axtaran gerçək,
Sənin torpağında, daşında tapar.

QALDI

Elə bil, Qoşqarı təzə gördüm mən,
Gözüm ayağında, başında qaldı.
Duman gəldi zirvələri bürüdü,
Gözəlliyi qarlı qaşında qaldı.

Dedim: - Duman, insaf eylə, yeri sən,
Sən özün də bir gözəlsən, pərisən.
Ömür keçdi, mən qocaldım görürsən,
Qoşqarım əzəlki yaşında qaldı.

Sədnik, Qoşqar bir bəzəkdi cahana,
O, öyrənib ayrılığa, hicrana.
Məni gəzən onda tapar nişana,
İzim torpağında, daşında qaldı.

A DAĞLAR

Allah sizi bir möcüzə yaradıb,
Yoxdur gözəlliyin həddi, a dağlar.
Nuh əyyamdan igidlərə arxasan,
Qalır səndə izi, rəddi, a dağlar.

Çox ucadır, başın göylərə çatar,
Əl çatmaz zirvəndə qartallar yatar.

Düşmən görər, gözlərini qan tutar,
Səndəki qaməti, qəddi a dağlar.

A Sədnik, başından leysanlar töküb,
Qayalardan ona daş hasar çəkib,
Çin səddini insan əlləri tikib,
Səninkidi Tanrı səddi, a dağlar.

İZİM VAR

A dağlar gözəli, bir ayaq saxla,
Mənim sənə deyiləsi sözüm var.
Qoşa hörüklərə, ala gözlərə,
Güzgü tutan göllərində gözüm var.

Yığ gülləri, çiçəkləri dəstələ,
Sevincinlə dərdi, qəmi üstələ.
Hər bulaq başında mahnı bəstələ,
Bu yerlərdə min şirli sazım var.

Pirsultandan boylan Qoşqara sarı,
Keçir baxışından sıra dağları,
Sədniki də hərdən yada sal barı,
Günəyində, quzeyində izim var.

MUROV

Qarşımdadı Qazandurmaz yaylağı,

Qazan bu yaylaqda qaldımı, Murov?
Ağ sürülər yayılarda yaylıma,
Çoban tütəyini çaldımı, Murov?

Bəkil dedi: - oğul, dərdim yaz ona,
Qanabxazdan namə gəldi Qazana.
Çatanda bu xəbər Dəli ozana,
Oxuyanda gözü doldumu, Murov?

Qazan durub sağa-sola baxdımı,
Gözlərindən bir də, şimşək çaxdımı?
Oğuz igidləri sel tək axdımı?
Dağa-daşa lərzə saldımı, Murov?

YARI MƏNİMDİ

Tükənməz sərvətdi el məhəbbəti,
Yarı mənimkidi, yarı dağların.
Heç kəslə bölmərəm bu sədaqəti,
Yarı mənimkidi, yarı dağların.

Dağ başında təpə-təpə buludlar,
Qanad açdı səpə-səpə buludlar,
Çiçəklədi topa-topa buludlar,
Yarı mənimkidi, yarı dağların.

Sədnik, sən gülməsən gülməz təbiət,
Pozulmazdı bu etibar, bu ülfət,
Sınmaz oldu aramızda məhəbbət,
Yarı mənimkidi, yarı dağların.

TACINA BAX

Çıxımmı dağların uca qoynuna,
Üz tutum dağların yal-yamacına.
O sultan dağların, o şah dağların,
Ağ buluddan tacına bax, tacına!

Dağlar güman yerim, dağlar qürurum,
İçimdə atəşim, gözümdə nurum,
Yaxında əyləşim, uzaqda durum,
Çəkir məni, gücünə bax, gücünə!

Dağların da dünya-dünya qəmi var,
Çəsmə-çəsmə gözlərinin nəmi var,
Dərdə şərik, Sədniktək həmdəmi var,
Almır məni, vecinə bax, vecinə!

GƏLLƏM

İndi qışdı, necə gəlim dağlara,
Bənövşə dağlarda bitəndə gəlləm.
Yaz olanda Çoban dağı bəzənər,
Hophop meşəsində ötəndə gəlləm.

Nərgizləri düzdən-düzə yayılar,
Əlvan-əlvan güllər gözlə sayılar,
Buz bulaqlar yuxusundan ayılar,
Gözəllər naz-qəmzə satanda gəlləm.

Şəmkir üstə boy-boy qədim qalalar,
Xəlpərəngdə gözəlləşər talalar.
Əgər ki, Sədniki yada salalar,
Kəklik bala üstə yatanda gəlləm.

A DAĞLAR

Ana da balanı, beləmi gəzər,
Etibarsız dağlar, dağlar, a dağlar.
Mən gəlib dərməsəm, gülün kim üzər,
Etibarsız dağlar, dağlar, a dağlar.

Sənə namə yazdım, cavab almadım,
Bu yay gəlib səndə qonaq qalmadım,
Sən yada salmadın, mən də salmadım,
Etibarsız dağlar, dağlar, a dağlar.

Nələr yazdım tərif dedim şəninə,
Dumanına, çiskininə, çəninə,
Niyə çağırırsan, gəl vətəninə,
Etibarsız dağlar, dağlar, a dağlar.

GƏLMƏDİMMİ?

Bənövşəli yaylaqları,
Diş göynədən bulaqları,
Başı qarlı o dağları,
Səndə qoyub gəlmədimmi?

Xoşbulaq tək gülüstanı,
Qoşqardı sultanı, xanı.
Qibləgahım Pirsultanı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?

Unutma Yeddiqardaşı,
Qızıldı torpağı, daşı.
Qırıxbulaq çayların başı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?
Qaşqaçayı, Arxaşanı,
Türk Səmədi, Türk Paşanı.

O nənəm – xalı qoşanı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?

Gölvənd-gölvənd göllərini,
Löyün-löyün güllərini,
Yağmurunu, sellərini,
Səndə qoyub gəlmədimmi?

Yazlı, qışlı, dörd fəslini,
Qoç tayfamı, qoç nəslimi,
Cavan şair Sədnikimi,
Səndə qoyub gəlmədimmi?

DAĞLAR ÇƏKƏ-ÇƏKƏ

Zirvələrə bulud gəldi,
Sinələrə düşdü kölgə.
Əsdi sazaq, qopdu külək,
Dedim: yağış ötdü bəlkə.

Bulud doldu, həm qaraldı,
Qorxdı üfüqlər saraldı.
Göy kişnədi, şimşək çaxdı,
Gəldi yağış tökə-tökə.

Bulud qəmli çəkdi köçün,
Çox ağladı için-için.
Göy dağların yudu saçın,
Yarğanları sökə-sökə.

Düşdüm xəyalıdan, xəyala,
Heyran qaldım bu cəlalə,

Sədnik də çatdı vüsala,
Gətirdi dağlar çəkə-çəkə.

DAĞLAR

Qoy deyim yadigar olsun,
Bir qatar sözüm dağlara.
Ürəyimdən keçənləri,
Hər nə var, yazım dağlara.

Qayalar qartal yuvası,
Dərdə dərmandır havası.
Yaşamağın nə mənası,
Baxmırsa gözümlə dağlara.

Ulu Qoşqar qardaşımdı,
Qırıxbulağı göz yaşımıdı.
Demə ki, cavan yaşımıdı,
Mən qurban özüm dağlara.

Çoxlarını yola salıb,
Dağlar dağlığında qalıb,
O qüdrətdən bir pay olub,
Veribdi dözümlə dağlara.

Əgər bir gün cida düşsəm,
Göy sulara ada düşsəm,
Sədnik deyər: yada düşsəm,
Üz tutun bizim dağlara.

DAĞLAR

Babam səndə qılınc çalıb,
Ömrümün binası dağlar.
Əmanətədi səndə qalıb,
Anamın laylası dağlar.

Demə, duman, çənim olub,
Yaylaqlar çəmənəm olub.
Mən sevmişəm, mənəm olub,
Göllərin sonası dağlar.

Nəğmələrim dilindəydi,
Ağ çiçəklər telindəydi,
İncə, zərif əlindəydi,
Kəkliyin xınası dağlar.

Ovçu olub, ov tutmuşam,
Bu dağlarda toy tutmuşam.
Dastan deyib, boy tutmuşam,
Eşqimin havası dağlar.

Sədnik deyər: var almışam,
Yayda səndən qar almışam.
Ala gözlü yar almışam,
Dərdimin davası dağlar.

HƏSƏN DAĞLAR

Həsəndədə, Həsənbaba,
Qoşa-qoşa Həsən dağlar.
Mən qocaldım, siz cavansız,
Həmənkisiz, həmən dağlar.
Niyə Həsən, niyə nənə,
Bir əfsanə tapdım yenə.

Gəzdim səni dönə-dönə,
Donu yaşıl çəmən dağlar.

Gəzməlididi, görməlididi,
Sədnik könül verməlididi.
Bulaqların süd gölүdү,
Buludları əmən dağlar.

SƏNİ

Bu dünyaya tək gəlmişən,
Görməmişdim Mahı səni.
Gözəlliyn duman alar,
Tutar dostun ahı səni.

Güllərin var qotaz-qotaz,
İnsan yerə ayaq qoymaz.
Yüz yol baxar gözü doymaz,
Qoy dolansın ahu səni.

Sədnik deyər: gülün üzüm,
Uşaq tək sinəmə düzüm.
Qoy dolanım, bir də gəzim,
Ellər seyrəngahı səni.

DAĞLAR SƏNDƏ

Qoç Koroğlu at oynatmış,
Nigar yatmış dağlar səndə.
Əsli köçüb, Kərəm qovub,
Qəmə batmış dağlar səndə.

Çək yamaca ağ dumanı,
Ağ cuna tək yığ dumanı,
Sazı hanı, özü hanı?
Ağqız itmiş dağlar səndə.

Zirvələrdə gözü qalıb,
Dolaylarda izi qalıb,
Acı, şirin sözü qalıb,
Sona yetmiş dağlar səndə.

Nələr görüb lal qayalar,
Hər daşın öz tarixi var.
Neçə igid, neçə sərdar,
Dövrən etmiş dağlar səndə.

Uzaq illər, qərinələr,
Sədnik, yada düşdü nələr,
Ürəyimdə sevinc, kədər,
Gülər səndə, ağlar səndə.

QOŞQAR

Mən gedirəm uzaqlara,
Salamat qal, Dəli Qoşqar.
Bəlkə bir də görüşmədik,
Yaxşı saxla, eli, Qoşqar.

Qismət budur uzaqlaşaq,
Gəl sarılaq, qucaqlaşaq.
Sən bir ana, mən bir uşaq,
Göstər gedim, yolu, Qoşqar.

Hansı dağdı səndən uca?
Özü cavan, yaşı qoca?
Sədnik, al kamım doyunca,
Əssin vətən yeli, Qoşqar.

MUROV DAĞI

Gözəllikdə varmı tayın?
Murov dağı, Murov dağı.
Qüdrətdən almısan payın,
Murov dağı, Murov dağı.

Gəlin qaya göy yamacda,
Qazandurmaz durub başda.
Kəkliklərin ötər daşda,
Murov dağı, Murov dağı.

Bənövşəli, gül çağındı,
Yayda ellər qonağındı.
İncə çayı ayağındı,
Murov dağı, Murov dağı.

Qol-qanadın Qoşqar, Kəpəz,
Əllərin əlindən üzməz.
Sərt qayandan qartal getməz,
Murov dağı, Murov dağı.

Qənşərində Ballı qaya,
Bir yanında Xallı qaya,
Göllər güzgü tutur aya,
Murov dağı, Murov dağı.

Sən məni heyvətə saldın,
Əbədi qəlbimdə qaldın,
Sədniki, Sədnikdən aldın,
Murov dağı, Murov dağı.

MƏN

Könlüm o dağları yaman arzular,
İstəməm bircə gün mehman olum mən.
Dolanım dağların bir də boynuna,
Elə sarmaşım ki, bir can olum mən.

A dağlar, çox gözdüm, çox gözdüm sizi,
Təkcə görəmmədim Qonaqgörməzi.
Elimin-obamın oğulu, qızı,
Siz gəzən torpağa qurban olum mən.

Sədnik, bilmədinmi açan solacaq,
Torpaqdan yaranan torpaq olacaq,
Dünyada yaxşılıq, pislik qalacaq,
Bir az da yaşayım, insan olum mən.

GƏL

Loğman təbiətdən şəfa istəsən,
Dolan Xoşbulağın yaylağına, gəl.
O Qoşqar çayının sol sahilinə –
Narzan bulağının qaynağına gəl.

Qırxbulaqdan su iç, Göyyurdu dolan,
Cənnət dedikləri yalandır, yalan.

Koroğlular qüdrətindən güc alan,
O Qoşqar dağının qucağına gəl.

Sədnik, yurdum tamaşadır, tamaşa,
Dağ var uzaq, dağ var yaxın, döş-döşə,
Alar səni öz qoynuna göy meşə,
Zivlən dərəsinin ayağına gəl.

OLMASIN

Zirvəsi dumanlı, çənli dağlarım,
Ətəyin dərəsiz, düzsüz olmasın.
Tər çiçəkli, göy çəmənli dağlarım,
Mənim bircə günüm sızsız olmasın.

Soruşarlar: nəyim qalıb Vətəndə?
Mən öz gəncliyimi qoymuşam səndə.
Deyirəm: qoynuna qonaq gələndə,
Ürək də nəgməsiz, sözsüz olmasın.

Sənsən səadətım, sənsən baharım,
Əyilməyən vüqarındır, vüqarım.
Mənəm Pirsultanlı, var yadigarım,
Heç kəs nişanəsiz, izsiz olmasın.

CEYRAN

Deyərlər ki, dağda ceyran tapılmaz,
Bəs hardan gəlibdi, bu dağa ceyran?
Əksi düşüb ayna suyun gözüne,
Gözəllik gətirib bulağa ceyran.

Qaradağ sinəsi, Xınna dərəsi,
Gözəllərin seyrangahı, bərəsi,
Sizdə hardan, bu gül yığmaq həvəsi?
Ağ güllər sığışmır qucağa, ceyran.

Xoş gəlibsən, Xoşbulağa, yaylağa,
Gözəllərə olmaz qoruq, qadağa.
Sədnik deyər: canım qurban, sadağa,
Güllərdən rəng alan yanağa, ceyran.

QOCALDIM

Görəni aldadır qara saçlarım,
Keçdi, sənə keçən çağlar, qocaldım.
Mən səndən ayrıldım, uzağa düşdüm,
Qəlbim körpə tək ağlar, qocaldım.

Mənim bir dünyam var bağçalı-bağlı,
O mənim qəlbimdir Vətənə bağlı.
Dağlardan ayrıldım, ay Vətən oğlu,
Gülən könlüm qəmlər bağlar, qocaldım.

Razıyam dolanım dövlətsiz, varsız,
Bir günüm olmasın Vətənsiz, yarsız.
Dağlar oğlu necə yaşar dağlarsız?
Çəkdim həsrətini, dağlar, qocaldım.

DAĞLARIN

Unutmayıb Koroğlunu, Nəbini,
Gör nə gözəl yaddaşı var dağların.
Nərə çəkib Salsal atıb uzaqdan,
Neçə-neçə sal daşı var dağların.

Qayası sərt, dərələri dərinli,
Cərgəsində Qoşqar uca göründü.
Göz doymamış, ağ dumana büründü,
Duman-çəndən daş-qaşı var dağların.

Soruş tarixini, Sədnikdən istə,
Qoy deyim sözümü düşməyə, dost;
Gəncədə, Təbrizdə, bir də Sivasda,
Üç Pirsultan qardaşı var dağların.

KƏPƏZ

Niyə məni çağırırsan qoynuna?
Dostluğu pozaram, kəsərəm, Kəpəz.
Bürünsə dağ-daşın çiçəyə, gülə,
Üzsəm... əllərimi kəsərəm, Kəpəz.

Mən elə inadam, mən elə tərsəm,
Öldürərəm özümü gülünü dərsəm,
Səndə bir balaca soyuqluq görsəm,
Çaparam qayanı, dusərəm Kəpəz.

Görmürəm nə vaxtdı anam Göy-gölü,
Köksümə sıxaram sonam Göy-gölü.
Sədnik, heç olarmı danam, Göy-gölü,
Meh olub qoynundan, əsərəm, Kəpəz.

CANBAZ

Gənclikdə qoynuna qonaq gəlmişdim,
O günlər yadında qalarmı, Canbaz?
Oğuz qəhrəmanı Dəli Domruldən,
Səndə bir nişanə olarmı, Canbaz?

Çox övladın bələd deyil bu yurda,
Ov ovladı, quş quşladı bu yerdə,
Neçə gün Əzraylı saxladı torda,
Belə oğlu olan ölərmı, Canbaz?

Gərək məni aldatmasın yaddaşım,
Mən kökümədən necə qopum, yadlaşım!?
Gəl, gedək, Canbaza, gəl, ay qardaşım,
Heç bizsiz gül açıb, gülərmı Canbaz?

Bax, budur körpüsü o Küsmüş çayın,
Dərd-ələm içində o susmuş çayın,
İnsan kimi təşnə, susamış çayın,
Qəmini mənimlə bölərmı, Canbaz?

Dağlarda kişnərdi boyat atları,
Gülüstanda keçmiş toy büsatları,
O oğuz ərleri, qoç övladları,
Çağırısam köməyə gələrmı, Canbaz?

ZAQATALA

Döşünə döyməsin Parij, ya Tiflis,
Veribdi boy-boya qalalar səndə.

Yazda-yayda gül fəsli gələndə,
Zənbur gül döşürər, bal olar səndə.

Yal-yamaclar xalı-xalça toxuyar,
Gül torpağın müşki-ənbər qoxuyar,
Sarı bülbül şövlə gəlib oxuyar,
Çalar tanburunu talalar səndə.

Buludlara dəyir dağların başı,
Şamil gəzib bu torpağı, bu daşı,
Sədnikə sən oldun könül sirdaşı,
Yazıb dastan bağlar, o qalar səndə.

YOX-YOX

Səfali ana qoynunda,
Qalım dağlar, yoxsa, yox-yox.
El-obanın ərzi-halın,
Bilim dağlar, yoxsa, yox-yox.

Qurbanam uca boyuna,
Həm qışına, həm yayına.
Cavan oğlan, qız toyuna,
Gəlim dağlar, yoxsa, yox-yox.

Pirsultanım, pir dağında,
Durur yurdum ayağında.
Sədnik deyər: qucağında,
Ölüm, dağlar, yoxsa, yox-yox.

BƏNÖVŞƏLİ BULAQLARDAN

İçmişənmi suyu baldı,
Bənövşəli bulaqlardan.
Qab dolmamış, gözüm doldu,
Bənövşəli bulaqlardan.

Burdan bir qız gəlib keçdi,
Bahar güldən donun biçdi.
Əyildi bir qətrə içdi,
Bənövşəli bulaqlardan.

İçdi sudan, oxay çəkdi,
Elə bil ki, ox-yay çəkdi,
Sədnik, elə haray çəkdi,
Bənövşəli bulaqlardan.

SEVGİ ÇƏMƏNİM

BƏNÖVŞƏ

Zirvəsi buluda dəyən dağların,
Ətəyində göz açmışam, bənövşə.
Pirsultanda bir cığır da mənimdi,
Ağyoxuşda iz açmışam, bənövşə.

Buz bulaq başında, on beş yaşında,
Bir gözəl söz açmışam, bənövşə.
Çoxları sözünü payız-qış deyib,
Mən sözümü yaz açmışam, bənövşə.

Neynəyim ki, mən də yara dərdimi,
Sənin kimi tez açmışam, bənövşə.
Sən nələr çəkmisən bütün el bilir,
Mən dərdimi az açmışam, bənövşə.

GÖRMÜŞƏM

Gözəl, səndə olan gözəlliyi mən,
Vətənimin çiçəyində görmüşəm.
Sənin üzündəki əsmər boyanı,
Lalələrin ləçəyində görmüşəm.

Məhəbbət dünyamla qovuşanda sən,
Biixtiyar öz könlümü vermişəm.
Məhəbbət gülünü şəhli çəməndən,
Çiyələk tək bircə-bircə dərmişəm.
Yaşılbaş sonatək su üstə səni,

Xan Kəpəzin ətəyində görmüşəm.
Sonra da hər yanı gəzib-dolanıb,
Bu Sədnikin ürəyində görmüşəm.

GƏNCLİYİM BUNLARMİŞ

Açanda dağların qız bənövşəsi,
Nərgizli yaylaqlar çağırdı məni.
Ayağı yarpızlı, yanı gözəlli,
Suyu buz bulaqlar çağırdı məni.

Burda sevilmişəm , burda sevmişəm,
Hanı gəncliyimin odlu çağları?
Yüz yol gözdüm gəncliyimi tapmadım,
Bəlkə tapdım, bir də gəzim dağları.

Səs eşitdim, sağa-sola boylandım,
Gələn kimdi, Daşbulağa bir düzüm?
- Gələn oğlum, qızım, göyüm, gəlinim,
Gəncliyim bunlarmış, mən nəyi gəzim?.

İŞIQ GÖZDƏ OLAR

Sevdiyim tər gülsən, təzə çiçəksən,
Bitmisən qəlbimin yamaclarında,
Heyif ki, sən bunu bilməyəcəksən,
Mənim bir dünyam var baxışlarında.

Eşqə inanarlar, inandırmazlar,
Hissdir, həyəcandır, bu, ağıl deyil.
İşıq gözdə olar, şam yandırmazlar,

Bu bir həqiqətdir, bu nağıl deyil.

Fəqət o nağıllar bir möcüzədir,
Qoy keçim ağ atla dənizləri mən.
Nağıl möcüzədir, bəs sevgi nədir?
Bir dəniz bilmişəm, o gözləri mən.

BƏNÖVŞƏ NƏFƏSLİM

Bənövşə nəfəslim, hardasan, harda?
Yaman darıxmışam görüşünə mən.
Gülüm, ayrılıq var, ölüm – itim var,
Qoy doyunca baxım yerişinə mən.

Neylim, ayrılığa yoxdur dözümüm,
Hey çəkir özünə xəyalın sənin.
Məni bu yaşımda Məcnun eyləyib,
O qaşın, o gözün, camalın sənin.

Fəsilər dolanıb, illər ötsə də,
Sənə məhəbbətim təzə-tər qalar.
Əgər bir gün köçsəm budur təsəllim,
Eşqindən yadigar bir əsər qalar.

EL QIZI

Təbim gəlsə buludları yararam,
Quş olaram səni dağ-dağ araram.
Saçlarını əllərimlə dararam,

Buraxmaram gözdən kənar, el qızı,

Bu eşqimdən bulaq yanar, el qızı.

Bir sözün çəməndi, bir sözün çiçək,
Özgə bir ürəkdi, səndəki ürək.
Sən səni sevəni sevəsən gərək,
Yoxsa, öz əhdini danar, el qızı.
Bu sevdə yolundan dönər, el qızı.

Unutma o əhdi, ilqarı qəti,
Ömrünün tacı bil gəl məhəbbəti.
Dünyadı Sədnikin ilk həqiqəti,
Yoxsa, donar eşqin, donar, el qızı,
Odlu sinən buza dönər, el qızı.

ÖMRÜN YAZI

Hərdən gəncliyimi yada salanda,
Bulaqlar gözündə duruluram mən.
Kəklik kimi səkir el gözəlləri,
Bulaqdakı qıza vuruluram mən.

Xurmayı saçları çin-çin hörülmüş,
Çiynindən tökülüb suya sərilmiş.
Alagöz, alyanaq harda görülmüş,
Ah çəkib, buludtək yarılıram mən.

Təsəlli gəzirəm özüm-özümə,
Dünya təzələnib gəlir gözümə.
A Sədnik, qayıdırəm ömrün yazına,
Qala-qəsir kimi, quruluram mən.

MƏNİM EŞQIM

Qurumayan bir bulaqsan,
Çağlayan, coşan ırmaqsan,
Təşnəsən, təşnə dodaqsan,
Mənim eşqim, mənim eşqim.

Səndən qanad alıb uçdum,
Məhəbbət şərbətin içdim,
Bir gözəli sevib seçdim,
Mənim eşqim, mənim eşqim.

Görüş yeri bulaq başı,
Yar gəlməsə ağlar daşı,
Sənsən ömrün üzük qaş,ı,
Mənim eşqim, mənim eşqim.

Bu nə ömür, bu nə yazdı,
Hicran yoluma daş düzdü,
Bu ayrılıq canım üzdü,
Mənim eşqim, mənim eşqim.

Hey ağlarsan həzin-həzin,
Heç bilinməz qışın, yazın,
Ay varlığım, bir cüt gözü,ım,
Mənim eşqim, mənim eşqim.

GƏRƏK

Özgənin yarına heç kəs yar deməz,
Bunu bəri başdan biləsən gərək.
Yay da deyil, ilğım basa yolları,
Gözlərdən ilğımı siləsən gərək.
Səfərə çıx, qar basmasın yolları,

Görüş üçün mehriban aç qolları,
Gəl qabaqla fəsilləri, illəri,
Alıb qismətini güləsən gərək.

Yalvar Tanrın, taleyini düz yazsın,
Alnına uğurlu, gözəl söz yazsın,
Sədnik istər ləngiməsin, tez yazsın,
Sən Xızırın tərkində gələsən gərək.

VERƏMMƏRƏM

Səndən aldığım gəncliyi,
Bir də geri verəmmərəm.
Baxçanıza yüz yol girəm,
Həmən gülü dərəmmərəm.

O gülün ətri başqadı,
Yanımda xətri başqadı,
Qiyməti-qədri başqadı,
Bir də onu görəmmərəm.

Sədnik, o tanrı payımdı,
Günəşimdi, həm Ayımdı,
O, mənim xan sarayımdı,
Uçsa bir də hörəmmərəm.

ARASINDA

Nə gəlindən gəlin, nə qızdan qızsan,
Qalmısan yaynan yaz arasında.
Qaşların əyrisi qövsi-qüzehdi,

Taleyin yazılıb düz arasında.

Çiçəkli dağları dolan bir də göz,
Əlvan güllərini tellərinə düz,
O göy sularında çalxan, bir də üz,
Boylan ördək ilə qaz arasında.

Gileylənmə taleyindən, baxtından,
Hələ qalıb o lələzar vaxtından,
Sədnik deyər: enmə, şahlıq taxtından,
Söz gizlənib, sözlə söz arasında.

MƏHƏBBƏT YANĞISI

Ayrılıq çəkməyəndə
Olmaz həyat yanğısı.
İçimdə göynərtidi
Bir məhəbbət yanğısı.

Sevgidən uzaq ürək
Bircə parça ət olar.
Gözəlliyi duymasan,
Onda qiyamət olar.

Yox mənim bir günahım,
Bu mənim istəyimdi.
Bəyənen öz gözlərim,
Sevənsə ürəyimdi.

AÇMA MƏNİM MƏKTUBUMU

Nə bilirsən nə yazılıb,
Açma, mənim məktubumu!
Baldı, pətəkdən süzülüb,
Açma, mənim məktubumu!

Açma, mənim məktubumu!
Yox, əl vurma, dəymə ona.
Yad əl dəyər, izi düşər,
Orda hiss var, həyəcan var.

Diksinər, bir sözü düşər,
Açma, mənim məktubumu!
Üstündə öz ünvanı var,
Bilir ki, hara gedəcək,

Gözüm görüb, könlüm sevib,
İstəkli yara gedəcək
Açma, mənim məktubumu!
Açma, mənim məktubumu!

YOL ÜSTƏ ÇIXIMMI

Bağınız gülə bürünüb,
Gülləri yığımı, gözəl?
Çiçəklər yağış istəsə,
Buludam, yağımı gözəl?
Qucağında bir qucaq gül,
Yol üstə çıxımı, gözəl?
Pişvazına gəlir bülbül,
Yollara baxımı, gözəl?

SƏNİ SEVƏN, SƏN SEVƏN

Əlim əlinə dəydi,
Canımdan şimşək keçdi.
Baxıb heyrətə gəldi,
Göydəki şimşək keçdi.

Gül gülnən öpüşəndə,
Yanağa şəh düşəndə,
Mən sənə görüşəndə,
Baxıb yüz ürək keçdi.

Ürəyin yaşıl çəmən,
Saçlarındı yasəmən,
Səni sevən, sən sevən
Tanrım bir ürək seçdi.

DƏYƏR

Ruhuma yağan şeirin,
Qanıma axan şeirin,
Gecə düzüb-qoşmaq üçün
Yuxusuz qalmağa dəyər,
Belə şeirdən kim doyar?!

Gör ürəyin nə ürəkdi,
Misraların bal-pətəkdi,
Belə sözlər yazmaq üçün,
Yuxusuz qalmağa dəyər,
Belə şeirdən kim doyar?!

Deyim doydum, doymamışam,

Dildən yana qoymamışam,
Bu incini düzmək üçün,
Yuxusuz qalmağa dəyər,
Belə şcirdən kim doya?!.

ARZULAMA

Ayrılığın həsrəti var, qəmi var,
Vüsal yaşar ayrılığın gözündə.
Bəzən acı olar, bəzən də şirin,
Ayrılıq var, ayrılığın özündə.

Ayrılığın ürəyimdə köz olar,
Ayrılıqdan can alıyar, can yanar.
Ayrılıq var, dağa-daşa iz salar,
Əhdi-peyman ayrılıqda sınınar.

Ayrılığın hünəri var, gücü var,
Neçə dastan ayrılıqdan yarandı.
Desələr ki, ayrılığın tacı var,
Arzulama ayrılığı, amandı.

AY SARI QIZ, SARIM QIZ

Ay sarı qız, sarım qız,
Gəl ol mənim, yarım qız,
Dolaydan gəl, dolaydan,
Bir üzünü görüm qız,
Gül üzünü görüm qız.

Ay sarı qız, sarım qız,

Saçlarını hörüm qız.
Ayaq saxla, çəməndə,
Sənə bir gül dərim qız,
Sənə bir gül verim qız.

Ay sarı qız, sarım qız,
Dağlarda ağ qarım, qız,
En gəl, Daşlıbulağa,
Gəl səni aparım qız,
Sən ol mənim yarım, qız.

ÖZÜNSƏN

Boylan ürəyimin pəncərəsindən,
Duru göl görərsən, zanbaq görərsən.
O göldə çalxanan, üzən sonasan,
Özünsən, sən onu hər vaxt görərsən.
Ay sonam, əlinə bir qələm götür,
Köçür ürəyimin nəğmələrini.
Göyən bülbül kimi yatıb qalmasın,
Uçur ürəyimin nəğmələrini.
Uçur, pərvazlansın göllərə düşsün,
Qafdan-qafa uçsun könlümün quşu.
Mənim nəğmələrim dillərə düşsün,
Sevinsin ömrümün baharı, qışı.

HƏSRƏTİN ÇƏKİR

Gəl həsəd aparma gülə-çiçəyə,
Sən vüsala onlardan tez yetmişən.
Nərgiz göz açıbdı qaya dibində,

Sən də gəlib ürəyimdə bitmisən.

Üzü xallı lələdən də qəşəngsən,
Bir aləmdə qızıl gülə nisbətən.
Biləmmirəm sən nəyə küsənirsən,
Məhəbbətlə yoğrulubdu qismətin.

Bax, yazan qələmin, ağlın, huşun var,
Gərək eyləyəsən qismətə şükür.
Bəs niyə bilmirsən, zalım balası,
Çoxları uzaqdan həsrətin çəkir.

GÖY MEŞƏ

Bir sən idin, bir mən idim, göy meşə,
Göz oxşayan axar sular, göy şüşə,
Yarpaqlar qoymurdu Sinsar bulağa,
Bircə damcı yağış düşə, gün düşə.

Kölgədə bəslənmiş mələk kimiydın,
Hələ dərilməmiş çiçək kimiydın,
Elə bil, həyatım, canım səndəydi,
Sənəmdə döyünən ürək kimiydın.

Necə çətin idi sizdən ayrılmaq,
O şirin ləhcədən, sözdən ayrılmaq.
Sədnik, illah da ki, könül oxşayan,
Canlar alan xumar gözdən ayrılmaq.

GÖRMÜŞƏM

Loğmanın gəzdiyi şəfa otunu,
Xoşbulağın yaylağında görmüşəm.
İskəndər axtaran abı-həyatı,

Onun Kövsər bulağında görmüşəm.

Gəzənlər qocalmaz bu gülüstani,
Gül-çiçək bürüyüb tamam hər yanı,
Şah İsmayıl itirdiyi ceyranı,
Mən Qoşqarın ayağında görmüşəm.

Dağlara tərifdə tanı Pirini,
Seçib sözün gövhərini, zərini.
Sədnik deyər: mən onun yurd yerini,
Gəncliyimin gül çağında görmüşəm.

QALIB

(Həyat yoldaşım Səfurə xanıma)

Gedək, ay buludlar, dağlara gedək,
Mənim də ürəyim dağlarda qalıb.
Zülfü yasəmənəm görünmür gözə,
Alagöz mələyim dağlarda qalıb.

Qızılgülü yanağında gördüyüm,
Çiyələyi dodağında gördüyüm,
Ağ zanbağı buxağında gördüyüm,
Bənövşə-çiçəyim dağlarda qalıb.

Sədnik bu dünyada yaşarmı sənsiz?
Qəlbi dalğalanıb coşarmı sənsiz?
Dağlara bir nəğmə qoşarmı sənsiz?
İlk eşqim, istəyim dağlarda qalıb.

SAÇLARIN

Ətri bənövşədi, sünbüldü, güldü,
Güldəstə bağlayım gül saçlarını.
Əgər saxlamasam, qəlbimdən əziz,
Qoyma məndə qalsın, al saçlarını.

Yenə Daşbulaqda bir qız dolandı,
Canım eşq oduna alışdı, yandı.
Kim desə ki, sevməmişəm yalandı,
Çəkək imtahana, gəl, saçlarını.

Boz qayalar yetim-yetim baxanda,
Buludların göz yaşları axanda,
Sədnik deyər: ay sarı qız, bax onda,
Məzarım üstündə yol saçlarını.

BURDAN

Məhəbbət yoludu bulağın yolu,
Başlanar sevgilər, sövdalar burdan.
Gözəllər karvanı çiyini səhəngli,
Sanki gəlib keçir durnalar burdan.

Üst yanı lələlik, alt yanı yarpız,
Daşları mamırlı, suyusa bumbuz,
Qızlar bulaqlardan suyu doldurmaz,
Onlar şərbət içər, bal alar burdan.

Sədnik az sürməyib burda dövranı,
Pirsultandı gözəlliyin məkanı,
Ana gördüyünüz körpə ceyranı,

Mən özüm tapmışam, balalar burdan.

MƏNİ

Düşmüşən yadıma, a dağlar qızı,
Salmısan nə yaman fərağa məni,
Tərk eylə oylağı, qayıt, gəl bəri,
Çağırma, gəlmərəm ayağa, məni.

O dağlarda mənim ana beşiyim,
Dəli Qoşqar çox çəkibdi keşiyim,
Xeyli vaxtdır ondan ayrı düşdüyüm,
O salıb özündən qırağa məni.

Sədnikəm, qoynunda dolaşdım, gəzdim,
Vəfasızlıq gördüm, əlimi üzdüm.
İnan, and içmişdim bir də gəlməzdim,
Məhəbbət gətirdi bu dağa məni.

QALA BİLMƏRƏM

Min bir gül qoxlasam, min gül iyləsəm,
A gülüm, ətrini ala bilmərəm.
Ayımsan, günümsən, a dağlar qızı,
Mən sənsiz cahanda ola bilmərəm.

Zirvələrdən ötə bilməz hər bulud,
Gözü yaşlı bulud, üzü tər bulud,
Çəkər həsrətini, üzülər bulud,
Düşər rüzgar haldan-hala, bilmərəm.
Unutma Sədniki, ay etibarsız,

İnsan nəyə gərək əhdsiz-ilqarsız,
O ana torpağım – Dəli Qoşqarsız,
Yaşaya bilmərəm, qala bilmərəm.

İÇİNDƏ

Könlüm bir kainat, sənə bir Günəş,
Yenə təksən kəhkaşanlar içində.
Göydə ulduz da var, göydə Ay da var,
Möcüzəsən asimanlar içində.

Nur selisən, ürəyimə axsana,
Bulaq olub, gözlərimdən çıxsana.
Od almışam, alovuma baxsana,
Yanar dağam bu insanlar içində.

Cana təsəllidi eşqimin odu,
Camalını gördüm, qəlbim oynadı.
Sədnikə güldürmə qohumu, yadı,
Axtar məni yüz qurbanlar içində.

GEDƏKMİ

Yadımdamı, bulaq üstə gördüyüm,
Ay Sarıqız, sənə könül verdiyim,
Əlçim-əlçim güllərini dərdiyim,
Bənövşəli yaylaqlara, gedəkmi?

Külək əsdi, tel dağıldı, yuxudu,
Sarı saçlar müşkü-ənbər qoxudu.
Belə ətir gül-çiçəkdə yoxudu,
Sevdalandım, o dağlara gedəkmi?
Bulanmışdı, Dürlü bulaq duruldu,

Sədnik deyər: alaıqlar quruldu,
Nemətlər töküldü, süfrə sərildi,
İştah açan bulaqlara gedəkmi?

İNCİÇİÇƏYİM

Səni bir gözəlin əlində gördüm,
Ay inciçiçəyim, inciçiçəyim.
Qoşa hörüyündə, telində gördüm,
Ay inciçiçəyim, inciçiçəyim.

Yağmısan çəmənə ağ yağış kimi,
Göründün gözümə bir ağ quş kimi...
«Pünhan» xalısında ağ naxış kimi,
Ay inciçiçəyim, inciçiçəyim.

Ağ güllər içində sən bir incisən,
Gözümdə, könlümdə sən birincisən,
Sədnik yüz inciyər, sən bir incisən,
Ay inciçiçəyim, inciçiçəyim.

GÖZLƏYİR

Sarışın saçlarda asılmış canım,
O ala gözlərdən fərman gözləyir.
Qəlbimi necə də nişan alıbdı,
Kırpıqlar ox olub, kaman gözləyir.

Qoy səhər yelləri söyləsin yara,
Bir həlim baxışdı dərdimə çara,
Yaralar üstündən vurmasın yara,

Xəstə könlüm ondan dərman gözləyir.

Sədnik, eşqim yaşar bir gümanımda,
Görünməz olubdu dağ, dumanımda...
Sevda lı ceyranım yoxdu yanımda,
Yəqin o da məni pünhan gözləyir.

XOŞ GƏLDİN

Səfalı dağlardan, göy yaylaqlardan,
Candan əziz, a cananım, xoş gəldin.
Ayrı lı b güllərdən, buz bulaqlardan,
Yar yanına, mehribanım, xoş gəldin.

Adi duruşunda mələk misallım,
A süzgün baxış lım, ləbləri ballım,
Baş ında sevdalar, Leyli xəyallım,
Gözəllikdə ləl-mərcanım, xoş gəldin.

Camalına Günəş deyim, Ay deyim,
Gəlişinə bahar deyim, yay deyim,
Bu könlümdən nələr keçir, qoy deyim,
Toy-bayramım, tar-kamanım, xoş gəldin.

Sən yerdə insansan, göydə mələksən,
Çəməndə gül çoxdu, sən orda təksən.
Qan olar gözünü gözümdən çəksən,
A zülfləri pərişanım, xoş gəldin.

Baxmı şam hüsnünə, qardan da ağsan,
Dağlar ağ geyinər, qoynuna yağsan...
Necə ki uzaqsan, sinəmdə dağsan,
Gəncəmizə, a mehmanım, xoş gəldin.
Bu qədər gözəllik hardandı, hardan,

Belə gözəl varmı kündəsi nurdan...
Bir də tuta bilməz, əldən uçurdan, -
Getmə burdan, din-imanım, xoş gəldin.

Xoş ləhcəlim, dürdanədi sözlərin,
Canıma od salıb ala gözlərin,
Gəl unutma ünvanımı bizlərin,
Pirsultanam, a sultanım, xoş.

MƏNİMKİDİ

Çəmənlərdə ulduz-ulduz sayrışan,
Çiçək mənimkidi, gül mənimkidi.
Dağ çeşməsi sularına qarışan,
Cilvəli, cilvəsiz göl mənimkidi.

Hey xəyalı xəyalımla öpüşən,
Tər gül kimi yanağına şəh düşən,
Yel əsdikcə yarpaq kimi titrəşən,
Başındakı cığa tel mənimkidi.

Ay gözəl, o işvə, nazın gözəldi,
Baxışan gözəldi, gözün gözəldi,
Sədnik deyər: bahar-yazın gözəldi,
Sənə gözəl deyən el mənimkidi.

YAZILMIŞ

Sənin eşqin bu qəlbimdən silinməz,
Saf qanımın mayasına yazılmış,
Mən dözdükcə sinəm dönüb daş olmuş,
Dərd daşına, qayasına yazılmış.
Səni xatırlamaq nə xoş xəyaldı,

Hər sözün dillərdə doğru misaldı,
Adın gözəllərə yadigar qaldı,
İsmətinə, həyasına yazılmış.

Ovcum içi hüsnü xətlə bəzənmiş,
Min hikmətlə, min ayətlə bəzənmiş,
Sədnik, nə var, məhəbbətlə bəzənmiş,
Hər şey ömrün binasına yazılmış.

DAĞLARIN

Bir yanımda səndin, bir yanımda dağ,
Dolandı boynuma qolu dağların.
Sənin üzündəki qara xal kimi,
Varıydı üzündə xalı dağların.

Gözəlindən, göyçəyindən doymadıq,
Çəmənindən, çiçəyindən doymadıq,
Dəstə tutub sinə üstə qoymadıq,
Dərilməmiş qaldı gülü dağların.

Sədnik qoşa gəzdik doğma yurdumu,
Yal-yamaca atdım olan dərdimi,
Ağrın alım, yoxsa, səni yordumu,
Enişli-yoxuşlu yolu dağların.

XOŞ GƏLDİN

Səfalı dağlardan, göy yaylaqlardan,
Candan əziz, a cananım, xoş gəldin.
Ayrılıb güllərdən, buz bulaqlardan,
Yar yanına, mehribanım, xoş gəldin.

Adi duruşunda mələk misallım,
A süzgün baxışlım, ləbləri ballım,
Başında sevdalar, Leyli xəyallım,
Gözəllikdə ləl-mərcanım, xoş gəldin.

Camalına Günəş deyim, Ay deyim,
Gəlişinə bahar deyim, yay deyim,
Bu könlümdən nələr keçir, qoy deyim,
Toy-bayramım, tar-kamanım, xoş gəldin.

Sən yerdə insansan, göydə mələksən,
Çəməndə gül çoxdu, sən orda təksən.
Qan olar gözünü gözümdən çəksən,
A zülfləri pərişanım, xoş gəldin.

Baxmışam hüsnünə, qardan da ağsan,
Dağlar ağ geyinər, qoynuna yağsan...
Necə ki uzaqsan, sinəmdə dağsan,
Gəncəmizə, a mehmanım, xoş gəldin.
Bu qədər gözəllik hardandı, hardan,
Belə gözəl varmı kündəsi nurdan...
Bir də tuta bilməz, əldən uçurdan, -
Getmə burdan, din-imanım, xoş gəldin.

Xoş ləhcəlim, dürdanədi sözlərin,
Canıma od salıb ala gözlərin,
Gəl unutma ünvanını bizlərin,
Pirsultanam, a sultanım, xoş.

VERMƏRƏM **(Səfurə xanıma)**

Biləsən ki, ürəyimi, eşqimi,
Sənə verrəm, özgəsinə vermərəm.

Bağlardan, dağlardan bənövşə dərrəm,
Sənə verrəm, özgəsinə vermərəm.

Ulduzlardan boyunbağı istərəm,
Göndərməsə, Almas dağı istərəm,
İlahidən gülşən bağı istərəm,
Sənə verrəm, özgəsinə vermərəm.

Səhər-səhər bulaqların gözünü,
Kəkliklərin nəğməsinə, sözünü,
Müxtəsəri, bu Sədnikin özünü,
Sənə verrəm, özgəsinə vermərəm.

GÖNDƏR

Bilirsən ki, gənclik eşqim səndədi,
Şehli-şehli tər güllərə bük göndər.
O məktuba bənövşə qoy, nərgiz qoy,
Üstünə də surətini çək göndər.

Darayanda tellərini yana sən,
Örtmə xalın, salma bizi qana sən,
Sən elə sonasan, elə sonasan,
Yanaqlar çiçəkdi, bal-pətək göndər.

Sədnikin yanında çoxdu hörmətin,
Yüz gözələ dəyər qəddi-qamətin,
Ay sonası, məhəbbətin, şərbətin,
Səhər-səhər piyaləmə tök göndər.

GƏLSƏN

Sən elə gözəlsən, elə gözəlsən,
Qışım bahar olar yanıma gəlsən.
Özgəyə qıymaram, sənə qıyaram,
Verərəm canımı, canıma gəlsən.

Mən qışın qarında Qoşqara çıxdım,
Sənə əvəz bildim Günəşə baxdım.
Ay mənim taleyim, ay mənim bəxtim,
Verərəm canımı, canıma gəlsən.

Üşütməz səni yel, nə duman, nə çən,
Ürəyimdə Vətən, ürəyimdə sən.
Əgər sən mənimlə ərzi gəzəsən,
Verərəm canımı, canıma gəlsən.

SƏDNİK SƏNİ ARASINMI

Hər çiçəyin üzünə bax,
Yanı Gülgəz, al olanmaz.
Hər çiçəyin gül tacında,
Belə pətək, bal olanmaz.

Maral səndən öyrənibdi,
Güzgü bulağa baxmağı.
Kəklik səndən öyrənibdi,
Əllərə xına yaxmağı.

Ceyran da sevdaya düşüb,
Gözlərinə sürmə çəkib,

Göbəyindən müşki-ənbər
Ceyranlar çəmənə töküb.

Sədnik ələ şana alıb,
Tellərini darasınmı?
Gəzəndə eşqin bağında,
Gülüm, səni arasınmı?!.

25.12.05.

AYRILA BİLMİRƏM

Sinəndi cənnət bağı,
Bənövşədi solu, sağı.
Sonaların gül yatağı,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Anan səni təkmi doğub?
Doğanda çiçəkmi doğub?
Yox, səni mələkmi doğub?
Səndən ayrıla bilmirəm.

Dodaqların pətək, baldı,
Bir baxışın canım aldı.
Gözüm camalında qaldı,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Dönüb baxdı, qıya çəkdi,
Əllərinə boya çəkdi.
Qız, o xalın nə göyçəkdi,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Qız, o yeriş nə yerişdi?
Yaşıl yarpaqlar titrəşdi.

Sədnik əhvalım qarışdı,
Səndən ayrılı bilmirəm.

ÇİÇƏK

Sənlə mənim aramda,
Müqəddəs bir istək var.
Hər yaz bizi çağırır,
O dağda bir çiçək var.

O gülü mən dərməyəm,
Hər gələni verməyəm.
Birdən onu görməyəm,
Onda sevən ürək var.

O gülə əl uzatma,
Yatıbsada oyatma,
Sədniki gülə satma,
Onda da bir dilək var.

ÜRƏYİMDƏ BİTƏCƏKSƏN

Nəfəsin bahar qoxuyur,
İçində bülbül oxuyur.
Gül əllərin ilmə vurur,
Sözlərin xalı toxuyur.

Bu ki, adi xalı deyil,
Möcüzədi, möcüzətdi.
Qəlbin şeir sərgisidi,
Özü boyda bir həyatdı.

Məni necə ovsunladı,
Qız bu naxış, nə naxışdı?

Məni nə tez məndən aldı,
İlahi, bu nə baxışdı?

Gözl, bunu özün də bil,
Gözümdə nadir çiçəksən.
Sən səhrada, çəməndə yox,
Ürəyimdə bitəcəksən.

SONA KƏKLİK ÜLVƏSİ

Bir cüt xumar gözlərin,
Gözlərimin giləsi.
Dalğalanan saçların,
Şeirimin şəlaləsi.

Bədirlənmiş camalın,
Gözəllərlə yarışar.
O füsunkar gözlərin,
Gah küsər, gah barışar.

Ürəyimdə yerin var,
Sona kəklik ülvəsi.
Səhərlər açılanda,
Dilimin ilk kəlməsi.

ÜRƏYİMDƏ TAPDIM

Yaylaqda itirdim səni,
Çiçəklərdən seçəmmədim.
Diş göynədən bulaqlardan,
Baş qarışdı içəmmədim.

Xəyal dəryasında qaldım,
Sularında axa-axa.
Allah, elə sehrləndim,
Dağa-daşa baxa-baxa.

Biləsən ki, səndən ötrü,
Sal daş yardım, qaya çapdım.
Heç yanda tapmadım səni,
Axır ürəyimdə tapdım.

SƏNSƏN

Gündə yüz gözəl görürəm,
Yuxuda gördüyüm sənsən.
Mən gözəllik vurğunuyam,
Könlümü verdim sənsən.

İrmaqlara, göllərə bax,
Laləzardı çöllərə bax,
Bağçanızda güllərə bax,
Güllərin dərdiyim sənsən.

Əgər can ayrılsa candan,
Sədnik ayrılmaz canandan.
Tökülmüş saç iki yandan,
Züflərin hördüyüm sənsən.

GEDƏK, DAĞLARA, DAĞLARA

Yada salaq yurdumuzu,
Gedək, dağlara, dağlara.
Övladıyıq, gözlər bizi,
Gedək, dağlara, dağlara.

Necə gəlib yazın görək,
Sazın görək, sözün görək,
Çiçəklərə könül verək,
Gedək dağlara, dağlara.

Sədnik, necə havalandım,
Yox bir dərdim, davalandım.
Dağlarla var əhdim-andım,
Gedək, dağlara, dağlara.

UYUMA

Burdan keçib necə karvan,
Uyuma, ceyran, uyuma.
Hər gülü bir dərdə dərman,
Uyuma, ceyran, uyuma.

O görünən Beşbarmaqdı,
Ağ dəvəsi bizə baxdı.
Yetişdi ziyarət vaxtı,
Uyuma, ceyran, uyuma.

Sədnik deyər: a nazlı yar,
Gör necə bəzənib dağlar.
Dur, bu yerdən gül yığ, apar,
Uyuma, ceyran, uyuma.

ALIM, ALMAYIM

Gözəllərin növrəstəsi,
Qız, qadan alım, almayım?
Nazın bənövşə dəstəsi,
Naz, qadan alım, almayım?

Məndə büllur bir ürək var,
Saf duyğu var, saf dilək var,
Qışda bitmir, bir çiçək var,
Yaz, qadan alım, almayım?

Gül gülüynən öpüşəndə,
Bağda bülbül ötüşəndə,
Sədnik yadına düşəndə,
Yaz, qadan alım, almayım?

BAL PƏTƏYİ

Dodaqların bal pətəyi,
Şərbət dadım dodağından.
Baxar gözlərim qamaşar,
Gül asılıb yanağından.

Al-yaşıl bürünsənə,
İntizaram görünsənə...
Gəl qəlbimi verim sənə,
Ətir alsın torpağından.

Gülün mövsümü çatanda,
Sona bülbüllər ötəndə,
Səsin Sədnikə yetəndə,
Sən də oxu budağından.

EŞQİMİN HUMAYI

İçimdə
bir sevgi
alovu yanar,

Yanar...
Hey yanar...
Günəş söner,
Ulduz söner,
Ay söner,
Sönməz,
o sönməz.
Çıraq söner,
Ocaq söner
O sönməz.
Kim dönür-dönsün,
Mənim sevgim
öz sevgisindən
dönməz,
yox, dönməz.
Eşqimin humayı
ağ buluddadı,
O öz səmasından
Enməz,
Yox, enməz,
Eşqim öz yolundan
dönməz,
yox, dönməz!

YATIB QALMISAN

Lap erkən səhər
oyandım

Heç kəs yoxdu,
tək sən varsan.
Bu gecə gecələmişən
yatıb qalmısan,
Kirpiklərimin
arasında.

MƏHƏBBƏT

Qəlbim-gözüm məhəbbətədi,
Şeirəm - sözüm məhəbbətədi,
Eşq oduna yanan mənəm,
Odum-közüm məhəbbətədi.

Bulaq axmaz məhəbbətsiz,
Şimşək çaxmaz məhəbbətsiz,
Bu dünyaya gözün açıb,
İnsan baxmaz məhəbbətsiz.

Ot da bitməz məhəbbətsiz,
Bülbül ötməz məhəbbətsiz,
Bu dünyaya bəşər oğlu,
Gəlib getməz məhəbbətsiz.

Onsuz axtarma həyatı,
Odur ürəklərin odu,
Nə qələm al, nə də dəftər,
Onsuz yaranmaz bayatı.

Həsratları görüşdürər,
Görüşdürər, opüşdürər,

Göydəki bulud yarılar,
Sevən qəlblərə gün düşər.

Can içində o bir candı,
Sevən qəlblərə dərmandı,
Onsuz yaşamaq mı olar?
O bir dünya, bir cahandı.

O çeşmədi, o bulaqdı,
Milyon ürəklərə axdı,
Ondan bir ilham almamış.
Nə Ay doğdu, nə Gün çıxdı.

Dünyanın işığı odu,
Yarı-yaraşığı odu.
Ondan öyrəndik sevməyi,
Gözəllik aşiqi odu.

Qoy var olsun zaman-zaman,
Odur həyat, odur güman.
Doymamışam gözəllikdən,
Gözlərimdən çəkil duman.

Demə, məhəbbət yalandı,
O, sənin sevgi qalandı.
Dünya məhvərindən çıxsa,
Yenə məhəbbət qalandı.

Məhəbbət oddu, təşnədi,
Onsuz bu həyat heç nədi.
Nakam köçən aşıqlər də,
Yaşasın məhəbbət-dedi.

YUXULARDA

Gündüzlərim hədəər keçdi,
Axtar məni yuxularda.
Çalış yaddaşında saxla,
Hekayət var yuxularda.
Aman, aman şüşə könül,
Dəymə dağa, daşa könül,
Yuxularda yaşa könül,
Bir cənnət var yuxularda.

Sağa dolan, sola dolan,
İstəsən qol-qola dolan,
Kimdir səndən xəbər alan,
Məhəbbət var yuxularda.

DƏYİŞMƏRƏM

Sənə keçən
bir günümü,
İllərə,
sənələrə
dəyişməyəm.
Səndəki bir baxışı,
Ləl daşına,
almaz
üzük qaşına,
gövhərə,
altun zərə,
min gözələ,
Nələrə,
Gör nələrə

Gülüm, səni
 dəyişməyəm.
Dəyişməyəm,
 bağ-bağata,
Min saraya,
Min büsata,
Min həyata.
Göz görən,
Hər nə varsa, bəlkə də kainata,
Gülüm səni dəyişməyəm.

AXTARMA MƏNİ

Gəl, gözək
 yarpaq, yarpaq.
Axtaraq,
 çəməndə tapaq.
Üzük olsa,
 tapılar,
Yaqut sırğasa,
Özü tapılmasa,
 əvəzində
 göy otların
 arasında
Kəklikotu sırasında,
Bir çiylək tapılar,
Bir çiçək tapılar.
İtəndə tapılmayan
Təkcə sevən
 ürək olur.
İtibə axtarma.
O itəndə

elə itir.
ilim-ilim,
İtdisə,
Getdisə
Daha onu
axtarma,
Axtarma, gülüm.

KÜLÜM YANAR

Ayrılığa dözəmmədim,
Şeirimə oddan
don biçdim.
Əlimi vurmaram,
əlim yanar,
Oxumaram,
dilim yanar.
Pəncərədə gülüm var,
Gülüm yanar,
Uzaq tutun
o şeiri
məndən,
Yanmışam,
külüm yanar.

TƏZƏ-TƏRDİ

Məhəbbət işıqdı,
Günəş nurudu.
Məhəbbət saflıqda,
Havadan da,
Bulaqdan da
durudu.

Məhəbbət ürəyimdə,
Çiçək kimi təzə-tərdi.
Zaman-zaman
Yazılsa da,
Oxunsa da,
Mənim üçün
O bitməmiş
bir əsərdi.

GÖRMƏMİŞƏM

Ərşdən gələn
mələyin də
Üzündə belə gözəl, qara xal
görməmişəm.
Yaxşı bal pətəkdə olar,
Mən heç yerdə,
heç yanda
Səninki tək dodaqda bal
görməmişəm.
İki qəlbi dost eyləyən,
Məni sərməst eyləyən,
Heç bir zaman
Sənin xəyalın kimi
İlhamıma qanad verən
dadlı xəyal
görməmişəm.
Ay gözəlim,
Bu səbəbdən səndən qeyri
Heç bir kəsə...
Heç bir kəsə bu könlümü
verməmişəm.

AYIRMA MƏNİ

Barı, insafa gəl, ana təbiət,
Gülzarlı dağlardan ayırma məni.
Bir yanıq qar olsun, bir yanıq çəmən,
O qarlı dağlardan ayırma məni.

Sakit dərələrdə çayların səsi,
Qarışar suyuna dağ şələləsi.
Burda bəstələnər könlüm nəğməsi,
Baharlı dağlardan ayırma məni.

Ey dost, heç demirsən, Sədnik hardadı?
Get dağlardan soruş, qəlbim ordadı.
Zirvələr üstündə, buludlardadı,
Qoşqarlı dağlardan ayırma məni.

AY QIZ

Gəl bu məhəbbəti yasaq eyləmə,
Mən səni sevmişəm ürəkdən, ay qız.
Hələ görməmişəm eşqin ahını,
Qorx, çəkin, bir azca fələkdən, ay qız.

Dayan, çəkmə, gül bədənə tikanı,
Könül yıxma, Kəbə sökə, tik onu.
Bu nazın, qəmənin yoxmudur sonu?
Qoy biçim donunu çiçəkdən, ay qız.

Sədnik bilir səni mahi-münəvvər,
Pünhan gəl, pünhan get, ay sözü şəkər,
Ayrılıqdan ölər, can həsrət çəkər,
Keçərmi sən tək mələkdən, ay qız?

SEV

Səni gördüm, Bənövşəli bulaqda,
Qız, səni sevmişəm, sən də məni sev.
Elə bildim lalə bitib yanaqda,
Qız, səni sevmişəm, sən də məni sev.

Qatar-qatar buludları neynirəm,
Sinən bəyaz, dağda qarı neynirəm,
Sən ki varsan, özgə yarı neynirəm,
Qız, səni sevmişəm, sən də məni sev.

Gözün bulaq, yanaq lalə, zülf şahmar,
Nə gözəllik söyləsələr səndə var.
İncitmə Sədniki, tələşdən qurtar,
Qız, səni sevmişəm, sən də məni sev.

BU QIZIN

Qurban olum qəməsinə, nazına,
Bir dünyadı xoş əhvalı bu qızın.
Mən qalmışam bulaqların başında,
Getmir başdan heç xəyalı bu qızın.

Heç bilmirəm, on dörd günlük aydımı?
Ala gözlər bulaqdımı, çaydımı?
Yoxsa bizə Allah verən paydımı?
Gül açıldı, gül camalı bu qızın.

Sədnik, nə xoş gəldi bu xoş güzarım,
Dağıldı canımdan dərdim, azarım,
Öləndə qazılsın burda məzarım,
Qoy düşsün üstündən yolu bu qızın.

ÇƏTİNDİR

«Könül sevən göyçək olar» deyiblər,
Qovuşmaq da, ayrılmaq da çətindir.
Bu məhəbbət bir məhəbbət deyilmiş,
Eşq oduna qovrulmaq da çətindir.

Göyən bülbül naləsi var, sinəndə,
Peşman olar dindirən də, dinən də,
İnciməynən, duydum bunu dünən də,
Oyum-oyum ovulmaq da çətindir.

Sədnik deyər: sən özgə bir balasan,
Kim biləcək könlüm evin talasan?
Tutalım ki, bir alınmaz qalasan,
Dərgahından qovulmaq da çətindir.

SÖZÜ MƏNDƏDİR

Bir yaz çiçəyisən, cavan-növrəstə,
Qoy dərim qoynundan mən də bir dəstə.
Bulağa gələndə, gəl sinəm üstə.
Sərin çeşmələrin gözü məndədi.

Sinəm yaylaq, çeşmə məndə, göz məndə,
Sinəm dərya, çalxan məndə, üz məndə,
Səfalı günləri keçir, gəz məndə,
Təbiətin gülər üzü məndədi.

Sözlərim havada bir şimşək çaxsa,
Alovu sinəndi yandırsa, yaxsa,

Sönməz odu sinən üstən Kür axsa,
Sən yanan atəşin közü məndədi.

Sədnik nə desin ki, sənə şay gələ,
Göz varmı ki, gözlərinə tay gələ.
Neçə il dolana, neçə ay gələ,
Qəlbinin istəyi, sözü məndədi.

GƏNCLİK

A dağlar gözəli, səni görəndə,
Yenə gözlərimdə dolandı gənclik.
Sevilən könlümdə, sevən könlümdə,
Gözəlliklə əkiz olandı gənclik.

Özündədir üz-gözünün boyası,
Məhəbbətdir bu şuxluğun mayası,
Hüsnündədir ayın, günün ziyası,
Ömrün hər fəslində qalandı gənclik.

Mən Sədnikəm, qayaları çaparam,
Gözəllik vəsfinə min söz taparam...
Qorxuram, dilimdən xəta yaparam,
Demə gəldi-keçdi, talandı gənclik.

DAĞLAR QIZI

Səni gözləyirəm bulaq başında,
Sallana-sallana gəl, dağlar qızı.
İstəsən ki, bu qəlbimə gün düşsə,
Hərdən şaqqanaq çək, gül, dağlar qızı.

Süzgün baxışlarla məni məst eylə,
Ürəyini ürəyimə dost eylə,
Uzun hörükləri yana dəstələ,
Tökülsün gərdənə tel, dağlar qızı.

Səni sevən özgə yana baxammaz,
Bulaq olsa yad çəmənə axammaz,
Sədnik deyər: cazibəndən çıxammaz,
Heyrandı hüsnünə el, dağlar qızı.

GÖRÜM

Bənövşəli yaylaqları gəzən qız,
O dağlardan Daşbulağa en görüm.
Dolaylardan asta-asta gəl düzə,
Baladüzdə bir ahuya dön görüm.

Özgə ovçu bu düzlərə gəlməsin,
Səni görüb öz ceyranı bilməsin.
Bir baxışdan yaralanıb ölməsin,
Yayın yad gözlərdən, səni mən görüm.

Ceyran mənim, çəmən mənim, düz mənim,
Sədnik deyər, alagözlü qız mənim,
Dastan mənim, tərif mənim, söz mənim,
Sevgilimi öz yanımda şən görüm.

GÖZƏL

Özgəyə sən nəsən, qoy özü bilsin,
Mənim gözlərimdə mələksən, gözəl.

Yaz gəlib bitibsən könlüm bağında,
Ətrini duymuşam, çiçəksən, gözəl.

Bir ömrüm var, o da sənə yaradı,
Bəyaz sinən o dağların qaradı.
Necə danım, meylim sənə sarıdı,
Sən bir xoş arzusən, diləksən, gözəl.

Möcüzədi o səndəki baxışlar,
Səninkidi şeirimdəki naxışlar,
Öz qəlbini Sədnik sənə bağışlar,
Döyünən qəlbimdə ürəksən, gözəl!

SONA KƏKLİK

Sona kəklik, taleyinə güzgü tut,
Əziz ol həmişə, qal ürəyimdə.
Qışda nəfəsinlə isindir məni,
Yazda tər bənövşə ol, ürəyimdə.

Nəfəsinlə buz bulaqlar ərisin,
Əfsun oxu, duman dağa yerisin,
Bir də yaxşı görüm, dağlar Pərisin,
Bir sevinc mahnısı çal, ürəyimdə.

Elə dolan, könlüm səndən doymasın.
Könlüm quşu yad bağlara uymasın,
Sədnik səni özgülərə qıymasın,
Bir sevgi körpüsü sal ürəyimdə.

SƏN KÜSSƏN

Kim küsür, qoy küssün, təkcə sən küsmə,
Könlümün şüşəsi sınar, sən küssən.
Yaraların təzə qaysaq tutubdu,
Bu qəlbim yenidən qanar, sən küssən.

Mənim dərdim pünhan qalar bilinməz,
Elə dərdi, özgələrlə bölünməz,
Bu sinəmə dağ çəkərsən silinməz,
Kərəm tək gülüm də yanar sən küssən.

Yüz küsərsən, mən ki, səndən küsmərəm,
Bu dostluğu, xoş ülfəti kəsmərəm,
Yaz mehiyəm, özgə bağa əsmərəm,
Sədnik özün danlar, qınar sən küssən.

MƏNNƏN

Ömrünün yazıdı, yaz qonağınam,
Gəl, gəzək çəmənini, gülzarı mənnən.
Bağçanızda narınc, turunc görmüşəm,
Əsirgəmə şirin nübarı mənnən.

Bağça sənə, sən bağçaya yaraşıq,
Qızılgülü qucaqlayıb sarmaşıq,
Baxdım gözlərimə gəldi nur, işıq,
Sən Allah, düz saxla, ilqarı mənnən.

Sədnik, heç vaxt xoş ülfətim qocalmaz,
Sevən qəlbim, məhəbbətim qocalmaz,
Saf vicdanım, həqiqətim qocalmaz,
Ayrılmaz könlünün baharı mənnən.

SƏN GÖRÜNMƏSƏN

Elə bil Ay batar, Günəş tutular,
Bircə gün, bircə gün sən görünməsən.
Gündüzlərim xoş görünməz gözümə,
Bircə gün, bircə gün sən görünməsən.

Leyli saç söyüdlər gözümdə durar,
Eşqin əmanətədi özümdə durar.
İnləyər, çırpınar, ürək bərk vurur,
Bircə gün, bircə gün sən görünməsən.

Dəyişər əhvalım olar pərişan,
Hardasan, hardasan, ay mələk nişan?
Həsətin eyləyər qəlbimi şan-şan,
Bircə gün, bircə gün sən görünməsən.

KEÇDİ

Gözəli sevəndə yazda sevrələr,
Məni gözləmədi, yaz gəldi keçdi.
Baharda sevrələr, payız toy olar,
Heyf, o fəsil də tez gəldi keçdi.

Yad nəfəsmi gəldi düşdü araya,
Qoymadılar əlim zülfün daraya,
Mən nə deyim, içimdəki haraya?!
Yol tapdı ürəyə, köz gəldi keçdi.

Eşqin gözlərimdə gül tək solanda,
Bulud kimi boşalanda, dolanda,

Ürək yangısından bülbul olanda,

Bülbül nalə çəkdi, söz gəldi keçdi.

ƏL BOYDA, BOYDA

Məhəbbət istərəm, dolu piyalə,
O nə məhəbbətədi, əl boyda-boyda.
Baxa, həsəd çəkə, od tuta lalə,
O nə məhəbbətədi, əl boyda-boyda.

Yar istərəm ürəyimdən su içə,
Yar istərəm günü mənimlə keçə,
Dünyanı eşqimə bir meydan seçə,
O nə məhəbbətədi, əl boyda-boyda.

Məhəbbəti bol istərəm, bol verin,
Fərhad gəlir Bisütuna yol verin,
Məhəbbətə qanad verin, qol verin,
O nə məhəbbətədi, əl boyda-boyda.

AY ÖMRÜM, GÜNÜM

Səhər-səhər sizin bağa gəlmişəm,
Sallan gəl yanıma, ay ömrüm, günüm.
Ürəyimdə güldən çələng hörmüşəm,
Sallan gəl yanıma, ay ömrüm, günüm.

Səni sevən mənəm, beləsi hanı?
Sizin bağçanızın lələsi hanı?
Kərəm gəlib çıxıb, Lələsi hanı?
Sallan gəl yanıma, ay ömrüm, günüm.

Sədnikə nə gəlsə, eşqindən gələr,

Bir sona sallanar, köşkündən gələr,
Telə zinət vurar, müşkünən gələr,
Sallan gəl yanıma, ay ömrüm, günüm,
Od saldın canıma, ay ömrüm, günüm.

ÜRƏKDİ

İxtiyar nə səndə, nə də məndədi,
Məhəbbətin hökmdarı ürəkdi.
Məhəbbətin yeri bir göy çəmənlik,
Məhəbbətin yaz-baharı ürəkdi.

Zövqü olan məhəbbətdən həzz alar,
Məhəbbətin qanadında ucalar,
Məhəbbətə dərya-dəniz boylanar,
Məhəbbətin lələzari ürəkdi.

Onunku sevməkdi, həm seviməkdi,
Gözəl ondan ötrü güldü-çiçəkdi,
Kim kimin olacaq bilməyəcəkdi,
Sevginin də inadkarı ürəkdi.

HA BOYLAN, BOYLAN

Bir vaxt itirdiyin, çətin taparsan,
Dost gələn yollara, ha boylan, boylan.
Hansı diyardadı, nə biləcəksən,
O qürbət ellərə, ha boylan, boylan.

Dostunu dost kimi vaxtında qoru,
Əlinlə ömrünü eyləmə yarı,
Həsərlə, hicranla məhv etmə barı,

Axıdıb sellərə, ha boylan, boylan.

Dedim ki, yarama məlhəm olarsan,
Yaxşı dost olarsan, həmdəm olarsan,
Mən hardan biləydim, dərd-qəm olarsan,
Xoş keçən illərə, ha boylan, boylan.

SƏN OYANMADIN

Ay mənim qəlbimdə uyuyan gözəl,
Şəhərlər oyandı, sən oyanmadın.
Kənd erkən oyanır, sən də bilirsən,
Şəhərlər oyandı, sən oyanmadın.

Şəhərlər başından rubəndi atdı,
Günəş də üfüqdə bir tonqal çatdı,
Qızıldaşda kəklikləri oyatdı,
Gör nələr oyandı, sən oyanmadın.

Göy sular nə gözəl şalələləndi,
Dağlar göy geyindi, düz lələləndi,
Sədnik, göylərindən mələklər endi,
Mələklər oyandı, sən oyanmadın.

AY BƏNÖVŞƏ

Mən də bir gözəlin sorağındayam,
Sənə də deyirlər qız, ay bənövşə.
Dinib-danışmırsan həyalı sonam,
Donub dodağımda söz, ay bənövşə.
Nədəndir sən belə çiçək olmusan,

Nədəndir hamıdan göyçək olmusan.
Elə bil əlinə varaq almısan,
Dərdini sinəmə yaz, ay bənövşə.

Qərq elə sular da gəmimi dağıt,
Nəyi dağıdırsan, səmimi dağıt.
Gülümsə üzümə, qəmimi dağıt,
Gəl, cələ Sədnikə naz, ay bənövşə.

YERİNDƏ

Sevəsən gözəli öz vədəsində,
Gözəlliyi, tərəvəti yerində.
Yayıla canına sarı yağ kimi,
Baldan şirin məhəbbəti yerində.

Gəzəsən çəmənə duman almamış,
Şehi tökülməmiş, gülü solmamış,
Arı gəlib, gülün şəhdin çalmamış,
Tez tapasan xoş ülfəti yerində.

Naz ilə, qəməylə çıxı önündən,
Əl çəkəsən, imanından, dinindən,
Lap uzaqdan tanıyasan donundan,
Sədnik söylər həqiqəti yerində.

DAĞLAR GÖZƏLİ

Qəlbim ovsunladı hüsnü-camalı,
Bu yerlərdə təkdı, dağlar gözəli.
Xəyalım çəməndə gül axtarmasın,
Bir nadır çiçəkdi, dağlar gözəli.
Yanaqlar lələdi, gözlər bulaqdı,

Dindirdim, dinmədi, bir qıya baxdı,
Onun məhəbbəti qəlbimə axdı,
Arzudu, diləkdi, dağlar gözəli.

Sədnik onu gördü, sevdaya düşdü,
Yandı eşq oduna, Kərəmi keçdi,
Yüz gözəl içindən tək onu seçdi,
Köksümdə ürəkdi, dağlar gözəli.

GÖRÜNÜRSƏN

Lacivərd göylərin işığında sən,
Günəş görünürsən, Ay görünürsən.
Yalçın qayalardan baş alıb gələn,
Durulardan duru çay görünürsən.

Hələ gəncsən, tərəvətin üzündə,
Çoxlarının gözü qalıb gözündə,
Bir çiçəksən çəmənimdə, düzümdə,
Bahar görünürsən, yay görünürsən.

Küsmə taleyindən gülüzlü canan,
Bir sözün qəlbimi cəldi şan-şan,
İstəsən Sədniki cəldə imtahan,
Sən mənə ən şirin pay görünürsən.

İSTƏR

Yenə könül bülbül olub,
Çəmənizərdə ötmək istər.
Meylin salıb qızılgülə,

Mətləbinə yetmək istər.

Dolanar, gülü, tikanı,
Coşar qəlbi, qaynar qanı,
Onu burda duyan hanı?
Bu çəməndən getmək istər.

Sədnik deyər: sızım-sızım,
Sızıldadın doldu gözüüm.
Ürəyində bircə sözüüm,
Çiçək olub, bitmək istər.

MƏHƏBBƏT

Solar çəmən, solar çiçək,
Solmayan güldü məhəbbət.
Mətləb birdir, söz də birdir,
Deyənmir, laldı məhəbbət.

İsmigül boylandı baxdı,
Eşqi bu qəlbimə axdı.
Pıçıltılı bir bulaqdı,
Coşanda seldi məhəbbət.

Deyirlər ki, səksən, doxsan,
Vaxt çatanda, bir gün yoxsan.
Sədnik deyər: çox uşaqsan,
Yüzdə də baldı məhəbbət.

BULAQ SƏNDƏN

Utancaq bir oğlan idim,
Keçəndə ay bulaq səndən.
Sənəkli iki qız gəldi,
İçəndə ay bulaq səndən.

Qız-gəlinli olsun başın,
Mərmərdən yonulsun daşın,
Sağda-solda yaşılbaşın,
Seçəndə ay bulaq səndən.

Sədnik, pis keçmədi halım,
Yara qurban evim, malım.
Sonda bir halallıq alım,
Köçəndə ay bulaq səndən.

OVUM GƏLDİ, VURAMMADIM

Allah, Allah nə duruşdu,
Ürəyimə bir od düşdü,
Gözü gözümə sataşdı,
Cümləmi də qurammadım.

O nə güldü, nə də tikan,
Dağı duman, daşı duman,
Oldu könlümdə bir güman,
Yuxuluydum, durammadım.

Oxusan da yüz əsəri,
Duymasan olmaz kəsəri,
Sədnik deyər müxtəsəri,
Ovum gəldi, vurammadım.

SƏFƏRLƏR

KƏLBƏCƏR

YOLUM DÜŞDÜ

Yolum düşdü Kəlbəcərə,
Neçə dağ, dərədən keçdim,
İnci yığdım şah əsərə,
Bir-bir xəzinədən seçdim.

Gəlib çatdım gül çağına,
Girdim Şəmsirin bağına.
Sənəm döndü söz dağına,
O, içən çeşmədən içdim.

Dedim: hanı Əli Bimar?
Sözü pərən Bəsti də var.
Yada düşdü çox sənətkar,
Sənət sevdasına düşdüm.

07.09.1961.

DƏLİDAĞ

Bəxtəvərsən, ucalardan ucasan,
Gör neçə dağların gözü var səndə.
Soruşsalar, bilərsənmi, Dəlidağ,
Neçə nəğməkarın sözü var səndə?

Nəğmələr, dastanlar çiçəklərdədir,

Amma sənin adın ürəklərdədir.
Könül rübabımda o şah pərdədir,
Şairlik təbinin özü var səndə.

Yaddan çıxmaz bu görüşüm, vüsalım,
İzin ver, Dəlidağ, bir xəbər alım.
- Niyə mən gedirəm, getmir xəyalım?
Yoxsa, Vurğunumun izi var səndə?

ANAMIN LAYLASI

Görünmür gözümə uclar mənim,
Qoşqarın zirvəsi yadıma düşüb.
Hanı Qaşqaçayın gür şlaləsi?
Onun təranəsi yadıma düşüb.

Hanı Çobandağı, hanı Xəlpərəng,
Uçmur meşəsində xallı kəpənək?
Barı ayaq saxla, dinlə, ey ürək,
Quşların nəğməsi yadıma düşüb.

Hanı Qaradağın çəni, dumanı?
Zivlən dərəsinin yaşıl ormanı,
Tay tapa bilmərəm gözsəm hər yanı,
Göyyurdun sinəsi yadıma düşüb.

Qoy əssin dağların sərin küləyi,
Aç yaxanı, düymələmə köynəyi.
Çoban qardaş, həzincə çal tütəyi,
Astaca ney səsi yadıma düşüb.
Hanı buludların şimşəyi, odu?

Sel-suya qarışdı, torpaq doymadı.
Qəlbimi bir duyğu rahat qoymadı,
Anamın laylası yadıma düşüb.

DAĞLAR YADA DÜŞDÜ

Dağlar yada düşdü, ay Vətənoğlu,
Yenə gözüm buludlara sataşdı.
İstədim Qoşqarla qol-boyun olum,
Əl uzatdım, o da məndən uzaşdı.

Dedi: - Hayandasən, hardasan, harda,
Niyə yad olmusan Çiçəkli yurda?
Yolunu gözlədik keçən baharda,
Ya bizdən küsmüsən, ya qəlbin daşdı?

Durnalı yaylağı, Arpa dərəsi,
Yelliboyun, Güllüboyun bərəsi,
Bir dünyadır gözəllikdə hərəsi,
Könlüm yenə o yerləri dolaşdı.

Qırxbulağı, Xoşbulağı tamaşa,
Yeddiqardaş dağlar verib baş-başa,
Qaşqaçay üstündə moruqlu meşə,
Dağ gölünə baxdım gözüm qamaşdı.

Sədnik, ümidgahım Qoşqara baxdım,

Onunla əkizdir taleyim, baxtım.
Yenə Çənlidağın seyrinə çıxdım,
Çəmənimdə neçə güllər qoşaşdı.

MƏN DOYMAMIŞAM

Həyat nə şirindir, ay Vətən oğlu,
Ömür gülzarından mən doymamışam.
İnsan yaşadıqca yaşamaq istər,
Bağçalar barından mən doymamışam.

İnsan yüzə yetib qocalan çağı,
Tutular dizləri, getməz ayağı,
Yanar gözlərində ümid çırağı,
Deyər: bu bahardan mən doymamışam.

Bu qoca dünyanın özü şirindi,
Sədnik, hamısından yazı şirindi,
Yayı, qışı, sərt yazı şirindi,
Dağların qarından mən doymamışam.

DAĞISTAN

GƏLMİŞƏM

Gəzə-gəzə, ay Miskincə dağları,
Elə bilmə, gül dərməyə gəlmişəm.
Şair Miskin saldı bir vaxt yurd burda,
Həmin yurdu mən görməyə gəlmişəm.

Bu dağlarda itkin düşüb qardaşı,
Abdaloğlu az tökməyib göz yaşı...
Vətən sarı əyilib o başdaşı, -
Qibləsinə döndərməyə gəlmişəm.

Ağ yağışlar şölə saçsın qoy burda,
Miskinimdən çox nişanə say burda...
Sədnik deyər, mən bu yurddan o yurda,
El müjdəsi göndərməyə gəlmişəm.

DAĞLARDI

Zirvəsində illər ilə qar qalan,
Ətəyində gül bitirən dağlardı.
Qaibənə o sehrli yaylaqda,
Yetim Aydın qar gətirən dağlardı.

Yandı Aydın, eşq oduna qovruldu,
Telli sazın harayına vuruldu.
Hicran yolu kəsdi, vaxtsız ayrıldı,
Övladını yaz itirən dağlardı.

Ziyarətə gələr özbəklə türkmən,
Sədnik sızlar, Vətən, Vətən, ay Vətən...
Övladın hardadı soruşuram mən,
Arxasınca köks ötürən dağlardı...
MURANA GÖLÜN SONASI

Murana gölün sonası,
Ulduzların bir danəsi,
Şamil soyu, nişanəsi,
Nə qəşəngsən ləzgi qızı,
Gül, çiçəksən ləzgi qızı.

Şehli-şehli dərim səni,
Qəlbə töhfə verim səni,
Ürəyimdə görüm səni,
Nə qəşəngsən ləzgi qızı,
Gül, çiçəksən ləzgi qızı.

Dağlara çökməsin duman,
Gözlərimdən olma nihan,
Sədniki öldürər hicran,
Nə qəşəngsən ləzgi qızı,
Gül, çiçəksən ləzgi qızı.

BİR XƏYALDIMI

Xoş danış, qəlbimin teli qırılar,
Gözəl qız, baxmırsan, baxma sözümlə.
Yumruq kimi düyünlənib əlində,
Bircə ürəyimi qaytar öz
Ay özü mehriban, üzü mehriban,
Niyə dillənmirsən, dilin laldımı?
Kırpik də çalırım, getmir gözümdən,
O duruş, o baxış bir xəyaldımı?
Hardan tapım səni doğan ananı,
A Dərbənd gözəli, günahım nədi?
Anan verə sən yaşılbəş sonanı,
Deyə ki, Gəncəyə bir hədiyyədi.

QAZAXISTAN

GÖRMƏYƏ GƏLDİM

Qazax mənim qardaşımdı,
Mən onu görməyə gəldim.
Oğuz dağı – yurd daşımdı,
Mən onu görməyə gəldim.

Qayalaşib neçə batır,
Qorqud Atam burda yatır.
Soyu gəlib, səslə, qaldır,
Mən onu görməyə gəldim.

Qorqudumun sözü burda,
Koroğlumun özü burda.
Oğuz xanın izi burda,
Mən onu görməyə gəldim.

Qazanın Kırılı qalası,
Qazanın sirli qalası.
Oğuzun qartal balası,
Mən onu görməyə gəldim.

Pozulmazdır, əski andım,
Quş olub, daşına qondum.
Akın ellərinə döndüm,
Mən onu görməyə gəldim.

QORQUDUN MƏZARI

Anarbay, gəlmişəm Qazaxıstana,
Bilmirsən yurdunun harasındaayam.
Qızlardada Xıdırbəyə mehmanam,
Ceyhunla Seyhunun arasındaayam.

Qorqudumu gördüm əlində qopuz,
Məzarı yanında daş olmuş qırx qız.
Gözəllərdən biri şikəst, ayaqsız, -
Yaralı ceyranın bərəsindəyəm.

Sədnik, həzin dastan söylər jırçılar,
Avazıyla cavan akın nur çilər.
Sənəm ağlar, inad eylər elçilər,
O ağlar gözlərin qarasındaayam.

QAZAX QIZI

Qıpcaq gözlü, qazax qızı,
Gözlədimi yolumuzu?.
Ayrıla bilmirəm düzü,
Gedimmi mən, qalımmı mən?
Axça verib, alımmı mən?

Ayrılıq asanmı olur?
Gözəllər kəsənmi olur?
Yolunu kəsənmi olur?
Gedimmi mən, qalımmı mən?
Axça verib alımmı mən?
Sədnik deyər: bu nə aydım?

Kim deyər: mən bundan doydum,
Ürəyimi burda qoydum,
Gedimmi mən, qalımı mən?
Axça verib, alımı mən?

BƏNÖVŞƏ

Alma-Ata yaxınlığında
Aladağda yazdı.
Gözüm bənövşə gəzir.
Gözüm qayaların,
kolların
dibində gülləri süzür.
Birdən bənövşə gördüm,
Yenə də başı aşağı,
utancaq,
boynubükük,
yerə əyilmiş,
Bu gözəlin qəlbinə görə
kim dəymiş?
Yanında öz rəngində,
Ancaq qaməti dümbədüz.
şax Çiçi mama bitmiş.
Yanıqlı bir səslə
Çiçi mamadan soruşdum,
Ana-bala işinə qarışdım.
- Ay Çiçi mama, niyə sən düz,
başı yuxarı durursan.
Qızın bənövşənin isə,
başı yerə əyilmiş.
Çiçi mama yaz gülüşü güldü,

mətləbi bildi.
Dedi: Bəs, nişanlı qız
Anasından utanıb,
Başın aşağı tutmuş,
hamını unutmuş.
Qazaxda başqadır,
Bizdə başqa.
Bizdə bənövşə qəribdi.
Ya atasın, ya qardaşın itirmiş.
Bizdə bənövşə qəmlidi,
Qazax bənövşəsi kimi
Nişanlanıb,
toy gününü gözləmir.

ALMANİYA

MUSA SƏRDAR ÇƏLƏBİYƏ

Nuru-təcalladı üzünün nuru,
Qəlbin nə durudu, çeşmədən duru.
Hər yerdə başını uca saxlayır,
Türkün mənəmliyi, türkün qüruru.

Əzəldən sən türkün Qartal oğlusan,
Odur ki, öyünür zirvələr sənnən.
Yunis İmrələrə toy vurdurursan,
Gənclik öyrənir gör nələr səndən.

Yunis İmrəmizə sevgi ilidir,
Sazlı-sözlü Anadolu burdadı.
Poladoğlu ozanların önündə,
Bir müjdədi ağır elə, yurda bu.

O qədim Gəncədən-Odlar yurdundan,
Frank Furtun qucağına gəlmişəm.
Dalğalansın, səcdə qılım ona mən,
O Ay-Ulduz bayrağına gəlmişəm.

ÜRƏYİMİN TELLƏRİ

Avropada
Millətimin
gərəyi,
dayağı,
qüruru.
Üzündə
Allah nuru.
Arzusu,

niyyəti,
Pinar suyundan
duru,
duru, dumduru.

Yar-yaraşığı,
gün işığı,
Türkiyəni
Qəlbində gəzdirən,
Türk oğlu
Musa Sərdar Çələbi.
Siz türk yurdundan
almı siz
dəyanəti, dözümlü,
İstəsən verərəm,
Mən öz sağ gözümlü.
Sizi yaxşı tanıyır
bütün türk elləri.
Ürəyinə bağlıdır,
Ürəyimin telləri.

VURULDUM

Yusif Poladoğlu, a türk balası,
İnsanlarla ülfətinə vuruldum.
Barmaqların tellər üstə gəzdikcə,
Mizrab-mizrab sənətinə vuruldum.

Frankfurtda Yunis İmrə günündə,
Boy atmışdın ozanların önündə...

Nələr duydu avazında, ünündə,

Səs-səs, söz-söz qüdrətinə vuruldum.

Sən demə, bu dostluq uzaqda qaldı,
Sədnikin fikrini o günlər aldı...
İstək olan yerdə xəyal da baldı,
Ətək-ətək həsrətinə vuruldum.

DƏYMƏZ

Qürbət el bəzənə, bir cənnət ola,
Yurdumun bir parça daşına dəyməz.
Az görmədim alçaq, uca dağları,
Qoşqarımın qarlı qaşına dəyməz.

Yada düşdü Səbutayım, Sərvanım,
Samir, Sübhan, Səyyafım da var mənim.
Gözlər yolum ala gözlü yar mənim,
Bu gəzmək gözümün yaşına dəyməz.

Sədnik deyər: qürbət elin nə yazı?
Qürbət eldə ötməz könlümün sazı,
Min gül aç min dərəsi, min düzü,
Vətənin boranlı qışına dəyməz.

SƏNDƏMİ?

Almaniya, yaralarım göynədi.
İtkin düşmüş əziz dayım, səndəmi?
Anam sızlar Səməd oğlu deyəndə,
Kəsilməmiş qurban payım, səndəmi?

Dam yerində daşı tökülü qaldı,

Hörgüsü-barısı sökülü qaldı,
Parçası sandıqda bükülü qaldı,
Yasa dönmüş neçə toyum, səndəmi?

Gəzdim Frankfurtu, dolandım Kölnü,
Seyr etdim Dördmundu, Fulta elini,
Gəl Sədnikin qəmdən qurtar könlünü,
Yaralanmış nəsil-soyum, səndəmi?

A CEYRAN
(Həyat yoldaşım Səfurə xanıma)

Nə durmusan bədirlənmiş ay kimi,
O gözlərin bir bulaqdı, a ceyran.
Yanar qəlbim su istəyər, təşnədir,
Çatmaz əlim, çox uzaqdı, a ceyran.

Günöyyurda löyün-löyün moy olar,
Körpə dərsən yarpaqları göy olar.
Ömrün payızında qızıl toy olar,
Qızıl toya bir sınaqdı, a ceyran.

Sədnik, işin bir oyundu, məzədi,
Hələ eşqin çiçəklərdən təzədi!
Şahsənəmtək otaqları bəzədi,
Öz Qərribin gələn vaxtdı, a ceyran!

Almaniya. Frank Furt
22 aprel 1990-cı il

QÜRBƏT EL

Aman, aman, ay qürbət el,
Əridi canım qalmadı.
Ümid yox, dönəm Vətənə,
Zərrə gümanım qalmadı.

Minəmmədim uçağına,
Düşəm Vətən qucağına.
Üzüm sürtəm torpağına,
Dinim-imanım qalmadı.

Qürbət elin balı zəhər,
Zər-xaradan malı zəhər.
Sədniki Vətənə göndər,
Qırdın, amanım qalmadı.

QÜRBƏT YUXULARI

Heç bilmirəm yatmışam, ya oyağam,
Möcüzəymiş qürbət elin yuxusu.
Elə bil uzaqdan bir külək əsdi,
Dəydi burnuma Vətən qoxusu.
Külək deyil, necə gəldi bu körpəm?
Dayanmadı saçlarından bir öpəm.
Bulanmadım Zümrüdümü qaçınca,
Bir quş oldu, gözlərimi açınca.

NURİDƏ ATƏŞİYƏ

Qızıl qumdan
yapır bülbul yuvasın,
A bülbul,
qızıl sarayına,
yuvana qayıt.
Qürbət ellərdə
gəzmə, dolanma,
üzmə qəlbini.
Yad sinədə
axtarma eşqini,
gəzmə qəlbini.
Qayıt bülbul,
qayıt, Vətənə
qayıt.
Öz elinə, gününə,
obana qayıt.

TÜRKİYƏ

*Ay mənim şöhrətim-şanım, Türkiyə,
Ay mənim varlığım, janım, Türkiyə.
Səni gördüm dinə, imana gəldim,
Ay-ulduzum, asimanım, Türkiyə.*

O SƏNSƏN

**(Türkiyənin Azərbaycanadakı böyük
elçisi Hüseyn Avni Karşoğluna ithaf olunur)**

Başı qarlı
bir dağ görürəm,
O sənsən.
Başının üstündə
dalğalanan,
Ay- Ulduzlu
Bayraq görürəm,
O sənsən.
Əlində ətirli
çiçək görürəm,
O sənsən.
Köksündə vətənə
bağlı,
Ürək görürəm,
O sənsən.
Üzü gülər,
gülümsər,
Hər baxışı
bir əsər,
Karşoğlu,
O sənsən,
O sənsən.

ANADOLU BOYLARI

Qaraman boyları, Türkmən köyləri,
Baxışım la isti-isti öpüşdü.
Elə bildim Türkmən torpağındayam,
Taşauz qızları yadıma düşdü.

Orda da, burda da tafta qırmızı,
Türkməni şalvardı, qofta qırmızı...
Qurşanıb bellərə bafta qırmızı...
Əlbəsələr gör nə gözəl qumaşdı.

Gündüztək işıqlıdır gecəsi,
Bal-şəkərdi Anadolu ləhcəsi.
İllahdakı qız türküsü, qız səsi,
Bu nəğmələr ürəyimdən su içdi...

Ağsarayda hələ yolum yaradı,
O görünən hansı dağın qaradı?..
Hasan dağı, yönün yaza sarıdı,
Ayağında bahar, başında qışdı.

Mövlananın Konyasına yetişdim,
Sədnik, Ağşəhərin qoynuna düşdüm.
O Sultan dağından sordum, soruşdum.
Aşıq Alı sənə necə görüşdü?..

SARIÇİÇƏK

Mən Qaraman dağlarını dolaşdım,
Bilməm, hansı çəmənəzara getmişəm.

Ay Yunis İmrənin sarıçəçəyi,

Necə olub ürəyimdə bitmisən?

Gözəlliğin valeh edir insanı,
İlqara düz, sənin kimi dost hanı?..
Ay Yunis İmrənin dini-imanı,
Elə bilmə xəyalımdan getmisən.

Qırşəhrində, boz təpənin başında,
Sarıçiçək gördüm məzar daşında...
Sədnik kimi baş əyən çox qarşında,
Yunis İmrəm, xoş vüsala yetmisən.

QEYRİ

Bura məzarındı, məzar yerindi?
Bir kimsə bilməz ki, fələkdən qeyri.
Övladınam, çiçək səpim üstünə.
Bu yerdə nəyim var, çiçəkdən qeyri,
Niskilinə canım qurban, ay baba,
Özgə sərvətim yox, ürəkdən qeyri.
Səni görə bilməz, Pirsultan baba,
Bu yurdda insani-mələkdən qeyri.
Səni ziyarətə, ölkələr gəlir,
Özgə məramı yox, diləkdən qeyri.

BİR DƏ SƏN

Bülbül tək sızlaram gül budağında,
Üç gözəlیم qalır, türk torpağında,
Yaşıl İrmaq, Qızıl İrmaq, bir də sən.

Həsənim boylanar, Hürdağa baxar,
Üç gözəl canımı yandırar, yaxar,
Sinopda Sinopə, Hürqız, bir də sən.

Ürəyimdə amanım var, ahım var,
Üç ilahi sevgim – bəndərgahım var,
Hacı Bəktaş, Pirsultanım, bir də sən.

Yerimdi-göyümdü, yeddi qatımdı,
Mənim görən gözüm, kainatımdı,
Tək Allahım, Atatürküm, bir də sən.

NƏSƏN

Bir baxışla məni məndən almısan,
Sehirlədin məni, mələksən, nəsen?!
Nəfəs abı-zəməzəm, gülab ətri var,
A türkün gözəli, çiçəksən, nəsen?!.

Uca boyun, düz qamətin, qələmə,
Gözlər bulaq, onu məndən eləmə,
Üzün nurdu, işıq salır aləmə,
Söylə, nə hikmətdi, bilək, sən nəsen?!.

Sədniki odlara yaxan da sənsən,
Yandırır uzaqdan baxan da sənsən.
Öldürüb axrına çıxan da sənsən,
Əli qanlı cəllad, fələksən nəsen?!.

AYQIZ

Bir ömür yaşadı, kifayət deyil,
Bir də gəncliyini yaşarsan, Ayqız.
Nə şirin şivən var, a nazlı bülbül,
Mənim çəmənime düşərsən, Ayqız.

Od almışam, gözlərinin odundan,
Dad alaydım, ləblərinin dadından.
Kim deyir ki, mələk olmaz qadından,
Mələkdən də qəlbi bəşərsən, Ayqız.

Səni gördüm, dünya güldü gözümdə,
Yanaqların lalə, güldü gözümdə,
Sədnik deyər: yüz mənə var sözümdə,
Hərdən duyğulanıb, coşarsan, Ayqız.

GEDİM

Gedərgiyəm, könlüm dolub, ay Sevim,
Mən necə ayrılı, nagüman gedim?!
Zəmini-Sivasın gülü, nərgizi,
Yoxsa lalə kimi qəlbi qan gedim?

Sizindirmi o görünən qalalar?
Səni gördüm başım çəkdi bəlalılar.
Arı görsə yanağından bal alar,
Lütf elə, bal əmim, əldə şən gedim.

Sən Sədnikin, acısısan, şirini?
Yol üstdəyəm, söylə, mənə birini.
Fərhadamsa, necə verim Şirini?
Qıyma ki, yurduma pərişan gedim.

Quşqonmaz

Bir adın Təkəli, biri Quşqonmaz,
Hər quş da bu dağda qartal olanmaz.
Hər baxdıqca öyünərsən Duzluca,
Nə gözəl dağın var, ucadan-uca.
Bəxtəvərdən bəxtəvərsən Duzluca,
Qoy bir də hüsnünə baxım doyunca.
Nə dərdin var, gözəlliklər səndədi,
Az gəzmışəm, bu günah da məndədi...
Quşqonmazla Murov dursa yanaşı,
Harda savaşı olsa, kəsər savaşı.
Əgər dayanarsa dağ-dağa arxa,
İstəsə şimşəyi çəkər çarmıxa...

KÖNLÜMÜN ŞAH ƏSƏRİSƏN

Özlüyündə bir dünyasan,
Nadir incisi, dürüsən.
Türkümin «Qızıl kitabı»,
Könlümün Şah əsərisən!

GÖZƏLSƏN

Bir görmüşdüm, bir də görə bilmədim,
Mən elə bildim ki, yalan gözəlsən.
Səni görcək gəncliyimə qayıtdım,
Qadası canımda qalan gözəlsən.

Olduğun gün görən hansı fəsilmiş,
Yanaqların ağ almadan kəsilmiş.

Yaxşı soysan, nəslin də düz nəsilmiş,
Huridən, pəridən olan gözəlsən.

Olan oldu, keçən keçdi, yan keçmə,
Gəl eylə, eşqimi imtahan, keçmə.
Loğmanımsan əlindədi can, keçmə,
Sədniki Sədnikdən alan gözəlsən.

PİRSULTAN BABAM

Mənim ocaq babam, Pirsultan babam,
Heç vaxt ölməmişən, sağ olmusan sən.
Bir şair doğuldun türk torpağında,
Azəri yurdunda dağ olmusan sən.

Yaşadır adını Pirsultan dağı,
Başın pirdi, köyümüzü ayağı.
Elə dağ ki, yerin-göyün dayağı,
O tağısız göylərə tağ olmusan sən.

Qəlbimizi yaraladı, qopardı,
Leyli nənəm nağıllarda apardı.
Kim axtarsa dastanını tapardı,
Beləcə dastanı ağ olmusan sən.

Bir dastansan, əfsanəsən, nağılsan,
Ordu olar bir mahala yığılsan.
Eh, nələr görərdin bir də doğulsan,
Neçə yerdə bağça-bağ olmusan sən.

Adın əzbərimdə, ruhun canımda,
Yaşayırsan iliyimdə, qanımda.

Nəsil-soyun cərgələnib yanımda,
Boylan, bax, gör neçə tağ olmusan sən.

Mənim Abdal babam, Pirsultan babam,
Ərənlər sərdarı, ər Sultan babam.
Hər sözü qəlbimdədür, Sultan babam,
Çağdaşlar içində çağ olmusan sən.

DURNALAR

Durnalıdan qalxın qanlı Sivasa,
Yıldız yaylasına çatın, durnalar.
O dərqli Banaza salam yerinə,
Hərəniz bir lələk atın, durnalar.

Görünəndə Pirsultanın məzarı,
Yan keçməyin, ordan salın güzarı.
Mənim xatirimə, bir gecə barı,
Onun türbəsində yatın, durnalar.

Sədnikin soydaşı, könül həyanı,
O yerdə taparsız Doğan Kayanı.
Sivas elləridi yeri-məkani,
Abdal deyə-deyə ötün, durnalar.

VEYSƏLİN

Gözlərinin şöləsini itirdi,
Varlığı büsbütün nurdu Veysəlin.
Ürəyində sevgi gülü bitirdi,
İçində yurd qurdu yurdu Veysəlin.

Könlünü oynatdı dağ şəlaləsi,
Bülbülün nəğməsi, hophopun səsi...
Hopdu ilhamına yazın nəfəsi,
Torpaqdan eşq payı vardı Veysəlin.

Sədnik dəyər, öz yurdunda ucaldı,
Sivralanda müdrikləşdi, qocaldı...
Hər dağından, hər daşından güc aldı,
Vərəqlərə düşdü dərdi Veysəlin.

BARIŞ MANÇO

Bariş Manço, müsafirim olaydın,
Diləmişəm Gəncəmizdə hər zaman.
Gül yerinə ürəyimi alaydın,
Aparaydın Türkiyəmə ərməğan...

Bilirsənmi bu məhəbbət hardandı?
Bu sevginin özəyi də nurdandı...
Nəğmələrin sədəfdəndi, dürdəndi,
İlk mayası Pirsultandı, Pirsultan.

Harayınla sərhədləri aşan sən,
Araz kimi çağlayan sən, daşan sən.
Mən Sədnikin sümüyünə düşən sən,
Səsinlə dərdimə ol dava-dərman.

PİRSULTAN BABA

Sivasda, Banazda, Yıldız dağında,
Yaşayır bu gündə soyların, baba.

Nəğmənlə oyanır, nəğmənlə yatır,
Bölük-bölük türkmən boyların, baba.

Davullar çalınır, düyün qurulur,
Gəlinlərə min cür ziynət vurulur...
Ozanlara ərməğanlar verilir,
Pirsultansız keçmir toyların, baba.

Ozanlar yığışb saza gələndə,
Duyğular üz tutub yazı gələndə,
Xəzinəsən şeirə, sözə gələndə,
Qurumaz şərqli çayların, baba.

Dəniztək dalğalı İç Anadolu,
O türkün ürəyi, türkün sağ qolu...
Yıldız dağ, Koroğlu, gələnməz Bolu,
Durur harayların, hayların, baba.

Gileylənmə, ömrüm qırıldı demə,
Yenə dar ağacı quruldu demə,
Taledən yollarım buruldu demə,
Qalır yaddaşlarda oyların, baba.

Yaşadar hey səni Barış Mançolar,
Onların hər sözü yurda səs salar,
Səhnəyə çıxanda dünya əl çalar,
Xoş keçər günlərin, ayların, baba.

Türkə, türk elinə bir iftixarsan,
Sədnikəm, deyirəm, nə bəxtiyarsan.
Harda saz çalınsa, sən orda varsan,
Çətin başa gələr sayların, baba.

NECƏDİR **(Türk aşiq-şairi Yıldız Murad Qaraxanlıya)**

Əfşar soylarından dastan yazanım,
Qars elində Murad Yıldız necədir?
Bir adı da Qaraxanlı ozanım,
Qars elində Murad Yıldız necədir?

Usanmayıb məhəbbətdən yazırmı?
Oymaqları qarış-qarış gəzirmi?
Bu hicrana, bu həsrətə dözürmü,
Qars elində Murad Yıldız necədir?

Sədnikəm, qəlbimdə o bir məşəldi,
Gəldi, dar günümdə sorağı gəldi...
Bütöv dostluğunu bu mahal bildi,
Qars elində Murad Yıldız necədir?

GÖRDÜNMÜ

Əli Abbas, ulu yurdlar dolaşdın,
Qazax qızı Əslixanı gördünmü?
Bir sevda var gəncliyimdən başımda,
Tambur tutan o sonanı gördünmü?

Soy adın əzəmət timsallı çinar,
A türk oğlu, bu sinəmdə yerin var.
Yəsəvi yurduna gəl, məni apar,
And daşında soy nişanı gördünmü?

Diyar-diyar gəzən, yolları yoran,
O Sədnikdi, sözə ilmələr vuran...
Bir yarpaq nəğməyə min dastan quran,
Dağa dönmüş Pirsultanı gördünmü?

PƏRİ QIZLARIN

İrfan Ünver, budur təzə ərməğan,
Sənə salamı var, Pəri qızların.
Çəkdin adlarını «İpək yolu»nda,
Dəydi buludlara səri qızların.

Gözəllərin dürlü-dürlü səsi var,
Hər birinin bahar-yaz nəfəsi var,
Duymusan onların nə həvəsi var,
Burdadı incisi, dürü qızların.

Sədnik, obaları gəzən onlardı,
Sözdən boyunbağı düzən onlardı,
Sənət dəryasında üzən onlardı,
Düşür səhnələrə nuru qızların.

OĞUZ OCALSAN

Həç vaxt sənə məhəbbətim azalmaz,
Həmişə qəlbimdə Oğuz Ocalsan.
Zirvələri addım-addım fəth elə,
Fikrin işığında ucal, ucal sən.

Nə yaxşı ozanlar, dədələr vardı,
Əskilərdən bizə işıqdı, nurdu.
Aç, neçə sirləri, sevindir yurdu,
Qələminlə Köpürlüdə tac al sən.

Gəl, tut Qurbanini, Əmrahi qoşa,
Qaracaoğlanın oduyla yaşa.
Sinə gər bu yolda qara, yağışa,
Sədnik kimi öz yurdundan güc al səni.

REYHANI GƏLSİN

(Ərzurumda yüz mindən çox adam imza toplamışdır
ki, Aşıq Reyhani köçüb getdiyi Bursadan geri qayıtsın.)

Ərzurumu qarış-qarış dolandım,
Kimi gördüm, dedi Reyhani gəlsin.
Telli sazın həsrətindən mən yandım,
Kimi gördüm, dedi Reyhani gəlsin.

O eldən izinsiz Bursaya köçmüş,
Bu bağın bülbülü, o bağa uçmuş.
Yüz min insan imza atıb, and içmiş,
Kimi gördüm, dedi Reyhani gəlsin.

Ömrə-günə xallar vurub Reyhani,
Ürəklərdə heykəl qurub Reyhani.
İndi niyə gəndə durub Reyhani,
Kimi gördüm, dedi Reyhani gəlsin.

AĞ YAĞIŞDI

Sevib, sevlmək sevinədi, qəmdi,
Sevginin yolları tikəndi, daşdı,
Bilmədən içimdə tufan oynadı,
Göydə şimşək çaxdı, gözümdən keçdi.

Yaralı Mahmudun yaralı qaldı,
O, eldən, obadan aralı qaldı.
Qaraman dağında maralı qaldı,
Gözlərindən göy çəmənə yaş düşdü.

A Sədnik, küsənlər küsdü, barışdı,
Çiçək yığa-yığa yeddi daş aşdı,
Qız ağ gülə, çiçəklərə qarışdı,
Gələn bir qucaq gül, ya ağ yağışdı.

ZİRVƏLƏRDƏN ENMƏ

Bunu sən məndən də yaxşı bilirən,
Tarix hər an güldürəni güldürüb.
El gözü-əzəldən məhəng daşıdır,
Kimin kimliyini zaman bildirib.

Əməlin xoş, haqq yolundan dönmə gəl,
Günəş tək işıqlı ol, sönmə gəl,
Qartal kimi zirvələrdən enmə gəl,
Elmin səni ucalara qaldırıb.

Söz tarixdir, tarixlərdə qalandı,
Xəyal mənsiz gedib ərzi dolandı,
Ziyalı ziyadı, işıq salandı,
Düşüncəylə Kür üstündə sal durub.

Sədnik boy boylayan, dastan yazandır,
Türk yurdların oymaq-oymaq gəzəndir,
Alimdir, şairdir, həm də ozandır,
Adın tarixlərə belə saldırıb.

QAYITMAZ

Qanlı Sivas, sil gözünün yaşını,
Getdi Pirsultanım bir də qayıtmaz!..

O sevirdi torpağını, daşını,
Getdi Pirsultanım, bir də qayıtmaz!..

Şimşək kimi çaxdı, dağ-daş dolaşdı,
Onun əbasından göyərçin uçdu.
Sivasdan adlayıb Təbrizə keçdi,
Getdi Pirsultanım, bir də qayıtmaz!..

Təbrizdə də bölüm-bölüm bölündü,
Karvan bağlayıb, Gəncəyə döndü.
Durna qatarıtək bir dağa endi,
Getdi Pirsultanım bir də qayıtmaz!..

Ocaq oldu Pirsultanın o dağı,
Dağ başında yanır, sönməz çırağı.
Sədnik, hər tərəfdən gəlir sorağı,
Getdi Pirsultanım, bir də qayıtmaz!..

YUXU

Dərələrdən keçirəm, təpələrdən keçirəm,
Coşğun-coşğun çaylardan, dənizlərdən keçirəm.
Dalğalardan keçirəm, ləpələrdən keçirəm,
Gecələrdən keçirəm, gündüzlərdən keçirəm.
Buludları yararaq, səmalardan keçirəm,
Özüm də heç bilmirəm, bəs mən hardan keçirəm...
Məndən çox aşağıda, dağlarda qar görünür,
Məndən çox aşağıda, ağ buludlar görünür.
Çatdım Ağrıdağına, yolum Quşqonmazadı,
O görünən Duzluca, bəs o hansı obadı?
Dəli Əmrah çayıldı, sahilində saza bax,
Əmrahdan qalan sazı kim götürüb çalacaq?..

Qabaqdan Qərib gəlir, ağ-boz atın belində,
Hələbdə qalıb yəqin, yoxdu sazı əlində...
Endirir Xızır onu, endirir Qars düzünə,
Namazkı qılır Qərib, Günəş doğur üzünə,
Xızır çox tələsir ki, Qərib çatsın evinə,
Şahsənəm əldən gedir, bəlkə görüb sevinə...
Yaşıl donlu Xızırım peyda olur böyürdən,
Onu qaldırır göyə, Qəriblə uçuram mən.
Mən uçuram yanaşı, cüt keçirəm dağ-daşı.
Qərib Xızır atında, mən Simurq qanadında...
Ağ-boz atı keçirəm, gözəlliklər seçirəm.
Çatdırır Simurq quşum məni nurlu səhərə,
Yuxu kimi gəzirəm görmədiyim yerləri...

OYNAYIR

Bilsən ki, xəyalımda, başımda,
Dəniz ləpələnir, göllər oynayır.
Gəlib keçir göz önündən sənələr,
Fəsillər oynayır, illər oynayır.

Yada düşür Ağsuyu, Ağdərəsi,
Bir dünyadı gözəllikdə hərəsi.
Səf çəkir qayalar, bəndi-bərəsi,
O qarlı zirvələr, zillər oynayır.

Arazdan keçirəm, Kürdən keçirəm,
Özüm də bilmirəm, hardan keçirəm,
Onu bilirəm ki, nurdan keçirəm,
Sədnikin gözündə güllər oynayır.

SƏNİN
(Miskin Abdalın əziz xatirəsinə)

Dənizlidə yatan şair Abdalım,
O ulu Göyçədə elin var sənin.
Dilim gəlmir deyəm mahalın köçdü,
Nə yaman nəş ayın, ilin var sənin.

Sənindir Qalakənd, Kəsəmən, Qazax,
Hallavar-Pəmbəkədə köhnə yurda bax.
Dağıstan, Miskincə sən gəzən oylaq,
Çaldırandan keçən yolun var sənin.

Bir zaman sazında cəngilər çaldın,
Qızılbaş şahından ənamlar aldın,
Yaralandın, öldün, qürbətdə qaldın,
Bülbülü mat qoyan dilin var sənin.

Ağladı Xətai, gülmədi sənsiz,
Günü necə keçdi, bilmədi sənsiz,
Gözünün yaşını silmədi sənsiz,
Şahın göz yaşından gölün var sənin.

Sədnik deyər, mənim ulu ozanım,
A "Dağlar" şeirini ilkin yazanım.
Gülə tutum, məzarını dolanım,
Qoca dağda minbir gülün var sənin.

SULTAN DAĞI

Qarlı dağlar həsəd çəkər,
Yaşıl orman Sultan dağı.
Hər daşında bir gül bitər,
Dərdə dərman Sultan dağı.

Bir cənnətsən yanın yaşıl,
Əski pirsən canın yaşıl,
Xızır kimi donun yaşıl,
Oldum mehman Sultan dağı.

Sədnik gəlib necə gördü,
Ağşəhərin ləl, gövhərdi.
Xocam sənə könül verdi,
Saxla, pünhan Sultan dağı.

PİRSULTAN DAĞLARI

Mən gedirəm gülə-gülə,
Qal, ay Pirsultan dağları.
Ölüm nədi, bilə-bilə,
Qal, ay Pirsultan dağları.

Yaşamışam insan kimi,
Bir alıcı tərlən kimi.
Gəldim-getdim tufan kimi,
Qal, ay Pirsultan dağları.

Kim ki ağlar, ömrü heçdi,
Kim ki ağlar, yurdu boşdu,

Dünya hər üzünə xoşdu,
Qal, ay Pirsultan dağları.

Qatar-qatar sözüm qalır,
Oğlum qalır, qızım qalır,
Hər daşında izim qalır,
Qal, ay Pirsultan dağları.

Sədnik, çox şey var qalası,
İçimdədi türk dünyası.
Gəzdim Təbrizi, Sivası,
Qal, ay Pirsultan dağları.

BOYLARINI BOY-BOY GƏZDİM

Boylarını boy-boy gəzdim,
Gəl görüşək, Qaracaoğlan.
Həsrət-həsrət qucaqlaşaq,
Gəl öpüşək, Qaracaoğlan.

Gəzdim yarın obasını,
Görənmədim sonasını.
O «Xoşqılıq» havasını,
Çal, xub düşək, Qaracaoğlan.

Sədnik yandı ney səsində,
Bir alov var nəfəsində.
Yanar eşqin kürəsində,
Yanaq, bişək, Qaracaoğlan.

PİRSULTAN DÖNÜB DAĞ OLDU

Şair ömrü mətah olar,
Bu gün olar, sabah olar.
Sınədən qopan ah olar,
Pirsultan dönüb dağ oldu.

Xızır Paşa, Xızır Paşa,
Adlarınız yaşar qoşa.
Sən qartal ol, qon bir daşa,
Pirsultan dönüb dağ oldu.

Sizdən əzəl İmrələr var,
Türk yurdunda gör nələr var,
Zirvəsində ağ buludlar,
Pirsultan dönüb dağ oldu.

Müjdə verin Banaz köyə,
Yazda əlvan güllər geyə.
Canım Sivas deyə-deyə,
Pirsultan dönüb dağ oldu.

Sədnik, əzizdir nə qədər,
Gülləri gözündə bitər.
İçimdə bülbüllər ötər,
Pirsultan dönüb dağ oldu.

VAR

Yıldızdağdan əsən külək,
Sivasın xoş havası var.
Səndə bitən, açan gülün
Min bir dərdə davası var.

Pirsultanın oylağısan,
Yaylasısan, yaylağısan,
Sən onun cənnət bağışan,
Səndə yurdu, yuvası var.

Sədnik necə sevinməsin,
Qəlbi sənə döyünməsin,
Fəxr etməsin, öyünməsin,
Pirsultan tək babası var.

AŞIQ MURAD ÇOBANOĞLU

Ulu Gəncəmizdən Qars dağlarına,
Salam gətirmişəm, al, Çobanoğlu.
Telli sazın səda salıb yurduma,
Hər sözü-söhbəti bal, Çobanoğlu,
Səpim yollarına gül, Çobanoğlu.

İhlarada, Ağsarayda, Konyada,
Şənlikləri bircə-bircə sal yada.
Bülbül kimi cəh-cəh vurdun ortada,
Tapdın ürəklərə yol, Çobanoğlu,
Saldın ürəklərə xal, Çobanoğlu.

Sağda Şərəf durur, solda Reyhani,
Dilim-dilim yanır dildə Reyhani...
Nəğməkar bülbüldü eldə Reyhani,
Hünər meydanında Zal, Çobanoğlu,
Çəkənməz yükünü fil, Çobanoğlu.

Atışmalar, deyişmələr bir yana,
Xoş avazın ruh verirdi insana.

Koroğlutək atılanda meydana,
Alqışladı səni el, Çobanoğlu,
Eylədin çoxunu lal, Çobanoğlu.

Səndə Qorqudumdan nişan qalıbdı,
Şenlikdən gör neçə dastan qalıbdı.
Sədnik sənətinə heyran qalıbdı, -
Kamil bir ustadsan bil, Çobanoğlu,
Əbədi qəlbimdə qal, Çobanoğlu.

TÜRKÜLƏR

Südtək təmiz türkülər,
Candan əziz türkülər.
Birindən bal süzülər,
Birindən can üzülər...
Aydan arı türkülər,
Sudan duru türkülər,
Ömür barı türkülər,
Könül nuru türkülər,
Birində Yunis İmrə,
Birində Pirsultandı.
Qaracaoğlu, Veysəl,
Hər biri bir cahandı.
Dərdli var, Dadalı var,
Əmrahın öz yolu var.
Sazın telləri boyu,
Gəzir məclisi – toyu...
İpək telli türkülər,
İpək yollu türkülər.
Dürlü-dürlü türkülər,
Üzü nurlu türkülər...

BURDA BİR BAĞ VARIYDI

Burda bir bağ varıydı,
O yamyaşıl bağıydı.
Burda bir bağ varıydı,
Bağbanı da sağıydı.
Burda bülbül ötərdi,
Rəng-rəng güllər bitərdi.

Pinar axardı bağda,
Ağaclar su içərdi.
Bağban əlində oraq,
Sarı sünbül biçərdi.
Bağda bülbül ötərdi,
Rəng-rəng güllər bitərdi.
Burda şənlik olardı,
Quşlar bağa dolardı.
Bax, həmin bu bağın,
Bəriş Mançosu vardı.
Bax, həmin bu bağın,
Tar –kamançası vardı.

Bu bağın səs-sədası,
Uzaqlara yetərdi.
Çiçəklər nəğmə olub,
Ürəklərdə bitərdi.
O vaxt yaşıl bağıydı,
Bağbanı da sağıydı.

AĞ ZANBAQ

A Sevgi, necə qəşəngsən,
Dənizdə bitmiş,

Ağ zanbaq kimi.
Bir baxışın
 Ürəyimi tərpətdi,
Əsdirdi yarpaq kimi.
Səni dərmək çətindi
Dənizə girmək çətindi.

Mən məhəbbət təşnəsiyəm,
Dənizə də
 qısqanıram səni,
Dənizə də vermərəm səni,
Gözümlə dərərəm səni.

Sevgi, nə gözəlsən,
Ağ zanbaq kimi,
Süd üstə qaymaq kimi.
Meh əsər, ətrin gətirər,
Ətrini qoxlaram sənin.
Ağ zanbaq surətini,
Gözümdə saxlaram sənin.

Gül bitər, laləzar olar,
Mənim türkün keçən yerdə,
Bulaqları şərbət olar,
Mənim türkün içən yerdə.
Pətəkdən bal süzülər,
Türkümdən söz açan yerdə.

TƏBRİZ

GƏLMİŞƏM

Ay Şahbazi, mən İrani görməyə,
Göyərdi göy daşım, təzə gəlmişəm.
Gözlərimdən Araz boyda çay axıb,
Qurudu göz yaşım, təzə gəlmişəm.

Baxmamışam Xan Araza doyunca,
Qəm yemişəm həsrətimin boyunca,
Gəlib torpağına qədəm qoyunca,
Ağarıbdı başım, təzə gəlmişəm.

Sədniki hicranın üzdü, əritdi,
Nənələr qalmadı, babalar getdi.
Səni gördüm gözlərimdə gül bitdi,
Ay mənim yaz-qışım, təzə gəlmişəm.
01.12.92

SAVALAN

İllərinən həsrətini çəkmişəm,
Qucaqlaşaq, gəl sarışaq, Savalan.
Sevincdən gözümdən yağar yağışlar,
Yaz selinə gəl qarışaq, Savalan.

Göz yaşlarım yanağından axdımı?
Ağlayanda düşmən bizə baxdımı?
Kim bağlayar, fələk açıb baxdımı?
Gülə-gülə gəl danışaq, Savalan.

Sən mənim tanrımsan dağlar içində,
Sədnikin sən boyda dağ var içində.
Kim belə dərini ağlar içində,
Eldarlardan gəl soruşaq, Savalan.

09.12.92.

QALDI

Al, əmanət saxla, Rəhim Nəzəri,
Qəlbimin parası o tayda qaldı.
Doyammadım avazından, sazından,
Gözüm o qismətdə, o payda qaldı.

Sənətin də qəlbin kimi durudu,
Üzündəki Təbrizimin nurudu,
Sizi gördüm göz yaşlarım qurudu,
Axdı, Araz adlı bir çayda qaldı.

Bir məclisdə qucaqlaşdıq, öpüşdük,
Həsrət idik, həsrət kimi görüşdük.
Sədnik deyər: - Qardaş yenə gen düşdük,
Canımda niskillər nə boyda qaldı.

13.12.92.

TƏBRİZƏ YETİR

Göynən gedən topa-topa buludlar,
Mənim salamımı Təbrizə yetir.
Orda qardaşım var, Rəhim Nəzəri,
Mənim salamımı Təbrizə yetir.

Harda nənə görsən, nənə mənimdi,
Harda baba görsən, yenə mənimdi,

O tay da, bu tay da öz Vətənimdi,
Mənim salamımı Təbrizə yetir.

Qasım dağlarında bir nişan qalıb,
Dağlar arasında Pirsultan qalıb,
Sədnik xeyli vaxtdı pərişan qalıb,
Mənim salamımı Təbrizə yetir.

GETDİ

Taleyə nə deyim, Rəhim Nəzəri,
Səfurəm Təbrizi görmədi getdi.
Pirsultan elində qonaq qalmadı,
Tikmədaşda güllər dərmədi getdi.

Bir yol baxanmadı Qızılözənə,
Nə deyim taleyə, yazı yazana...
Üzənmədi göy sulara bir sona,
Yasəmən saçını hörmədi getdi.

Görənmədi doğma Qasım dağını,
O Qızkərpüsünün sınıq tağını...
Söndürdü Sədnikin çilçırağını,
Doyunca bir ömür sürmədi getdi.

NƏ YAXŞI, YAXŞI

Nəs aylarım, nə illərim sovuşdu,
Gün doğdu üzümə nə yaxşı, yaxşı.
Həsərət Kürüm Xan Araza qovuşdu,
Gün doğdu üzümə nə yaxşı, yaxşı.

Bir zamanlar ocaq çatdım içimdə,
Toy da çaldım qəm oyatdım içimdə,
Göl yaratdım, göl qurutdum içimdə,
Gün doğdu üzümə nə yaxşı, yaxşı.

Görüşdüm, Təbrizi bağrıma basdım,
Yığıldı başıma qohumum, dostum,
A Sədnik, hicranın yolunu kəsdim,
Gün doğdu üzümə nə yaxşı, yaxşı.

MƏN

Gözlə yollarımı, ay aşiq Tərən,
Təbrizin qoynuna gələsiyəm mən.
Ürəyimdə dürlü-dürlü sözüm var,
Dərdimi sənənlə böləsiyəm mən.

Kəsildikcə nəsilimiz, soyumuz,
Yasa dönür bayramımız, toyumuz,
Xeyli vaxtdı qanlı axır suyumuz,
Bəs nə zaman deyib-gələsiyəm mən?

Allahdan, bəndədən bir kömək hanı,
Ağı desəm, ağladaram cahanı.
Yaralı axtarsan, Sədniki tanı,
Bir elin-obanın naləsiyəm mən.

GƏLƏ

Xətai, göz tikdin Van yollarına,
Dedin, bəlkə gələ, Təcl yar gələ.

Taleyin çilədi qan yollarına,
Dedin, bəlkə gələ, Təclı yar gələ.

Savalan dağına çıxdın, Xətai,
Karvan yollarına baxdın, Xətai,
Çoxdan uçub sevgi taxtın, Xətai,
Dedin, bəlkə gələ, Təclı yar gələ.

Axı harda qaldı, hanı Miskinim,
Qurbanımı qoymur gələ pis günüm?..
Sədnik, qəmlər yedi könlü küskünüm,
Dedin, bəlkə gələ, Təclı yar gələ.

MƏN

Təbriz deyiləndə əhvalım çaşır,
Xəyalımda qərinələr dolaşır,
Mən getdikcə, Təbriz məndən uzaşır,
Doğma Təbrizimə yad olmuşam mən.

Gəlmişəm isinim ana qoynuna,
Həsərətəm sarılım onun boynuna,
Dözmüşəm zamanın min bir oynuna,
Azacıq sevinib şad olmuşam mən.

Sədnikəm, ağzımda dilim yanıbdı,
Kösöyüm bir yana, külüm yanıbdı,
Sənə gətirdiyim gülüm yanıbdı,
Közərə-közərə od olmuşam mən.

DÜNYA

Qara dağdan, ol Qarabağa,
Gət-di çəkə-çəkə dünya.
Darı boyda görünmədi,
Gözündə bu yekə dünya.

Gülə birdi, cənnət bildin,
Həkarini görüb güldün,
Bilmədin şeyda bülböldü,
Gözündən yaş tökə dünya.

Yaxşı dedin, yaman gördün,
Lələ dağın duman gördün,
Nə gördün uçulan gördün,
Sanma təzdən tikə dünya.

Bayatı-sərvətin, varın,
Adın Sarı, Yaxşı yarın.
Qürbətdə iki məzarın,
Üstündə gül əkə dünya.

ABBAS

Nə xəyalın çaşdır, nə qəlbin sındır,
Gülgəzin şəhli bir çiçəkdir, Abbas.
Nəfəsinlə zəhər gülaba döndü,
Bir möcüzat hər şey deməkdir, Abbas.

Yaradanım sənə kömək eylədi,
Fəda olum, Həzrət Əli neylədi,

Qeybdən səs gəldi, belə söylədi,
Sınağa çəkənin fələkdi, Abbas.

Sədnik kimdi səni çağra dözümə,
Hicranda, həsrətdə qəlbini üzmə,
Sən onu heç yerdə, heç yanda gəzmə,
Gülgəz köksün altda ürəkdi, Abbas.

QIZILÖZƏN ÇAYI

Mən Qızılözənin sahilindəyəm,
Dindirirəm, mənə danışmır bu çay.
İstəyirəm onu basam bağrıma,
Görüşmək istəmir, görüşmür bu çay.

Deyir: sən Arazdan, Kürdən yazırsan,
Mənim sahilimdə bəs nə gəzirsən?
Söylə, bu hicrana necə dözürsən?
İncikdir, incikdir, barışmır bu çay.

Sahilində Qızqalası, Qızdaşı,
Üstündəki Qızkörpüsü yaddaşı,
Ayağı Xəzərdi, Qırxqızdı başı,
Kim deyir, Xəzərə qarışmır bu çay.

Bir yanda Tikmədaş, Qasım dağları,
Deyirəm, bağrıma basım dağları.
Qoy oyatsın iltimasım dağları,
Necə gəldiyimi soruşmur bu çay.

Olum danışmayan dilinə qurban,
Sədnikəm, yurduma, elimə qurban,

Gəl, əylən, ay durnam, telinə qurban,
Həsərətəm, mənimlə opüşmür bu çay.

ARAZ

Mənim Təbriz həsrətim var,
Üstündən keçimmi, Araz?
Ayrılığın göz yaşısı,an,
Suyundan içimmi, Araz?

Mələk donlu Təbriz anam,
Gərək başına dolanam,
O dağ deyir: Savalanam,
Quş olub uçummu, Araz?

Göyüm-göyüm göynəmişəm,
Bilirsənmi, neyləmişəm,
Dərd becərüb, qəm yemişəm,
Qəmimi biçimmi, Araz?

Oğul atasıyam deyin,
Ağ əllərə xına qoyun,
Təbrizdə başlansın toyum,
Sonalar seçimmi, Araz?

Sədnik deyər, mehribanım,
Bunu səndən necə danım,
İnlədi, sevdalı canım,
Göynəyən içimmi, Araz?

01.12.92

GƏLDİM

Arzum mənə qanad verdi,
Axır Tikmədaşa gəldim.
Görüşünə tək gəlmədim,
Həsratımla qoşa gəldim.

Çəkilib güldən güləbın,
Yerə-göyə sığmaz təbin,
Əlimdə qızıl kitabın,
Ustad, coşa-coşa gəldim.

Güzar etdim güzarına,
Baş əyməyə məzarına.
Sədnik, Qasım dağlarına,
Mahnı qoşa-qoşa gəldim.

09.12.92.

TƏBRİZİMSƏN

Bir dünya var baxışında,
Mənim mələk Təbrizimsən.
Yamacları dağ laləli,
Qoynu çiçək Təbrizimsən.

Mənəm səndə mehman qalan,
Qolların boynuma salan.
Dünən şirin xəyal olan,
Bu gün gerçək Təbrizimsən.

Övladınam bilməlisən,
Sədniklə bir gülməlisən,

Sona kimi cıl vəlisən,
Xalı göyçək Təbrizimsən.

TƏBRİZİM LAYLA

Mənə də körpələr kimi,
Layla de, Təbrizim, layla.
Di ələ al ürəyimi,
Layla de, Təbrizim, layla.

Yatım, qoy qoynunda yatım,
Tər qızılgüllərə batım...
Yuxuma şəkar-bal qatım,
Layla de, Təbrizim, layla.

Keçmişlər getməz huşumdan,
Dumanlar qalxar başımdan.
Göl yaranar göz yaşımdan,
Layla de, Təbrizim, layla.

Az çəkmədik zülm-zillət,
Hər dərdimiz bir hekayət.
Döyülməyən olmur millət,
Layla de, Təbrizim, layla.

Mən nə deyim bu yazıma,
Millər çəkildi gözümə...
Sədniki çağır dözümə,
Layla de, Təbrizim, layla...

QURBANİNİN QIZ BƏNÖVŞƏSİ

Qurbani səndən keçib,
Arazı görüb,
Bənövşə dərən qızı görüb.
Ancaq tale onu
Qaradağdan

Gəncəyə çəkib.
 Şad günləri olub,
 Bəd günləri olub,
 Gəncədə
 İmran dilli saz alıb,
 Dil-dil ötən sazını
 Dədəm Yediyarın
 önündə çalıb,
 İrana, Turana
 səs-səda salıb.
 Qurbani səndən
 qolu bağlı,
 gözü bağlı
 aparılıb.
 Vətənin sevdalı oğlu,
 Öz yurdundan qoparılıb.
 Xudafərin körpüsü,
 Sən halal-hümbət
 körpüsüsən,
 Eşq-məhəbbət
 körpüsüsən,
 Xudafərin,
 At, ayrılığı,
 həsrəti.
 Uca tut
 toy-düynü,
 ülfəti,
 məhəbbəti.
 Bitsin
 sahil boyu
 Qurbaninin
 öz bənövşəsi,
 qız bənövşəsi,
 yaz bənövşəsi!

BAĞDADDAN GƏLƏN QƏMLİ SƏSLƏR

BU SƏS

Bu səs əski yuğçuları andırır,
Bu səs Bağdadındı, yoxsa durnanın?!
Bu səs səni, məni, onu yandırır,
Bu səs Bağdadındı, yoxsa durnanın?

Alovların, tüstülərin içində,
O Bağdad görünür, durna görünmür.
Sanki Günəş sönüb, dünya görünmür,
Bu səs Bağdadındı, yoxsa durnanın?!

Uşaq, böyük, «Qara daş» da ağlayır,
Çəşmələr yerinə alov çağlayır,
Bu səs mənim ürəyimi dağlayır,
Bu səs Bağdadındı, yoxsa durnanın?!

Bax, boylu-buxunlu xurmalar yandı,
Vaqifdən xəbərsiz «Durnalar» yandı,
Məkkə-Mədinələr, gör nələr yandı,
Bu səs Bağdadındı, yoxsa durnanın?!

Bəlkə ağı deyən elə durnadı,
Quş da ağı deyir, bu nə dünyadı?..
Zənn eləmə, Sədnik səsi duymadı,
Bu səs Bağdadındı, yoxsa durnanın?!

DURNALAR

Bağdadın hər günü qandı-qadadı,
Görən yazda gələcəkmi durnalar?

Dəşti-Kərbəladada, vətən yolunda,
Şəhid olub, öləcəkmi durnalar?

Bombalardan od düşəndə yuvaya,
Çığırışa-çığırışa qalxıb havaya,
Əli yalın girəcəkmi davaya?
Yerlə göyü böləcəkmi durnalar?

Kəbənin qızıldan kərpici yandı,
Füzulinin ahı ərşə dayandı,
Sədnikin ürəyi qana boyandı,
Göz yaşını siləcəkmi, durnalar?.

YILDIZDAĞDAN UÇMUSUZ

Dünən gecə Yıldızdağdan uçmusuz,
Tökülüşsün Qonur daşa, durnalar.
Bəlkə, Bağdad davasından qaçmısınız?
Qaqqıldaşa-qaqqıldaşa, durnalar.

Yıldızdağdan baxdınızı Banaza,
Pirsultan gedəli həsrətə yazı,
Söz qanan istər, dastanın yazı,
Çatdırın mətləbi, başa, durnalar.

Uzaqdan-uzağa səsin də duydu, mən
Elə bilmən bu avazdan mən doydum,
Lələk atdız, yaram üstünə qoydum,
Sədnikə dediniz «yaşa», durnalar.

ÜRƏYİMDƏ HEYKƏLLƏŞƏN SƏNƏTKARLAR

CƏFƏR CABBARLIYA

Məhəbbətin ürəklərdə gül açmış,
Çəmən solar, çiçək solar, o solmaz,
Əzbər oxunursan dildə, ağızda,
Səntək sənətkarı unutmaq olmaz.

Sevilin sevilir, Gülüşün gülür,
Yaşarın yaşayır, Yaqutun sağdır.
Gülsabahın üstə güllər tökülür,
Yaratdığın səhnə güllü bir bağdır.

Baxdıqca yüksələn, gülən elimə,
Səni sağ görürəm, cavan görürəm,
Gözlərində eynək, əlində qələm,
Mən səni yaradan, yazan görürəm.

ARAZ NƏĞMƏSİ

(Xalq yazıçısı Mirzə İbrahimova ithaf)

Bir millətin harayından qopmusan,
Varlığına, mənliyinə hopmusan.
Əzəl gündən Araz çalıb laylanı,
Sən Arazın ha tayından qopmusan?
Yoxsa, Qorqud ox-yayından qopmusan?

O tay nədi, bu tay nədi?
Yordu bizi bu tay nədi?

İki həsrət qovuşanda,
Aralıqda bir çay nədi?

Öz nəfəsi, öz üzü var Qorqudun,
Öz nəğməsi, qopuzu var Qorqudun,
Al qopuzu, bu elləri harayla,
Çal qopuzu, bu elləri harayla,
Nəğmələrin sularına qarışsın,
Çal qopuzu, çal, Arazı harayla,
A yurdumun sərraf gözü harayla.

Araz yalqız sızladı,
Bitdi yarpız sızladı,
Oğlan bu tayda qaldı,
O tayda qız sızladı.

Qoyma küsə, al könlünü Arazın,
Qopuza çək, çal könlünü Arazın.
Tamarzıdır, «El havası» istəyir,
Köklə sazı, çal könlünü Arazın,
Oxşa, ustad, al könlünü Arazın.

O gileyli Arazdı,
Onu görmək murazdı,
Köksü üstə körpü var,
Gələn-gedən nə azdı?

ŞİRVANDA DEYİLMİ

Rəsul Rza, Nazim Hikmət,
Bunlardan biri də var.
İstedadlarına,
Qələmlərinə,

Nəfəslərinə
güc verən
üzlərində
Allahın nuru da var.

Şirvanda deyilmi...
Kim tanımır
Xızırın tapdığı
Diri Baba çeşməsin?!
Heç ola bilməz ki,
Torpaq onun,
Yer onun,
Rəsul gəlib
O çeşmədən içməsin.

ŞAIR **(Şair qardaşım Firudin Şimşəyə)**

Nəfəsində gül ətri var,
Al-yaşıl çəməndi, şair!
Ona yaddı bayağılıq,
Gözəllik sevəndi, şair!

Özü Vətən, sözü Vətən,
Qəlbi Vətən, gözü Vətən,
Qışı Vətən, yazı Vətən,
Əbədi Vətəndi, şair!

Əvəzi yox bu dünyada,
Sədnik onu qıymaz yada,
Qızılgüllər bağ-bağçada,
Gözümdə bitəndi şair!

OLUNCA

**Atasız-anasız olmağa nə var,
Heç kəs məhəbbətdən yetim qalmasın.
Gülnigar Rəhimli**

A Gülnigar, nəkəsə yar olunca,
O məhəbbət yetim qalsa yaxşıdır.
Qızılgülə xoryat əli dəyincə,
Şaxta vursa, xəzan olsa yaxşıdır.

Üz tutub namərdə, aman istəmə,
Tutar dağlarını duman, istəmə.
Kəsibdi aranı yaman, istəmə,
Bəxt gətirsə, yaman ölsə yaxşıdır.

Sədnik deyər: ilqarında durmayan,
Qaranquştək qoşa yuva qurmayan,
Ömrü qeyrət ilə başa vurmayan,
El içində hey alçalsa yaxşıdır.

SƏN OLDUN

**(Yorulmaq bilmədən yazıb-yaradan,
istedadlı alim, yaxşı dost Bağır Bağirova
ithaf edirəm)**

Zaman göstərsə də öz sərt üzünü,
Bu yolda mərdanə duran sən oldun.
Daşqın xəzinəydi, qapısı bağlı,
Dəmir kilidləri qıran sən oldun.

Vurğundan söz açdın, Rəsuldan yazdın,
Nə bir yol yoruldun, nə bir yol bezdin...
Sonra oba-oba Daşqını gəzdin,
Hətta sinəsini görən sən oldun.

Yazda xəzan gördü bağı Daşqının,
Qəlbinə dağ çəkdi dağı Daşqının,
Söküldü sarayı, tağı Daşqının,
Şeir sarayını quran sən oldun.

Sözlər zəhmətinlə ərsəyə gəldi,
Sanki Daşqın durub kürsüyə gəldi...
Bir şair, bir alim qoşa yüksəldi,
Sənətə töhfələr verən sən oldun.

Yazdığın əsərlər qalaq-qalaqdı,
Ad-sanın daha da ucalacaqdı.
Qardaş, nə yazmısan, o qalacaqdı,
Qəlb açan gülləri dərən sən oldun.

Alim ucaldandı, şair ucalan,
Eldən güc toplayan, yerdən güc alan...
Yaşayıb-yaradan, yaddaşda qalan,
Tarixə naxışlar vuran sən oldun.

Var olsun qoy sənə süd verən ana,
Qurdun ürəklərdə möhtəşəm bina.
Pirəm, Pirsultanam, gəl məni sına,
Keçilməz sədləri yaran sən oldun.

Yazıb-yaratmaqdan qalmadın bir an,
Nə incə qəlbin var, a böyük insan.
Qələmin bir cahan, özün bir cahan,
Çoxunu yollarda yoran sən oldun.

Bu qoca dünyanı yoran yolçuyam,
Vətənə canını verən yolçuyam.
Sədnikəm, uzağı görən yolçuyam,
Məndən də uzağı görən sən oldun.

O NURLU ZƏKANI, İPƏK QƏLBİNİ
(Professor Ələddin Əsgərovun
70 illik yubileyinə)

Qulaq asdın vicdanının səsinə,
O da səni büdrəməyə qoymadı.
Hiss coşdurdu, ağıl gəldi haraya,
O da səni kükrəməyə qoymadı.

Nə yaxşı bunları erkən anladın,
Körpə fidan kimi boy atmaq nədi?
Yuxusuz gecələr öyrətdi sənə,
Böyük abidələr yaratmaq nədi?

Ağ saçlara baxıb köksün ötürmə,
O kitablar deyil səni qocaldan.
Onlardan almısan ruhi qidanı,
Kitablardır alim, səni ucaldan.

Yaradan insana yetmiş yaş azdır,
Yazıb yaratmağa çox illər qalır.
Bir gün bu bəzəkli dünyadan köçsək,
Bizi yaşadacaq nəsillər qalır.

Yüz ömür yaşarsan hər kitabında,
Səni zaman-zaman arar nəsillər.
O nurlu zəkani, ipək qəlbini,
Oxuyar nəsillər, görər nəsillər.

Ekoloji aləm sevgi dünyandı,
Gör necə əsərin ondan danışır.
Ay Ələddin xoca, yaxşı biləsən,
Bu elmi sevənlər səndən danışır.

Sədnik yazanmadı sən yazanları,
Elə bilmə arzum gözümdə qaldı,
Sənin əsərlərin öz ünvanında,
Mənim yazdıqlarım özümdə qaldı.

XOŞ SABAHI VAR **(prof. Həsən Mirzəyevə)**

Vətən dərdi hər bir dərddən yamandır,
Gözlərindən oxumuşam dərдини.
Həvə götürmüşəm, hana qurmuşam,
İlmə-ilmə toxumuşam dərдини.

Yoxsul ürəklərdə dərd-qəm də yoxdur,
İnan, dünya boyda varın var sənin.
Etibarsız çıxmaz, candan ayrılmaz,
Gör necə müqəddəs yarın var sənin.

Dərd-qəmə bürünsə, min ağrı çəksə,
Yenə də şairin öz pənahı var.
Varlığın varı var, şairin sözü,
Sözün özü boyda xoş sabahı var.

ŞAİR HÜSEYN ARİFƏ

Həsəətini çəkir ellər, obalar,
Bir qonaq gəl bu dağlara, Hüseynim.

Xəbər göndər, müjdə verim, car çəkim,
Yaxınlara, uzaqlara, Hüseynim.

Qəlbin dağ çeşməsi – dörd yanı çiçək,
Xam beçə balıdır sözlərin gerçək,
Qondarma şairlər həsəd çəkəcək,
Boylanacaq bulaqlara, Hüseynim.

Sədnikəm, əlimdə çoxdur isbatım,
El bilir, ellərlə keçib həyatım.
Bir sənin şeirin, mənim bayatım,
Uçub qonub dodaqlara, Hüseynim.

NƏ DEYİM

Çobandağı səni məndən soruşsa,
Mən bu dağa, o bir dağa nə deyim?
Şəmkir sakit axsa, sakit ağlasa,
Qalakəndə, sola, sağa nə deyim?

Hələ xəbərsizdir Sonalar bulaq,
İstəsə can verər, can alar bulaq.
Bilsə şair yoxdur, odlanar bulaq,
Heç bilmirəm bu bulağa nə deyim?

Qurulub məclisi, cahı-cəlalı,
Oxuyur aşıqlar, artıb məlalı,
Axtarır şairi tərlən xəyalı,
Sazlı-sözlü Xoşbulağa nə deyim?

DƏRDİNİ **(Prof. Həsən Mirzəyevə)**

El-elat dərdini tək çəkənməzsən,
Gəl səninlə çəkək qoşa dərdimi.
Uçan durnalara bir məktub verim,
Söyləyim pünhanca quşa dərdini.

Harda qaldı Dərələyəz, Ələyəz?!
Ağlayır dağlarda bulaqlar göz-göz.
Çox çətin olsa da, ayrılığa döz,
Üz verib çıxarma başa dərdini.

Düşmən həyasızdı, yox abır-həya,
Vətən dərdi bizi saldı ah-vaya.
Gözüm bulaq oldu, sinəm sal qaya,
Sədnik yazdı, o sal daşa dərdini.

BİLİM DƏRDİMİ **(Prof. Həsən Mirzəyevə)**

Tək çəkə bilməzsən, ağırdı dərdin,
İcazə ver ki, bölüm dərdini.
Biləndə dərdini doğmalar bilsin,
Yada demə, bir mən ölüm, dərdini.

Şeirin ki, buluddu, bir də ki, qəmdi,
Bunlar ki, beynində, sinəndə cəmdi,
Hər bir misran yaralara məlhəmdi,
Eyləmişən dilim-dilim dərdini.

Sədniki ağladan sözlərin oldu,
Bulud kimi dolan gözlərin oldu,
Sən doğulan yurdlar uzaqda qaldı,
Gərək Loğman olub bilim dərdini.

YAXŞILARIN ÜRƏKLƏRDƏ YERİ VAR

DÜŞMƏZ

(Xalq elçisi Fəttah Heydərova)

Belə ad-san, belə qismət,
Hər bayram ayına düşməz.
Belə uca ləyaqətlə,
İnsanlıq sayına düşməz.

Bu südə-kökə bağlıdı,
Vallah, bu yurdun oğludu,
Bu şan-şöhrət öz ağıldı,
Hər nəsil-soyuna düşməz.

Sədnik Paşa el-el gəzər,
Nə yazsa ürəkdən yazar,
Misra-misra sapa düzər,
Hamının payına düşməz.

ASLAN

(Şəmkir mahalında əfsanəvi xalq
qəhrəmanı Koroğluya abidə ucaltmış
dostum Aslan müəllimə)

Zaman-zaman yaşayacaq,
Xalqının oğludu, Aslan!

Aləm bilir varlığıyla,
Yurduna bağlıdı, Aslan!

Qurub-yaratmaq həvəsi,
Uzaqlara yayır səsi,
Bu dünyanın möcüzəsi,
İnsanın ağıldı, Aslan!

Koroğluya heykəl qoyub,
Başı buludlara dəyib,
Tarixə də sözün deyib,
Ellər, Koroğludu, Aslan!

Neçə arxı, neçə bəndi,
Su gəldi cənnətə döndü,
İndi Əliyaqub kəndi,
Bağçalı-bağlıdı Aslan!

Bağban ata nəfəsi var,
Xan çinarın kölgəsi var,
Burda Şəmkir dünyası var,
Bir yurdun nağıldı, Aslan!

YUNİS

**(Göyçə mahalının qeyrətli oğlu
Yunis Rzayevin əziz xatirəsinə)**

Ellər səni sevdi, sən də elləri,
Azəri yurdunun ürəyi, Yunis.
Dünyaya göz açdın dağlar qoynunda,
Şişqayanın bahar çiçəyi, Yunis.

Sən elə aləmdin, elə bəşərdin,
Düşmənin yolunu tək də kəsərdin...
Tarixdən söz açıb dil-dil ötərdin,
Sevən könüllərin diləyi, Yunis.

Sədnik, bu dünyanın nuru ağıldı,
Torpağı qoruyan ərdi, oğuldu.
Yoxsa, sənsizlikdən Göycə dağıldı,
Ellərin dayağı, dirəyi, Yunis?!

ARİF

Bunu mən demirəm, babalar deyib.
Dünyada qalacaq yaradan, Arif!
Ay mənim xalqımın xeyirxah oğlu,
Sənə kömək olsun yaradan, Arif!

Arifsən tutarsan arif sözünü,
Hardan aldın, bu səbiri, dözümü?
Qarşıla çiçəklə, güllə yazını,
Acı yel əsməsin aradan, Arif!

Gül Arifsən, bir gül kimi ətrin var,
El içində qiymətin var, qədrin var,
Sədnik deyər: dost yanında xətrin var,
Seçən mənəm, ağı-qaradan, Arif!

QƏŞƏM ASLAN

Xatirəmdə pillə-pillə ucaldı,
Talışanda görüşdüyüm o insan.

Qəşəm Aslan ürəyimdə yurd saldı,
Yaddaşıma düşdü bu ad, bu ünvan...

Söhbət açdı tez-tez Əbdül Nasirdən,
Agah olduq çox mətləbdən, çox sirdən.
Xəyalı üz tutdu Göyçəmə birdən,
Açdı tarixləri, eylədi bəyan.

İsmət Qayıb, Musa Yaqub yanında,
Azərbaycan iliyində, qanında...
O bir sərraf idi söz meydanında,
İtirdik biz onu, aman, ay aman...

ƏRGÜNƏŞ OĞLU
(Xalqımızın qeyrətli oğlu Atakişi
Atakişiyevə həsr edirəm)

Qarabağda biz eşitdik səsini,
Çox dağıtdın düşmənlərin dəsini,
Torpaq istəyini, yurd həvəsini,
Kim alar əlindən, Ərgünəş oğlu?

Öz ömrünü ömürlərə qatan sən,
İgidliyin damarını tutan sən...
Xocalının harayına çatan sən,
Gün doğar elindən Ərgünəş oğlu.

Sədnikin qəlbində yanan çıraqsan,
Soltan bəydən gələn səssən-soraqsan...
Mənim tariximi yaşadacaqсан,
Coşdum əmələndən, Ərgünəş oğlu...

AD QOYDU GETDİ
(Şəmkinin tanınmış el ağsaqqalı
Əli Aslanovun əziz xatirəsinə)

Şəmkir mahalında, Şəmkir elində,
O saf duyğuların üzdü selində...
Xalqın ürəyində, xalqın dilində,
Aslansoylu Əli ad qoydu getdi.

Onun ürəyi yurdun ürəyi,
Övladlar böyütdü millət gərəyi.
Süfrələr bəzədi duzu-çörəyi,
Ağızlarda ləzzət-dad qoydu getdi.

A Sədnik, dəryadan dürr seçən insan,
Zülmətlər qoynunda nur seçən insan,
Belə əziz olmur hər köçən insan,
Neçə ürəklərə od qoydu getdi!..
Aslansoylu Əli ad qoydu getdi!..

DÖVLƏT

Kəklik kimi səkə-səkə keçərdi,
Yadımdadı, o çağları Dövlətin,
Naz-qəmzəsi yandırardı, yaxardı,
Sinəmdədi, o dağları Dövlətin.

Ceyran kimi çöl həsrətin çəkərdi,
Sona kimi göl həsrətin çəkərdi,
Təkcə mən yox, el həsrətin çəkərdi,
Gül açmışdı, yanaqları Dövlətin.

Sədnik, yaz, tarixdə qalsın yadigar,
O vaxt bərəsinə gəlmədi şikar,
Arada dostluq var, səmimiyyət var,
İnciməsin, uşaqları Dövlətin.

A DÖVLƏT

Sənin gözəlliyin, a Dövlət xanım,
Gəncə kimi bir mahala səs salıb,
Bir dəfə boylanıb, qıya baxmağın,
Neçə-neçə ürəklərə od salıb.

Qüdrət qələm çəkib, zalım balası,
Dodaq yaqut, yanaqlar dağ lalası,
Yerişin nazəndə gəlin laylası,
Baxmaqdan surətin gözümdə qalıb.

Cəm olubdur, gözəlliyin binası,
Siyah teldə, şümşad əldə xınası,
Sədnik, yüz tərif de, nədir mənası,
İstəyim dilimdə, sözümdə qalıb.

İTHAF ŞEİRLƏRİ

GƏL

(Poeziya vurğunu, qəlbi Pirsultana
bağlı dostum Bağbanlı Cəfərə həsr edirəm)

Aran çox istidi, aranda qalma,
Atan-baban gəzən, bu yaylağa gəl!
Gözündən su verər Nəsib bulağı,
Gəl, biganə olma, bu bulağa gəl!

Tərhanların oylağıdı Pirsultan,
Bağbanların yaylağıdı Pirsultan,
Bir ziyarət ocağıdı Pirsultan,
Bir qurbanda götür, bu ocağa gəl!

Gəncliyini bu yerlərdə taparsan,
Qənimətədi bir xatirə aparsan,
Çətin ayrılırsan, çətin qoparsan,
Özgə yana getmə, gəl, bu dağa gəl!

YADINDADIRMI (Dostum Bağbanlı Cəfərə)

Göy otları şəhli-şəhli gəzdiyin,
Mən dərdə davası yadındadırmı?
Ocaq Pirsultanın, pir-Pirsultanın,
O loğman havası yadındadırmı?

Görüb gözəlləri bulaq başında,
At çapardın gözəl, cavan yaşında.

Nagahandan bir qız durdu qarşında,
O sular sonası yadındadırmı?

Sədnik çəkib həsrətini təkliyin,
Yaşıl çəmənliyin, gül-çiçəkliyin,
Qayada oxuyan ana kəkliyin,
Əldə daş xınası yadındadırmı?

A İLYAS
(Dostum Aşıq İlyas Rzayevə)

Sən zildən Koroğlu oxuyan yerdə,
Keçir içimdən qəmlər, a İlyas!
Bir gözün ağlayır, bir gözün gülür,
Ürəyindən keçir, kimlər, a İlyas!

Gah simi, gah səsi zilə çəkirsən,
Xəyalımı büküm-büküm bükürsən,
Elə bil buluddan leysan tökürsən,
Gör nələr danışır, simlər, a İlyas!

Gör neçə ay, il ömrümə yazılıb,
Sədəfli saz, tel ömrümə yazılıb,
Sədnik deyər: gül ömrümə yazılıb,
Sizlə keçən o xoş dəmlər, a İlyas!

DAĞLARIN
(Şair Sücayətə)

Adı gəldi, ətri dəydi burnuma,
Getməz damağımdan dadı, dağların.

Qartal tək zirvədə qanad çalıram,
Bir-bir çəkildikcə adı dağların.

Murovu da, Kəpəzi də əzizdi,
Havası göyçəkdi, suyu təmizdi,
Ustad Ələsgərim Qoşqarı gəzdi,
Bəlkə də padşahı odu dağların.

Dəlidağım Çalmalıdan seçilməz,
Qürbət eldə qaş-qabağı açılmaz,
Yanardağın alovu var keçilməz,
Sədnik, qəlbimdədi, odu dağların.

GƏTİR

Dəllər-Cırdaxanda heykəl quranım,
Tellini Dilqəmin yanına gətir.
Yüz dəfə Kəbəni ziyarət eylə,
Cəlallı cananı Dilqəmə yetir.

Dilqəmin Tellisi hardadı, harda?
Əlləri xınalı gələ bu yurda,
Təzə bir cənnət yaranıb burda,
Bu yerdə qumrular, bülbüllər ötür.

Gəlibdi baharı, yazı Dilqəmin,
Gülür Günəş kimi üzü Dilqəmin,
Necə dil-dil ötür sazı Dilqəmin,
El sevinci nə tükənir, nə bitir.

ƏLİ DASTANÇIYA

Bir yanı Kəlbəcər, bir yanı Göyçə,
Əlisi Kəlbəcər, Qurbanı Göyçə,
Qoşması Kəlbəcər, dastanı Göyçə,
Qəribtək hicrana dözəndi, Əli.

Mərcan xanım Çənlibelin çiçəyi,
Yetim Hüseyn ağır ellər gərəyi,
Səmənd Ağa dastançının ürəyi,
Tarixi dastanlar yazandı Əli.

Ömrün payızında gəlibdi yazı,
Sədnik, yox, əlində qopuzu, sazı,
Xam beçə balıdı hər şeiri, sözü,
Qoşqular söyləyən ozandı Əli.

GƏLİBDİ

**(Morullu Aşıq Teymurun büstünün
açılışı və anadan olmasının
100 illiyi münasibəti ilə)**

Bax, bu gün toyundu, ay Aşıq Teymur,
Görüşünə ağır ellər gəlibdi.
Heykəlini bəzəməyə bu yurdda,
Tər çiçəklər, qönçə güllər gəlibdi.

Şəmkirliylə Reyhan gələ yarışa,
Həmayıl Teymurla küsə, barışa,
Dilqəmin göz yaşı selə qarışa,
Deyə, nə xoş aylar, illər gəlibdi.

Seyfəli Pənahı doğmaz hər ana,
Qorxmaya bir kəsdən, girə meydana...
Mörüllü Cəfərdi sözü dürdanə,
Bu tarixi yazan əllər gəlibdi.

Aşıq Əhəd, Aşıq Qasım hardadı?
Çoban yatır, şirin yuxulardadı.
Sənətin beşiyi, bəli, burdadı,
Qərinə-qərinə yollar gəlibdi.

Aşıqlar sərvəri Murad Niyazi,
Çoxdan sehirlənib Mirzənin sazı,
Oqtayın şirindi, xoşdu avazı,
Sazda, sözdə «Sarıtellər» gəlibdi.

A Sədnik, tükənməz sənətin yolu,
Göyçəyə, Təbrizə uzanır qolu,
Gəncəbasardadı sənətin gülü,
Bülbülü mat qoyan dillər gəlibdi.

HƏMİD

**(Xoşbulaqlı şair dostum Həmid
Məmmədzadənin əziz xatirəsinə)**

Dedilər ki, şair köçdü dünyadan,
İnanmadım, dedim, yalandı, Həmid!
O gülən gözlərin, o xoş sifətin,
Mənim xatirimdə, qalandı, Həmid!

Bir ömür yaşadın, mənası dərin,
İzini-izlədin mərd igidlərin,

El-oba içində görünür yerin,
Xəyalımda nələr dolandı, Həmid!

Dünən yar itirdim, bu gün qardaşı,
Hələ qurumayıb gözümlün yaşı,
Sədniki eylədiz qəmlər yoldaşı,
Ömrümün baharı talandı, Həmid!

MEŞƏLƏR

**(Uzun illər Gədəbəy meşə idarəsinin müdiri
işləmiş İsrail Cəfərovun əziz xatirəsinə)**

Hər sizi görəndə könlüm gülərdi,
Niyə belə qərubsindim, meşələr!
Şövcə gəlib bülbül kimi ötərdim,
Nə danışdım, nə də dindim, meşələr!

Mən sizi gəzmədim, niyə yoruldum,
Bulud kimi parçalandım, yarıldım.
Durna kimi qanadımdan vuruldum,
Yaralandım, göydən endim, meşələr!

Göy meşələr yarpaq-yarpaq ağladı,
Ürəyimi parçaladı, dağladı,
Sədnik burda qəmli dastan bağladı,
İsraili belə andım, meşələr!

GÖYNƏDƏ-GÖYNƏDƏ

(Rəşid Poladoğlunun əziz xatirəsinə)

Dilim tutmur deyəm, solan gəncliyin,
Yenicə kamala dolan gəncliyin,

Kövrək sətirlərdə qalan gəncliyin,
Göynədə-göynədə yaşadır bizi.

Sənin hər sətirində bir həsrətin var,
Sənin nə sehirli məhəbbətin var.
İdraka güc gələn həqiqətin var,
Göynədə-göynədə yaşadır bizi.

Təsəllimiz budur, iz qoydun getdin,
Doymadın dünyadan, göz qoydun getdin,
Qızıl təşt içində söz qoydun getdin,
Göynədə-göynədə yaşadır bizi.

USTAD AŞIQLAR

BƏRİ

Söylə, tarixini, a telli sazım,
Sən varsan, Harutdan, Marutdan bəri,
Sənin ilk səsini Musa eşitmiş,
Gəzmisən Dəclədən, Fəratdan bəri.

Sənin ağacını yonmuş kor şeytan,
Sənin möcüzəni danmış kor şeytan,
Əlindən çıxanda yanmış kor şeytan,
İnsan əlindəsən Davuddan bəri.

Sinəndə Davudun əlləri gəzdi,
Sən oldun o gündən Davud avazlı.
Peyğəmbər payıdı, böyük murazdı,
Danış tarixini Bozqurddan bəri.

Dədə Heykəllini, Dədə Qürbəti,
Dədə Yediyarı unutmam qəti.
Çağır ozanları, çağır milləti,
İmtahan eyləyək Qorquddan bəri.

Sədnikin dastanı, sözü varıydı,
Dünyanın Gəncədə gözü varıydı.
Gəncənin qopuzu, sazı varıydı,
Keçəndə Qurbani o yurddan bəri.

AŞIQ

Elə bir millətin övladısankı,
Sənin öyünməyə haqqın var aşiq.
Təhmasib aşığa «işiq», deyibdir,
Qəlblərə bir nursan, aşikar, aşiq.

Sazınla ucalır sözün şöhrəti,
Şair yazır, aşiq verir ziynəti.
Qəlbində el ruhu, el məhəbbəti,
Hər sözü tarixdə yadigar aşiq.

Sədnik deyər: unutmaram mən sizi,
Sizlə tapdım ilk cıdırı, ilk izi,
Qorqudlu, Abbaslı keçmişimizi,
Yaşaya-yaşaya yaşadar aşiq.

ƏDALƏT

(Məşhur aşığımız Ədalət Nəsimova)

Mən Dilqəmi yuxusundan oyatdım,
Açıb gözü'n dedi: hanı Ədalət?!
Qarşımızda Xızır kimi dayanmış,
Dilqəmin ürəyi, canı Ədalət.

“Dilqəmi”ni çalıb, Dilqəm oxuyur,
Telli çiçəklərdən xalı toxuyur,
Hara baxsan, müşkü-ənbər qoxuyur,
Sazın tanrısıdır, tanı Ədalət.

Kim olar onunla yanaşı dura,
Tək saziyla çalıb, bir aləm qura,

Sədnikin ruhunu qərq edib nura,
Sazın şahı, həm sultanı Ədalət.

AŞIQ FƏTULLAH
(Aşiq Fətullahın 60 illik yubileyinə)

Barmaqların «Göyçəgülü» çalanda,
Göyçə gölü ləpələndi, Fətullah!
Birdən-birə çiçəkləndi Çalmalı,
Dağa-daşa nur ələndi, Fətullah!

«Gəraylı»na Alı durdu yuxudan,
Ələsgərdi sözdən xalı toxudan,
Musa dindi, kimdi aşiq oxudan?
Göyçə dərdim təpələndi, Fətullah!

Sazı əldən yerə qoyma, amandı,
O bir təsəllidir, o bir gümandı,
Sazın-sözün dərdimizə dərmandı,
Ürəklərə səpələndi, Fətullah!

ZİRVƏDƏN ENMƏZ

Öz əhdinə vəfalıdır,
İlqar ilqarından dönməz.
Qartal kimi zirvədədir,
Qartal zirvəsindən enməz.

Hər sözü mətləb qandırar,
Şərdən, böhtandan yan durar,
Sazı hey yaxar, yandırar,
Sazı yanar, özü yanmaz.

Saz əlində dilə gələr,
Nə oxuyar onu bilər,
Sədnik dinlər, könül gülər,
Coşar eşqi, odu sönməz.

AŞIĞIN

Aşıq kimdi – məclislərin bəzəyi,
Hər söhbəti bal-şəkərdi aşığın.
Doymaq olmur avazından, sazından,
Hər dastanı ləl-gövhərdi aşığın.

«Kərəmi»si səni oda yandırar,
«Ruhani»si keçmişləri andırar...
«Koroğlu»su köhlənlərə mindirər,
Hər çağırışı bir zəfərdi aşığın.

Möcüzədir, bu sənətdə nələr var,
Sədnik, min sirri var, kim eylər aşkar?
Dədə Qorqudumdan qalıb yadigar,
Hər kəlməsi simuzərdi aşığın.

MAYISDI

Ulu-ulu ozanların Gəncədə,
Bu günümə yadigarı Mayısdı.
Başına o qoyub sənət tacını,
Telli sazın iftixarı Mayısdı.

Qəvvəs kimi dəryalara baş vuran,
Vələh kimi meydanlarda mərd duran,

Şeirin, sözün cıdırında at yoran,
Ləl-cəvahir xiridarı Mayısıdı.

Dərs alıbdı Qurbanidən, Abbasdan,
Mizrabından qanad açıb çox dastan...
Yük tutubdu o, yaqutdan, almazdan,
Söz mülkünün dövlət-varı Mayısıdı.

Sinəsində dil-dil ötən sazı var,
Zəbanında baharı var, yazı var,
Simlər üstə sənəmlərin nazı var,
Bu sənətin dostu, yarı Mayısıdı.

Sədnik deyər, solmaz güllər bitirib,
Obalara bol-bol sevinc gətirib,
Neçə-neçə kamil şagird yetirib,
Ustadların şah vüqarı Mayısıdı.

QƏMKƏŞ

Heyran qaldım, qardaş, sənin zəkana,
Dəryasan, dənizsən, ümmansan, Qəmkeş.
İndi anlamışam təksən kamalda,
Ən ülvî, ən uca insansan, Qəmkeş.

Ustadsan, ustadlar sırasındasan,
Aqilsən, aqillər arasındasan,
Deyimmi, sənətin harasındasan,
Şeirdə qıy vuran tərlansan, Qəmkeş.

O taylı-bu taylı Araz oğlusan,
Bütün varlığınla elə bağlısan,

Yurdumun həm dastan, həm nağılısan,
Cahanda bir sirli cahansan, Qəmkeş.

Dolanır sözlərin İran-Turanı,
İlhamın vəsf edir neçə məkanı...
Sazın sınaqlara çəkir dövrünü,
Xəstə könüllərə dərmansan, Qəmkeş.

Bir mahir sarbansan söz karvanında,
Məhəbbət dolanıb – gəzir qanında.
Sədnikəm, duyğular asimanında,
Sən bir hökmdarsan, sultansan, Qəmkeş.

MƏNİM

İnci, sədəf söz karvanım,
«El havası» varım mənim.
Sona kimi cüvələnin,
«Göyçə gülü» yarım mənim.

Hələ var, eşqim, həvəsim,
Məclislərdən gəlir səsim.
«Gözəlləmə»m, «müxəmməs»im,
Öz əhdim, ilqarım mənim.

«Sarıtel»lər cavan çağım,
«Gəraylı» güllü yaylağım.
«Yurd yeri»di qəm oylağım,
«Dilqəmi» ah-zarım mənim.

«Kərəmi»lər ağlar gözüm,
«Ruhani»də qalıb dözüüm.

«Dübeyti»lər qışım, yazım,
«Vanağzı» ağ qarım mənim.

«Şahxətai» - bir yaddaşdı,
Tariximdə qanlı daşdı.
Sədnik, demə, meydan boşdu,
«Koroğlu»lar zorum mənim.

AŞIQ BƏKİRƏ

Bəkir, yazdın yada düşdü,
O görünməz qoşa dağlar.
Əzəl bir cüt qardaş olub,
Sonra dönüb daşa dağlar.

Həsənnənə, Həsənbaba,
Dərd-qəmi gəlməz hesaba.
Ayağında olub dava,
Əl dəyməyib başa dağlar.

Gah ağlayıb, gah da gülüb,
Günəş göz yaşını silib.
Dağ nə çəkib, kim nə bilib,
Sirr verməyib haşa dağlar.

Zirvəsində gözümlə qalıb,
Deyilməmiş sözüm qalıb,
Qoşqarında izim qalıb,
Yaşa dağlar, yaşa dağlar.

Dağ arxadı kürəyimdə,
Məqsədimdə, diləyimdə.
Sədnik deyər: ürəyimdə,
Veribdi baş-başa dağlar.

SƏNİ **(Şair Cavadın xatirəsinə)**

Hey arayıb axtarıram,
İtirmişəm harda səni?
Təkcə yuxuda görürəm,
Nur içində, nurda səni.

Sərin-sərin bulaqlardan,
Çəmən-çəmən yaylaqlardan,
O sən gəzən oylaqlardan,
Soruşmuşam bir də səni.

Çox oynatdın söz zərini,
Vaxtsız yumdun gözlərini.
Yığım inci sözlərini,
Tapammaram bir də səni.

SAZ DANIŞANDA

Bilmirəm, heç niyə mən lal oluram,
Saz danışanda.
Quşdan qanad alıb, xəyal oluram,
Saz danışanda.
Haldan-hala düşüb, bihal oluram,
Saz danışanda.
Bənövşə üzündə göy xal oluram,
Saz danışanda.
Sevən ürəklərə vüsal oluram,
Saz danışanda.

HARDASAN

Yenə də könlümə «Sarıtel» düşüb,
Axtarıram, ay Məhəbbət, hardasan?
Sazın həsrətindən ürəyim bişib,
Axtarıram, ay Məhəbbət, hardasan?

İstəyirəm, məclisinə varayım,
Sinənin üstə saza çatsın harayım.
Sazsız uçar qızıl kərpic sarayım,
Axtarıram, ay Məhəbbət, hardasan?

Sədnikəm, əzəldən saz vurğunuyam,
Söhbət vurğunuyam, söz vurğunuyam.
Ağ köynək, ağbənz qız vurğunuyam,
Axtarıram, ay Məhəbbət, hardasan?

BORÇALI AŞIQ KAMANDARA

İncimisən, ay Kamandar,
Günahkaram, ağrın alım.
Sədaqətdən yağrulmuşam,
Düz ilqaram, ağrın alım.

Durum çıxım pişvazına,
Qulaq asım avazına.
Can qurban tavar sazına,
İntizaram, ağrın alım.

Sədnik, ağlın verməz sərdən,
Əl çəkməz gövhərdən, zərdən,
Mən özüm də Ələsgərdən,
Yadigaram, ağrın alım.

OXUYANDA

Xəyal gedər uzaqlara,
Aşıq Cümşüd oxuyanda.
Səsim çatar yaylaqlara,
Aşıq Cümşüd oxuyanda.

Dağ gölləri ləpələnər,
Gül üstə şəh səpələnər.
Aslanlar quzuya dönər,
Aşıq Cümşüd oxuyanda.

Neçə karvan-köç düzülər,
Dilqəm həsrətdən üzülər.
Gözündən göllər süzülər,
Aşıq Cümşüd oxuyanda.

Bir hay verər şair Cavad,
Məzarımı gəl gülə tut.
Neçə aşıq alar murad,
Aşıq Cümşüd oxuyanda.

Sədnik, bülbüllər ötüşər,
Güllər, nərgizlər öpüşər.
Gözəllər yadıma düşər,
Aşıq Cümşüd oxuyanda.

ELƏ SIZLADIN

A qardaş, elə sızladın,
Bağrımın başı göynədi.
Bada getdi Göyçə gölü,
Dağlar başına döymədi.

Səs eşitdi Alagöllər,
Gözlərindən axdı sellər,
Ələsgər hanı, ay ellər?
Məzarı gözə dəymədi.

Ayrılığa dözə-dözə,
Ümid bağlamışdım yaza,
Dedim: müjdə gələr bizə,
Dağlar qırmızı geymədi.

AŞIQ QIZLAR

MƏNİMDİ (Lətifə Çəsməliyə)

Müğənni qız, mənim ürəyimdəsən,
O səs sənin deyil, o səs mənimdi.
Mahnıların bu qəlbimdən su içir,
Səndəki o ilham, həvəs mənimdi.

Bir yanı Təbrizdi, bir yanı Gəncə,
Tökülsün başından gül pəncə-pəncə.
Durnalar gələcək, bahar gələndə.
Yıldızdağ, Banaz köy, Sivas mənimdi.

Dünya gözlərimdə bir göl boydadı,
Sədnik, məhəbbətim bir gül boydadı.
Həsrətdən bir günüm bir il boydadı,
Tez gələrəm, Xızır İlyas mənimdi.

TELLİNİN

Səhər-səhər sərin-sərin əsən meh,
Sazda həzin laylasıdı Tellinin.
Görən deyər, qar üstünə qan düşüb,
Yanaqlarda lələsidi Tellinin.

Can almaqda məramı nə, qəsdı nə,
Saç tökülüb gözlərinin üstünə.
Bir baxsana gərdişinə, şəstinə,
Tanrı payı, ədasıdı Tellinin.

Allah verib, bu avazı, bu səsi,
Sözləri qaymaqdı, baldı kəlməsi.
Onun bülüllərlə bəhsə girməsi,
Sədnik, sənət sevdasıdı Tellinin.

AY ÇƏMƏN

Saz çalındı, bir bayatı çağladı,
Ağladı bayatı, yaman ağladı.
Bu nə səsdı qəlbimizi dağladı,
Eşitməyim bu naləni bir də mən,
Soldurarsan çəmənləri, ay Çəmən.

Fələk sənə bir yol əlin çalıbdı,
Peşman olub, verdiyini alıbdı,
Nakam eşqin o dağlarda qalıbdı,
Eşitməyim bu naləni bir də mən,
Soldurarsan çəmənləri, ay Çəmən.

Sədnik bilir, itirmisən yarını,
Yağdırma arana dağlar qarını,
Bəsdır daha, yığsır, ahu-zarını,
Eşitməyim bu naləni bir də mən,
Soldurarsan çəmənləri, ay Çəmən.

SƏNİ

Havalı gəzirsən, Şınıx gözəli,
Şah olsan taxtıdan salaram səni.
Harda olsan axtararam, taparam,
O leyli dağında bularam səni.

Gətirmə dilinə bir də namərdi,
Adından, özündən kim xeyir gördü?
Sözlərin qızıldı, mərcandı, dürdü,
Gözəllər boynuna dolaram səni.

Sədnikin sözündən incimə, küsmə,
Yaxşılardan heç vaxt ülfətin kəsmə,
Dağlar küləyinə kim deyər əsmə,
Abi-dərdə suyu bilərəm səni.

GÜLƏ DÖNDƏR

Ay Gülarə, sazın niyə inləyir,
Hardan alıb bu kədəri, bu qəmi?
Hanı sənin şən avazın, ay zalım,
Dözəmmədim, yaş götürdü didəmi,
Dağa söylə, dağa göndər bu qəmi.

Sehrlənmiş avaz səndə, saz səndə,
Möcüzəsən, bir dünya var, qız, səndə...
Dağlar kimi çiçək açar yaz səndə,
Pərişanam, neyləyirəm ələmi,
Çaya söylə, çaya əndər bu qəmi.

Kim dedi ki, sənə «Yurd yeri» oxu,
Boy verdi Sədnikin dərdinin çoxu...
«Orta Sarıtel» çal, bənövşə qoxu,
Barmaqların ovsunladı ələmi,
Gülə söylə, gülə döndər bu qəmi.

DİLQƏMİN TELLİSİNƏ

Allah, Allah, qamətə bax, boya bax,
Özündəndi yanaqlarda boya, bax,
Telli, telin bir hənalı boya, bax,
On dörd günlük Aymı doğub, a Telli?!
Ağ sinəyə qarmı yağıb, a Telli?!

Qüdrət qələmini nə yaman çəkib,
Ağ gül üstdən yanaqlara qan çəkib,
Görən köks ötürüb, ah, aman çəkib,
On dörd günlük Aymı doğub, a Telli?!
Ağ sinəyə qarmı yağıb, a Telli?!

Dağ maralı gəlib düşüb arana,
Beləsini doğa bilməz hər ana,
Belə gözəl bir də gəlməz cahana,
On dörd günlük Aymı doğub, a Telli?!
Ağ sinəyə qarmı yağıb, a Telli?!

Bənövşə qoxladı, nərgiz iylədi,
Yəhyanı bu gözəl Dilqəm eylədi,
Dilqəm nə gördüsə onu söylədi,
On dörd günlük Aymı doğub, a Telli?!
Ağ sinəyə qarmı yağıb, a Telli?!

Dilqəmi ağladan, güldürən gözəl,
Eşqin nə olduğun bildirən gözəl,
Qəm selinə qatıb, öldürən gözəl,
On dörd günlük Aymı doğub, a Telli?!
Ağ sinəyə qarmı yağıb, a Telli?!

Kim unudar, bu naləni, bu ahı?!
Pakdı bu aşıqlər, yoxdu günahı,
«Dilqəmi»də yüz ömür var, ilahi,
On dörd günlük Aymı doğub, a Telli?!
Ağ sinəyə qarmı yağıb, a Telli?!

Telli də ölməyib, Dilqəm də sağdı,
Telli göy çəməndi, Dilqəm bir dağdı,
«Dilqəmi» yadigar susmaz bulaqdı,
On dörd günlük Aymı doğub, a Telli?!
Ağ sinəyə qarmı yağıb, a Telli?!

MÜĞƏNNİ QIZLAR

VƏTƏN OLDU ÜRƏYİN...
(Respublikamızın sevimli müğənnisi
Şahnaz Haşimovaya həsr edirəm)

Azərbaycan torpağından yoğruldu,
Xan Kəpəzin sularında duruldun.
Dağlar qızı Göy-gölümə vuruldun,
Gəncəmizdə vətən oldu ürəyin,
Bülbül kimi ötən oldu ürəyin.

Şəlalələr şirin-şirin oxudu,
Avazından çəmən xalı toxudu,
Qayaları bulud gültək qoxudu,
Gəncəmizdə vətən oldu ürəyin,
Bülbül kimi ötən oldu ürəyin.

Yaşıl geydi, könül açdı guşələr,
Təbiətə nəğmə qoşdu meşələr,
Üfüqlərdən lələləndi al səhər,
Gəncəmizdə vətən oldu ürəyin,
Bülbül kimi ötən oldu ürəyin.

Necə od var məhəbbətdə biləsən,
Nələr olur bu həsrətdə biləsən...
Möcüzəsən təbiətdə biləsən,
Şahnaz xanım, vətən oldu ürəyin,
Bülbül kimi ötən oldu ürəyin.

ÇƏKİBDİ

Səs gedib buluda dəyib, qayıdır,
Şahnazdı, muğamı zilə çəkibdi.
Elə bil, məclisə ətirşah səpir,
Sözlərin gülaba, gülə çəkibdi.

Bax, o səsə göydə durna dayanıb,
Kəklik əlin kəsib, qana boyanıb,
Yatammayıb, Qubaqazlar oyanıb,
Sonaları göldən-gölə çəkibdi.

Sarı sim tərənib, kaman ağlayıb,
Çəkilib dağlara, duman ağlayıb,
Tarzən də kövrəlib, yaman ağlayıb,
Səs qalxdıqca teldən-telə çəkibdi.

Xoş ləhcə çoxunun ağlın aparmış,
Lalə bilib, ürəyini qoparmış,
Şəkil çəkənin də öz zövqü varmış,
Şəklini gülə-gülə çəkibdi.

A Sədnik, gövhərlər yığıb sərinə,
Sənətin sehriylə gedir dərinə,
Qaşa vəsmə çəkib, gözlərə sürmə,
Gözəllikdi, bilə-bilə çəkibdi.

ŞAHNAZ OXUYANDA

Bulud yarılr, gün düşür,
Şahnaz oxuyanda.

Dərdim məndən gen düşür,
Şahnaz oxuyanda.

Dərələr al geyir,
Təpələr al geyir,
Kəkliklər şal geyir,
Şahnaz oxuyanda.

Bir nəsim külək əsir,
Bülbül mat qalıb susur,
Könlümü edir əsir,
Şahnaz oxuyanda.

Göy-göldə göy təpələr,
Üstümə su səpələr,
Quşlar da şövqə gələr,
Şahnaz oxuyanda.

Durna bir lələk salar,
Lələyi Sədnik alar,
Yazar bir dastan olar,
Şahnaz oxuyanda.

ÜRƏYİMİ OVUDUM

Müğənni qız həsrətəm,
Oxu, mənim nəğməmi.
O ipək ilmələri,
Toxu, mənim nəğməmi.

Oxu , o gözəl səsin,
Bulaq kimi çağlasın.

Bağda bülbül mat qalsın,
Ceyran ayaq saxlasın.

Xəyalımdan güc alsın,
Tərən qıy vurub gəlsin.
Əl-ayağı xınalı,
Kəklik toy qurub gəlsin.

Oxu, mənim nəğməmi,
Dağıdım dər-d-qəmimi.
Ürəyimi ovudum,
Oxu, mənim nəğməmi,
Gəncliyimə qayıdım.

SEHİRLƏNDİM

Mən bu səsdən sehirləndim,
Schirləndi mənzərələr,
Schirləndi göy dərələr.

Mən bu səsdən sehirləndim,
Schirləndi göy meşələr,
Schirləndi bənövşələr.

Mən bu səsdən sehirləndim,
Schirləndi mavi göllər,
Schirləndi cığa tellər.

Mən bu səsdən sehirləndim,
Təzələndi məhəbbətim,
Təzələndi yar həsrətim.

Mən bu səsdən sehirləndim,
Durna mənə gəl eylədi,
Göydən mənə əl eylədi.

Mən bu səsdən sehirləndim,
Qartal kimi qanad açdım,
Əngin səmalarda uçdum.

Mən bu səsdən sehirləndim,
Üfüqdən Günəş doğanda,
Gözündən şəfəq yağanda.

Mən bu səsdən sehirləndim,
Həzincə oxudu Şahnaz,
Dedim, Allah bu günləri,
Könlümə yaz, ömrümə yaz!

HARDAN ALMISAN

Çiçək çiçəyə qarışır,
Bülbüllər məndən soruşur,
A Şahnaz, hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?
Ya çəməndən, ya bülbüldən,
Həvəsi hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?

Çaylar-çaylara qarışar,
Bulaqlar məndən soruşar,
A Şahnaz, hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?
Ya çəməndən, ya bülbüldən,
Həvəsi hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan.

Bilməm bu səs baldı, qaymaq,
Yüz yol eşit, olmur doymaq.
A Şahnaz, hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?
Ya çəməndən, ya bülbüldən,
Həvəsi hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?

Yarpağa dəydikcə külək,
Yarpaq kimi əsir ürək,
A Şahnaz, hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?
Ya çəməndən, ya bülbüldən,
Həvəsi hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?

Səsin gəlir yarpaq-yarpaq,
Aç qəlbini varaq-varaq.
A Şahnaz, hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?
Ya çəməndən, ya bülbüldən,
Həvəsi hardan almısan?
Bu səsi hardan almısan?

BULAQ ZÜMZÜMƏSİ

Bir müğənni tanıyıram,
Səsi ilk yaz nəfəsi.
Bir müğənni tanıyıram,
Səsi dağ şlaləsi.
Zəngüləsi coşğun bir çay.
Silkələnən, çalxalanan,
Ləpələnən dağ gölüdür.

Meh əsdikcə yırgalanan,
Bir ətirli bağ gülüdür.
Alar məni şahpərinə,
O səs məni gəzdirər,
Gəzdirər dağ-dağ məni.
O səs mənim öz gəncliyim,
O səs mənim pıran vaxtım,
O səs yaralı qəlbim,
O yatan, oyanan baxtım,
O səs mənim varlığımı,
İçimdə bir nalədi.

QƏZƏLDİR

Məclislərin, bu toyların, şöhrəti-şanı, qəzəldir,
Ağlar neyin, tar-qavalın, muğamın canı qəzəldir.

Bilməlisən ki, bu muğam, hansı çeşmədən su içir,
Ziynətdir söz mülkünün, cümlə-cahanı qəzəldir.

Duyğuların ipək kələf, tamam onun əlindədir,
Həm sevginin, məhəbbətin, eşqin gümanı qəzəldir.

O tacidar Füzulinin, həm Seyidin, həm Vahidin,
Dəryayi-ümman içində ləli-mərcanı qəzəldir.

Yox, o da bir qəzəlxandır, o Şövqünü kim unudar,
Əyləşibdir söz bağında, vallah, hər yanı qəzəldir.

Cabbar, Seyid, bir də o Xan, ona min naxış vurdular,
Muğamın Allahı olan, Xanın da xanı qəzəldir.

Təkcə tar-kamanda deyil, sazın da öz muğamı var,
Həm aşığın, müğənninin son imtahanı qəzəldir.

Deyirəm ki, bu qəzəlin ilkini Şahnaz oxusun,
Çünki onun könlünün də, ismi-pünhanı qəzəldir.

Sədnik, çox qoşmalar qoşdun, qəlbindən, keçəni yazdın,
Nəhayət ki, sən də bildin sözün sultanı qəzəldir.

AYRILIQ

(Hörmətli müğənni Aybəniz Həşimovaya ithaf edirəm)

Ayrılıq dünyanın görünməz üzü,
Ən böyük dərdlərin anasıdır o.
Ayrılıq sevincə, gülüşə yaddır,
Həsrətin, hicranın binasıdır o.

Əzrayıl can alar özü görünməz,
Dörd yanında gəzər izi görünməz,
Onun xırman boyda gözü görünməz,
Qızıl qan gölünün sonasıdır o.

Sədnik, deynən yarımızı apardın,
Çapdı bizi, varımızı apardın,
Məhəbbət tək barımızı apardın,
İnanma halımıza yanasıdır o.

MƏNİM MAHNILARIM

YOX, MƏNİ SORUŞMADIN

Həsərlə ayrıldıq,
Fəqət dost kimi.
O döşdə bitən çiçəkdən,
Bax, o əsən küləkdən,
Bir ah gəldi ürəkdən,
Sən məni soruşmadın,
Yox, məni soruşmadın!

Buluddan çıxan aydan,
Yanından axan çaydan,
Xatirələrlə dolu,
Bir fəsildən,
Bir aydan,
Sən məni soruşmadın,
Yox, məni soruşmadın!

Axşam yanan çıraqdan,
Pıçıldaşan yarpaqdan,
Bax, bu ana torpaqdan,
Sən məni soruşmadın,
Yox, məni soruşmadın!

BƏLKƏ DƏ SEVİRƏM SƏNİ

Özüm özümdən xəbərsiz,
Bəlkə də sevirəm səni.
Ürəyimdə yaşadıram,

Dilimdə demirəm səni,
Bəlkə də sevirəm səni.

Sevgin baxışdanmı doğdu,
Hüsnünə ağ çiçək yağdı.
Çiçəkləri gözüüm yığdı,
Çəmənə demirəm səni,
Bəlkə də sevirəm səni.

Lal gəlirəm, lal keçirəm,
Bənövşəli yurd seçirəm,
Bəlkə qəlbinə köçürəm,
Heç kəsə demirəm səni,
Bəlkə də sevirəm səni.

A GÜL DƏRƏN QIZ

Yaylağıma gəl,
Ovlağıma gəl.
Gül, bağıma gəl,
Öz bağıma gəl,
A gül dərən qız,
Könül verən qız.

Yaylaq mənimdi,
Öz çəmənimdi,
Gəl, yanıma gəl,
Yaxşı günümdü,
A gül dərən qız,
Könül verən qız.

Dolan dağ, daşı,
Könlüm sirdaşı,

Bir maral gördüm,
Ovçusu naşı,
A gül dərən qız,
Könül verən qız.

MƏNİM DEYİL

Şehli çəməndə iz var,
Yox, burda başqa göz var,
Bu sevgi mənim deyil.

Yarpaqlara əl dəyib,
Budaqlara əl dəyib,
Bu sevgi mənim deyil.
Bax, bu bağı gözən kim,
Salxım üzüm üzən kim,
Bu sevgi mənim deyil.

Hanı büllur bulağım,
Səs eşidir qulağım,
Bu sevgi mənim deyil.

MƏHƏBBƏTİM DİLƏ GƏLSƏ...

Dağ əriyər, göl quruyar,
Dağ tərənər, dağ yeriyr,
Məhəbbətim dilə gəlsə...

Göydən Günəş baxa bilməz,
Axar sular axa bilməz,
Məhəbbətim dilə gəlsə...

Qartal baxar, uça bilməz,
Ceyran düzdə qaça bilməz,
Məhəbbətim dilə gəlsə...

Ürəyim yerindən oynar,
Damarımda qanım qaynar,
Məhəbbətim dilə gəlsə...

Yazım gələr, yazlanarsan,
Cilvələnər, nazlanarsan,
Məhəbbətim dilə gəlsə...

KÖYNƏYİ GÜL

Niyə səni, niyə mən itirdim,
Gözləmədim, bərədən keçirdim.
Mənə qaldı, öz qəmim, öz dərdim?
Köynəyi gül,
Yaxası bənövşə,
Tamaşasan, tamaşa, ceyranım,
Səni var ol həmişə, ceyranım.

Vaxt olub ki, alışıb yanmışam,
Vaxt olub ki, buz kimi donmuşam.
Kim deyir ki, eşqimi danmışam,
Köynəyi gül,
Yaxası bənövşə,
Tamaşasan, tamaşa, ceyranım,
Səni var ol həmişə, ceyranım.

«ÇEŞMƏ» NƏĞMƏLƏRİ

«Çeşmə» gəlir, «Çeşmə» gəlir,
Ayaq saxla, keçmə, gəlir.
«Çeşmə» hara çeşməsidir?
Çeşmələrin seçməsidir.

Ruhu incə çeşməsidi,
«Çeşmə» Gəncə çeşməsidi.
«Çeşmə» ozan çeşməsidi,
Yurdu gəzən çeşməsidi.

«Çeşmə»də yüz mahnı çağlar,
Yolçuları yoldan saxlar.
Leyli-Məcnun, Əsli-Kərəm,
Bu çeşmədə ülfət bağlar.

Bircə-bircə yada düşər,
Uzaq çağlar, yaxın çağlar.
Baharım var, yazım var,
Ər orğlum, ər qızım var.
Tariximdən söz açan,
Qopuzum var, sazım var.

Novruz gəldi, yaz gəldi,
Durna gəldi, qaz gəldi,
Oturan ozanlara,
Bülbüldən avaz gəldi.
Xan Kəpəzdə meh olaram,
Gül gözündə şəh olaram,
Göy-göl kimi ləpələnnəm,
Nəğmə olub səpələnnəm.

Həzin ötər neyim mənim,
Dinər yerim, göyüm mənim.
Muğamım var, şikəstəm var,
De bir yoxdur nəyim mənim.

«Sarıtel» könlü dindirər,
«Misri» - Qırata mindirər,
«Hicranı Kərəm» çalınsa,
Göydən durnanı endirər.

Səsli, soraqlı «Çeşmə»m,
Ana torpaqlı «Çeşmə»m.
Fidanların boy atır,
Nəğmə yarpaqlı «Çeşmə»m.

İllər gəlib, illər keçib,
Qərinələr ötürmüşük.
«Çeşmə»mizin nəğmələrin,
Sizə töhfə gətirmişik.

«Çeşmə» - qızlar oxusun,
Gül-bənövşə qoxusun.
Deyin, qızlar oynasın,
Baxsın ellər doymasın.

YAR, YAR

Günəş buluddan baxır,
Narıncı yağış yağır,
İçimdən bir çay axır,
Yar, yar!

Ürəyimi çalan yar,
Çəmənimə gələn yar,
Ürəyimdə qalan yar,
Yar, yar!

QAYTAR YUXULARIMI

Gül-bənövşə yuxularım,
Gözlərimdən yoxa çıxıb.
Qaytar özümə yuxumu,
Sən almısan ovuc-ovuc,
Gözlərimdən yuxularım,
Qaytar özümə yuxumu.
Odam, kirpiyinlə götür,
Məni bir çəmənə gətir,
Tər gülləri qoxlat yatır,
Elə bil ki, borc almısan,
Qaytar özümə yuxumu.
Sənlə çəməndə danışım,
Gah küsüm, gah barışım,
Gülə-çiçəyə qarışım,
Yuxulardan belə doyum,
Qaytar özümə yuxumu.

AYRILAQ YAĞIŞ

Sənin yolunda məni,
Tutursa, tutsun yağış.
Yoldan geri dönmərəm,
Sellərə qatsın yağış.

Axsın kirpiklərimdən,
Yağsın kirpiklərimdən,
Baxsın kirpiklərimdən,
Gözümdə bitsin yağış.

Əgər ki, mən getməsəm,
Yarı həsrətdə qoyar.
Sizin qapıya qədər,
Mənimlə getsin yağış,
Tutursa, tutsun yağış.

Acı, şirin həqiqətdi,
Bilə, bilə gəl, ayrılacaq.
Ürəyimin göz yaşıdı,
Silə-silə gəl, ayrılacaq.

Kim deyər, bu məhəbbətdi?
Canımı üzən həsrətdi,
Elə bilmə şikayətdi,
Gülə-gülə gəl, ayrılacaq.

Çəkdiyimiz bu qəm bəsdə,
Öz qəlbim özümdən küsdü,
Yolumuzu hicran kəsdi,
Ölə-ölə gəl, ayrılacaq.

SEVƏCƏKDİ

Səni sevən bu ürəkdi,
Səni sevən yaş ki, deyil.
Hərəmizdə bir ürək var,
Heç birisi daş ki, deyil.

O gözlərin abı-həyat,
Dodaqların bal-pətəkdi.
Bu gün səni sevən ürək,
Yüz yaşda da sevəcəkdı.

Ürəyimi, gəl, yaz eylə,
Ürəyimdən pərvaz eylə.
O dilşikar baxışlarla,
Yerə-göyə sən naz eylə.

BULAQDA QALDI

Mənə dedilər,
Qız bulaqdadı.
Ürək dilləndi,
Buz bulaqdadı.

Qızdan su aldım,
Su şərbət oldu.
Qopdu xəyalım,
Bulaqda qaldı.

Səhəng dolmuşdu,
Səhəng daşmışdı.
Səhəng yanına,
Yaylıq düşmüşdü.

AY YAĞIŞ, ARA VERSƏNƏ

Onu yuxuda görmüşəm,
Səhər-səhər gül dərmişəm.

Gülləri aparım yara,
Ay yağış, ara versənə.

Göydən yerə nur yağırsan,
Nədən belə gur yağırsan.
Bir salam yetirim yara,
Ay yağış, ara versənə.

Sevən könül darda qalıb,
Yar deyəcək, harda qalıb.
Verim yara ürəyimi,
Ay yağış, ara versənə.

SƏNİNDİMİ, MƏNİMDİMİ

Bir ömür keçdi hədər,
Sənindimi, mənimdimi?
Boy atdı, göyərdi kədər,
Sənindimi, mənimdimi?

Elə dağ tap dumansızdı,
Elə ox tap kamansızdı,
Bir tale var amansızdı,
Sənindimi, mənimdimi?
Coşqun çayın salı yoxmu?
O çəmənün gülü yoxmu?
Sevən qəlbin dili yoxmu?
Sənindimi, mənimdimi?.

MƏNİMKİSƏN

Taleyindən xəbərsizsən,
Son anında mənimkisən.

O gün sənə toy olacaq,
Toy donunda mənimkisən.

Ülviyyətdə çox ucasan,
İnanma, məndən qaçasan,
Quş olub, göyə ucasan,
Eşq canında mənimkisən.

Mən səni vermərəm yada,
Canımı salaram oda,
Bu dünyada, o dünyada,
Ol yanımda, mənimkisən.

SƏNMI GÜNAHKARSAN, MƏNMI

Özümdən xəbərsiz sevmişəm səni,
Sənmi günahkarsan, mənmi, bilmirəm.
Öz hissim ağıma hakim kəsilib,
Sənmi günahkarsan, mənmi, bilmirəm.

Qara gözlərinin sehrinə düşdüm,
Eşqin şərbətini bilmədən içdim,
Gözəllər dəbindən tək səni seçdim,
Sənmi günahkarsan, mənmi, bilmirəm.

Kəklik seyrə çıxar daş arasında,
Məhəbbət göz ilə qaş arasında,
Çin səddi olubdu yaş arasında,
Sənmi günahkarsan, mənmi, bilmirəm.

BƏLKƏ, TALEYİNƏ MƏN YAZILMIŞAM

Sən hardan gəlmisən, sevgi bağuma?
Bəlkə, taleyinə mən yazılmışam.
Bülbül olum, qonum gül budağına,
Bəlkə, taleyinə mən yazılmışam.

Sevənlər arxanca köks ötürsə də,
Gözünə, könlünə qəm köçürsə də,
Ceyran yerişinə göz yetirsə də,
Bəlkə, taleyinə mən yazılmışam.

Bir incisən, gənclik bilsə qədrini,
Duya bilsə, tər bənövşə ətrini,
İstəyənməz Sədnik qədər xətrini,
Bəlkə, taleyinə mən yazılmışam.

SƏHƏR YELLƏRİ

Yar ətrin verənməz, yığsan gülləri,
Ay səhər yelləri, səhər yelləri.
Müşk-ənbər qoxuyar, yarın telləri,
Ay səhər yelləri, səhər yelləri.

Əllərim ol, o tellərə bir əl çək,
Dara tellərini yana tökülsün.
Bir görüm, o yarın ay camalını,
O bulud saçları yana çəkilsin.

Cani-dildən gələn salamım yetir,
Nəfəsi gül, gülab, bir gözəl ətir,

Səhər-səhər yarın ətrini gətir,
Ay səhər yelləri, səhər yelləri.

Səhər-səhər narın-narın əsərsən,
Üzümə dəyməsən, ömrüm kəsərsən,
Yazılmaz kitabsan, ölməz əsərsən,
Ay səhər yelləri, səhər yelləri.

Sənin həvəsindən həvəs alaram,
O gül nəfəsindən nəfəs alaram,
Pəncərəmi döysən çox şad olaram,
Ay səhər yelləri, səhər yelləri.

Yarım nə hallıdı, səndən duyaram,
Mən nə yardan, nə də səndən doyaram,
Başınızı sinəm üstə qoyaram,
Ay səhər yelləri, səhər yelləri.

NEYNƏRSƏN (Zarafatyana)

Səni bir tər çiçək kimi,
Dərib qoxlasam, neynərsən?
Gül üzünün gül rəngini,
Gözdə saxlasam, neynərsən?

Xəbərsiz yad elə köçsən,
Sona olub gölə uçsan,
Ceyran olub çölə qaçsan,
Səni oxlasam, neynərsən?

Bir əlimdə kaman olsa,
Qarşı dağlar duman olsa,
Arada imtahan olsa,
Səni yoxlasam, neynərsən?

ALLAH, ALLAH

Göz güldü, dodaq qımışdı,
Elə bil gülə şəh düşdü.
Bənövşə gözlər yumuşdu,
Nə gözəldi, Allah, Allah!

Gözəllərin gözüdü bu,
Ürəyimin közüdü bu,
Görən, kimin qızıldı bu,
Hardan gəldi, Allah, Allah!

Sədnik, qoynu yaz-bahardı,
Baxışı ağlım apardı,
Füzulidən yadigardı,
Bir qəzəldi, Allah, Allah!

YOX, SƏNİ YARA VERMƏRƏM

Ürək, dinib, danışmasan,
Yox, səni yara vermərəm.
Eşq oduna alışmasan,
Yox, səni yara vermərəm.

Sevincsən, kədərsən, nəsən,
Nə olar dərdini desən,
Bir də bax, belə inləsən,
Yox, səni yara vermərəm.

Sevən könül yalqız olmaz,
Məhəbbət dönüb buz olmaz,
Yara istək, sənsiz olmaz,
Yox, səni yara vermərəm.

Köksüm altda bir lələsən,
Qan dolusu piyaləsən,
Heç bilmirəm, nə bələsan,
Yox, səni yara vermərəm.

Nə gülürsən, güldürürsən,
Nə dərdini bildirirsən,
Sən Sədniki öldürürsən,
Yox, səni yara vermərəm.

PÜNHAN QALMADI

Dedim, bəlkə pünhan qala,
Sevgimiz pünhan qalmadı.
Baxışlardan duydum bunu,
Sevgimiz pünhan qalmadı.

İki ürək arasında,
Gözümüzün qarasında,
Dünyanın heç harasında,
Sevgimiz pünhan qalmadı.

Bu eşqimiz bir dastandı,
Sözümüz dərdə dərmandı,
Yox, pozmaq olmaz bu andı,
Sevgimiz pünhan qalmadı.

ÇƏMƏNDƏ YAYLIQ QALIB

Bir sən idin, bir də mən,
Çəməndə yaylıq qalıb.
Ayrılıqdan qorxuram,
Çəməndə yaylıq qalıb.

Yaylıq deyil, ürəkdi,
Elə bil gül-çiçəkdi,
Bu nə arzu, diləkdi,
Çəməndə yaylıq qalıb.

Onu sənə vermərəm,
Bir də səni görmərəm,
Çiçək ola dərmərəm,
Çəməndə yaylıq qalıb.

AYRILAQ

Acı, şirin həqiqətədi,
Bilə-bilə gəl, ayrılacaq.
Ürəyimin göz yaşadı,
Silə-silə gəl, ayrılacaq.
Kim deyər, bu məhəbbətədi?
Canımı üzən həsrətədi,
Elə bilmə şikayətədi,
Gülə-gülə gəl, ayrılacaq.

Çəkdiyimiz bu qəm bəsdədi,
Öz qəlbim özümdən küsdü,
Yolumuzu hicran kəsdi,
Ölə-ölə gəl, ayrılacaq.

ÖZGƏ CÜR SEVMƏRƏM

Dünənki can sirdaşımsan,
Özgə cür sevmərəm səni.
Məhəbbətdə göz yaşımsan,
Özgə cür sevmərəm səni.

Nə atəşsən, nə də odsan,
Sən mənə sevgidə yadsan,
Ürəyindən məni at sən,
Özgə cür sevmərəm səni.

Ürəyimdən çıxan bulaq,
Gözlərimdən axan bulaq,
Bir dost kimi qaldın ancaq,
Özgə cür sevmərəm səni.

İÇİM, İÇMƏYİM...

Kür üstündə sal körpüsən,
Bilmirəm keçim, keçməyim.
Müəmmalı bir şərbətsən,
Bilmirəm içim içməyim.

Məcrasın itirmiş çaysan,
Vaxtından tez doğmuş Aysan,
Qəddi nazik, uca boysan,
Qönçə gül seçim, seçməyim.

Nə uçarsan, nə qaçarsan,
Səmtin bilməyib uçarsan,
Gözəl, özün də naçarsan,
Qəlbinə köçüm, köçməyim?

ÜRƏYİMƏ DƏYMƏ MƏNİM

Yaralanıb bilməmişəm,
Ürəyimə dəymə mənim.

Kaman kimi inləmişəm,
Ürəyimə dəymə mənim.

Təzə-təzə qaysaq tutur,
Elə bil, süd qaymaq tutur,
Nə yaxşı, qəmin unudur,
Ürəyimə dəymə mənim.

Bu ürək başqa ürəkdi,
Səni sevib, sevəcəkdı,
Bil, sevgimiz bal-pətəkdi,
Ürəyimə dəymə mənim.

DÖNƏN DEYİL

Eşqim göylər şahinidi,
Ucalıqdan enən deyil.
Sınəm elə od alıb ki,
Leysan yağa, sönən deyil.

Torpağa, Vətənə düşər,
Gəlib bir çəmənə düşər,
Bəlkə də sis-çənə düşər,
Qismətinə dinən deyil.

Sədnik çox tufanlar görüb,
Dənizlər, ümmanlar görüb,
Çətin imtahanlar görüb,
Öz yolundan dönən deyil.

VAR

Məni məndən alan gözəl,
Məni səndən istəyən var.
Qəlbimizi qırmaq üçün,
Gündə yüz yol pisləyən var.

Həç bilmirəm neynəmişik,
Yad qapılar döyməmişik,
Biz bir kəsə söyməmişik,
İçində kin bəsləyən var.

Ay başa bəla məhəbbət,
Sözün deyəmmir həqiqət,
Sədnikdə yoxmu cəsarət,
Ayrılığa səsləyən var.

YAŞANMAMIŞ YAŞIM QALIB

Mən məhəbbət təşnəsiyəm,
Yaşanmamış yaşım qalib.
Adəm ata nəvəsiyəm,
Yaşanmamış yaşım qalib.

Odu sönməz Yanardağam,
Saralmamış yaşıl bağam,
Ölməmişəm, hələ sağam,
Yaşanmamış yaşım qalib.

İnsafdırmı tala-tala,
Yaşanmamış ömür qala,
Əlim çatmayır vüsala,
Yaşanmamış yaşım qalib.

AY İNCƏ BEL

Qız, canın büllur şüşədi,
Gözlərin cüt bənövşədi,
Bu istəyim həmişədi,
Çiçəyim ol, ay incə bel!

Sehirləndim yerişindən,
Od almışam baxışından,
Həyan ol, könlüm quşundan,
Diləyim ol, ay incə bel!

Bu görkəmdə nə bəşərsən?
Vəfasıza ilişərsən,
Sədnikdən uzaq düşərsən,
Ürəyim ol, ay incə bel!

BAŞINDAN KEÇ

O sevgidə
 hey-rət yoxsa,
O sevgidə
 cürət yoxsa,
O sevgidə göz dolusu,
 ürək dolusu
məhəbbət yoxsa,
O sevdanın başından keç.
Sil onu qəlbindən,
 bir də
 yada salma heç.

ÇİÇƏKDƏN ZƏRİF XƏYALLI

Mən bir çiçək istəyirəm,
Çəməndə tək onu görüm.
Mən bir çiçək istəyirəm,
Onu şəhli-şəhli dərim.
Sonra
 zərif xəyallı
Bir gözələ verim.

YADINA DÜŞMƏDİM?

Xeyli zamandı ki,
 səndən uzaqlardayam...
Səhərlər Günəş doğanda,
 narın yağış yağanda,
 dəli bir külək
 ağacları yıxanda
Mən yadına düşmədim?
Sevənləri görəndə,
 bağ-bağçaya girəndə,
 şəhli çiçək dərəndə,
 saçlarını hörəndə,
Mən yadına düşmədim?
Qoşa getdiyin yolu,
Təkcə gedib dayandın...
Sonra da köks ötürüb,
 sağa-sola boylandın.
Heç olmasa o anda
 xəyalından keçmədim?
Soruşuram: Vəfasız,
 mən yadına düşmədim?
Mən yadına düşmədim?

QORXURAM

Nə ildırımından,
 nə şimşəkdən
 qorxmuram.
Nə tufandan,
 nə leysandan
 qorxmuram.
Vaxtsız solan
 zərif çiçəkdən
 qorxuram
Bir də eşqsiz
 soyuq ürəkdən qorxuram.

HARDAN ALMISAN

Qızılgülün ətrini,
Bənövşə qoxusunu,
Gülüm,
Hardan almısan?
Məni məst eyləyib,
Özün də məst olmusan.

Xumar gözlü nərgizin,
Sarıköynək nərgizin,
Yuxsun
Gülüm,
Hardan almısan?
Baxıb onlar
Köks ötürüb,
Neçəsin dərddə salmısan.

HƏYATIN MƏNASI

Gözəllikdə Göy-gölümsən,
Göy çəmənim, göy gülümsən.
Gülgəz yaylıq göyə çalır,
Mənim göyən bülbülümsən.

Canda yaşar eşq havası,
Odur, könlün təmənnası.
Ürəyimdə sən olmasan,
Varmı həyatın mənası.

Məni yaşadan eşqimdi,
Eşqi olmayan, heç kimdi.
Demə ki, gəldi-gedərim,
Demə ki, dünya beş gündü.

AYRICINDA

Qurqal gözəllik var təl ayricında,
Sən məni qoymusan yol ayricında.
Xeyli vaxtdı, gözəl, gözüm qalıbdı,
O büllur bədəndə, bel ayricında.

O günləri gətirsənə yada sən,
Bu işdə günahkar mənəm, ya da sən.
Anan səni məndən ötrü doğmuşdu,
Gözəl, qismət oldun nədən yada sən?

Dünyanın ən zərif çiçəyi sənsən,
Bəlkə də ömrümün bəzəyi sənsən.
Sənin varlığınla nəfəs alıram,
Elə bil, Sədnikin ürəyi sənsən.

DƏRMƏRƏM SƏNİ

Qəmli durma, ürəyimi qəm alar,
O qəm mənim ürəyimə xal salar.
Bilirsən ki, gülüşünə möhtacam,
Bir gülüşlə qəlbim gülər, ucalar.

Gözdən uzaq olma, görməyəm səni,
Heç kəsə, heç kəsə verməyəm səni.
Hardan gəlib çəmənimdə bitmisən,
İyləyəm, qoxlaram, dərməyəm səni.

XATİRƏLƏR

Zamanın yumağı kimi,
Yaddaşın darağı kimi,
Kitabın varağı kimi,
Çözələndi xatirələr, -
Təzələndi xatirələr.

Yurd-yurd inci gözər oldum,
Neçə qəlbi bəzər oldum.
Yazar oldum, yozar oldum,
Çözələndi xatirələr, -
Təzələndi xatirələr.

Gözlərimdən yollar keçdi,
Aylar keçdi, illər keçdi.
Nəğməli bülbüllər keçdi,
Çözələndi xatirələr, -
Təzələndi xatirələr.

Dünya dəniz, mən bir ada,
Yenə sonam düşdü yada.
Dərd-qəm məni atdı oda,
Çözləndi xatirələr, -
Təzləndi xatirələr.

PÜNHAN-PÜNHAN

Saçları ipək gözəlim,
Yanağı çiçək gözəlim.
Gözləri göyçək gözəlim, -
Səni andım pünhan-pünhan,
Oda yandım pünhan-pünhan.

Araz təki hey lal axdım,
Çox axtardım vüsal, axdım...
Durub yollarına baxdım, -
Səni andım pünhan-pünhan,
Oda yandım pünhan-pünhan.

Bisütunu çapanmadım,
Səni gəzdim, tapanmadım...
Yatağım qor, yatanmadım, -
Səni andım pünhan-pünhan,
Oda yandım pünhan-pünhan.

BİR BULAQ DAŞDI

Bu baharda, bax bu yazda,
Bir gül açdı bağçanızda.
Gözümdən əridi buz da,

İçimdən bir bulaq daşdı,
İçimdən bir bulaq daşdı.

Xəyal çəkdi ora-bura,
Əsir düşdü duyğulara,
Mən yön çevirsəm də hara,
İçimdən bir bulaq daşdı,
İçimdən bir bulaq daşdı.

Demə səndən gen dolandım,
Ömrə-günə tən dolandım.
Oldum qul bəndən, dolandım,
İçimdən bir bulaq daşdı,
İçimdən bir bulaq daşdı.

BİLƏRSƏN

Deyək ki, camalın göyçəkdən göyçək,
Eşqə biganədi sinəndə ürək,
Arada bir çay var, körpü sal keçək,
Bu sevdanın odu nədir bilərsən,
Bu sevdanın dadı nədir bilərsən.

Sevdalansan, can alışar, can yanar,
Məhəbbətsiz damarında qan donar,
Eşqə doğru dolan, dolanma kənar,
Bu sevdanın odu nədir bilərsən,
Bu sevdanın dadı nədir bilərsən.

Yanmasa eşqinin çırağı, şamı,
Yığılar qəlbinə dünyanın qəmi,
Əgər tapsan Sədnik kimi həmdəmi,
Bu sevdanın odu nədir bilərsən,
Bu sevdanın dadı nədir bilərsən.

GÖZÜMÜN AYNASINDADI

Məni nə aranda, nə də dağda gəz,
Səni də, məni də bir ünvana yaz.
Eşqin şərbətini mənle içmisən,
Özün çoxdan ürəyimə köçmüşən,
Surətin gözümün aynasındadı.

Bax gözümlə, bu cahana, yaxşı bax,
Sevgim dəyən imtahana yaxşı bax.
Sən ki, bu sınaqdan əla keçmişən,
Özün çoxdan ürəyimə köçmüşən,
Surətin gözümün aynasındadı.

Ürəyimin şöləsi sən, şamı sən,
Yandırmısan ürəyimdə şamı sən.
Sən eşqimə çiçəkdən don biçmişən,
Özün çoxdan ürəyimə köçmüşən,
Surətin gözümün aynasındadı.

MƏNİM BU ŞÜŞƏ ÜRƏYİM

Bir gözəlin sevdasıyla
Gəl yaşa, yaşa, ürəyim.
Şüşə kimi çiliklənər,
Dəyərsə daşa ürəyim,
Mənim bu şüşə ürəyim.
Səni sevdim, qəlbim coşdu,
O bir istəyə möhtacdı,
Elə bil başımda tacdı,
Özü tamaşa ürəyim,
Mənim bu şüşə ürəyim.
Ucadan uca, qəlbidi,

Görəsən necə qəlbidi,
Şair Sədnikin qəlbidi,
Qəlbinlə qoşa ürəyim,
Mənim bu şüşə ürəyim.

AYRI

Ay süslənmiş süsən gözəl,
İpək saçın düzən gözəl,
Ürəyimdə gəzən gözəl,
Ayrılıq ölүmdən betər,
Əzabları mənə yetər.

Gözüm səni gəzə-gəzə,
Eşqim qan gətirdi gözə,
Ceyran olub endin düzə,
Ayrılıq ölүmdən betər,
Əzabları mənə yetər.

Sədnik sızlar, fəğan eylər,
Nə eyləsə canan eylər,
İnsaf eylər, aman eylər,
Ayrılıq ölүmdən betər,
Əzabları mənə yetər.

KAŞ SƏNİ GÖRMƏYƏYDİM

Gözlərimdə qalardı,
Gözlərimin yuxusu,
Bu qəlbimi titrətdi,

Məhəbbətin qoxusu,
Kaş səni görməyəydim.

Yoxmuş qara gözlərin,
Bir güzəşti, amanı,
Durub başamın üstə,
Dağlar çəkmir dumanı,
Kaş səni görməyəydim.

Ürəyimi üzübdü,
Gecə-gündüz həsrətin,
Bir sözlə çiliklənər,
Şüşəsi məhəbbətin,
Kaş səni görməyəydim.

SİZƏ KÖÇƏSİYƏM

Bu hicrana dözməməsəm,
O gün sizə köçəsiyəm.
Aramıza dəniz düşsə,
O sahilə keçəsiyəm.
Məhəbbətin zəmisini,
Gözlərimlə biçəsiyəm.
Versən zəhər piyaləsin,
Şərbət bilib içəsiyəm.
Bilə bilməz sevən ürək,
Ya öləcək, ya güləcəkdir,
Dərya-dəniz keçəsiyəm,
Ürəyinə köçəsiyəm.

BƏNÖVŞƏM, AY BƏNÖVŞƏM

Ellər sevir xətrini,
Bənövşəm, ay bənövşəm.
Dünən belə deyildin,
Yardan aldın ətrini,
Bənövşəm, ay bənövşəm.

Yar çəmənə çıxanda,
Ala gözlər axanda,
Ürəyinə baxanda,
Sən məni görməmişən,
Bənövşəm, ay bənövşəm.

Elə bildim göy şüşəsən,
Qorxdum əlimdən düşəsən,
Özün köçəri bir quşsan,
Yara de ki, həmişəsən,
Bənövşəm, ay bənövşəm.

GƏLMƏDİN

Dünən görüş yerinə,
Mən gəldim, sən gəlmədin.
Qoşa nərgiz açdığın,
Mən bildim, sən bilmədin.

Sevindir məhəbbəti,
Söyləsin həqiqəti,
Allah verən qisməti,
Mən böldüm, sən bölmədin.

Xəyalla qoşa gəldim,
Gör necə xoşa gəldim,
Sənlə baş-başa gəldim,
Mən güldüm, sən gülmədin.

NƏRGİZİM, AY NƏRGİZİM

Niyə mənim gözlərimdən getmirsən?
Nərgizim, ay nərgizim.
Niyə gəlib ürəyimdə bitmisən?
Nərgizim, ay nərgizim.

Gözlərin qamaşanda,
Üzünə şəh düşəndə,
Sən yadıma düşürsən,
Gül gülnən öpüşəndə,
Nərgizim, ay nərgizim.

Xan Kəpəzin döşündə,
Qayasında, daşında,
Gördüm bir gözəl kimi,
Səni bulaq başında,
Nərgizim, ay nərgizim.

BAXANDA

Mən Kəpəzə baxanda,
Ləpələn Göy-göl kimi.
Mən səmaya baxanda,
Yağ başımdan sel kimi.
Mən çəmənə baxanda,
Bit gözümdə gül kimi.

ARASINDA

Bulanmışam, durulmuşam,
Bilməmişəm, vurulmuşam,
Ay Allahım, yorulmuşam,
Bu nədir, nə məhəbbətədi?
Odlə suyun arasında.

Nə yağrulmuş, nə yapılmış,
Bu sevgi hardan tapılmış,
Bir ürək iki çapılmış,
Bu nədir, nə məhəbbətədi?
Odlə suyun arasında.

Yuxuda yuxumu kəsir,
Ürəyimi edib əsir,
Yox, səbrim tükəndi, bəsdür,
Bu nədir, nə məhəbbətədi?
Odlə suyun arasında.

MƏHƏBBƏTDƏN İNCİMİŞƏM

Nə sevərəm, nə sevilərəm,
Məhəbbətdən incimişəm.
Çiçəklərlə deyib-güllərəm,
Məhəbbətdən incimişəm.
Bir ürəkdə qala bilmir,
O ki, halal ola bilmir,
Məhəbbətdən incimişəm.
Onu uzaqlara apar,
Onu ürəyimdən qopar,
Məhəbbətdən incimişəm.

BULUDUMUN GÖZ YAŞLARI

AXTARIRAM

Ürəyimin başında,
Qurumaz göz yaşında,
Gülüm məzar daşında,
Özümü axtarıram.

Öz deyəndə, özüm sən,
Mənim alagözüm sən,
Qoymadın bir dözüm sən,
Dözümü axtarıram.

Aldın, getdin baxdımı,
Yana yıxdın taxtımı,
Gülüm, sənli vaxtımı,
Yazımı axtarıram.

SƏNSİZ

Gündüzlər gözümdə, xəyalımdasan,
Gecələr qəribəm, qəribəm sənsiz.
Yuxum yox, yuxuma gələsən bir an,
Gecələr qəribəm, qəribəm sənsiz.

Necə də uzunmuş aman, gecələr,
Gələr gözlərimdə duman gecələr,
Boyuna biçilib hicran gecələr,
Gecələr qəribəm, qəribəm sənsiz.

Hanı şirin yuxum, hanı bal yuxum,
Çıxıb qəm dağına, olub lal yuxum,
Tutmayır Sədnikdən bir əhval yuxum,
Gecələr qəribəm, qəribəm sənsiz...

BİR ÖMÜR YANIR

Mənim sədaqətim, sənin hörmətin,
Saf niyyətlə könülləri dolanır.
Yanar nakam eşqim, yanar şam kimi,
Gözündən yaş axar, hey alovlanır.

Heyrət alıb məni, bu, necə şamdı,
Gecə yanar, gündüz yanar tükənməz.
Elə şamdı üzdə olar şöləsi,
Günəş sönər, ulduz sönər, o sönməz.

Şərbət içmək üçün qızıl cam deyil,
Kökü qəlbdə, ucu gözdə dayanır.
Yanan bir ürəkdi, adi şam deyil,
Məhəbbət yolunda od tutur, yanır...

GÜLƏ BÜKƏRSİZ

Bu nakam eşqimi bəyan eyləsəm,
Bulaqlar gözünün yaşını tökər.
Kəpəz silkələnər, Göy-göl tərپənər,
Qayalar saç yolar, daşını tökər.

Coşar duyğularım, sığala gəlməz,
Yatağından çıxan çayı andırar.

Bəzən başa gələn, xəyala gəlməz,
Ahım göl qurudar, dağı yandırar.

Yar yolunda halallıqla can versəm,
Öləndə ipəyə, tülə bükərsiz,
Oxşayın Sədnikin yaralı qəlbin,
Təzə pardaqlanmış gülə bükərsiz.

MÖHLƏT ALMIŞAM **(Səfurə xanıma)**

Sənin ölümündən yeddi il keçir,
Yox, sənsiz bu qədər qalmazdım, gülüm!
Mən özüm əcəldən möhlət almışam,
Bu qədər vəfasız olmazdım, gülüm!

Torpağına güllər əkən mənəm mən,
Sənin güllərinə bağban qalmışam.
Bir an məzarını tək qoymamışam,
Sənin məzarına həyan qalmışam.

Aç ala gözlərin, a nazlı sənəm,
Bax, nələr çəkmişəm bu yeddi ildə.
Həyatda təkcə bir təsəllim qalır,
Eşqimiz dastandı ağızda-dildə.

GƏL, YUXUMA GƏL

Gözüm hey dolanar, axtarar səni,
Min yol axtarsam da heç yanda yoxsan.
Sən nə yaylaqdasan, nə də aranda,
Heyif ki, işıqlı cahanda yoxsan.

Mənim özgə yanda görüş yerim yox,
Behişt-i-əladan gəl, yuxuma gəl.
Nə biləydik ayrılıq var, ölüm var,
İncimə taledən, gəl, yuxuma gəl.

Nə olar, nə olar, yuxulardasa,
Sarı tellərinə bir də əl çəkim.
Qəlbimə çökübdü dünyanın qəmi,
Həsrətdən göynəyən dərdə əl çəkim.

O LEYLAM MƏNİM

İlk eşqin öz nazı, öz laylası var,
İlk eşqin öz zövqü, öz dünyası var.
Mənim də eşqimin öz Leylası var,
Könlümün şahıdı o Leylam mənim.

Eşqin məbədinə, binasına bax,
Gözlərim göl olub, sonasına bax,
Sən bir ağ əllərin hənasına bax,
Könlümün mahıdı o Leylam mənim.

Sədnikin qəlbidi o nadir çiçək,
Sevmişəm, vermişəm, onundur ürək,
Sinəmdə uyuyur o gözəl mələk,
Alagöz ahudu o Leylam mənim.

YAR YUXUMA GƏLƏNDƏ

Çəmən-çəmən gəzirəm,
Göy sular da üzürəm,
Yar yuxuma gələndə.

Uşaq tək qaçıram,
Sevincimdən uçuram,
Yar yuxuma gələndə.

Sevda qonur başıma,
Əl çəkir göz yaşıma,
Yar yuxuma gələndə.

Könlümdə yaz yazlanır,
İçimdə naz nazlanır, -
Yar yuxuma gələndə!
Yar yuxuma gələndə!

GETDİN

Bu dünyanın naxışı,
Könlümün humay quşu,
Səniydin, getdin.

Ağzımın dadı,
Qəlbimin odu,
Səniydin, getdin.

Güllərimin qoxusu,
Gözlərimin yuxusu,
Səniydin, getdin.

Saf eşqim, məhəbbətim,
Dünyaya sədaqətim,
Səniydin, getdin.

ÖTƏRİ GÖRDÜYÜM – GÖRMƏDİYİM QIZ

Bir baxışla ürəyimi çalmısan,
Ötəri gördüyüm-görmədiyim - qız.
Dərdsiz idim, məni dərdə salmısan,
Ötəri gördüyüm-görmədiyim – qız.

Surətin gözümdə bir ömür yaşar,
Köksümdə heykələ dönər, daşlaşar.
Sən yada düşdükcə qəlbim alışar,
Ötəri gördüyüm-görmədiyim qız.

Sədnik deyər, səni gördüm Sivasda,
Sarı nahid kimi pəri libasda.
Bir də elə görün, canımı istə,
Ötəri gördüyüm-görmədiyim qız.

QAYTAR

Məni o günlərə qaytar,
Nə olar, Allahım!
Məni haman bulağın,
Gözünə qaytar
O xoş illərə qaytar,
Nə olar, Allahım!

Sonu görünməyən,
Bir sevdaya salmısan,
Ağlımı almısan,
Ürəyimi çalmısan.
Özüm özümdən uzaq,
Hanı,
hanı o bulaq?

O bulağı deyirəm,
O bulaqda bir gözəl
görmüşdüm,
Könül vermişdim.
Danışmışdım,
Gülmüşdüm,
Məni o günlərə qaytar,
Nə olar, Allahın!

MÖHLƏT VER MƏNƏ

Sevgilim dünyadan vaxtsız köçüb
Cavan, cavan, çox cavan...
O, gedib mən qalmışam.
İllər keçib,
yaş üstünə yaş gəlib.
İndi getsəm,
Qəbrimiz yanaşı dursa,
Şəklimiz yanaşı dursa,
Deyəcəklər:
Bu onun atasıdır!
Daha deməyəcəklər ki,
İstəkli butasıdır.
Əzrail, möhlət ver,
Diribabaya,
Xıdırzindəyə,
Yanardağa gedim,
O kövsər bulaqlardan içim.
Kürlə, Arazın
qovuşan yerində,
İç Muğanda
Qızıl almanı tapıb yeyim,
Qayıdım on beş yaşa.

O qədər yaşayım ki,
Yarımla yaşdaş olum.
Görənlər desinlər:
Bu yerdə
 Qoşa sevgili yatır.

MƏN ANAMIN GÖZ YAŞINI İÇMİŞƏM **(Tale səhifələri)**

Lap erkən atamdan, sonra anamdan,
Körpə ikən mən aralı düşmüşəm.
Nə biləsən, sən ananı əməndə,
Mən anamın göz yaşını içmişəm.

Birisi anamı dağlar qoynuna,
Birisi atamı şəhərə çəkib.
Taleyim keçməyib mənim başımdan,
Tutub əllərimdən şəhərə çəkib.

Kimsəsiz qoymayıb Dövlətim məni,
Hər an övladı tək düşünə çəkib,
Oxudub, səsləyib hər gün ağ günə,
Hər zaman nəvaziş, qayğı görmüşəm.

Mən hörmət görmüşəm, sayğı görmüşəm.
Böyüyüb özümə sənət seçmişəm,
İmtahandan-imtahana keçmişəm.
Gündən-günə artıb şöhrətim-şanım,

Əfsus ki, hələ də ağrıyır canım.
Dinləyin, sinəmdə bir nisgilim var,
Heç vaxt sağalmayıb, sağalan deyil,
Nə də ki, o dərdlər dağ olan deyil.

SƏNDƏN SONRA

Dost da itirdim, düşmən də, -
Ömür-gün yora-yora,
Səndən sonra.
Dost da tapdım, düşmən də, -
Özümü oda-közə vura-vura,
Səndən sonra.
Var-dövlət də itirdim,
Tapdım yenə,
Səndən sonra.
Şan-şöhrət də itirdim,
Tapdım yenə,
Səndən sonra.
Hər nə itirdimsə də mən,
Tapdım yenə,
İtkiləri sora-sora.
Səni itirdim...
Səni tapmadım ancaq,
Səndən sonra!

DƏYİŞMƏZ BİR QANUN

Həyatın heç kəs üçün,
Dəyişməz bir qanunu,
Nənəmi nə yönlü apardısı,
Sevgilimi də o yönlü apardı.
Nənəmi də sevimlər, -
Sevgilisi də olub bir vaxt.
Onu da əzizləyən,
Saçına sığal çəkən də,
Tapılıb bir vaxt.
Dünyadan köçəndə ona da,

Sevgilim kimi şivən qurublar.
Arxasınca haray çəkiblər,
Ağlayıblar için-için.
Göz yaşı da töküblər.
Babamsa yaşadıb ürəyində,
Bir sevginin fəryadını.
Bir sevginin yasını.
Beləcə üzülə-üzülə,
Dəyişib dünyasını.
Bir gün mən də
Əl üzəcəm həyatdan
Babamtək,
Nənəmtək,
Sevgilimtək...
Qapanan gözlərimdə,
Bir ağrı, bir acı cücərəcək.
Sevgilim çox cavan getdi, -
Andırdı
Qürubda batan Günəşi.
Ancaq çökdü canıma,
Çökdü odu, atəşi!..

NƏYİMƏ GƏRƏK

Haçan ki,
Əlimə qələm alıram,
Sənli günlərimlə bağlı
Xeyallara dalıram...
Həm səni anıram,
Həm də gəncliyimi.
Həsrətinin boy verməz qoynunda

İtirirəm dincliyimi...
Sənsiz mənim qəlbimdə
Çətin cücərər
Bir arzu, bir dilək.
Sənsiz
Geri qayıtsa da, -
Nəyimə gərəkdir gəncliyim,
Nəyimə gərək?!

HÖNKÜRƏ-HÖNKÜRƏ MƏNİ

Gör nə ağır qəm daşıyam,
Aparmır sellər məni.
Atan yoxdu Kürə məni,
Atın qoy Kür aparsın,
Kür ağlasın,
Hönkürə-hönkürə məni.
Didsin, töksün Kür saçını,
Ağlatsın yal-yamacını,
Başından atsın tacını,
Atın, atın Kürə məni,
Atın qoy Kür aparsın,
Kür ağlasın,
Hönkürə- hönkürə məni.

HEYİF

Buludlar altından baxan dağların,
Köksündən çeşmələr axan dağların,
Sevgilim seyrinə çıxan dağların,
Şəhli güllərini dərməsən, heyif.

Yollara baxıram, yollar boyunca,
Bir tərəf lələdi, bir tərəf yonca...
Gəl, ey sərvı boylum, görüm doyunca,
O sərvı boyunu görməsəm, heyif.

Ala gözlərinə Sədnikdi heyran,
Belə uzaq durma, can sənə qurban.
Nərgiz tellərini, a nazlı ceyran,
Mən öz əllərimlə hörməsəm, heyif.

YADIMA DÜŞDÜ

Gözəllərlə Qırxbulağa üz tutub,
Şır-şırı gəzdiyin yadıma düşdü.
İnciçəyini yaşıl çəməndə,
Saçına düzdüyün yadıma düşdü.

Daşlıdağda dolaylardan keçdiyin,
Çəsmələrin saf suyundan içdiyin,
Gülüstandan bircə gülü seçdiyin,
Ağ gülü üzdüyün yadıma düşdü.
Sədnik umar bir "Ruhani" oyunu,
Əldə şabaş, oyna, görüm boyunu...
Xatırladım oğlumuzun toyunu,
Mənimlə süzdüyün yadıma düşdü.

KİFAYƏT EYLƏ

Yığşır bu nalələri, bəsdır daha, kifayət eylə,
Gəl, bu qədər könlünü vermə aha, kifayət eylə.

Bülbül kimi çox nalə çəkib bir gül üçün ağlama,
Bağla ümidini sən gəl sabaha, kifayət eylə.

Təsəllin deyilmi bəs yardan qalan o nişanələr,
Oyatma, gəl qıyma sən o maha, kifayət eylə.

Diləklər dilə, qalsın cənnəti-rizvana görüşün,
Səcdə qıl, pənah apar qibləgaha, kifayət eylə.

Gəl sığın yaradana, kömək dilə, nicat ondadı,
Gəlsin sübhanla qoşa, ol Mustafa, kifayət eylə.

O cənnət mələyitək deyirəm, a Sədnik, sənin də,
Nəsibin olsun Kövsəri-müsəffa, kifayət eylə.

QƏZƏL

Ətirli bir çiçək kimi, yar vədəsiz soldu getdi,
Yaralandı sevən könlüm, varlığımı aldı getdi.

Canım təşnə su istədim, gözümlə çeşmələrdə qaldı,
Kuzələr, qablar dolunca, bu gözlərim doldu getdi.

A Telli Turan gözəli, bu nə köçdü, nə karvandı?
Harayladım dayanmadı, qəlbimə xal saldı getdi.

Göydən bir ağ bulud qopdu, sevindim, saxlar bu köçü,
Bulud oldu ağ qağayı, o da qanad çaldı getdi.

Könül dil-dil ötənmədi, tutuldu lal oldu nitqim,
Mənim qəmli gözlərimdə bir damla yaş oldu getdi.

Bu gözlərim görə-görə, xəyala döndü bir ömür,
Bil ki, Sədnik, ondan bizə bir xatirə qaldı getdi.

SƏNİ

Aranda tapmadım, yaylağa çıxdım,
Soruşdum çəməndən, yaylaqdan səni.
İlk dəfə gördüyüm bulağa baxdım,
Dağlar da soruşdu bulaqdan səni.

Dolandıqca, o dağlara ün düşdü,
Günlü gündə gözlərimə çən düşdü.
Başa qar ələndi, saça dən düşdü,
Demədimmi qoru, sazaqda məni.

Nəğmələrin ürəklərdə qalandı,
Bülbül ötdü, dedim, ölüm yalandı.
Qəmli gözüm çəmənzarı dolandı,
Seçəmmədim güldən, yarpaqdan səni.

Sədnik bilir səni candan irəli,
Könlümdə heç kəs yox, səndən irəli...
Günüm ah-fəğandı, yar, sən gedəli,
Gözlərim axtarır o vaxtdan səni!

ANA

Deyəndə ki, oğul, gözüm tor görür,
Ürəyim nazildi, yuxaldı, ana.
Məni ağlar qoydu sənin gəlinin,
Dərdim pöhrələdi, çoxaldı, ana.

Mən səni tutmuşam Vətənlə qoşa,
Nəğmələr qoşmuşam hey coşa-coşa,
Ömrümü yarım ilə vurmadım başa,
Çiçəkli dağımı qar aldı, ana.

Bir zaman çoxuydu sevincdən payım,
Dərd-qəmdən hörüldü indi sarayım,
Mən Sədnikəm, qaldı quru harayım,
Gülüş gözlərimdən yox oldu, ana.

BƏLKƏ SƏN OLASAN

Körpəlikdə layla heç görməmişəm,
Könlüm həsrət qaldı yar laylasına.
Ağlıma gəlməzdi çini qab kimi,
Daşlara toxunub, yar, layla sına.
Bəlkə sən olasan anam gəlini,
Laylamı təzədən özün çalasan.
Gör nələr çəkibdi yaralı könlüm,
Varaq-varaq oxuyasan, biləsən.
Bu canım möhtacdı yar laylasına,
Həzin-həzin oxu mənim laylamı.
Nazlı sənəm, çiçəklərdən ilmə tut,
Ürəyində toxu mənim laylamı,
Oxu, özün oxu, mənim laylamı.

AYRILIQ

Arzula, arzulama
Olan şeydi ayrılıq.
Ürəyi ilan təkin,
Çalan şeydi ayrılıq.

Ürəkdə, gözdə qalan
Bir həsrətdi ayrılıq.
Qəlbini göynədirsə,
Məhəbbətdi ayrılıq.

AĞLADIM

Gəlin qınamayın məni, a dostlar,
O xoş günlərimi andım, ağladım.
Getməz xəyalımdan əhdi-peymanım,
Özüm öz oduma yandım, ağladım.

Hicranın yükünü vaxtsız daşıdım,
Nələr çəkdiyimi bilər yaşıdım...
Yayın qızmarında dondum, üşüdüm,
Bu ayrılıq nədir, qandım, ağladım.

Sədnikin dağlara harayı getdi,
Ömrünün hər günü, hər ayı getdi...
Səlləndi yanaqdan qəm çayı getdi,
Hicranı bir Araz sandım, ağladım.

BƏNÖVŞƏ

Ay ilkin baharın utancaq qızı,
Olarsan yarım ilə tən, ay bənövşə.
O da sənə kimi tez gəldi-getdi,
Sanki doğdu-yaxdı gün, ay bənövşə.

Gözlədim tək gəldin, yoxdu mələyim,
Nənə yarpağı tək əsdi ürəyim...
Həyalı, ismətli, məsum çiçəyim,
Yarımdan soraq ver, din, ay bənövşə.

Sədnik, çiçəklərin dürü yardımı?
Tor görən gözünün nuru yardımı?
Bənövşə, sizlərdən biri yardımı?
Eylərsiz bir dərdim min, ay bənövşə?!

QIZILGÜLDƏN KEÇƏMMƏDİM

Gecə ürəyim yanırdı,
Bulaq gördüm içəmmədim.
Qızılgüldən çəpər gördüm,
O çəpəri keçəmmədim.
Bulaqda bir gözəl vardı,
Səniydinmi, seçəmmədim?
Birdən-birə yuxum qaçdı,
Bulaqdan bir sona uçdu,
Gözüm gəzdı, hara düşdü,
Canımdan üşütmə keçdi,
Biləmmədim, yazdı, qışdı?
Fəsiləri seçəmmədim,
Qızılgüldən çəpər gördüm,
Qızılgüldən keçəmmədim.
Yanha yanda, təşnə könül,
O bulaqdan içəmmədim.
Qızılgüllər çəpər oldu,
Orda sevgi dünyam vardı,
Mən dünyama köçəmmədim,
Səniydinmi, seçəmmədim.
Əlçatmazdı sevgi dünyam,
Özüm həsrət, gözüm həsrət,
Aman Allah, yuxuda da,
Yara qovuşa bilmədim,
Qızılgüllər çəpər oldu,
O çəpərdən keçəmmədim.

DAĞLARIN

Baxıb gördü tək gəlmişəm qoynuna,
Yox yanımda qibləgahı dağların...
Göz yaşını sel eylədi buludlar,
Sınəsindən qopdu ahı dağların.

Dedi: harda qaldı axı o gözəl?..
Dedim: xoş günlərə əcəl çəkdi əl...
Ağ qaya çağırdı: di bir yaxın gəl,
Məcnun köçüb, ol səyyahı dağların.

Dedim: bu nə görüş, bu nə mənzərə,
Ah-nalə qopardım, baxdım göylərə...
Haray saldı şələləli göy dərə,
Dedi: Sədnik, nə günahı dağların?..

HƏSRƏTİN OVASIDIR

İzin ver, qoy öpüm yanaqlarından,
Nəfəsin ilk bahar, yaz havasıdır.
Bal-şəkər süzülün dodaqlarından,
Hər kəlmən qəlbimin bir davasıdır...

Məhəbbət gözdədi, yalan ha deyil,
Hər baxış xəyalda qalan ha deyil,
Başqası könlümü alan ha deyil,
Başımdan hər dərdi eşq qovasıdır.

Dayan, özgə səmtə tutma üzünü,
Niyə gizləyirsən məndən özünü?..
Sevən ürəyimi illər uzununu,
Həsrətin ovcunda hey ovasıdır.

YUXUYA HƏSRƏT

Gecələr gözümdə qalar yuxusuz,
Hicran laylasını çalar yuxusuz...
Xatirən qəlbimdə olar yuxusuz,
İstər ki, içimdə oxuya həsrət,
Mən sənsiz qalaram yuxuya həsrət.

Qərib gecələrə dərdim salar iz,
Gecələrim keçməz kədərsiz, qəmsiz...
Mən də gecələrtək yarsız, həmdəmsiz,
İstər ki, içimdə oxuya həsrət,
Mən sənsiz qalaram yuxuya həsrət.

Ancaq mürgülərəm dan söküləndə,
Səhərin gözündən şəh töküləndə.
Əngin üfüqlərdən Günəş güləndə,
Düşər gündüzlərdən qorxuya həsrət,
Verər bir az məni yuxuya həsrət...

GƏLƏYDİ

Erkən bu dünyadan köç sürən kəslər,
A dostlar, qayıdıb təkrar gələydi.
Külli-kainatım, varım, varlığım,
Geri dönməsə də, o yar gələydi.

O ala gözləri bir də görədim,
Sarışın saçları tağ-tağ hörəydim.
Sevincdən hamıya müjdə verəydim,
Ancaq rəyada yox, aşkar gələydi.

Sədnikəm, həsrətə mən necə dözüəm,
Yenə Səfurəmi axtarır gözüüm.
Gələydi, yenə də güləydi üzüüm,
Qar yağan qəlbimə bahar gələydi.

GÖZƏLİM

Gecəyarı səni duyduam, ağladım,
Bir gecəm də belə keçdi, gözəlim.
Gözümün içindən bir karvan ötdü,
Anlamadım bu nə köçdü, gözəlim.

Həsrət-həsrət səni gördüm uzaqdan,
Qızılgülər boylanırdı yanaqdan.
Çox gözlədim, bir söz qopa dodaqdan,
Dillənmədin, bağrım bişdi, gözəlim.

Nə gecəm gecədi, nə yuxum yuxu,
Sənəmə dağ çəkdi fələyin oxu,
Sədnikəm, ötüşdü ömrümün çoxu,
Yığvalım borana düşdü, gözəlim.

QIZIL TOYUNDU

Özün ki, bilirsən qızıl toyundu,
Alagöz mələyim, dur, gedək, gedək,
Özün əllərinlə süfrəmi bəzə,
Qaytar sevincimi, yar, gedək, gedək.

Ay yaxan Günəşim, doğ, di qayıt gəl,
Kədəri içimdə boğ, di qayıt gəl,

Öz od-ocağına bax, di qayıt gəl,
Yağsın üz-gözündən nur, gedək, gedək.

Dərdimi sinəmdə çəkdim, daşdım,
Sədnik deyər, elə bilmə daşdım...
Yaz günündə adın gəldi, üşüdüm,
Yağdı dağlarıma qar, gedək, gedək.

YAZ GƏLƏNDƏ

Yaz gələndə könlüm laləzər olur,
Yarpaqtək sarallam gül saralanda.
Səhərlər qəlbimi nura qərq eylər,
Canım möhnət çəkər qaş qaralanda.

Xəyalım kəşt eylər, ərzi dolanar,
Gözüm kimi gəzər, könlüm nə anar?
Başımın üstündə bulud dolanar,
Ağlamaq istərəm bulud dolanda.

Hər gecə Ay kimi oyaq qalaram,
Dərdimə-qəmimə qələm çalaram,
Sinəm boşalanda rahat olaram,
Mən yataram, gecə saçın yolanda.

NƏ FAYDA

Gedən getdi, bir də çətin qayıdar,
Ağlasam nə fayda, gülsəm nə fayda.
Bundan sonra bu dünyanın sirrini,
Bilməsəm nə fayda, bilsəm nə fayda.

Kür sevdalar çağlamırsa qanımda,
Daşqın eşqim səngiyibse canımda,
Ala gözlü yar yoxdursa yanımda,
Yaşasam nə fayda, ölsəm nə fayda.

Bir ömür yaşadım mərdi-mərdana,
Sədnik, adım tarixlərdə nişana,
Arzulama bir də gəlím cahana,
Gəlməsəm nə fayda, gəlsəm nə fayda.

DADI QALMAMIŞ

Ağlar övladını itirmiş ana,
Gözündən yaş axır, bax Pirsultana,
Əlləri qoynunda durub yan-yana,
Sənsiz o dağların dadı qalmamış.

Yollara göz tikib çeşmələr, sular,
Çəmənələr, çiçəklər səni arzular.
Şır-şır axar, dərələrə hay salar,
Sənsiz yaylaqların dadı qalmamış.

Sonalar çayının yanından keçdim,
Nərgizlidə çiçək gölünə düşdüm,
Sədnik, Xoşbulağın suyundan içdim,
Sənsiz bulaqların dadı qalmamış.

HARDAN BİLİM ATAMSAN SƏN

Kimdi haqlı, kimdi haqsız,
Hardan bilim atamsan sən?
Boş əllərim oyuncaqsız,
Hardan bilim atamsan sən?

Körpə əlimdən tutmadın,
Nə gəlmədin, nə getmədin,
Böyüdüm, toy da etmədin,
Hardan bilim atamsan sən?

İndi mənim nəvəm də var,
Minməyə boz dəvəm də var,
Sənə şübhəm hələm də var,
Hardan bilim atamsan sən?

Çox da gözüm, könlüm toxdu,
Bu mətləbdə hesab çoxdu,
Yurdundan da payım yoxdu,
Hardan bilim atamsan sən?

Sədnik deyər, qaldım naçar,
Hardan sənə oldum düçar?
Bu sirri bizə kim açar,
Hardan bilim atamsan sən?
Nədən bilim atamsan sən?

SƏN KİMİ GÜLÜM

Yenidən doğulsaq, sevib sevilsek,
Mən səni sevərdim, sən kimi gülüm?
Dünyaya təzədən baharda gəlsək,
Mən səni sevərdim, sən kimi gülüm?

Bitsən dağ döşündə bir lalə kimi,
Tökülsən qayadan şəlalə kimi,

Çəkərdim başıma piyalə kimi,
Mən səni sevərdim, sən kimi gülüm?

Dağların başında ağ duman olsan,
Sədnikin qəlbində bir güman olsan,
Təzədən dünyaya qayıdan olsan,
Mən səni sevərdim, sən kimi gülüm?

BİLMƏDİM

Hanı o məhəbbət, hanı o sevdə,
Səndən sonra onu görə bilmədim.
Uçdu can sarayım, uçdu, dağıldı,
Onun bir tağını hörə bilmədim.

Yalvardım oxuma, dərddliyəm bülbül,
Xeyli vaxtdı halım müşküldü, müşkül,
Həsrətdən alışdı, yandı qızılgül,
Əllərim titrədi dərə bilmədim.

Sədnik, artdı qəmim, dərdim, məlalım,
Dəyişdi əhvalım, pozuldu halım,
Səndən ayrılmadı tərən xəyalım,
Könlümü bir kəsə verə bilmədim.

BİLƏSƏN

Gözlərim tor görür, yar sən gedəli,
Heç nədi gözümdə cahan biləsən.
Həyat mənə qüssə verib, qəm verib,
Əriyir şam kimi bu can biləsən.

Dərdim çoxdu, onu mənə bölən yox,
Günüm necə keçir, onu bilən yox,
Ağlayanda göz yaşımı silən yox,
Yoxdu sən xislətdə insan biləsən.

Sənsiz illər keçir, sənələr keçir,
Sədnikin qəlbindən gör nələr keçir,
Bu gözlər ağlayır, dil mələr keçir,
Salmısan canıma tufan biləsən.

BİLMƏZ

İlahi qüdrətlə elə nəqş olub,
Surətin gözümdən silinə bilməz.
Bu sevgimiz məhəbbətdən yoğrulub,
Heç zaman eşqimiz bölünə bilməz.

Qız qalası bir naxışdı yurduma,
Min sevinədi, min alqışdı yurduma,
Saf duyğudu, saf baxışdı yurduma,
Məhəbbət qalası alına bilməz.

Sədnik təzə deyil, köhnə misaldı,
Kim köçdü dünyadan, bir adı qaldı,
Durna başım üstədən ağ lələk saldı,
Mənası hər kəsə bilinə bilməz.

O GÖZLƏRDƏN

Gözdən öpmək, ayrılıqmış inandım,
Gərək öpməyəydim, mən o gözlərdən.

Yanaq alma, yanaq lalə, yanaq nur,
Neynim keçəmmədim, yan, o gözlərdən.

Sədnik, dünya necə döndü, dolandı,
Eşq oduna çox aşıqlər talandı,
Elə bilər dağlar aşan ceyrandı,
Heç vaxt əskik olmaz qan, o gözlərdən.

YAR DƏRDİ

Onda bildim qəza bizi tutacaq,
Təzə açmış qızılgülü yar dərdi.
Güldən-gülə qondu, fəryad qopardı,
Öldürdü bülbülü aman yar dərdi.

Seçəmmədim, xaki-zəmin, göynədi?
Seçəmmədim, yaşıl nədi, göy nədi?
Yaralarım göz-göz oldu göynədi,
Qoyma loğman, çox incidir yar dərdi.

Demə, zaman keçdi, Sədnik yadlaşdı,
Bu ömürdən yadda qalan yaddaşdı,
Gözümün yaşından dəryalar daşdı,
Döndü bağlar gülə, gülün yar, dərdi...

SƏDNİKİN RÖYASINDASAN

Ruhun qanad çalar başımın üstə,
Göylərin əlçatmaz dünyasındasan.
Xəyalımla surətini yaratdım,
Nə vaxtdan qəlbimin aynasındasan.

Taparammı yüz axtaram, yüz gəzəm,
Dərə gəzəm, tərə gəzəm, düz gəzəm.
Gərək üfüqlərdə Qəmər üz gəzəm,
Sən yaz səhərinin boyasındasan.

Xəyalımda hey gəzərəm, araram,
Səndən ötrü ürəyimi yararam,
Əllərimlə tellərini dararam,
Hər gecə Sədnikin röyasındasan.

MƏHƏBBƏTİM TÜKƏNMƏZ

Fəsillər dolana, fəsillər keçə,
Mənim sənə məhəbbətim tükənməz.
Gözümün önündən sonalar keçə,
Mənim sənə məhəbbətim tükənməz.

Günəş yana, dərya-dəniz quruya,
Tufan qopa, qəlbi dağlar əriyə,
Göy meşələr ayaq tuta yeriyə,
Mənim sənə məhəbbətim tükənməz.

Sədnik bilir bu sevgimiz qalandı,
Xatirələr nə itən, nə solandı,
Gözüm səni gəzdi, yenə dolandı,
Mənim sənə məhəbbətim tükənməz.

DAĞLARIN

Sən gedəli, mənle qəmə şərikdi,
Açılmır qabağı, qaşı dağların.

Bükülüb Qoşqarın, Kəpəzin beli,
Bu nə gündür çəkib başı dağların.

Pirsultanda qaya donub, daş donub,
Sırsıra bağlayıb, başda saç donub,
Daşbulağın gözlərində yaş donub,
Qəmə batıb yazı-qışı dağların.

Sədnik ağlar, ağlamasın təbiət,
Yaraşmır dağlara bu qəm, bu möhnət,
Sınəsində çiçəkləsin məhəbbət,
Dil açsın qayasını, daşını dağların.

QANADI QƏLBİM

Sən gedəli tamam dəyişdi halım,
O gündən atadı, anadı qəlbim.
Novruz gülün, novruz günü ağladı,
Sanki nəşlər dəydi, qanadı qəlbim.

Sən beşiyim sızım-sızım sızladı,
Oda tutdu, ciyərimi közlədi,
Yandı canım külə döndü, dözmədi,
Günlərini bir-bir sanadı qəlbim.

Səndən sonra nələr çəkdim, görədin,
Gözlərimdən qan yaş tökdüm, görədin.
Sevincimi qəmə büktdüm, görədin,
Sədniki danladı, qınadı qəlbim.

OXUMA, BƏSDİ

Aman bülbül, səsi qulağımdadı,
Yarım yada düşər, oxuma, bəsdı.
Ötərsən, səs verən olmaz səsinə,
Bağrım yanar, bişər, oxuma, bəsdı.

Yar gəldi ömrümə, iz qoydu getdi,
Yandırdı canımı, köz qoydu getdi,
Yaxşıya, yamana göz qoydu getdi,
Hanı elə gövhər, oxuma bəsdı.

Dil-dil ötdün, yada düşdü haralar,
Mən dinərəm, bülbül, qanın qaralar,
Sədnik deyər: ürəyini yaralar,
Bu qəm qana işlər, oxuma, bəsdı.

GƏLDİM

Qürbət eldə qərar tuta bilmədim,
Can vermə, sevgilim, möhlət al, gəldim.
Can yerinə Əzrayilə can verrəm,
Can vermə, sevgilim, möhlət al, gəldim.

Uçar bu ömrümün binası, getmə,
Yox sənsiz həyatın mənası, getmə,
Ay mənim könlümün sonası, getmə,
Can vermə sevgilim, möhlət al, gəldim.

Sədnik yuxusundan vaxtsız oyandı,
Bir yuxudan qəlbi qana boyandı,

Ərzurum yolları ahdı-amandı,
Can vermə, sevgilim, möhlət al, gəldim.

MƏHƏBBƏT VARMİ

Bu adi daş deyil, bu bir cahandı,
Bu adi daş deyil, bu bir ünvandı,
İlahi, bu mənə sirli-pünhandı,
Bu daşın qəlbində məhəbbət varmı?

Yarın məzarıdı, səngi-siyahdı,
Gözümdə nişanə, içimdə ahdı,
Onu yad etməmək böyük günahdı,
Bu daşın qəlbində məhəbbət varmı?

O başına dolananı bilirmi?
Eşq oduna qalananı bilirmi?
Gündə yüz yol talananı bilirmi?
Bu daşın qəlbində məhəbbət varmı?

Üz-gözündən öpdüyümü bilirmi?
Qızıl güllər əkdiyimi bilirmi?
Mənim nələr çəkdiyimi bilirmi?
Bu daşın qəlbində məhəbbət varmı?

Övlad həm gözəldi, həm də şirindi,
Bunlardan da yar istəyi dərinə,
Hara baxdım onun yeri göründü,
Bu daşın qəlbində məhəbbət varmı?

Yar gedibdi, bir təsəlli daş qalıb,
İndi məndə nə ağıl, nə huş qalıb,

Sədnik deyər: gözlərimdə yaş qalıb,
Bu daşın qəlbində məhəbbət varmı?

GEDİRSİZ

Pərişan-pərişan topa buludlar,
Yar yoxdu dağlarda hara gedirsiz?
Aranızda varmı bir yar itirən?
Nədən belə para-para gedirsiz?

Vaxtsız itirmişəm yarı-həmdəmi,
Yorulmuşam çəkənmirəm bu qəmi,
Ağlamaqdan kor eylədim didəmi,
Qalmayıb gözümdə qara gedirsiz.

Sədnikə bir deyin bu nə səfərdi,
Kim sizi bu qəmə şərik göndərdi?
Ölürəm canımdan alın bu dərdi,
Qəlbim zədən-zədən, yara gedirsiz.

YUXULAR

Gözlərimdə qızılgüllər bitirdi,
Gör nə böyük möcüzatmış yuxular.
Məni yara, yarı mənə yetirdi,
Özü boyda məhəbbətmiş yuxular.

Yar yanımda Ağbulağa endim mən,
Bircə anda gəncliyimə döndüm mən,
Yenə eşqin səməndini mindim mən,
Yaşamağa bir həyatmış yuxular.

Dan yeri ağardı, gecə söküldü,
Yuxu gözdən ulduz kimi töküldü.
Sədnik, səadətim ərsə çəkildi,
Nə dəhşətli hekayətmiş yuxular..?

BU GECƏ

İçimdə dəhşətli bir üşüntü var,
Qarmı yağdı, məzarına bu gecə?!
Gətdiyim gülləri şaxtamı vurdu,
Qarmı yağdı, məzarına bu gecə?!

Soyuq bədənimi doğrayır, kəsir,
Dilim söz tutmayır, əllərim əsir,
Soyuğun əlində olmuşam əsir,
Qarmı yağdı, məzarına bu gecə?!

Sədniki ağlatmaq kimə xoş gəldi,
Ağlamadım, gözlərimdən yaş gəldi,
Birdən-birə can evimə qış gəldi,
Qarmı yağdı, məzarına bu gecə?!

ÜRƏYİMDƏ ƏKMİŞƏM

Hiss etdim sinəmdə bir qatar söz var,
Gözüm açıb vərəqlərə tökmüşəm.
Sözlərimin əlvən-əlvən rəngi var,
Rəssam olub, şəkilini çəkmişəm.

Sevməyən ürəkdə məhəbbət olmaz,
Şair sevmədiyini qələmə almaz,

Yuxuda yazılar, yaddaşda qalmaz,
Gecə yazıb, ağ kağıza bükmüşəm.

Dəli könlüm camalına heyrandı,
Sevən könlüm yatmış idi oyandı,
Sədnik, qəmim el-obaya bəyandı,
Eşq gövhərin ürəyimdə əkmişəm.

TƏK ÖTMƏZ BÜLBÜL

Uçar, seyr eləyər, bağı dolanar,
Tək ötməz bülbül.
Canda eşq yangısı, yanar, hey yanar,
Tək ötməz bülbül.
Bağ-bağçaya nəfəs verər, səs eylər,
Bağda qızılgülə iltimas eylər,
Yad səsi nə dinlər, nə həvəs eylər,
Tək ötməz bülbül.

Dolanar-dolanar, bulmaz yarını,
Gözləri mirvari, almaz yarını,
Əvəz eyləmək də olmaz yarını,
Tək ötməz bülbül.

Son baharda fəğan eylər, qan eylər,
Bu sınıq könlümü pərişan eylər,
Sədnik kimi o da ah-aman eylər,
Tək ötməz bülbül.

QALMIŞ

Doğrudan da bala dağı çətindi,
Sən gedəli, Pirsultan da qocalmış.
Sən gedəli, sənün yasın saxlayır,
Onun üçün dağ gözümde ucalmış.

Bir də gəzdim, o sən gəzən oylağı,
Baxmadı üzümə, «Mehtər bulağı».
Elə bil, sönmüşdü eşqin çırağı,
Sən gedəli, məhəbbət də azalmış.

Qəlbləri göynətdi tək dolanmağım,
Pünhan-pünhan eşq oduna yanmağım,
Hər sözdə, söhbətdə səni anmağım,
Sədnik, eşqimizdən təkə bu qalmış.

MƏNƏM, MƏN

Mən ömrümü parça-parça yaşadım,
Ürək oldu parça-parça yaşadım,
Bulud kimi parça-parça yaşadım,
Dağ başında qalan bulud mənəm, mən.

Hərdən sakit durar, hərdən qaynaşar,
Bəzən oynar bölük-bölük dağ aşar,
Yağış yağar, arasından gün düşər,
Sözü yaşla dolan bulud mənəm, mən.

Üfüqlərdə yanar fəcrin tonqalı,
Kim qalayıb dağ başında manqalı,
Sədnik, yenə oda tutdum xəyalı,
Dağ başında yanan bulud mənəm, mən.

YUXULAR

İki könül arasında körpüdü,
Bir işıqdı, bəsirətdi yuxular.
Kim kimi sevirse, ona əyandı,
Tanrım bilir, həqiqətdi yuxular.

Gündüz duyduqların, gecə görürsən,
Üz-üzə gəlirsən, könül verirsən,
Çəmənələr gəzirsən, güllər dərirsen.
Bir ilahi məhəbbətdi yuxular.

Gözəl, məni kənar tutma özündən,
Mən bu eşqi oxumuşam gözündən,
Bir xoş nida gəldi göyün üzündən,
Sədnik, de ki, bir həyatdı yuxular.

YUXULARA QALIBDI

Bilirsən ki, ay camala həsrətəm,
Bir gümanım yuxulara qalıbdı.
Sən xəbərsiz, mən hicranın odunda,
Yar gümanım yuxulara qalıbdı.

Keçən günlərimi mən hardan alım?
Gecələr yuxumsan, gündüz xəyalım,
Özgə gümanım yox, cahım-cəlalım,
Var gümanım yuxulara qalıbdı.

Sədnikin qəlbinin odu da sənsən,
Həm şöhrəti, şanı, adı da sənsən,
Uzağı, yaxını, yadı da sənsən,
Hər gümanım yuxulara qalıbdı.

ANAMIN

Gözəllikdə bənzəri yox, tayı yox,
Doğan Günəş camalıda, anamın!
Nəfəsiylə sehlənmiş bu dünya,
O ağ bulud xəyalıda, anamın.

Əsən külək tellərimi darayır,
Külək deyil, əlləridi anamın.
Bulaqlardan həzin-həzin səs gəlir,
Layla deyən dillərdir, anamın!

A Sədnik, əzəli yer övladıdır,
Son mənzili asimandır, anamın!
Hamımıza məhəbbətdən pay verib,
Məhəbbəti bir ümməndə, anamın!

ÇAĞIR

Yeni il axşamı dara düşmüşdüm,
Haqdan səda gəldi, ananı çağır,
Müqəddəs Fatməyi-Zəhramız kimi,
O ağzı dualı insanı çağır.

Ana müqəddəsdi, ana əzizdi,
Varlığı çiçəkdən, güldən təmizdi,
Nagahandan tellərində əl gəzdi,
Dedi – özgəni yox, sən onu çağır.

Anamın duası haqqa dirəkdi,
O yerdə insandı, göydə mələkdə,
A Sədnik, çağırısan, o gələcəkdi,
Ana bir dünyadı, dünyanı çağır.

EŞQİM

Neçə bahar keçdi, neçə qış keçdi,
Alışdı qəlbimdə, sönmədi eşqim.
Necə sevmişdisə, eləcə qaldı,
Əzəlki ilqardan dönmədi eşqim.

Çoxları dolandı, gəzdi yarıynan,
Hərdən ahu kimi inlədi eşqim.
Döyündü ürəyim öz ilqarıynan,
Ömür necə keçdi bilmədi eşqim.

Dil-dodağım olub eşqin təşnəsi,
Yenə sevdalarla doldu sinəsi,
Bu Sədnikin məhəbbətə dünyası,
Eşqin göylərindən cəmədi eşqim.

SORUŞMA

Amandı, amandı Sonalar çayı,
Kimi soruşsan da yarı soruşma.
Yarın ayrılığı, yarın həsrəti,
Eylədi ömrümü yarı soruşma.

Doymazdı suların zümzüməsindən,
Hava bəstələrdi hophop səsinə,
O ilham alardı qızlar dəsinə,
Yar donan yaylaqları soruşma.

Gəl, salma Sədniki qəmlər selinə,
Qurban olum obasına, elinə.

Çəkim əllərimi yarın telinə,
Mənəm çəkən, intizarı soruşma.

YUXULARDA GÖRMÜŞƏM

Bilirsənmi, könül sevən gözəli,
Heç yanda yox, yuxularda görmüşəm.
Heç bir gülə bənzəməyən gülləri,
Mən onunla yuxularda dərmişəm.

Dinməmişəm, lal etmişəm dilimi,
Bilməmişəm, unutmuşam ölümü,
Gəzdirmişəm tellərinde əlimi,
Saçlarını əllərimlə hörmüşəm.

Çaydan-çaya, göldən-gölə üzmüşəm,
Yar yanımda gülə-gülə üzmüşəm.
Sədnik, bir əsrarlı dünya gəzmüşəm,
Möcüzəli bir aləmə girmişəm.

OLA BİLMƏZ

Gözümün önündən min gözəl keçə,
Heç biri zəkana tay ola bilməz.
Səmada sayrışar, min ulduz yanar,
Yanar şölə çəkər, Ay ola bilməz.

Hardan aldın bu ağılı, bu huşu,
Yüz gözələ dəyişməyəm bu başı,
Uçdu, qondu sənə könlümün quşu,
Sən tək əsilzadə, soy ola bilməz.

Namusuna, qeyrətinə min əhsən,
El içində hörmətinə min əhsən,
Sədnikin qəlbinə bir gül əkmişəm,
Ona bundan böyük pay ola bilməz.

SEL APARMAZMI

Gözün bulud kimi dolub boşalsa,
Ömrümün parasın sel aparmazmı?
Əgər nəmli görsəm qara gözləri,
Gözümün qarasın sel aparmazmı?

Demədimmi yaralama bu könlü,
Sevdasından aralama bu könlü,
Bütöv qalsın, paralama bu könlü,
Dərdimin çarasın sel aparmazmı?

Dərya dəniz olar, ürək coşanda,
Şimşək səs eyləyər, dağlar aşanda,
Leysanlar yağanda, sular daşanda,
Sədnikin Sarasın sel aparmazmı?

GECƏLƏR

Gündüzlərim necə keçsə fərqi yox,
Sənsizlik ruhumu əzir gecələr.
Bəzən də yuxumda sən tək bir mələk,
Sonalar gölündə üzür gecələr.

Yuxularda sən mələksən, ahusan,
Bu sevən könlümün gibləgahısan,

Bəlkə, hökmdarsan, şahlar şahısan,
Yanında mələklər gəzir gecələr.

Şəkk eləmə, demə yuxu yalandı,
Gözəl yuxu yaddaşlarda qalandı,
Sanma yuxularda ömrüm talandı,
Sevgi dastanımı yazır gecələr.

SİMRANIMIN NƏNƏSİNƏ HƏSRƏTƏM **(Səfurə xanıma)**

Doymamışam bulaqların suyundan,
Bu dağların havasına həsrətəm.
Çənli dağlar, Çənlibellər burdadı,
Torpağına, qayasına həsrətəm.

Yanaqlar qırmızı, dağlar lalası,
Qaşın-gözün özündədi boyası,
Çiçəklər köynəyi, göllər aynası,
Bu dağların sonasına həsrətəm.

Hanı gözəllərin səri-sərvəri,
İtirəndə tapmaq olmur gövhəri,
Sədnik nələr çəkib on ildən bəri,
Sərvanımın anasına həsrətəm,
Simranımın nənəsinə həsrətəm.

DAĞLAR **(Səfurə xanıma)**

Bilirsənmi, niyə belə şirinsən,
Səndədi anamın laylası, dağlar.

Gənclikdə qoynunda sevdiyim qızın,
Getməyib başımdan sevdası, dağlar.

Ağbulaqda qaldı şirin-şərbətim,
Onda əmanətədi ilk məhəbbətim,
Yarım yada düşdü, artdı möhnətim,
Uçub ağ göllərin sonası, dağlar.

Sədnik ağlamazdı, hicran ağlatdı,
Çökdü gözlərinə duman, ağlatdı,
Bu ayrılıq məni yaman ağlatdı,
Beləymiş dünyanın vəfası, dağlar.

BU DAĞLAR DEYİL (Yuxu)

Yuxuda hamısın görüb gəlmişəm,
Dağlar o dağlardı, bu dağlar deyil.
Gözəlliklər, yaşıllıqlar içində,
Bağlar o bağlardı, bu bağlar deyil.

Gördüm Səfurəmi gənclik yaşında,
Saç daranmış, yaylıq yoxdu başında,
Bulaqlar axırdı dağlar döşündə,
Bulaqlar burdakı bulaqlar deyil.

Sevincdən köksümdə çırpındı ürək,
Nə bir dindi, nə danışdı o mələk,
Yazıydımı, yayıydımı, nə bilək.
Yaylaqlar burdakı yaylaqlar deyil.

Burdakı güllərə bənzəmir güllər,
Bənzəmir ırmaqlar, bənzəmir göllər,
Bambaşqa bir rəngdə görünür çöllər,
O yerlər biz gəzən oylaqlar deyil.

Nə yaşılı yaşıl, nə ağı ağdı,
Sarı sarı deyil, başqa sayaqdı,
Çay vadisi, ağac üstü yarpaqdı,
Yarpaqlar biz görən yarpaqlar deyil.

Arzun olub, qovuşasan gülə sən,
Yarla danışasan, deyib-güləsən,
Görürəm ki, yuxulusan hələ sən,
Sədnik, biləsən ki, o vaxtlar deyil.

HARDASAN **(Səfurə xanıma)**

Gözlərim axtarır ilham pərimi,
Bürünmüşən ağ tüllərə, hardasan?
Bir yağış ol, göydən yerə nur çilə,
Həyat gətir ağ güllərə, hardasan?

Yolum bir səhradı, sonu görünmür,
Gözəlim bəzənib, donu görünmür,
Nəfəsin duyuram, hanı, görünmür,
Sığal çəkəm o tellərə, hardasan?

Sədnikəm, olmusan gözümdə titəm,
Gərək ürəyində, gözündə bitəm,
Aylar nədir günlərinə həsrətəm,
Mən həsrətəm o illərə, hardasan?

AY HƏSRƏT-HƏSRƏT

Yarım gözəllərin ən gözəliydi,
Qalmışam o yara, ay həsrət-həsrət.
Mən qəmli yatıram, qəmli dururam,
Baxır pəncərəmdən, ay həsrət-həsrət.

Bu can mənimkidi, özümdə deyil,
Yar qucan qollarım özümdə deyil.
Dünya gül boydadı, gözümdə deyil,
Baxıram dünyaya, ay həsrət-həsrət.

Yarla keçən günlər arxada qaldı,
Göz yaşım sel oldu, arxa da qaldı.
Sədnik, hər nə vardı, arxada qaldı,
Boylan o illərə, ay həsrət-həsrət.

KÖNLÜMƏ DÜŞDÜ

Yuxu gözlərimdən ərşə çəkilib,
Gecələr yatmıram, oyağam sənsiz.
Örtümə qar yağıb, buzlar tökülüb,
Gecələr yatmıram, oyağam sənsiz.

Ay buluda girir, buludda yatmır,
Daş altda yatırsan səni oyatmır,
Ay gəlib dərini, dərdimə qatmır,
Gecələr yatmıram, oyağam sənsiz.

Xəyal məni qoymur dinəm, dincələm,
Xəyal qoymur məni özümə gələm,

O Sədnik deyiləm, canlı heykələm,
Gecələr yatmıram, oyağam sənsiz.

GƏLƏR OLSA

Bu yazkı Qızıl toyuna,
O nazlı yar gələr olsa.
Qurban olaram boyuna,
O nazlı yar gələr olsa.

Unudaram qarlı qışı,
Quruyar gözümdün yaşı.
Pərvazlanır könül quşu,
O nazlı yar gələr olsa.

Eyləmərəm mən ah-aman,
Əriyərd gözümdən duman...
Sədnik olar Pir Pirsultan,
O nazlı yar gələr olsa.

YATMAMIŞAM

Mən bu gecə yatmamışam...
Qoymadı xəyalın, yatım.
Yox, yox, buna inanmıram,
Səni nə vaxtsa unudum.

Səni necə unudum ki,
Ürək sənsiz döyünənməz.
Öz dünyam qaranlıq olar,
Göydə Günəşim qorunmaz.

Eşqim canımdan çəkilər,
Əlim dünyamdan üzülər.
Qəlbimə tikan əkilər,
Sənsiz üzüm necə gülər?...

VERİBDİ

Tər lan da öz balasını,
Yuvadan qoşa uçurur.
Yaşılbaşı yaşıl gölə,
Kəkliyi daşa uçurur.

Yaradanım özü bizə,
Ölçü-biçi, ülgü verib.
Ayna nədi bilməyəndə,
Ağ gölləri güzgü verib.

Kainata nur çiləyib,
Ona Günəş, Ay veribdi.
Sevməyi, sevilməyi,
İnsanlara pay veribdi.

Gör neçə sənələr keçib?
Sən yenə gəncsən, cavansan.
Bir yarpağın saralmayıb,
Gözümdə yaşıl fidansan.

Tay-tuşların qocalıbdır,
Alınları qırıq-qırıq.
Saçlarına qar ələnib,
Gözlərində duman durmuş.

Sən görən gözəllər hanı?
İndi dönüb qarı olmuş.
Dəyişib geyimi, donu,
Al-yaşıl baharı solmuş.

Vaxtsız dəyişdin dünyanı,
Sən gənclik çağında qaldın.
Yenə məndən ayrılmadın,
Könlümün bağında qaldın.

Sən tər çəmən, tər çiçəksən,
Həmişə yazsan gözümdə.
Kim qocalır, qoy qocalsın,
Gəlinsən, qızsan gözümdə.

GÖZLƏRİMDƏ YUXULARSAN

Bir əbədi nəğməm sənsən,
Zaman-zaman oxunarsan.
Ayrılanda clə baxma,
Ürəyimə toxunarsan.
Neyləyim ki, hər vüsalın,
Sən ucu da bir hicrandı.
Çəmənəzara işıq saçan,
Lalənin də qəlbi qandı.
Bir əbədi mövzum sənsən,
Ürəyimə yığılarsan.
Gecələr də mehman olub,
Gözlərimdə yuxularsan.

AY DAĞLAR

Pirsultan dağına çıxdım,
Güllü qayasına baxdım.
Yox səndə sonam, ay dağlar,
Ağlasın anam, ay dağlar.

Görünəndə fayton daşı,
Od tutdu qəlbimin başı,
Yox səndə sonam, ay dağlar,
Ağlasın anam, ay dağlar.

Biz səndə gəzərdik qoşa,
Sinəndə söz qoşa-qoşa.
Yox səndə sonam, ay dağlar,
Ağlasın anam, ay dağlar.

Deyin, hanı can sirdaşım,
Gözü yaşlı vidalaşım!'
Yox səndə sonam, ay dağlar,
Ağlasın anam, ay dağlar.

HƏSRƏT-HƏSRƏT

Durub yar gələn yollara,
Gözüm baxar həsrət-həsrət.
Dərdim artar qürub çağı,
Günəş yaxar həsrət-həsrət.

Buludlar mərcan qırmızı,
Sanasan hər yan qırmızı,

Çaylar olar qan qırmızı,
Sular axar həsrət-həsrət.

Axşam qərib, mən pərişan,
Bir Sədnikdi, bir asiman,
Sükuta qərq olar cahan,
Könlüm yıxar həsrət-həsrət.

SƏN XƏBƏRSİZ

Səndən sonra dünya boşdu,
Mən qəmliyəm, sən xəbərsiz.
Çoxlarına dünya xoşdu,
Mən qəmliyəm, sən xəbərsiz.

Səni məndən soruşan çox,
Məni səndən soruşan yox,
Bu dünyanın işinə bax,
Mən qəmliyəm, sən xəbərsiz.

Al Günəşəm, necə doğum,
Ağ buluddan, necə yağım,
Bu dünyaya necə baxım,
Sədnik qəmli, sən xəbərsiz.

GƏLƏYDİN

Kaş ki, sən bahar olaydın,
Bahar güləndə gələydin.
Dağ-dərə çiçək açanda,
Dünya güləndə gələydin.

Keçdi neçə qarlı qışlar,
Getdi quşlar, gəldi quşlar,
Ürəyimdə ağrı başlar,
Halım biləndə gələydin.

Hörüyün düşəydi yana,
Yanaqlar bataydı qana,
Ünün çataydı səmaya,
Sədnik öləndə gələydin.

MƏNİM

Saçlarına dən düşməmiş,
Vaxtsız gedib yarım mənim.
Yarım çoxdan cənnətdədi,
Burda qalıb yarım mənim.

Bir məhəbbət paralanıb,
İki könül yaralanıb.
Bir məzara qar ələnib,
Artıb ahu-zarım mənim.

Sədnik, yandım tala-tala,
Qəlbim olub dərdə qala.
Həmdəmə ol, sən ay lala,
Hanı, o baharım mənim?.

BƏNÖVŞƏ

Lalə, nərgiz, tər bənövşə,
Gözümdə bitər bənövşə.
Yalvarım, qoy könlün alım,
Yoxsa ki, küsər bənövşə.

Nədən ömrün kəm bənövşə,
Ay gözləri nəm bənövşə.
Üzüb səni yar həsrəti,
Əyib qəddim qəm bənövşə.

Dərdi-qəmi at, bənövşə,
Bir az da boy at, bənövşə,
Qəlbimdə bir gözəl yatıb,
Gəl, onu oyat, bənövşə!

Sənin ahın dağda duman,
Mənim eşqim canda güman.
Yara de, yuxuma gəlsin,
Gecələr pünhan, bənövşə.

GƏLMƏ DEDİ

Yuxuda gördüm yarımı,
Dedi: gəlīm, gəlmə dedi.
Ayrı cür gələ bilmirəm,
Dedi: ölüm, ölmə, dedi.
Ayrılığın üzür məni,
Bu qəm-hicran əzir məni,
Hara gəldi yazır məni,
Dedi: gəlīm, gəlmə, dedi.

Sənə olmaq mənə xoşdu,
Qəlbim qəmdə, gözüm yaşdı,
Dözəmmərəm, səbrim daşdı,
Dedi: gəlim, gəlmə, dedi.

ÖLÜM QAÇARDI **(Səfurə xanıma)**

Gəlib yetişsəydim,
Son nəfəsinə.
Ömrünün bir günü
Mənim olardı.
İntizar içimə
Od salanmazdı,
Qəlbinin son ünü,
Mənim olardı.

Əgər mən çatsaydım,
Son nəfəsinə.
Bir haray salardım,
Kəpəz uçardı.
Mənim harayımdan,
Mənim hayımdan,
Ölüm sarsılardı,
Ölüm qaçardı.

O SƏN OLARSAN

Kəpəzdən bir ay baxır,
O sən deyilsən.
Kəpəzdən bir çay axır,
O sən deyilsən.

Səhərlər ülkər çıxır,
O sən deyilsən.
Bir gözəl lələ yığır,
O sən deyilsən.

Qəlbimdə bir qız oxuyur,
O sən olarsan.
Güllərdən çələng toxuyur,
O sən olarsan.
Bənövşə, nərgiz qoxuyur,
O sən olarsan,
O sən olarsan.

MƏNİM QƏLBİMDƏ

Kaş dünyanı yox,
Qürbətə düşəydin.
Yurdunu dəyişəydin,
Ayrılıq ağır dərdədi.
Ayrılıq ümidi qırır,
Ayrılıq ümidi kəsir.
Həsrətdə bir ümid var,
Həsrətdə bir ömür yaşar.
Deyərsən ki, durnalar gələndə,
O da gələr.
Qürbət uzaqda qalar.
Beləcə yaşarsan,
Ağrılı-acılı bir ömrü.
Təsəlliylə, ümidlə,
Durnalar yüz gəlsin,
Daha yar gələn deyil.
Onlu-onsuz dünyada,
Mənim qəlbimdə,
Yar ölən deyil!..

SƏN YOXSANSA

Su var
Hava var
Torpaq var
Günəş var
Həyat var
Sən yoxsansa,
Gözəl!
Bunlar nəyə
Gərəkdir?!
Çəmən var
Çiçək var
Ürək var
Sən yoxsansa,
Gözəl!
Bunlar nəyə gərəkdir.

KEÇDİ

Bir Günəşim doğdu, yaxdı da getdi,
Dünya, pəncərəmdən baxdı da getdi,
İrmaqlar gözümdən axdı da getdi,
Dəryalar, dənizlər daşdı, nə daşdı,
İllərin soyuğu içimdən keçdi.

Həsrətdən varlığım üşüdü, dondu,
İçimdə od tutdu, buz da qalandı,
Bu nə təlatümdü, bu nə tufandı,
Ömrüm burulğana düşdü, nə düşdü,
İllərin soyuğu içimdən keçdi.

Sədnik, sənə yazılanlar nə yazdı,
Başımın üstündə bir bulud gəzdi,
Üzdü məni hicran, ayrılıq üzdü,
Qəm, kədər qanıma içdi, nə içdi,
İllərin soyuğu içimdən keçdi.

MƏHƏBBƏTİN QANIMDADIR

Elə bilmə ayrılımsan, getmisən,
Bənövşə tək ürəyimdə bitmisən.
Heç yana, heç yerə gedə bilməzsən,
Məhəbbətin qanımdadır, qanımda,
İntizarın canımdadır, canımda.

Qəlbimdə yaşayan ilk baharımsan,
Könül sevən, könül seçən yarımsan,
Heç yana, heç yerə gedə bilməzsən,
Məhəbbətin qanımdadır, qanımda,
İntizarın canımdadır, canımda.

Eşqimizin yollarına iz salar,
Sevən qəlbimizdə xatirə qalar,
Heç yana, heç yerə gedə bilməzsən,
Məhəbbətin qanımdadır, qanımda,
İntizarın canımdadır, canımda.

ÖMRÜMÜZÜN ARASINDAN ÇAY AXIR

Sən bir sahildəsən, mən bir sahildə,
Ömrümüzün arasından çay axır.
Sevən qəlbim iki yerə bölünmüş,

Gözlərimin qarasından çay axır,
Ömrümüzün arasından çay axır.

Hicran məni oyum-oyum oyubdu,
Həsrət odu ürəyimə dəyibdi,
Dərya-dəniz sahilində qoyubdu,
Gözlərimin qarasından çay axır,
Ömrümüzün arasından çay axır.

Elə çay var, adı dildə-dodaqda,
Elə çay var, gül bitirər torpaqda,
Elə çay var, ocaq çatar yanaqda,
Gözlərimin qarasından çay axır,
Ömrümüzün arasından çay axır.

Yox bu çayın, körpüsü yox, salı yox,
Yox bu çayın, keçidi yox, yolu yox,
Daşa dönmüş məhəbbətin dili yox,
Gözlərimin qarasından çay axır,
Ömrümüzün arasından çay axır.

Sədnik, susub məhəbbətin bu tarı,
Barmaqların qalmayıbdı tutarı,
Dağılmır başımdan qəm buludları,
Gözlərimin qarasından çay axır,
Ömrümüzün arasından çay axır.

HİCRAN NƏDİ

Gəncliyimdə sən gözələ vuruldum,
Bu sevginin yollarında yoruldum.

Məhəbbətin atəşində qovruldu,
Həsəətini zaman-zaman yaşadı,

Sanma ki, qəmsizəm, deyib gülürəm,
Hicran nədi, əzabını bilirəm.
Ürəyimdən yaralandım, gözəl,
Bütün idim, paralandım, gözəl,
Sevincimdən aralandım, gözəl,
Həsəətini zaman-zaman yaşadı,
Sanma ki, qəmsizəm, deyib gülürəm,
Hicran nədi, əzabını bilirəm.

Ayrılıqda aman yoxdu, neynəyim,
Görüşünə güman yoxdu, neynəyim,
Belə dərdə dərman yoxdu, neynəyim,
Həsəətini zaman-zaman yaşadı,
Sanma ki, qəmsizəm, deyib gülürəm.
Hicran nədi, əzabını bilirəm.

Demə, qəmdən kənaram mən, kənaram,
İçin-için yanaram mən, yanaram,
Gülüm səni, anaram mən, anaram,
Həsəətini zaman-zaman yaşadı,
Sanma ki, qəmsizəm, deyib gülürəm,
Hicran nədi, əzabını bilirəm.

Sədnik içindəki can təşnəsidi,
Qəlbin qana dönüb, qan təşnəsidi,
Eşqin alovudu, yan təşnəsidi,
Həsəətini zaman-zaman yaşadı,
Sanma ki, qəmsizəm, deyib gülürəm,
Hicran nədi, əzabını bilirəm.

BAXIM, BAXMAYIM

Dayanıb, durmuşam yolların üstə,
Hazıram ölməyə qolların üstə,
Sənin həsrətindən olmuşam xəstə,
Canımı odlara yaxım, yaxmayım,
Sən gələn yollara baxım, baxmayım?

Pərişan tellərin ləçək-ləçəkdi,
Şələlə saçların çiçək-çiçəkdi,
Camalın Günəşdi, Aydan göyçəkdi,
Canımı odlara yaxım, yaxmayım,
Sən gələn yollara baxım, baxmayım?

Bədəndə ruhumsan, qanımda qanım,
Yolunda alışım, yolunda yanıım,
O dəniz rüyadan, səslə oyanım,
Canımı odlara yaxım, yaxmayım,
Sən gələn yollara baxım, baxmayım?

Sədnik sevir səni bir aşiq kimi,
Ömrünə, gününə yaraşiq kimi,
Süzül gözlərimə ağ işiq kimi,
Canımı odlara yaxım, yaxmayım,
Sən gələn yollara baxım, baxmayım?

BİR TƏŞNƏDİ BİLƏSƏN

(Nəğmə)

Məhəbbətin bənövşədi sinəmdə,
Eşqə bağlı bir guşədi sinəmdə.
Gəl toxunma, bir şüşədi sinəmdə,
Məhəbbətin həmişədi sinəmdə.

Məhəbbətin dür çeşmədi biləsən,
Məhəbbətin bir təşnədi biləsən.

Ürək bir lələdi, dörd yanı çiçək,
Çiçəklər içində büllur bir ürək.
Sən belə ürəyi sevsən gərək,
Ay həsrəti göyçək, vüsalı göyçək,
Məhəbbətin dür çeşmədi biləsən,
Məhəbbətin bir təşnədi biləsən.

Ürəkdədi, qanad açar məhəbbət,
Pərvazlanır hara uçar məhəbbət?
Nur çiləyər, işıq saçar məhəbbət,
Öz sirrini bir-bir açar məhəbbət,
Məhəbbətin dür çeşmədi biləsən,
Məhəbbətin bir təşnədi biləsən.

SƏNİ XATIRLADIM

Burdan bir göy bulud keçdi,
O an səni xatırladım.
Bir daraqlı hophop uçdu,
O an səni xatırladım.
Bir balalı cüyür keçdi,
O an səni xatırladım.
Bir maral bulaqdan içdi,
O an səni xatırladım.
Pıçıldadı göy meşələr,
O an səni xatırladım.
Boynun бүkdü bənövşələr,
O an səni xatırladım.
Gəldi bulaq zümzüməsi,
O an səni xatırladım.

Qulağında bir qız səsi,
O an səni xatırladım.
Bu səs səninmi səsindir?!
Oyan, səni xatırladım.
Məni xəyalla isindir,
Oyan, səni xatırladım!..
O an səni xatırladım!..

YADIMA DÜŞDÜN

Yön çevirdim dağlara,
Sən mənim yadıma düşdün.
Salam verdim bulaqlara,
Sən mənim yadıma düşdün,
Gülüstanda gəzəmmədim,
Sən mənim yadıma düşdün.
Bircə gül də üzəmmədim,
Sən mənim yadıma düşdün.
Güzgü bildim dağ gölünü,
Sən mənim yadıma düşdün.
Anamın sarı gəlini,
Sən mənim yadıma düşdün!..
Sən mənim yadıma düşdün!..

SƏNSİZ

Sənsiz Günəş də doğdu,
Sənsiz yağış da yağdı,
Sənsiz çiçək də bitdi,
Sənsiz bülbül də ötdü.

Sənsiz Günəş doğmasa,
Sənsiz yağış yağmasa,

Sənsiz çiçək bitməsə,
Sənsiz bülbul ötməsə,
Onda bir təsəlli yox.

Təsəllim olar ancaq,
Günəşlə bir doğasan,
Yağışla bir yağasan,
Çiçəklə bir bitəsən,
Bülbüllə bir ötəsən.

ANAM

Laylan dağ çeşməsi, həyat zəməmi,
Yuxum o laylanı içibdi, anam.
Laylan yaşıl donlu, sünbüllü zəmi,
Baxışlarım onu biçibdi, anam.

Yuxusuz qalmısan səhərə qədər,
Gəncliyin beləcə keçibdi, anam.
Mən sənə nəğmənlə şair olmuşam,
Laylalar qəlbimə köçübdü, anam.

Durnalardan qanad alıb sözlərim,
Sivasa, Təbrizə uçubdu, anam.
Yaman schirlədi duyğular məni,
Təzəcə sirrini açıbdı, anam.

Sevgilimi yarı yolda itirdim,
Yuxum gözlərimdən qaçıbdı, anam.
Bir nəğmə dolaşır beşik başında,
Qoyular nöqtəsi məzar daşında.

DODAĞINDA DONUBDU

Baxdım məzar daşına,
Baxdım daşda rəsminə,
Daşın da bəzəyisən.
Ay mənim kainatım,
Qəlbimin özəyisən.
Necə varsan, nəqqaşın,
Səni daşda yonubdu,
Heyif, şaqraq gülüşlər,
Dodağında donubdu.

Dayanmışdım önündə,
Sanki yerə sancıldım,
Sancıldım ağac kimi.
Elə bil bir daş oldum,
Dayandım bir daş kimi.
Özün bir ay parçası,
Özün boyda Günəşsən,
Görkəmdə bir heykəlsən,
Ürəyimdə atəşsən.

Elə loğman olaydım,
Sənə nəfəs verəydim.
Oyadaydım yuxudan,
O lal dodaqlara mən,
Bir ün, bir səs verəydim.
Könlünə məhəbbət,
Kaş dönməyəydin daşa,
Yenə gəzəydik qoşa.

GÖYƏRDİ

Məzarına cığır saldım, iz saldım,
Həsərətindən göz yaşım da göyərdi.
Əllərimlə məzar gülə büründü,
Elə bildim baş daşın da göyərdi.

Ölən deyil, solan deyil bu sevgim,
İlk eşqimiz yaddaşımda göyərdi.
Sənsizlikdən qüssə, kədər içimdə,
Pöhrələndi, bu yaşımda göyərdi.

GÖZLƏRİMDƏ BİTİRDİM

Necə yoxa çəkildi,
Bal yuxumu itirdim.
Haraylaram, hay verməz,
Lal yuxumu itirdim.
Aladağda tapmadım,
Qaradağda tapmadım,
Don vurmuş yuxumu mən,
Dəlidağdan gətirdim.
O sevda yollarında,
Ömrü-günü itirdim.
Həsərətini çiçək tək,
Gözlərimdə bitirdim.

YUXULARDA

Bal ömrümün parasını,
Yuxulara vermişəm mən.
Gündüz görmədiyim yarı,
Yuxularda görmüşəm mən.
Yarla cənnət gülünü də,
Yuxularda dərmişəm mən.
Yuxuların qanadında,
Həm gedib, həm gəlmişəm mən.
Yuxuların min sehrini,
Bundan sonra bilmişəm mən.
İndi-indi anlamışam,
Yuxular da bir ömürmüş,
Bəs niyə o gəncliyimdə,
Bunu mənə heç demirmiş.
Xeyli vaxtdı yuxuların,
Şehirində qalmışam mən.
Belə gündə öz meylimi,
Yuxulara salmışam mən.

YUXULAR OLMASAYDI

Qiyamətə qalardı, həsrətlərin görüşü,
Yuxular olmasaydı.
Qəfəslərdə qalardı, sevnələrin ruh quşu,
Yuxular olmasaydı.

Bir həyatdı yuxular,
Səadətli yuxular.
Duyğular bulağıdı,
Məhəbbətli yuxular.

Uzaqlarda qarlı dağlar görünür,
Vadisində çəmənə bax, gülə bax.
Gah gün olur, gah da leysan tökülür,
Bu yerlərdə fəsilə bax, ilə bax.

O qədər gözəldi, o yer, o məkan,
Birdən-birə orda dəyişir insan.
Tamam təzələnir gözündə cahan,
Yuxuda dünyanın yuxu rəngi var,
Yuxuda həyatın öz ahəngi var.

Dəniz başqa rəngdə, göl başqa rəngdə,
Başqa boyadadı gül də, çiçəkdə,
Başqa cür döyünür burda ürək də,
Yuxuda dünyanın yuxu rəngi var,
Yuxuda dünyanın öz ahəngi var.

AĞLAR-AĞLAR **(Xəstə olanda)**

İlahi, kim görsə mənim halımı,
Sellənər gözündə yaş, ağlar-ağlar.
Dağlara səs salar, xınalı kəklik,
Qayalar inildər, daş ağlar-ağlar.

Yolar saçlarını göy bənövşələr,
Meşə talasında cüyürlər mələr?
Sarıköynək, bülbül şivənə gələr,
Qonar kol üstünə quş, ağlar-ağlar.

Ağ pəmbə buludlar dolar, boşalar,
Sədnik, sənə bütün ellər yas saxlar.
Dağ üstə tənha bir məzarın qalar,
Yaz-yayı mükəddər, qış ağlar-ağlar.

GÖRDÜK

Bu fani dünyada qəhri-qəzadan,
Qaçanı da gördük, qaçmayı da.
Bax, üstü körpüsüz bir seldi dünya,
Keçəni də gördük, keçməyəni də.

Kimi bu dünyadan taxtı-tac aldı,
Kimi gün görmədi, vaxtsız qocaldı.
Durna ağ buluddan ağ lələk saldı,
Seçəni də gördük, seçməyəni də.

Sədnik, çiçəkdəndir donu dünyanın,
Yoxmudur, əzəli, sonu dünyanın.
Təxti-Süleymanı hanı dünyanın,
Köçəni də gördük, köçməyəni də?!

O MƏN DEYİLƏM

Axtarırsan, deyib-gülən Sədniki,
Sənə demədimmi, o mən deyiləm.
Göydən nur yağardı sevgi bağına,
Ötdü o günlərim, dünən deyiləm.

Gözümdən qor yağar, nalə çəkərəm,
Canımı alova, oda bükərəm.
Od tutdu, alışdı, kül oldu Kərəm,
Mən bir Yanardağam, sönən deyiləm.

Sədniki özündə qərq edən dərya,
Oldu arzu-kamım, oldu bir rəya.
Əlvida, əlvida sevdiyim dünya,
Ha durub harayla, dönən deyiləm.

HARDASAN

Yaxındasan, uzaqdasan, bilmirəm,
Axtarıram, a sevdalım, hardasan?
Əldən uçmuş, uzaq düşmüş tərланım,
Quşa dönmüş xoşxəyallım, hardasan?

Surətin var bu könlümdə, gözümdə,
Sən yoxsansa, olanmaram özümdə.
İtib səbrim, qalmayıbdı dözüüm də,
Çıx buluddan, aycamallım, hardasan?

Gözəllərdə nə adətədi, nə haldı,
Çoxunu həsrətin toruna saldı.
Sədnikəm, istəyim gözümdə qaldı,
Qızbənövşəm, gülmişallım, hardasan?

KEÇDİ

Xəyalımda yarla dağa çıxmışdım,
Karvan-karvan bulud başımdan keçdi.
Nəğməli bulaqlar, güllü yaylaqlar,
Ağlımı oynatdı, huşumdan keçdi.

Həç belə hicrana daş da dayanmaz,
Bəxt də elə yatdı, daha oyanmaz.
Bir gözüüm Kür oldu, bir gözüüm Araz,
Çay-çaya qovuşdu, qarşımdan keçdi.

Göz yaşım qərq etədi sellərə məni,
Apardı andığım illərə məni,
Sədnik, dərdim saldı dillərə məni,
Keçdi bahar ömrüm, qışımdan keçdi.

PƏRVANƏ

Eşqinin Leylası alovdu, oddu,
Könül verib oda, közə, pərvanə.
Şairlər adını dastana salıb,
Min illərdi yaza-yaza, pərvanə.

Sən oda aşıqsən, od sənə aşiq,
Olanmaz bir kimsə, yad sənə aşiq,
Olmaq çox çətindi, dad sənə aşiq,
Sanma buna özgə dözə, pərvanə.

Sən odu çox sevdin, yoxsa səməndər?
Od becər Əslidən Kərəmə qədər,
Yandır aşıqləri Kərəmə döndər,
Mən həsəd çəkmərəm sizə, pərvanə.

Yardan ötrü quşa, daşa dönəydin,
Göldə üzən yaşılbəşə dönəydin,
Çınqı nədi, od-atəşə dönəydin,
Belə görünəydin gözə, pərvanə.

Məni bilmə Kərəm, nə də səməndər,
Aşıqlərin ürəyində qəm bitər,
Sədnikin dərdi var hamıdan betər,
Bu könül həsrətdi naza, pərvanə.

QOCALMAYNAN

«Ağarmaynan, ay saçlarım, amandı»

Mikayıl Azaflı

Toy-mağarda «Rühani»ni kim oynar?
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!
Hər məclisdə öz səsin, öz sədan var,
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!

Vaxt var idi güldürərdin, gülərdin,
Ağlayanın göz yaşını silərdin,
Min dərdə sən min bir dərman bilərdin,
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!

Laçındın, tərlandın, sındı qanadın,
Vaxtsız qəlbin niyə qana boyadın?
Çox vəsf etdin, gözəllərdən doymadın,
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!

MƏNİ **(Xəstə vaxtı)**

İnanmıram tez unuda,
Gələn aylar, illər məni,
Hər baharda yada salar,
Vəsf etdiyim güllər məni.

Haray bahar çağdı deyib,
Soldu ömrün bağı deyib.
Ağ bulaqlar ağdı deyib,
Həzin ağlar göllər məni.

Qızım çıxar dağ başına,
Fələk dözməz göz yaşına,
Xəbər çatar qardaşına,
Tənha saxlar çöllər məni.

Aman, aman, sarı gəlin,
Qulac tellər döyər belin.
Ağlar yardan üzər əlin,
Yaralayar dillər məni.

Anam kəsər, bağım başlar,
Dilə gələr, dilsiz daşlar.
Göydə qanad saxlar quşlar,
Ağlar yüzlər, minlər məni.

Tapa bilməz sirdaşını,
Atam yolar ağ başını.
Qucaqlayar baş daşını,
Haraylayar, ünlər məni.

Soyuq məzar, soyuq məzar,
Üstündə bir yazı da var.
Bir yanı gül, bir yanı qar,
Döyər, oxşar yellər məni.

Bir vaxt Sədnik olub gerçək,
Görən-bilən desin görək,
Qərribə bir əfsanə tək,
Xatırlayar ellər məni.

YAR MƏNİMDİ

Öz yarını qoyub gedən,
Sünbülşaclı yar mənimdi.
Getdi, bir də dönməz geri,
Sünbülşaclı yar mənimdi.

Səhəngi bulaqda qalar,
Durna keçər, lələk salar...
Qab dolmamış, gözüm dolar,
Sünbülşaclı yar mənimdi.

Sarı tellər-sarı çiçək,
Titrəşər, əsdikcə külək...
Yox, Sədnikdə qalmaz ürək,
Sünbülşaclı yar mənimdi.

FİDANLAR

AY TƏZƏ GƏLİN (Gəlinim Ruhiyyə üçün)

Seçmək olmur, qızım, Günəşsən, Aysan,
Əhsən görən deyir: oğluma taysan,
Nə şirin övladsan, nə şirin paysan,
Oğlumun can səsi, ay təzə gəlin,
Qızılgül qönçəsi, ay təzə gəlin!

Gözəllikdə yüz gözəldən birisən,
Saflığınla bulaqlardan durusan,
Gül balasan, gözümüzün nurusan,
Oğlumun can səsi, ay təzə gəlin,
Qızılgül qönçəsi, ay təzə gəlin!

Ağ yağışlar yağa-yağa gəlmisən,
Sədnik deyər: barlı bağa gəlmisən,
Sən müqəddəs bir ocağa gəlmisən,
Oğlumun can səsi, ay təzə gəlin,
Qızılgül qönçəsi, ay təzə gəlin!

GÜLLƏR İÇİNDƏ

Mən onu itirmişəm,
Aylar, illər içində.
Tap, gətir gəncliyimi,
Şəhli güllər içində.
Taparsan, axtar, oğul
Coşqun sellər içində.

Bəlkə nəğmə olubdu,
Şirin dillər içində.
Yadigar olsun məndən,
Qalsın ellər içində.

ANA SƏSİYDİ

Məni necə oyatdı,
Dadlıdan dadlı bir səs,
Bu səs ana səsiydi,
Bu səs layla səsiydi.

Bu səsdə bir muraz var,
Güllü-çiçəkli yaz var,
Bu səs ana səsiydi,
Bu səs layla səsiydi.

İLMƏ-İLMƏ

Yar toxuyub ilmə-ilmə,
Şeir kimi kəlmə-kəlmə,
Ay qızım, əlimdən alma,
Yoxdu, belə xalı-xalça,
Üstə ağ gül açıb alça.

Cüyür otlar, ceyran qaçar,
Kəklik qayasından uçar,
Qartal qoşa qanad açar,
Yoxdu, belə xalı-xalça,
Bulaq yanda dolu dolça.

Bir yanında Çənlibellər,
Əlvən-əlvən narınc güllər,

Gələr çaylar, coşar sellər,
Yoxdu, belə xalı-xalça,
Bir qədim qala-qalaça.

Bu xalıda bir sehir var,
Onda məhəbbət, mehir var,
Qalıb anandan yadigar,
Yoxdu, belə xalı-xalça,
Qoy baxım ona doyunca,
Qoy baxım ona doyunca.

QOCALARMİ ?

Ay Səbutay sənin kimi,
Oğlu olan qocalarmı?
Varlığıyla ana yurda,
Bağlı olan qocalarmı?

Çox görmüşəm, görəsim yox,
Yad bağdan gül dərəsim yox.
Alasım yox, verəsim yox,
Ağlı olan qocalarmı?

Sədnik, ərz eyləsin dostu,
Cavan olmaz mən həvəsdə.
Gəzə şəhli göy ot üstə,
Dağlı olan qocalarmı?

VÜSALƏ **(Qız nəvəmə)**

Beş qardaşın bir bacısı, Vüsalə,
Beş qardaşın nur bacısı, Vüsalə.
Yatma, yatma dur bacısı, Vüsalə,
Gəncə çaylı, Kür bacılı, Vüsalə.
Günlə əkiz, nur bacılı, Vüsalə.

Bir yanın Babazan, bir yanın Gəncə,
Qız olmaz dünyada sən kimi incə,
Tökülsün başından gül pəncə-pəncə,
Gəncə çaylı, Kür bacılı, Vüsalə,
Günlə əkiz, nur bacılı, Vüsalə.

Saçların Günəşin sarı saçağı,
Gözlərin Kəpəzin qoşa bulağı,
Üzün Günəş, a yurdumun çırağı,
Gəncə çaylı, Kür bacılı, Vüsalə,
Günlə əkiz, nur bacılı, Vüsalə.

GƏNCƏMİZƏ GƏL **(Nəvəm Səfurəyə)**

Sənə Günəş deyim, yoxsa, təzə Ay,
Qubada, Bakıda olmaz sənə tay,
Dayansın, hüsnünə baxsın Gəncə çay,
Desin bu yerlərdə yox belə gözəl,
Ay sonam, ay sonam Gəncəmizə gəl.

Boylan Kəpəzə bax, Göy-gözü ara,
Bulaqda güzgülən, zülfünü dara,

Bir maralsan, yaraşırsan dağlara,
Heç yanda tapılmaz sən tək gözəl,
Ay anam, ay anam Gəncəmiş gəl.

Baxsın heyran qalsın şəhər, kənd sənə,
Anan bal qatıbdı, yoxsa, qənd sənə,
Bir baxışla görən olur bənd sənə,
Heç yanda, heç yanda yox belə gözəl,
Boyuna qurbanam Gəncəmiş gəl.

ƏSGƏR OĞLUMA

Ürəyimsən, ay Səbutay,
Vüqarımsan, oğul mənim.
Sənə gələr güllü yazım,
Baharımsan, oğul mənim.

Öz ömrümün nişanəsi,
İlqarımsan, oğul mənim.
Gah sevincli, gah da qəmli,
Rüzgarımsan, oğul mənim.

Ana yurdun qucağında
Çınarımsan, oğul mənim.
Vətənimə keşik çəkən,
Dağlarımsan, oğul mənim.

GÜL SƏFURƏM

Sevinc gətirdin bizlərə,
İşıq gətirdin gözlərə,
Can qurban sən tək qızlara,

Təbəssümü gül, Səfurəm,
Saçları tel-tel Səfurəm.

Sən ki, mənim Mış-Mışımsan,
Ağ don geymiş, ağ quşumsan,
Mənim bahar yağışımsan,
Qız Səfurəm, gül Səfurəm,
Saçları tel-tel Səfurəm.

Səninçün güllər əkmışəm,
Kollarına su tökmüşəm,
Həsrətini çox çəkmişəm,
Gəncəmizə gəl Səfurəm,
Saçları tel-tel Səfurəm.

ÖTMÜSƏNMİ HEÇ

Körpə bala, körpə quzu gəzəndə,
O sıx dumanlarda itmişənmi heç?
Nə dağlar görünüb, nə də dərələr,
Onda addım-addım getmişənmi heç?

Duman sürünəndə, dağ görünəndə,
Sən də sevinmişən dağ sevinəndə,
Cüyürlər otlaşan şəhli çəməndə,
Yerində don qalıb, bitmişənmi heç?

Dinlədinmi təbiətin səsinə?
Çağlayan suların zümzüməsini,
Eşidib quşların xoş nəğməsini,
Sən də quşlar təki ötmüşənmi heç?

OĞUL

Sən gördüyün sıra-sıra dağların,
Qoynunda dünyaya gəlmişəm, oğul.
Çətin vaxtda, bərk ayaqda, dar gündə,
Bu elləri arxa bilmişəm, oğul.

Yaxşı tanı bu torpağı, bu daşı,
Qoşqarımdır bu dünyanın yaddaşı.
Ağa olma, vətəninə daş daşı,
El güləndə, mən də gülmüşəm, oğul.

El atan daş gedib düşər uzağa,
Yıxılsada el qaldırar ayağa,
Sədnik deyər: vurulmuşam bu dağa,
Möhnəti qəlbimdən silmişəm, oğul.

ARASINDA

Hər yerdə başını uca tut, oğul,
Mənim hörmətim var el arasında.
Adım düşməz ozanların dilindən,
Yüz ömür yaşaram tel arasında.

Neçə el dolandım, neçə yurd gözdüm,
Mən bu cəfalara dözdüm ki dözdüm.
Neçə kitablara mirvari düzdüm,
Xəzinələr yatır bil, arasında.

Canlı bir tarixəm, ölməz əsərim,
Arif məclisində mən də bir ərəm.

Əli qılıncını sözlə kəsərəm,
Dəstəksiz qılıncam dil arasında.

İldırım qılıncın endirə daşa,
O dağlar tərpənə, gələ baş-baş.
Çaylar köpüklənə, göllənə, daşa,
Bir ada olaram sel arasında.

Sədnikəm, istərəm ay belə uca,
Qoşqarla üz-üzə, dağ məni quca,
Bir yanımlı gül ola, bir yanımlı qönçə,
Qazalar qəbrimi gül arasında.

SİMRAN

(Balaca Səfurənin qardaşı Simrana)

Əgər ki, mən sənin toyunu görsəm,
Yenidən bir ömür yaşaram, Simran.
Atandan da uca boyunu görsəm,
Sevincdən, fərəhdən coşaram, Simran.

Nişanında bir «Ruhani» oynaram,
Toy günündə oynamaqdan doymaram,
Ürəyimdə bir arzumu qoymaram,
Dəli çaylar kimi daşaram, Simran.

Qoy həmişə tanrım sənə yar olsun,
Atan, anan, Səfuş bacın var olsun,
Sədnik baban baxsın bəxtiyar olsun,
Bir ömrə yüz ömür qoşaram, Simran.

MƏNİM

Səyyaf qəlbim, qol-qanadım,
Sərvan görən gözüüm mənim.
Səbutay ümid çırağım,
Samir, Sübhan izim mənim.

Sahibə qızların başı,
Sərvanə bir üzük qaşı.
Göy suların yaşılbəşi,
Ay Sədafət qızım mənim.

Vüsal – Dəli Kür çayımdı,
Elmir, Mahir harayımdı.
Vüsalə bir nur payımdı,
Zümrüd güllü yazım mənim.

Sədvarım bir pay, bir muraz,
Min gül açsın qotaz-qotaz.
Ata alqışı pis olmaz,
Alqışdır hər sözüüm mənim.

Sədnik deyər: ay mələyim,
Qibləmsən, gərək baş əyim.
Ay Səfurəm – can özəyim,
Ay tale ulduzum mənim.

KÖRPƏ NƏVƏM, AY SƏFURƏM

Gəlişində min sevinc var,
Gülüşündə min sevinc var,

Adın nənəndən yadigar,
Körpə nəvəm, ay Səfurəm!

Gəldiyin ilinə qurban,
O sarı telinə qurban,
Quş dili dilinə qurban,
Körpə nəvəm, ay Səfurəm!

Ağ göllərin sonasısan,
Sərvanımın dünyasısan.
Həm qızı, həm anasısan
Körpə nəvəm, ay Səfurəm!

Mələklərin mələyisən,
Çəmənlərin çiçəyisən,
Sən babanın ürəyisən,
Körpə nəvəm, Ay Səfurəm.

SƏNİNDİ, SİMRAN **(Oğul nəvəm Simran Sərvan oğluna)**

Cəmi nəvəm dörd fəslim,
Sənsən ağzımda dilim.
Sənə qurban ayım, ilim,
Pirsultan sənindi, Simran!

Zirvəsində ocağı var,
Hər daşın neçə tağı var,
Bir gülün üç yarpağı var,
Pirsultan sənindi, Simran!

Ocaqzadədi ulumuz,
Haqq yolu bizim yolumuz,

Türkülər söylər dilimiz,
Pirsultan sənindi, Simran!

Seyrana çıx, et tamaşa,
Dağ-daş bürünsün qumaşa,
Sənin baban Sədnik Paşa,
Pirsultan sənindi, Simran!

EY SƏDVARIM

Sədvarım,
Sədnik – varım.
Mutlu soyum, nəvə payım,
Yadigarım.
Sədvarım, –
Yaz-baharım.
Mutlu soyum, nəvə payım,
Yadigarım.
Sədvarım,
Yadigarım.
Sev torpağı,
Göz bəbəyin yurdun olsun,
Sev vətəni.
Qoru onu bəbək kimi,
Qoru onu ürək kimi.
Vəsiyyətim,
Budur sənə.
Çalış səndə vüqar olsun,
Əziz saxla, yaddaşında.
Sözlərim yadigar olsun.

PİRSULTANIMIN PİRİDİ

Üç oğuldan, üç qızdan,
On iki nəvəm var,
Gözlərimin nurudu.

Simran onlardan fərqli,
Pirsultanın piridi,
Ərənlərdən biridi,
Soy - kökümün
Əşrəfidi, dürüdü.
Nə vaxt onu görəndə,
Bilin Sədnik diridi.

DÜNYA, SƏNDƏN KEÇƏMMƏDİM

Layla səsi tutdu məni,
Dönüb körpə uşaq oldum.
Duydum ana nəfəsini,
Nə həlim, nə yumşaq oldum.

Qayğılar uçdu sərimdən,
Canım necə yüngülləşdi.
Quş kimi durdum yerimdən,
Oyuncaq yadıma düşdü.

Hara baxdım oyuncaqdı,
Mən onları seçəmmədim.
Səndən gözəl oyuncaq yox,
Dünya səndən keçəmmədim.

ÖZÜMƏ QÜRBƏT GÖRÜNÜR

Səfurəm Günəş,
Simran Ayımdı.
Qəlbim, kainatım,
Günüm, Ayım.

Bu kainata nur çiləyir,
ışığı saçır.
Kainatda dünya görünür,
aləm görünür.
Araz axır, Kür axır,
uzaqlarda Savalan görünür.
Doğma torpağım,
Qarabağım
özümə qürbət görünür.
Kəlbəcərim, Göyçəm,
Xəzər boyda mehri-məhəbbət
görünür.
Arada həsrət görünür.

KÖTÜCƏ-KÖK

Ata, sən
nəslin
şəcərəsinin
yaş həddini pozdun.
Yüz otuz yerinə
doxsan dörd yazdın
Doxsan dörd
nə yaşdır?
sən o qədər yaşadın.
Kimə çəkdin,
axı kimə oxşadın?!
Niyə Əzrayıla
demədin:
- qardaşım Zaman,
yüz otuz il
Bacım altıbarmaq Dursun,
yüz otuz il
yaşadı.
Qardaşım
hörgü hörə-hörə,

Bacım xalça-xalı toxuya-toxuya,
 çox sakitcə
 dünyasını dəyişdi.

Yox, yox,
 mən
 sizə oxşayan deyiləm.

Mən Leyli nənəm kimi,
Sinəsi

 əfsanələrlə,
 nağıllarla,
 dastanlarla,
 dolu,
 lap dolu,
 bir xəzinə –

Nənəmə qədər
 yüz otuz il
 yaşayacağam.

Nəyə lazımdır,
 natamam,
 yarımçıq
 ömür

Kötücəsini görməyən
 öz kökünü də
 görə bilməz.

NURA BOYANDI

Nəvəm yuxudan oyandı,
Otağım nura boyandı,
Gəldi nəvəm, güldü nəvəm,
Gözlərimə nur ələndi,
Qəlbim nura bələndi.

TƏBİƏT VƏ MƏN

NƏRGİZ

Qədəmin mübarək, sarı donlu qız,
Baharın öz ətri, qoxusu nərgiz.

Bir qızın əlində dəstə gül gördüm,
Azı bənövşəydi, çoxusu nərgiz.

Qızıl kol dibində yatan gözəlin,
Körpə bənövşənin yuxusu nərgiz.

De ki, bənövşəyə boynun düz tutsun,
Olmasın heç kəsdən qorxusu nərgiz.

Gülsün Qurbaninin qız bənövşəsi,
Çıxsın ürəklərdən ağrısı nərgiz.

LALƏ

Lalə-çöllər gəlini,
Xallı-xatalı gəlin.
Durub qırx qız içində,
Başı fatalı gəlin.

Hara gəlin gedirsən?
Kimə gəlin gedirsən,
Sən kimi öldürürsən?
Kimdən ötrü ölürsən?

Öpərdim al yanaqdan,
Qorxdum yanar köz olar.
Səni bizə qısqanar,
Qız, adaxlın yaz olar.

KİMİ

Alagöz mələyim gözə görünsə,
Mən elə vurullam, elə vurullam,
Göylər şimşəyinə vurulan kimi...

Bir daha bulanmaz gözüm çeşməsi,
Mən elə durullam, elə durullam,
Bulaqların gözü durulan kimi.

Yasəmən züflərə gözüm sataşsa,
Mən elə sarıllam, elə sarıllam.
Bülbül qızılgülə sarılan kimi!..

ŞƏMKİR ÇAYI

Səlin körpüyə dəyərdi,
Hanı suyun, Şəmkir çayı?.
Söyüdlər başın əyərdi,
Hanı suyun, Şəmkir çayı?.

Murğuzdan gələrdi suyun,
Sərvizdən gələrdi suyun,
Min gözdən gələrdi suyun,
Hanı suyun, Şəmkir çayı?.

Bu Sədnikə dərd olammaz,
Səndən gözəl yurd olammaz,
Dörd fəsildə gülün solmaz,
Hanı suyun, Şəmkir çayı?.

YAĞIŞDAN SONRA

Yuyunan, daranan meşədi, meşə,
Elə bil qayalar şüşədi, şüşə,
Yağışdan sonra.

Küləklə oynasır Leyli söyüdlər,
Pərişan saçları təzə-tər,
Yağışdan sonra.

Hop-hop səs eyləyər, kəklik oxuyar,
Təbiət təzə bir xalı toxuyar,
Yağışdan sonra.

Axan sular dərələrdə sellənər,
Bulaq suyu şərbət olar, ballanar,
Yağışdan sonra.

Gül dərən gözələ müştəq olasan,
Yanağından bir cüt öpüş alasan,
Yağışdan sonra.

TİTRƏŞƏ-TİTRƏŞƏ

Daşlıdağdan gülün üzdüm,
Əllər titrəşə-titrəşə.
Yarın saçlarına düzdüm,

Tellər titrəşə-titrəşə.
Gözəlliyyə güzgü tutdu,
Göllər titrəşə-titrəşə.
Lalə, nərgiz yallı getdi,
Çöllər titrəşə-titrəşə.
Sol yanımdan ötüb keçdi,
Sellər titrəşə-titrəşə.
Ömürlük bələdçi oldu,
Yollar titrəşə-titrəşə.
Saçlarıma dən də saldı,
İllər titrəşə-titrəşə.
Sizdən ayrılması olduq,
Ellər titrəşə-titrəşə.
Qucaqlar baş daşımı,
Qollar titrəşə-titrəşə.
Məzarımdan baş qaldırır,
Güllər titrəşə-titrəşə.
Sədnik səni yad eyləyər,
Dillər titrəşə-titrəşə.

GEC PUÇURLADIN

Ay bağımın bar ağacı,
Bu yaz nə gec puçurladın?
Səni şaxtamı qorxutdu,
Niyə qışı qaçırmadın?
Niyə məni çağırımadın?

Yoxsa, məni qəmli gördün?
Gözlərimi nəmli gördün?
Bəlkə varmış özgə dərdin?
Niyə məni çağırımadın?
Niyə məni çağırımadın?

YAZ DUYĞULARI

Bənövşə bir göz qırpmamış,
Mənim dünyam nərgizləndi.
Yarpaq-yarpaq açdı meşə,
Bu arada Kür gizləndi.

Gəldi quşlar, qaranquşlar,
Uçdu getdi, qarlı qışlar.
Yenə sonalı göllərdə,
Cilvələndi yaşılbəşlər.

Qəlbim yerindən oynadı,
Damarımda qan qaynadı.
Gör nələr çəkdi gözlərim,
Ha baxdı, yenə doymadı.

SEVİNC AXDI

Ağ buluddan Ay çıxdı,
Baxdı, göllərə baxdı.
Çaylara ağ gül düşdü,
Göy sularla öpüşdü.

Bir qız boylandı baxdı,
Eşqi qəlbimə axdı.
Bir gözəl gülümsədi,
Qəlbimə sevinc axdı.

KİMƏ NƏ

Kinlə məhəbbət əkiz,
Arasında qaldıq biz,

Günahımız nədir, qız,
Heç bilmirik kimə nə?

Çıxdıq çəmən seyrinə,
Düşdük eşqin sehrinə,
Acısı nə, zəhri nə,
Heç bilmirik kimə nə?

Sevmək hər yaşda şaydı,
Bu bir ilahi paydı,
Sevgimiz axar çaydı,
Heç bilmirik kimə nə?

ÜŞÜYÜRƏM

Yerişinə, duruşuna,
baxışına,
Bilməm, kim nəyə heyrandı?
Amma onu bilirəm ki,
Çoxları dəli-dövrəndi.
Mən də səni sevirəm,
Demirəm ki, o hisslərdən
mən kənaram,
Qəlbində od-atəş var,
Uzaq dursam, üşüyərəm,
Yaxın dursam mən yanaram.
Mənim sevdiyim
sənin
Şeir dolu ürəyindir.
Bir də
Sinəndən boy verən,
Məhəbbət gülüm,
O sarı çiçəyimdir.

Sənin həyat yollarında,
Bir işıqam,
Bir fanaram.
Qəlbində od-atəş var,
Uzaq dursam üşüyürəm,
Yaxın dursam mən yanaram.

ÜMİDİMİ QIRARSAN

Axma, ulduzum, axma,
Yağma, leysanım, yağma...
Yaxma, Günəşim, yaxma.
Ümidimi qırarsan.

Qalxma, tufanım, qalxma,
Çaxma, şimşəyim, çaxma.
O şahpalıdı yıxma,
Ümidimi qırarsan.

QIZILGÜL

Ciyərimdə qan qalmayıb,
İçmisən qanım, qızılgül!
Min əzab ver, yenə xoşdu,
Mən necə danım, qızılgül!

Qızılgülün təşbehisən,
Bənövşə, nərgiz şchisən,
Nə gözəl bahar mehisən,
Canımsan, canım, qızılgül.

Sal məni yaz yağışına,
Qurbanam qələm qaşına,
Pərvanə tək qoy başına,
Gündə dolanım, qızılgül.

ƏKSİNƏYƏM

Bir könüldə bir gül bitər,
İki gülün əksinəyəm.
Gül-gülə qarışar, itər,
İki gülün əksinəyəm.
Ürəyimdə birdi gülüm,
Nə qiymətli dürdü gülüm,
Bir işıqdı, nurdu gülüm,
İki gülün əksinəyəm.
Bağbanı ol, bir gül bitir,
Becərib hasilə yetir,
Sən onu dər, mənə gətir,
İki gülün əksinəyəm.

ÖMRÜN YAZI

Dolandım sevgi bağını,
Gözüm, könlüm təzələndi.
Şeir çəmənində düşdüm,
Başımdan güllər ələndi.
Gül-çiçək mənə danışdı,
Lalələr yandı, alışdı,
Sevən qəlbim üşümüşdü,
Təzədən oda bələndi.

Canda ürək dilə gəldi,
Sözlər gülə-gülə gəldi,
Şeyda bülbül yenə gəldi,
Ömrüm öz yazına döndü.

HƏZİN-HƏZİN

Dağ döşündən axan bulaq,
Zümzümə de.
Dərələrdən axan ırmaq,
Zümzümə de.
Meşədə oxusun quşlar,
Buluddan yağsın yağışlar.
Həzin-həzin, narın-narın,
Savalandan bir meh əssin,
Müjdəsi olsun baharın.
Gəlsin ağ önlük qaranquş.
Kol dibində gözümlə qalmış,
Bənövşəsiz yaz olarmı?
Bənövşəsiz söz olarmı?
Başım üstədən uç qaranquş,
Gəl sinəmdən ax, ey bulaq.
Xallı bənövşəm bir bax,
Şüşə-şüşə, yarpaq-yarpaq.
Yamac yaşıl, göysə ayaz,
Bu aləmin vəsfini yaz.
Həzin-həzin, narın-narın.

AY DƏRƏ-DƏRƏ

Göydəki ulduzmu, yoxsa çiçəkmi?
Gəzir arasında Ay dərə-dərə.

Gecənin hüsnünə heyran qalmışam,
Qıvrılır ilan tək çay dərə-dərə.

Bilmirəm o kimdi, marıxda yatmış,
Meşə gözəlini al-qana qatmış,
Qolları qurumuş, nə sərrast atmış,
Ovçu hardan gəlmiş, ay dərə-dərə.

Sədnik, bir aləmdi bu mənzərələr,
O yaşıl ormanlar, o göy dərələr,
Gözəllər hardadı gülün dərələr,
Gələlər yanıma moy dərə-dərə.

GÜL DƏRDİ-DƏRDİ

Halal əllərimə izin vermədin,
Gözlərim üzündən gül dərdi-dərdi.
Sən Allah, bulud tək dolma, tutulma,
Dağıt ürəyimdən, gül, dərdi-dərdi.

Sındırıb qəlbimi təzdən ha sarı,
Yaxşı deyil, nalə çəkdi, ha Sarı,
Dörd bir yandan çəkdirmisən hasarı,
Öldürər bülbülü, gül dərdi-dərdi.

Sədnik necə keçsin sən tək gözəldən,
Telin tutub, zər-zivərdən, gözəldən.
Ağladarsan, gözəl gedər, gözəldən,
Qalar qiyamətə, gül dərdi-dərdi.

YAZIDI

O gördüyün çəmən deyil, xalıda,
O çay Kürdü, o çöl Qarayazıdı.
O zolaqlar vəhşi pələng xalıda,
Bu yerləri mən gəzəndə yazıdı.

Nənəm yazıb, sehirlənmiş ilmələr,
Ovçu qovar, zaman ağlar, il mələr,
Alim baxar, mili sancar ilmələr,
Bəlli olar, o yazı nə yazıdı.

O Göyüzən, o da kəndlər, obalar,
Sədnik, yandı qəlbim bir göz ovalar,
Biri sürək çəkər, biri ov alar,
Ovun qışı, ovçununsa yazıdı.

SEVİNC GƏTİRDİ

Sevincim göyərdi,
Öz bağımda.
Sevincim pöhrələndi,
Bir parça torpağımda.
Boy verdi fidanlar,
Göyçəsultanlar.
Barlı-bəhrəli ağaclar,
Uçub gəldi,
Nəğməli quşlar
Mənə sevinc gətirdi,
Bir ana laylası,
Körpə səsi,
Bülbül nəğməsi.

Yaşılıq,
Bağ-bağat,
Dünyanın bir parçasıdı,
Bu həyat.
Torpağı məhəbbət,
Özü məhəbbət.
Həyatın mənasıdı,
Səadət,
Ailə,
Həyat...

YAŞAR İLHAM

Təbiətlə üz-üzə,
Təbiətlə göz-gözə,
Təbiətlə söz-sözə,
Olmusanmı heç?
Sən şirin xəyallara,
Dalmısanmı heç?
Rəng-rəng sular,
Rəng-rəng meşələr,
Rəng-rəng quşlar,
Təbiəti oxşar,
Onu alqışlar.
Bu ecazkar aləmdə,
Olmusanmı heç?
Sən onlardan nəşələr,
Almısanmı heç?
Ağqayada, Göyyurdda,
Göy-gölün sahilində,
Qalmısanmı heç?
Sən onlardan doyunca,

İlham, nəşə, zövq,
Almısanmı heç?
Məni də yada,
Salmısanmı heç?

QIZIL QAZ

Ömrümdə belə yaxından,
Görməmişdim,
Qızıl qaz səni.
Bu payız,
Goranboyun,
Qazaxlar gölündə gördüm səni.
Ayna göldə üzüşən,
Quşlar içində,
Sən birincisən,
Sən bir incisən.
Telin qızılı rəngdə,
Belin qızılı rəngdə,
Əlin qızılı rəngdə,
Varlığın bir tamaşa,
Az qaldı ağlım çaşa.
Sən Pəri bacalarında,
Yuva quran,
Qızlar quşunun,
Gözəlliyə min rəng,
Vuran,
Qızılın, qırmızının
Tacısan,
Gözəlliyin leylacısan.
Gözəllikdə ülkərsən,
Dünyanın nadir quşusan,
Suya düşmüş ləl daşısan.

Hər kim qıyarsa sənə,
Göylər də qəzəblənər ona,
Göydən daş yağar başına,
Dolu düşər,
Sənə güllə atan ovçunun,
Qolu düşər,
Qolu düşər.

SƏN GÜLƏNDƏ

Günəş doğar,
İşıqın gözümə yağar,
Sən güləndə.
Yağış yağar,
Yer çiçəklər,
Ürəkdə bitər çiçəklər,
Sən güləndə.
Bulaqlar,
İrmaqlar çağlar,
Bülbül,
Ürəyimdə yuva bağlar,
Sən güləndə.

VERİN

Əl dəyməmiş gül verin,
Doyunca qoxlayım.
Ürəyimdə bitirim,
Ürəyimdə saxlayım.

Dil dəyməmiş söz verin,
Ürəyimə köz verin,
Qışın sərt ayında,
Mənə güllü yaz verin.

Sel görməmiş çay verin,
Buludsuz göy verin,
Buludsuz ay verin,
Toy verin, düyün verin.

TOĞANANIN

Əyrim-üyrüm,
Yolları var,
Meşələrdən
yaşıl donu,
Qırçın-qırçın
Telləri var.
Axır yanından
Çay Toğananın,
Baxır hüsnündən
doymur
Ay Toğananın,
Oldum qonağı,
Yay Toğananın.

BULAQ

Bir bulaq gəzirəm,
O bulaq ki,
Məndən əvvəl
Sevdiyim qız
O bulaqdan

içmiş olsun.
O bulaq ki,
Əsli ordan
 köçmüş olsun
Kərəm ordan
 keçmiş olsun.
O bulağın özündə,
Lap suyun gözündə,
Xatirələr çözlənsin,
Kərəm dərdim təzlənsin.
Daşsın bulaq,
Aşsın bulaq,
Kərəm tək alıssın bulaq.
Mən də içim
 odlu sudan.
Bilim eşqin odu nədi?
Məhəbbətin dadı nədi?

DUYGULARIM

Mənim
ipək duyğularım
Nur deyib,
Günəşi içər,
çiçək-çiçək
duyğularım.
Gül üstündə
xar da görsə,
Yad nəfəsi
harda görsə,
Buza dönər,
Közə dönər,
duyğularım.

Xoş üz görsə,
Təzələnər,
bahar olar,
Yaza dönər
duygularım.

İNCİYƏRSƏN

Bağınıza girmədim,
Bir gülün də dərmədim,
Qorxdum ki,
əl vuraram,
Əlimdən inciyərsən.
Sözün birin desəm də,
O birini demədim.
Qorxdum ki,
dilimdən inciyərsən.
Hər şeyin
sərhəddi var
Məhəbbətdən
söz açmaq,
Əlin, dilin
iş deyil,
Qəlbi qəlbə calayar,
Ancaq dilsiz baxışlar,
Sevgini
ürəklərə
bağışlasa,
o bağışlar.
Sevgi hissdi,
duygudu.
O düşüncə
ağıl deyil.

İstək bir içim sudu,
Bir gecəlik
nağıl deyil.

KAŞ

Kaş bir gül olaydım,
Yarpaqlar arasında.
Kaş bir quş olaydım,
Budaqlar arasında.
Kaş uşaq olaydım,
Uşaqlar arasında,
Onda mən, mən olardım,
Qəlbi çəmən olardım,
Qəmdən uzaq olardım,
Axar bulaq olardım,
Qəm-kədərsiz yaşardım,
Dünyanı alqışlardım.

BU GECƏM

Sənsizdi bu gecəm,
Səssizdi bu gecəm.
Baxışlarından
həsrət yağan,
Dalğalı,
Sahili görünməyən,
Dənizdi bu gecəm,
Sənsizdi bu gecəm.
Həqiqətdi bu gecəm,
Sədaqətdi bu gecəm,
Bir həsrətdi bu gecəm,
Arzudu, diləkdi,

Həyatdı bu gecəm,
Məhəbbətđi bu gecəm.
Sənsizdi bu gecəm,
Qəlbim tək dalğalı,
Dənizdi bu gecəm.
Səssizdi bu gecəm,
Sənsizdi bu gecəm.

MƏNİ YAĞDIRMA

Bahar buluduyam,
dolsam yağaram,
Kövrəldə –kövrəldə
yağdırma məni.
Həsrət-həsrət baxar topa
buludlar,
Bir kövrək buludam,
yağdırma məni.
Vallah, bir də yağsam elə
yağaram
Yağış olmaram, dolu yağaram,
Neçə ki, dünyada qəm var,
mən varam,
Amandı,
Amandı, yağdırma,
yağdırma məni!

XAN QIZININ BULAĞI

Xan Kəpəzin
döşündəyik,
Xan qızının

bulağının
 yanında.
Biz daşların
 üstdə
 oturan kimi,
Xan qızı da
 bir daş
 üstdə əyləşib,
Yanından
 bulaq axır.
Biz xan qızına
 baxan kimi,
O da bizə
 baxır.
Qənşərində
 min bir
 çiçəkdən
 ilmələnmiş
Bir xalı var,
O xalıda
 min gözəlin
 xəyalı var.
Qayadan,
 daşdan,
Uzaqdan, lap
 o başdan
Qaqqıldaşa,
 qaqqıldaşa
Bu gözəlliyi görməyə,
Ona könül verməyə
 kəkliklər gəlir.
Bu aləmi
 görən

insan da,
yer də, göy də
gülür.
Dayanmadan
axır bulaq,
Gözlərimdən
çıxır bulaq.
O axdıqca
xatirələr
çözələnir
Günəşin
qızılı saçları
yerə səpələnir,
Göydən yerə
nur ələnir.
Təbiət gözəldi,
İnsan ondan da
gözəldi
Hələ nazlı
Göy-gölə bax,
Necə də gözəldi,
Nizamidən qalma
bir qəzəldi.
Gözəldi, gözəldi.
Heç kəs
dinib danışmır,
Danışan baxışlardı.
Danışan
təbiətin
vurduğu
Naxışlardı.
Ürəklərdə
bulaq kimi,

Coşur məhəbbət,
Danışır məhəbbət.
Bulaq kimi
Yarpaq kimi
Dodaqlar tərənir,
Pıçıldaşır
 məhəbbət,
Söhbət açır
 məhəbbət.
Ürəklər vəcdə
 gəlir,
Torpaqdan
 müjdə gəlir.
Göylərdən
 müjdə gəlir,
Bulaq kimi
 ürəklərə axır
 məhəbbət.
Sonra ürəkdən gözə çıxır
 məhəbbət.
Sevəndə,
Seviləndə
Bax, belə seviləsən
Məhəbbətin dadını
 belə biləsən.
Dağ gülə,
 çəmən gülə,
 sən də güləsən,
Həyatın mənasını,
Duyasan,
Biləsən,
Yaşayanda
 belə yaşayıb,

belə öləsən.
Dünyaya
Niyə gəldiyini,
Niyə getdiyini
biləsən.
Dünyada yadigar
bulağın qala.
Kəpəzin qoynundakı
Xan qızının
bulağı kimi.

GƏLİR

Gecələr yuxumda,
Uçduqca uçuram
Yenə
uçmağım gəlir.
Göy sülalədən
keçirəm,
Bulaqlardan
içirəm
Meşələrin
üstündə
Qanad açmağım
gəlir.
Sənli yuxularımda,
Yenə uçmağım
gəlir.

DƏLİSİYƏM

Dəliyəm,
Anadangəlmə yox,
Dəliyəm,
Mən bir ürək dəlisiyəm,
Sarı çiçək dəlisiyəm.
O çiçək ki,
Ürəyimin içində bitib
O çiçək ki,
Ürəyin gözündə bitib.
Heç kəs onu dərə bilməz.
Məndən qeyri,
Bir kimsə onu görə bilməz.
Dəliyəm,
Ancaq ürək dəlisiyəm,
Sarı çiçək dəlisiyəm.

GƏTİR

Göy-göldən əsən külək,
Səndə yarın ətri var,
Ətrini alıb ürək,
Ətrini duyub ürək
Səndə sirr var, sehr var.
Göy-göldən gələn külək,
Bir dəstə çiçək gətir,
Bir sevən ürək gətir,
Gətir, ay külək gətir!

DOYMAMIŞAM

Büllur bədənin lətafətindən,
Çiçəkdən təmiz tərəvətindən,
Bunlar bir yana,
Şirin ləhcənin
 məhəbbətindən,
 mən doymamışam.

Mən sehrlənmiş baxışından,
Qəlbimə iz salan naxışından.
Bunlar bir yana.
Bir də o məhəbbət yağışından,
mən doymamışam.

MƏNİM DURU PİNARIM

Loğmanımdı
əllərin,
Dərmanımdı
dillərin,
Göz oxşayır
güllərin,
Sənsən yaşıl
baharım,
Mənim
duru pınarım.
Bundan
xəbərin
varmı,
Mənim
şeyrlərim,
incilərim,

dürlərim,
ürəyindən
su içir.
Məhəbbətin,
istəyin,
köçür,
şeyrimə köçür.
Bağ kimi
yaşllaşır,
Mənim bu
şeyr bağım.
Necə də
qəşəngləşir,
Mənim
şeyr otağım.
Ax,
ey könül
pınarım,
İçim,
feyziyab
olum.
Elə bir
kitab
olum,
Oxuyanlar
doymasın,
Əldən yerə
qoymasın,
İlhamlanım
Hey yazım,
yaradım.

KİMİ

Elə tökülərəm...
 gülə şəh
 tökülən kimi...
Elə sökülərəm...
 dan yeri
 sökülən kimi...
Elə əkilərəm...
 tum yeri
 əkilən kimi...
Elə çəkilərəm ...
 buludlar
 çəkilən kimi...
Sonra üzü şəhli
 bir gül ollam,
 ulduz ollam,
Dağılar buludlar,
 bir günəşli
 gündüz ollam.
Həmən-həmən
 bax, ondaca
 tum göyərər,
 yaşıllaşar,
Sevinc sevincə qarışar,
 ürəklər qoşalaşar.

DURU BULAQ

Qayalardan sızıb
 çıxan bir
 bulaqsan.
Duruluğuna,

saflığına
nə söz var.
Gözəlliyn,
qəşəngliyn
yanında
Gözəlliynə
heyran qalan
yüz göz var.
O gözlərdən
bir cütü də
mənimdi.
Heyrət
məni
götürür:
O bulaq
sal daşı
necə yarıb
üzə çıxıb.
Sal qayadan
o bulaq
dodağa,
gözə çıxıb,
ürəklərə axıb.
Amandı, gözəlim,
O bulağın
həzin səsini
qaldır, ucalt.
Qoy o səs
uzaqlara yayılsın.
O səs mənə
daha gur çatsın,
Öz nəğməli
səsiylə

yatmış
qəlbimi
oyatsın.
Gözlərim
səni gəzsın,
Qoyma ki,
canım üzsün.
Həsrət-həsrət
yollarına
boylanıram,
baxıram.
Nə olar,
sən də
Hərdən-hərdən
mənə tərəf
boylanıb
baxsana...
Məni
qəmdən qurtarıb,
Nəğməli,
duru bulaq kimi
ürəyimə axsana...
Ürəyimə axsana...

YARALADI OVÇUNU

Ağsuda
bulaqda
su içməyə
qab yox idi.
Yanımdakı
Bəy,

Paşa gözəl,
Xalları
 qoşa
 gözəl
Gülə-gülə
 suyun
 altına tutdu
 ovcunu.
Su içib
 mən
 başımı qaldıranədek
Ovçu
 nişan
 almamış,
Ov yaraladı
 ovçunu...
O gözəl
gülümsəyə-gülümsəyə
 dönüb
 bulağa baxdı,
Bulaq coşdu,
 nə coşdu,
Bayaqkindan
 gur axdı.

SARISU

Kəpəzin
 qoynunda
 sən bir kəndsən,
Mən bir el gözəlinə,
Sən kimə bəndсэн?
Sarısı, ay Sarısı!

İzn ver,
yaylağını
El gözəliylə
qoşa gəzim,
Sənin dastanını
özüm yazım,
Sarısu, ay Sarısu!

MƏHƏBBƏTİN YUXUSU VAR

Gəl çıxmaq Kür üstünə,
o yerlərdə,
tər bənövşə
qoxusu var.
Çağırıram, oyanmırsan,
Nərgiz kimi
Gözlərinə
Məhəbbətin yuxusu var.
Hardansa
gözlərinə
çiçəkli bir dağ görünür,
O da bir
Ümmandı, gözəl,
O dağlar
Dumandı, gözəl...

İSTƏYİRƏM

Kəpəzin ətəyindəyəm
Güllər bulaq kimi qaynaşır,
Güllər
bulaqların yanında

uşaq kimi oynasır,
gül güllə qucaqlasır.
Hər tərəfdə yazdı yaz,
Qoşa gəzir oğlan, qız.
Ürək rıqqətə gəlir,
Ürək dillənir birdən –
Cavan olmaq istəyirəm!

Yaş üstünə yaş gəlir,
Yenə dünya xoş gəlir.
Ürəyə məhəbbət,
sevgi,
bir atəş gəlir,
Dünya necə xoş gəlir,
Cavan olmaq istəyirəm!

Elə cavan ki,
Saçları şəvə kimi,
Qaşları qapqara,
Gözləri tərən gözü.
Baxsın,
hara baxır
hara,
Bir nəfəsə çıxsın
Maral gölə,
dağlara,
Cavan olmaq istəyirəm!

Ömrümü gəncələşdirən
Loğman olmaq istəyirəm,
Cavan olmaq istəyirəm!
Cavan olmaq istəyirəm!

SAXLAYIR

Bir ismətdi
Sevib-sevilmək.
Məni sevgi yaşadır.
Sevməyən –sevilməyən
bir ürəkdə
nə hiss olar,
nə də duyğu.
Sevirəm!

Məni sevgi yaşadır.
Cavanam, gümraham,
Qocalıqdan uzağam,
Məni sevgi yaşadır.

Dərmana ehtiyacım yox,
Loğmana ehtiyacım yox,
Məni sevgi yaşadır,
Sevgi cavan saxlayır,
Ürəyim o sevgini
Yenə pünhan saxlayır,
Sevgim özü loğmandı.
Məni loğman saxlayır,
Məni sevgi yaşadır.

GÖZLƏRİMƏ YIĞIMMI

Dan yeri söküləndə
Yağış olub
Pəncərəmə yağımmı?
Qız, mən o gözlərinin,

Bənövşə yuxularını
Gözlərimə yığımı?

Günəş doğsun,
Gecə qara şalını
Qolları üstə yığsın,
Yuxularla dolu
Gözlərimi açan kimi
Bir səni,
Bir də Vətəni görüm,
Ürəyimi sizə verim.

ALDIM

Xına istədin,
Daşdan xına aldım.
Cuna istədin,
Buluddan cuna aldım.
Köynək istədin,
Lalədən köynək aldım.
Qələm istədin,
Durnadan lələk aldım,
Ürək istədin,
Sədnikdən ürək aldım.

OLSUN BƏXT ULDUZUM

Güneyli,
Quzeyli,
Azərbaycanım
görüşdü,
Həsətlilər opüşdü.
Yaşıl donlu Xızırın

Ağboz atını mənə verin,
Minim Kürdən keçim,
Minim Arazdan keçim,
Xəzəri piyalətək
Çəkib başıma içim.
Çıxım Savalanın başına,
Təzə bir ulduz seçim,
Olsun bəxt ulduzum.

PİRDƏDİ

Quş dili bilən Süleymandan,
ovçu Pirimdən,
Onun qardaşı Xan Kəlbidən-Kərənədən
Az bilmirəm.
Hələ şəfa bulaqlarını,
ocaqları, pirləri demirəm,
müqəddəs yerləri demirəm.
Tovuzda Aldədə,
Ağdaşda, Veys baba, Bulud baba,
Ağdamda Eşq Abdal,
Daşkəsəndə Əməni Bulaq,
Qaraseyid ocağı,
Pirsultan, Qoşqar dağı,
İsmayılıda
Babadağda, Baba Bulaq,
Güləzarda Əsli-Kərəm bulağı,
Üstünə halal adam gələndə,
Qəlbi təmiz aşıqlər gələndə
Coşur, daşır,
Xain, xəbis gələndə
gözündən quruyur,

bulaqlar, ocaqlar
Duru insan görəndə durulur.
Hələ Yardımlıda Abidərdəni demirəm
Min bir dərdin dərmanıdır.
Yanar dağın ayağında
Fatma nənin təndiri,
Yanında İstisu, Kövsər bulağı,
Suyu Viləş çayına axır,
Dünya onun üstündəki
Qövsü-qüzəhə baxır.
Mən yaxşı tanıyıram
Bu yurdun pirlərini,
Müqəddəs, şəfa yerlərini.

Loğman üzümə baxır,
Deyir: Bunlar sən qoluna,
Şəfa verə bilməz.
Səninki, yerdən üzülüb,
Üzünü göylərə tut,
Sən öz şəfanı
Böyük Allahdan gözlə,
Loğman qapısı gəzmə.
- Gedirəm Allah qapısına,
- Gedirəm Allah dərğahına.
Ağ buludun altında duracam,
Ağ yağış yağacaq,
Başdan ayağa qədər islanacam,
Yerdən yoxdu bir əlac,
Göydəndi şəfam mənim.

QUŞ YUXUSU

Nə qədər gözəldi,
 nə qədər məsumdu,
Yuvasında quş yuxusu.
Körpə yuxusu qədər,
 körpə yatışı qədər,
 şirindi.

Heyf,
 heyf,
 bir də heyf.

Bu körpə yavrunun da,
 anası kimi,
 atası kimi,
 sinəsində qorxu hissi,
 səksəkəli,
 quş ürəyi var

İnsan ayağının səsi gələndə,
 onu duyanda,
 quşun yuxusu
 ərşə çəkilir,
 Bir göz qırpımında,
 uçur,
 qaçır.

Ey, insanlar
Sizin əlinizdən,
 Quşlar
 təlaş içindədi.

OVUC-OVUC

Dönə-dönə
Boynundan aşdığım,
Dərəsini, təpəsini dolaşdığım,
Ovuc-ovuc
Zəməzəm bulaqlarının
Suyundan içdiyim,
Qoşqar, Kəpəz
Yadıma düşür.
Dilimin ucu göynədi,
Fikirləşdim, qəmləndim.
Yuxu tutdu məni.
Şirin yuxu içində
Gördüm ki, dərdimə
Dağlar da dözənmədi,
Qoluma, qıçıma
Əl çəkдилər,
«Şəfa tap» dedilər.
Amma bulaqlar ağlayırdı,
Oyandım üzüm nəmdi.
Bilmədim bu
Gecənin şəbnəməmi,
Buludun göz yaşımı,
Yoxsa üzümü isladan
Özümün göz yaşımı?!

QUŞLAR AZADDIMI

Görəsən göylərdə
quşlar azaddır?
Cığa telli durnaların

dəstini pozan,
nizam
qatarını yaran,
Şahinlə, Şonqar deyilmi?
Fağır, miskin
quşları qıran,
qırğı, quzğun deyilmi?

QIZIL QAZ

A Qızıl qaz,
Qızıl qaz!
Sən hardan
biləsən
Səni dünyam qədər
sevirəm!
Baydar qəbristanlığına
yaxın
Şəmkir çayında
çay aşağı,
çay yuxarı
üzürsən.
Gah havaya qalxıb,
Gah çəməndə gəzirsən.
Bir gözələ dönürsən.
Doymuram səndən,
Qızılqaz!
Payızda görsəm,
seyr etsəm,
Görüb duyğulanıram
səni.

Zambaqları bəzənir.
Məndən xeyli aralı
Kəpəzin maralı
Gölə su içməyə gəlir.
Yanında da balası.
Elə bil maral ilə balası
göldən yox,
Qəlbimdən su içir.
Bir də
əliqanlı ovçunu görüb,
Dəhşətə gəlirəm.
Maralın balasını
nişan alır.
Ana maral
İnsan kimi dilə gəlir:
«Aman ovçu, vurma məni
Mən bu dağın maralıyam».
Bu səs,
bu mahnı
hey-rət içində
Yuxumdan oyadır məni.
Bu mənim yuxumdan
açılan səhərə ərmağandır,
Bu mənim könlümün
Şəlalə imtahanıdır.

LALƏ TƏK

Yuxuda
lələ gördüm,
Qırmızı ,
qan qırmızı.

DİNDİRƏRƏM QIZ

Mən şimşək oğluyam,
Nə istəsən yaparam, qız.
Dağlara qamçı çəkərəm,
Dağları çaparam qız,
Dərələrə şölə çəkərəm,
Harda olsan özüm də,
taparam, qız.
Göyə çıxsan,
yerə ensən,
Quşa dönsən,
Uçub zirvələrə qonaram.
Alovun kəməndi ilə,
alovun səməndi ilə
Tutaram
bir göz qırpımında
Yenə mənim olarsan, qız.
Sən öz yanımda qalarsan, qız.
Səni çəmənə endirərəm, qız.
Səni xoş dillə dindirərəm, qız.

GÜL SATAN QIZ

Bir səbət qızıl gül,
Səbətdə gül
Tabaq-tabaq...
Səbətdə gül
Xalvar, xalvar
Sağa, sola tökülür.
Dolub, daşan
Biz hovuz suyu kimi,

Divardan,
 çəpərdən
 aşan
Zambaq, zambaq
Güllər kimi
Hamı heyvətlə
O qızıl güllərə baxır.
Mənsə o güllərdən gözəl
Gül satan qıza baxıram.
Öz-özümə deyirəm:
O güllərin ən gözəli sənsən.
Əgər o güllərin biri sən olsan,
Kökündən üzümərəm səni.
Saralmağa, solmağa qoymaram,
 Axşam-sabah
Hüsnünə baxmaqdan doymaram.
Pardaqlanmış sən gülü görüb,
Mən də bülbül olaram.
Dolanaram başına,
 Kim səndən
Doysa da, usansa da
 Mən səndən
Çətin doyaram.

VAY, SEVƏNLƏRİN HALINA

Bir gözümlə səyriyir,
 bir gözümlə atır.
Kirpiklərini
 bir-bir
 gözümə batır.
Bəlkə də
 yol çəkən gözlərim

səni gözləyir.
Bəlkə də
heç səni
həsrət üzmür.
Bəlkə də
heç xəyalın
məni gəzmir.
Sənsizlikdən
içimdə bir dəniz
təlatümü var.
Bəlkə də sən
qayğısız,
kədərsiz
o təlatümlü dənizdə,
bir mələk kimi
uyumusan.
Bəlkə də
mənim bu narahatlığımı
heç duymursan.
Vay, bu dünyada
duyanların,
sevənlərin halına.

SARITEL

Güneyyurdda
Moyçiçəyi dərəndə
Birdən-birə
duman aldı
hər yanı.
Çəndə itirdim səni,
Sarıtel!
Yaşıl çəməndə

itirdim səni,
Sarıtel!
Yel əsdi
çəni, dumanı
dağıtdı,
Sarıtel!
Duman
karvanını çəkib,
dağ başına
yığdı,
Sarıtel!
Səni gördüm,
Sarıtel!
Ürəyim
köksümdən atlandı,
ağlamaq istədim.
Bulud mənə qıymadı,
mənim əvəzimdən
özü ağladı,
Sarıtel!
Gəncliyimdə
itirdim səni,
yenə tapdım,
Sarıtel!
Heyf, heyf,
bir də heyf.
Ahıl çağımda
səni itirdim,
Bir daha tapmadım,
Sarıtel!

GÖRÜRƏM

Baxıram ucalara
Durnaları yox,
 səni görürəm.
Baxıram Göy-göllərə
 sonaları yox,
 göldə səni görürəm.
Baxıram Kür üstünə,
ceyranı yox,
çöldə səni görürəm.
Ürəyimdə bir rübab var,
bas bağına
 tar kimi çal,
Qoy mən
 hiss
 sellərində üzüm,
aləmlər gəzim.
Tellər ötdükcə,
 tellər dilləndikcə,
Heç kəsi yox,
Sarı simdə,
Sarı teldə səni görüm.

QIŞ NAĞILI (mənsur şeir)

Qar yağır
 narın-narın,
Elə bil ələkdən
 un ələnir.
Ağaclar insan kimi
 ağ mələfəli

Yorğana bürələnir
Bir qız
 Çiyində buz səhəng
 suyundan
Əllərini ağzına tutub
 hovxura-hovxura
 bulağa gəlir.
Dünən gur axan
 bulağın suyu
 sızqa axır.
 axan su
 qar içində
 nazik cığır açır.
Bu cığır
 pəsəndə,
 gəlin belindən düşmüş
 gümüş kəməri xatırladır.
Qız başını əyib
 su səhəngini,
 suyun altına qoyur.
Qız sağ əli
 sol köynəyinin,
 sol əli
 sağ köynəyinin
 içinə qoyub
 ətrafı seyr edir.
Bığ yeri tərləmiş
 bir oğlan
Mənim kimi
 o qıza baxır.
Su səhəngi dolur, daşır
 üstündən axır.
Bu yerlərə

Qışın həsrətini çəkən
 cüt-cüt,
 qoşa-qoşa
 Daraqqılar –şanapipiklər,
 Qaratoyuqlar,
 Kəkliklər,
 Bir də bədəni sarı,
 boynu qırmızı,
 dimdiyi qapqara
 bölük-bölük
 Qızlar quşu gəlir.
 Başqa mənzərədir
 bəzi ağaclarda,
 bir-iki saralmış yarpaq,
 Birində bir qızılı yarpaq,
 birində bir yaşıl yarpaq,
 Birində isə tamam
 rəngini itirmiş
 yarpaqlar qalıb.
 Dünənki meşə xəzəlinədən,
 meşə gözəlinədən
 Əsər-əlamət yoxdur.
 Təbiət başqa qiyafədədir.
 Təbiət başqa don geyib,
 Bəmbəyaz...
 başqa bir aləmdi,
 Hər fəslin öz gözəlliyi,
 öz duyğusu var.
 Əlbəttə, onu duyanlara
 Sədnikin bu söylədikləri
 Hacıkəndin qış nağılıdır.

QIZIL PIYALƏ

Sevməyən könül,
boş bir neydi,
olsa da olar, olmasa da.
Artıq şeydi belə insan,
qalsa da olar, qalmasa da.
Ruhu yoxsa, eşqi yoxsa,
öz neyini çalsa da olar, çalmasa da.
Kimə lazımdı
duygusuz insan,
sevgisiz insan,
ürəksiz insan,
Nəyə görə,
kimə görə.
Ürək bir piyalə,
ürək bir qızıl lalə,
İçi dolu
məhəbbət,
O səni yaşadar,
o səni ucaldar.
Nə var məhəbbətdə var.

TƏZƏ RƏNG ALIR

Baharda
hissdən,
həyəcandan
Könlüm sevincdən
aşır, daşır.
Payızda sakitləşir.
Payızda düşüncəm,

BUYAM MƏN

Buludumda
Şimşək yatır.
Od-atəş
Suyam mən.
Tərifə ehtiyac yox
Hər nəyəmsə,
Buyam mən.

LƏLƏK VER

Aman, quşum,
Mənə bir cüt lələk ver.
Sağma, soluma taxım
Mənim də qanadım olsun,
Mən də qanad açım.
Daha yerdə qala bilmirəm,
Bu dünya sıxır məni,
Mən də göylərdə uçum.

BUZ BAĞIŞLA

Yalvarıram
Təzə ildə.
Mənə təzə
gül yerinə
Lülə-lülə
buz bağışla.
İstilik qəlbində olsun.
Gülə-gülə
buz bağışla.
Billə-bilə
buz bağışla.

KƏKLİK

Kəkliyin özü,
ülvəsi, çolpası,
Dağlarda,
qayalıqlarda oxuyur.
Yazda, qışda,
bütün fəsillərdə,
Sevdiyi şibyəliklərdə,
xınalı daşların
arasında olur.
Şövqə gəlir.
Nəğməsi ilə,
dərələrə səs salır.
Yadıma kəklik
nəğməsi düşür.
Allah!
Dizlərimə taqət ver,
Dağlara güzar edim,
Kəklik nəğməsi eşidim.
Hər quşun nəğməsi,
bir dünyadır.
Əlbəttə,
duyan ürəklərə.

DƏRDİMİ ƏKİR

Bulud məni görəndə
niyə
hönkür-hönkür ağlayır?
Yoxsa
ahım,

kədərım o buluda çəkilib?
Yoxsa
qəmim ağırlıq edib,
buludun beli əyilib,
beli bükülüb?
Buludun göz yaşları
dən-dən
göydən yerə düşür,
Yenidən cücərsin deyə.
Dərdimi yerə səpələyir,
Dərdimi torpağa əkir.

TƏZADLI DÜNYA

Bir üzün
çiçəkli yazdı,
Bir üzün
qarlı qış.
Birisinin bağçasında
bülüllər ötür,
Birinin damında
bayquş.
Birinin süfrəsində
bal-yağı var,
bəyəmmir,
Biri ac-yalavacdı,
dilinə ət dəymir,
şoru da tapıb
yeyəmmir.
Biri bəyənmir,
geymir
hər qumaşı,
Arvadı qulağına

sırğa taxmır,
 barmağına üzük,
 Brilyantdan
 olmasa
 qaşı.
 Biri harın,
 yekəqarın,
 Başını – döşünü
 piy basıb,
 nəfəs alamır.
 Biri ehtiyac
 içində
 qovrulur,
 dolamır.
 Bir üzü gündüz,
 bir üzü gecə
 Necəsən,
 dünya, necə?!
 Buludun ağlayanda,
 Günəşin gülür.
 Sevinciylə
 qəmi
 qoşa dünya!
 Sən böyük bir səhnəsən,
 əski zamanlardan
 bəri.
 Faciə,
 dram,
 komediya
 oynanır səndə.
 Hər cür
 tamaşa dünya!
 Sənin kitabında

güclü var,
gücsüz var.
Sənin kitabında
əzilən var,
üzən var.
Hələ ölməmiş
diri-diri
əl-ayağını
yerdən,
göydən
üzən var.
Biri öldürür, biri ölür
Alovlar buluda dəyir
Yanır Bağdad
Bağdadlı dünya
Təzadlı dünya!
Hər necə olsa da,
sevmək, sevlmək
eşq, məhəbbət
Həyat səndədi,
təzadlı dünya!
Ləzzətlisən,
Ləzzətli, dünya!
Mən piyada,
sən atlı,
Yavaş get,
mən də gəlim,
boz atlı dünya!

NƏDƏNSƏ

Görüş yerimiz
Sinsar bulaq
yadıma düşdü.
Getdim bulaq başına,
Gözlərini yarpaq tutmuşdu,
Qar yağmışdı daşına.
Yarpaqları şəfali əllərimlə
Kənara çəkib, gözlərini açdım.
Bulaq ətrafı seyr elədi,
ətrafı süzdü.
Sonra da mənə baxıb,
Dodağın büzdü
Dedi: «Hanı sənə
gələn o nazlı gözəl,
Tək gəlmisən
Geri dön,
yoluna düzəl».
Dedim: - Ay Sinsar bulaq, o sən
deyən gözəli
Bu soyuqdan,
sazaqdan,
qoruyub, tək gəlmədim,
Ürəyimdə gətirdim.
İnsaf et, Sinsar bulaq!
Az danla,
az danla,
az danla məni,
Nə olar,
ay bulaq,
yadında saxla,
Qış getsin,

o gözəllə
sənin yanına cüt gəlim,
Yaz danla,
yaz danla,
yaz danla məni...

GƏNCƏDƏ BİR ÇINAR VAR...

Gəncədə bir çinar var...
Hər yanından keçəndə
Gəncliyimdən qəlbimdə qalan,
yatmış bir xatirə oyanır.
Nə irəliyə gedə bilirəm,
nə geriyə,
ayaqlarım dayanır.
...Mən tələbə idim,
o, mənim müəllimim.
Gəlib hər səhər bu yerdən keçərdi.
Mənsə pünhan yerdə
dayanıb.

Onun saçına,
boyuna,
yerişinə ...
Gözdən uzaqlaşana qədər
boylanardım,
doymazdım.
Bir saf duyğu,
gözəlliyə vurğunluq
məni rahat qoymazdı.
Elə bil ki, müəlliməm də
bunu duymuşdu.
Mühazirənin qızgın yerində
son cümləni soruşardı,

əhvalım qarışardı.
Mən onun cümlələrini
kəlmə-kəlmə qaytarardım.
Fəqət, həyəcandan
pörtərdim, qızardım
Günlər, aylar ötdü...
 müəlliməmi görmədim.
Qaldım intizarda mən...
institutu bitirdim.
Müdafiə günlərim idi.
Məni «rəy»
 Bakı Pədoqoji İnstitutuna
 göndərdilər.
Müzakirə gözəl keçdi,
İnsanların münasibəti qəlbimi
 açdı.
Əlimi sıxdılar,
məni öpənlər də oldu
Mən otaqdan çıxanda.
dəhlizdə ucaboylu bir qadın
 dayanmışdı.
O mənim əllərimi
 bərək-bərək
 sıxdı.
Məni bəğrına basdı,
 üz gözümdən öpdü.
Sonra dedi: - sən də məni öp.
Tanımadın, hər gün gəlişimi
 gözlədiyin,
 yollarımı izlədiyin
müəllimənəm Səlmə!
Utandım,
təəssüfləndim.

Tanınamışdım müəlliməmi
qocalmışdı...
Mən onu tanıyardım
əgər qocalmasaydı...

AĞCA QIZ

Balçılı dağlarında Axarcada
Bir qala qəsır
Yanında dağ çayı axır,
Gecələr Ay çayda güzgülənir,
Bu çaya baxır.
Burda məskən salmış Ağcaqız,
Axarca yaylağında qalır Ağcaqız.
Qənşərində Xanımcan Talası,
Yazda açır lalası.
Köynəyindən çıxanda
Olmur beləsi.
Ağcaqız
Uzun hörüklərini bağlayaraq,
Səhəngini çaya atır
Onun hörükləri çaya çatır
Su doldurub qaldırarkən
bir namərd
hörükləri kəsib,
Keçəl aparmaq istəyir
Fəqət
Ağcaqızın oxu
Oğlanın çiyindənən dəyir,
qan axır
Al qana boyanır
Oğlanın səsinə
Bütün ellər oyanır

çay da dayanır
Aralıdan maral boylanır
Kefini pozmur Ağcaqız
sözünü deyir
igidlərə səslənir
Mənim səsim özgədir
Kim məni istəyirsə:
Bəhrambəyə su çəksin
Bağ salsın, taxıl əksin.
Heç kəs bu işi bacarmır
Oğlan arx boyunca
ayna düzür
Aynanın üzündə su kimi
Günəş bərq vurur
Bunlara aldanmır Ağcaqız
Ağcaqız döyüşə girir
Ağcaqız qalib gəlir
İndi bu yerlərdə heç nə yoxdur
Nə Ağcaqız var, nə igidlər
Fəqət bu yerə
Axarca deyirlər.
Burdan keçənlərin dodağında
iki kəlmə səslənir:
Ah Axarca, ah Axarca
Harda qaldı bəs Ağca?
Necə oldu bəs Ağca?
Ağca həmişə
Deyimlərdə, beyinlərdə yaşayır.
Ağcaqız öz qala qəsrinə
bağlı bir tarix yaşayır
burdan keçən igidlər,
burdan keçən adamlar
Onun hürüklərini oxşayır.

BİR XATİRƏ

Soyuqdan əllərini
hovxura-hovxura
Bir qız büllur bulağa endi.
Onu görüb canım dondu,
buzlaşdı
Birdən-birə o qız güldü
Dedim Allah,
bu nə gülüşdü,
Elə bil gün doğdu,
üstümə gün düşdü.
Don əridi, buz salxımlar
yerə düşdü
O gündən bulaqda
qızın izi,
Sədnikin gözü,
bir də bir xatirə qaldı.

TOĞANA

Toğana, toğansan,
Mənada Şahin quşusan,
Dörd yanımda boy-boy
Dağlar,
Zümrüd meşələr,
Toğana, onların,
üzük qaşısan.
Oğuzlar seyr edib səni,
Təbiətin qiymətli
ləl daşısan.
Bir kəndi tən bölən,

Ağsu – Kürək çayı,
Heyrətdə qoyub Günəşi, Ayı,
Qımqımayla, zümzüməylə.
Mahnılar bəstələr,
O mahnılar dərələrə səs salar.
Oynaq ləpələrin
Mahnıları
Sol sahilə,
Sağ sahilə,
Səpələr.
Yayda, payızda,
Bağdaddan gələn,
Durnalar
Bu yerdən keçər,
Tökülər Kürək çayına.
Şərbət sularından içər,
Can dərmanıdır,
Bu yerin
Bir içim suyu,
Bir udum havası,
Narın meşə yağışı,
Hər dərdin davası.
Ürək oxşayan
Kürək çayının
Bəstəsi
Meşələrdə əks edən
Titrək səsi.
Yazda, yayda bulaq üstə,
Gözəllərə bax!
Payızda meşəsində
Qızılı xəzəllərə bax.
Dağlar məni, bu yerlərə
Səsləyir.

Yəqin Toğana,
Şairindən yeni şeir istəyir.

YAŞILDONLU QIZ

Gəncənin Toğanasında
Yerlə göyün
Görüşdüyü yerdəyəm.
Göy meşəylə
Ağ buludun
Öpüşdüyü yerdəyəm.
Bilmirəm həsrətdənmi,
Yoxsa sevincdənmi,
Bulud gözlərinin qorasını sıxıb,
Muncuq-muncuq
Yaş tökür.
Əlçim-əlçim yarpaqlar,
Damlalar dəydikcə titrəşir,
Elə bil dağ başında,
Yaşildonlu bir qız,
Utancından ağ tülə bürünür.
Dərədən qalxan ağ duman,
Ona tərəf sürünür.
Bəlkə də bu tül deyil,
Gəlin köçən bir qızın,
Üzünə saldığı gəlinlik duvağıdır.
O qız birdən yanılar,
Yaxşı-yaxşı düşünsün,
Elə bilər Sədnikin,
Oğlan çağıdır.

KÖNLÜMÜN ÇİÇƏYİ

Sədnik, hər fəslin yüz çiçəyi var,
Payız çiçəyi var, yaz çiçəyi var.
Rəngi saralmayan, ətri getməyən,
Mənim də könlümün öz çiçəyi var.

YAĞIŞDAN SONRA

Ağaclar nura dönüb,
Nur süzülür
yarpaqlarından.
Süzülür
bulağın gözüne,
Bulaq nəğmə oxuyur
özü-özünə.
Bayaq sakit axan çay
Dərələrə səs salıb,
Elə bir haray çəkir
Elə bil ki, tək qalıb.
Ağac olmaq istəyirəm,
Budaq olmaq istəyirəm,
Çay olmaq istəyirəm,
Yağışdan sonra.

GƏL-GƏL, BƏNÖVŞƏ

Gəl-gəl, gəl-gəl, bənövşə,
Di üzə gül, bənövşə.
Demə ki, ömrüm azdı,
Sənin taleyin yazdı...
Çiçəklərin ilkisən,

Qəlboxşayan ətrin var,
Baharın yanında da,
Hörmətin var, xətrin var.
Yollarına çıxmışq,
Gəl, sevindir bizi sən.
Sən-baharın ünvanı,
Sən-baharın özüsən...

QOŞA YARPAQ
(Bir qayanın başında bitən
qoşa yarpaq gördüm)

Qayaların qoynunda,
Qonmusan qaşa, yarpaq.
Qoşa ürək kimisən,
Di bir dön quşa, yarpaq.
Sən qanad çala-çala,
Səmalarda süz görüm.
Qıy vur belədən-belə.
Qu gölündə üz görüm.
Yenə də qayıdıb qon,
Bu doğma qaşa, yarpaq.
Qoşa qanadını gər,
Gözümdə, qoşa yarpaq.
Fırlan mənim başıma,
Dön qaranquşa yarpaq...
Bəlkə yarın ruhusan,
Dönmüsən quşa, yarpaq.
Burda tab gətirməzsən,
Şaxtaya, qışa yarpaq.
Qəlbimdə yuva bağla,
Yaşayaq qoşa, yarpaq.

QAN BƏNÖVŞƏ

Dərə nərgiz, təpə nərgiz,
Kol dibində qalıb bir qız.
Qızın adı Qanbənövşə,
Üzündə var həya təri,
Gəl dayanma yan, bənövşə.
Mən gəlmişəm görüşünə,
Qəlbim şüşə, sina düşə.
Bax üzümə, baxma yana.
Mən gedərəm tək qalarsan,
Sən qalarsan yana-yana,
Utananlar peşman olur,
Axır kol dibində qalır.
Vaxtında sev, vaxtında get,
Nəyə gərək bu kol dibi?
Aşıqlərin qəlbində bit,
Sevənlərin qəlbində bit.

MƏHƏBBƏT OLMASAYDI

Bu həyata bağlanmazdım,
Məhəbbət olmasaydı.
İnsanlığa baş əyməzdim,
Sədaqət olmasaydı.
Bu varlığa inanmazdım,
Həqiqət olmasaydı.
Dünya yoxsul görünərdi,
Təbiət olmasaydı.
Oyanmazdı duyğularım,
Bu ülfət olmasaydı.
Ağlayardım ömür boyu –
Səadət olmasaydı.

QOCA-QAYA

Dərələrdə bir sükut var,
Duman yatır tala-tala.
Hara boylanıb baxırsan?
Pərişansan Qoca qaya.
Nə bir səs var, nə bir səmir,
Bağrın partlar gecə qaya.
Nə əsrarlı dərdin varmış,
Nə qəribə yurdun varmış,
Təpələrdən ordun varmış,
Səni necə söylədim mən,
Danışdırım necə qaya?
Mən görmüşəm bu dəhşəti,
Qəm gölündən su içdim mən,
Dərdim birdən meşələndi,
Oldu səndən uca qaya.
Tək dolansaq, tənha gəzsək,
Yıxar zamanın küləyi.
Gəl, mənimlə həmdəm olaq,
Gəl, səninlə qoşalaşaq,
Gəl, dayanaq qoşa qaya.
Bu peymandan kimsə qaçmaz,
İnanmıram, qaça qaya.
Ay varlığım, Qoca qaya,
Bir zamanlar o boyunu,
Göstərərdin yerə-göyə,
Əl çatmaz ki, quca qaya.
O zaman həsrət çəkərdim,
Baxardım doyunca qaya.
Daha nə qibtə, nə həsəd,
Dərdim səndən çox böyükdü,
Olub səndən uca qaya.

MEŞƏLƏR

A Kollu meşəsi, qucağındayam,
Çalır ana kimi layla meşələr.
İnsan nəfəsinə, insan səsinə,
Həsrətdi həftəylə, ayla meşələr.
Yerdə bitib, ancaq göyə can atır,
İstəyir öpüşə göylə meşələr.
Əzgil, zoğal, alma, alça ağacı,
Düzülüb cərgəylə, sayla meşələr.
Fısdıq, vələs, palıd daha ucadır,
Seçilir qamətlə, boyla meşələr.
Aydın gecələrdə baş-başa verib,
Sanasan danışır Ayla meşələr.
Bu yaşıl ormanda quşlar toydadı,
Elə bil məşğuldu toyla meşələr.
Yerimdəcə ağac olub bitmişəm,
Burdan necə gedim söylə, meşələr?

GÜLLƏRİN ŞAHI

Çıxmışdım çəmənizara,
Salam verdim bahara.
Həyalandı çiçəklər,
Utandı güllər məndən.
Oyatmadım nərgizi,
Dayanıb baxdım gəndən.
İncə, zərif bənövşə,
Könlümü məst eylədi,
Hər güldən qoxuludu,
Qızılgültək gözəl yox,
Tikanı qorxuludu.

Toxunmadım lələyə,
Əlində çıraqla tutub,
Bu gülü bahar niyə,
Güllərdən iraq tutub?
Bu gül güllərin şahı,
Bu gül güllərin mahı,
Bu gül mənim yarımdı,
Bu gül yaralı ahu.

YOLUM ÜSTƏ ÇIX GÖRÜM

Səhər üfüqdən doğan,
Günəşə bənzəyirsən.
Gözündən şəfəqlə yağan,
Günəşə bənzəyirsən.
Aləmi bəzəyirsən.
Bir də o Günəş kimi,
Bir boylan bax görüm.
Boylan Günəş kimi,
Məni yandır, yax görüm.
Nazlan, mənə naz gətir,
Oxşay sevən könlümü,
Dəmcili bulaq kimi,
Bu qəlbimə ax görüm.
Hər an səni istəyəm,
Yolum üstə çıx görüm,
Bir gülümsə bax görüm.

OYAQ QALDI

Gecə tənha qalmışdım,
Ay mənə keşik çəkdi.
Kövrəldim, körpələşdim,

Ay mənə beşik çəkdi.
Gülümsədi üzümə,
Mən yatdım, o yatmadı,
Bircə anın içində,
Ömrümə işıq saldı,
Sübhəcən layla çaldı,
Yatmadı, oyaq qaldı.
Ay mənə layla çaldı,
Ay mənə layla çaldı.

GÜNƏŞ NURU

Gecə yarı,
Gəzdim yarı,
Tapammadım,
Yatdım, yatdım,
Yuxu gördüm,
Elə yuxu,
Aydan arı,
Elə yuxu,
Sudan duru.
Elə yuxu.
Günəş nuru.

Gecə saçın,
Siyah etdi,
Yox, ah etdi,
Günah etdi,
Qoymadı ki,
Yarı görüm.
Ürəyimi,
Yarı bölüm.

BƏNÖVŞƏ MƏHƏBBƏTİM

Qışın oğlan çağında,
Könlümə bahar düşdü.
Xəyalımla opüşdü,
Yuxusundan oyandı,
Bənövşə məhəbbətim,
O şüşə məhəbbətim,
Soruşdu Nərgiz hanı?
Gecədi, gündüz hanı?
Boylananda Kür boyu,
Göründü Nərgiz boyu,
Bənövşə məhəbbətim,
Gül-Nərgizi çağırdı,
Göydən çiçək yağdı,
Yerdən çiçək yağdı.
Sanki Kür coşdu-daşdı,
Bənövşəylə gül Nərgiz,
Bax, necə qoşalaşdı.
Hansı könüldə Nərgiz var,
Orda nurlu gündüz var,
Səni yaza qovuşduran,
Bahar donlu bir qız var.

BAYATIYAM MƏN

Saf könüldən qopan bayatıyam mən,
Nakam bir gözəlin həyatıyam mən,
Azəri şeirinin min bir qatı var,
Həmin nəğmələrin bir qatıyam mən.
Mənim könlüm məhəbbətdən ayrılısa,
Yəqin ömrüm kərpic-kərpic sökülər,
Dağlar çənə bürünər, yuxum ərsə çəkilər,

Xəyalımda pozular dünyanın düz nizamı,
Könlümdə qərar tutar, qəmin qərrib axşamı,
Ay da, gün də tutular, həyat qaranlıq olar,
Yanmaz ulu göylərin, yanmaz ağ şamı.

YAĞIŞDAN SONRA

Yağış yağdı... selləndi,
Yağış yağdı gölləndi.
Suda surətin gördüm,
Qəlbimi ona verdim,
Yağışdan sonra.

Yağış yox, çiçək yağır,
Məni yanına çağır.
Sən ceyrana dönmüsən,
Dağdan düzə enmisən,
Yağışdan sonra.

Qövsü-qüzeh nura bax,
Çıx, gözəl, seyrana bax.
Əynində gəlin donu,
Sevin, sevindir məni,
Yağışdan sonra.

KÜLƏK İSTƏDİM

Bir əsim külək istədim,
Əsmədi siz tərəfdən.
Bir nəsim külək istədim,
Əsmədi siz tərəfdən.

Yağış istədim, yağmadı,
Günəş istədim doğmadı,
Nə istədim çıxdı heçə,
Keçdi gündüz, keçdi gecə...
Mən dözə bilmədim,
Sən necə dözdün, necə?..

Xəyalından nəşə keçsə,
Külək onu bilməzdimi?
Kim bilsə, kim bilməsə,
Ürək onu bilməzdimi?

LALƏ

Necə də gözəlsən,
Yovşanlıqda tək lalə!
Xallarını gizlətmə,
Qırmızı köynək lalə!

Öz-özünə küsmüsən,
Küsmüsən, neynək, lalə!
Yanıma gəl görüşək,
Qoynuma gəl barışaq.
Ürəyi ipək lalə!
Qırmızı köynək lalə.

25 iyun 2005

YOVŞANLIQDA LALƏ

Yovşanlıqda tək qalıb,
Bilmirəm niyə lalə?!
Yovşandan ətir alıb,

Meylini ona salıb.
Bilmirəm niyə lalə?!

Bilməm nəyə bənd olub?
Yovşanlıqda tək lalə.
Yovşandan ətir alıb
Veribdi ürək lalə.

Lalə deyil, o bir qızıdır,
Tək bitib, yalqızdı.
Olma qəmgin, tək, lalə!
Öz yanıma gəl, lalə!

Lalə deyil, çıraqdır,
Ləçək varaq-varaqdır.
Küləklər bir daraqdır.
Daran, daraqlan, lalə!

Qəlbə çıraqsan, lalə!
Yanar ocaqsan, lalə!
Ürəyimin içində.
Gözlərimin içində.

QALIB

Gör yadıma nə düşüb,
İnstitut illərindəki
 xatirə dəftərim,
Orda nə yazılıb
 tamam unutmuşam,
Ancaq xəyalımda,
 silinməz bir iz qalıb,
Xatirəmdə qalan budur.

Xatirə dəftərimin,
vərəqləri arasına
qoyduğumuz,
bənövşə,
nərgiz
qalıb.
Bir də çiçəklər arasından,
boylanın bir qız
qalıb.

VURĞUNUN NƏĞMƏLƏRİ

Nəğmələrin qatar-qatar,
Uyuyar, sinəmdə yatar
Çiçək-çiçək,
Dağda bitər nəğmələrin.
Qorxur ürək,
Birdən itər nəğmələrin.
Sona kimi gölə düşər,
Ceyran kimi çölə düşər,
Gölə düşər,
Göl sevinər,
Dilə düşər,
Dil sevinər.
Bir dünyadı nəğmələrin,
Simfoniyaçı nəğmələrin.

BƏNÖVŞƏ

Bir əfsanə eşitmişəm,
«Bənövşə əfsanəsi»,
Qardaşını itirmiş,
Qərrib bir qızın,

Həsərət dolu,
Baxışdı bənövşə,
Bir gözəlin,
Göz yaşdı bənövşə.

Elə tez gəlir, elə tez gedir,
Elə bil ki,
Yaz yağışdı bənövşə.
Xumar gözlü nərgizin,
Yoldaşdı bənövşə.
Yaşıl xalıya bənzər,
Yal-yamac.
Baharın bir naxışdı bənövşə,
Baharın öz gəlişdi bənövşə,
Baharın bir gülüşüdü bənövşə.

NƏRGİZ

Yazın sarı donlu qızı,
Torpağın ətri,
Qoxusu Nərgiz,
Bənövşənin,
Sarıköynəyin,
Bulaq başında,
Gözləyən qızın,
Bir içim,
Yuxusu Nərgiz.

KƏKLİK

Qayalarda qah-qah cəhlər,
Ötər kəklik,

Göy otların arasında
İtər kəklik.
Birdən
Daş üstə çıxar,
Səkə-səkə,
Şehli ayaqları ilə,
Daşa xına
çəkə-çəkə.
Gözəlliyə göz gəzdirər.
Gözü doymaz,
Özü doymaz.
Baxar-baxar,
Bir də baxar,
Göy otların arasında,
Su tək axar.
İtər kəklik,
Gəzib tapar yoldaşını,
Qayalarda ötər kəklik.

BİR DAĞ OLARDIM

Bir ağac olsaydım,
kəsərdilər, –
Əlimdən alardılar baharımı.
Gözümdə qoyardılar,
bəhərimi, barımı...
Yenə də
Adiliklərin üzünə ağ olardım, -
Çəkilməzdim qınıma,
Dönərdim bir evin dirəyinə,
bir evin qapısına...
Bir daş olsaydım,

Yenə də adiliklərin üzünə ağ olardım, -
Hörülərdim ya körpüdə tağa,
Ya da insan nəfəsinə isinən otağa...
Yenə də... Yenə də,
Adiliklərin üzünə ağ olardım, -
Arzumla, istəyimlə,
Ya kiçik, ya uca bir dağ olardım...

QAYA SƏSİ... YAZ YAĞIŞI

Nə danışsam,
Nə desəm mən,
Qayadan da o səs gələr...
O səs gələr,
Yaz yağışı.
Hər damlandan,
Ürəyimə ilham gələr.
Həvəs gələr,
Yaz yağışı...
Üz-gözümə gülüş qonsa,
Səsləyərəm qayaları.
Ancaq qəmli çağlarımda,
Səsləyərəm ürəyimdə,
Ayrılığı, intizarı...
İçimdəsə qayalar yox,
Mavi gözlü bir dəniz var.
Bu dəniz hey ləpələnər, -
Sərinlədər əsəbimi.
Ürəyimdə dalğalanar,
Bu dəniz tərpədər məni,
Gümanlarımı artırar,
Yaz yağışı.
Bu dəniz tərpədər məni,

Hisslərin fırtınasında,
Məni qoynunda batırar,
Yaz yağışı!..

SARI BULAQ

Sarı bulaq, Sarı bulaq,
Axarına boylandım.
Gözlərim dağ nanəsinə sataşdı, -
Fikrimdə nanə də,
qayayarpağı da,
Salxım-salxım sallandı...
Hərəsi öz aləmində, -
Bulaq da, nanə də,
qayayarpağı da...
Qoynunda qarış-qarış gəzdiyim,
Vətən torpağı da...
Gözlərimdən keçirdim,
Baharın töhfəsi yaşıllıqları.
Sarı bulaq, Sarı bulaq,
Hisslərimdə sən yandırdın,
Sarı işıqları...

DAĞ BƏLƏNDİ, AĞ BƏLƏNDİ

Payız tökdü ağacların,
Can yarpağını.
Dünəndən boylanın qışın,
Soyumuş torpaqdan, daşdan,
Aldım sorağını.
Zirvələrə narın-narın,
Qar ələndi.
Bu səhər təzə doğulan körpə,

Ayağından,
Qoca dağsa,
Başından bələndi.
Dağ bələndi, ağ bələndi,
Körpənin qundağı kimi.
Ucaldı baxışlarda
Göylərin gümüş tağı kimi.

BİR TOPA BULUD

Ağ buludun yaxasından,
Bir topası qopdu ürək kimi, -
Dağın başına endi,
Göründü bir ağ çiçək kimi.
Buludla qucaqlaşdı –
Ana ilə bala kimi.
Sonra
Fır-fır fırlandı bulud,
Sanki duydu taleyimi...
Bir ağ kəpənək kimi,
Qarşımda belədən-belə uçdu,
Gözlərimdən öpdü.
Həzin-həzin dil açdı:
- Yarın sevib-seçdiyi,
Bulaqlar, çaylar, göllər
Vardırsa nə qədər;
Qurumağa qoymayan,
Bu gözlərdi, bu gözlər!..

KƏKLİK

A dağlar gəlini, yoxsa toyundur,
Yenə əllərinə xına qoymusan?
Düşüb sorağına yaşılbaş sona,
Çoxlarını yana-yana qoymusan.

Qəhqəhin götürüb, çölü, çəmənini,
Gedirdim yolumdan eylədin məni,
Ay xınalı kəklik, sevirəm səni,
Ürəyimi düz nişanə qoymusan.

Neyləmişən qırqovulu, turacı?
Örtmüşən başına şalı, qıyqacı.
Az dolan düzləri, az gəz, ay bacı,
Tez qayıt, dağlarda sona qoymusan.

YAZ YUXUSUNDAN

Yazın tər nəfəsi, güldü, çiçəkdi,
Qoy alım bir içim yaz yuxusundan.
Səhər-səhər pəncərəmi açıq qoy,
Ətirlənsin otaq yaz yuxusundan.

Açsın tumurcuqlar qoy düymə-düymə,
Gül açan kolların budağın əymə,
Sən qərrib quşların könlünə dəymə,
Di gəl, qoyma qaça, yaz yuxusundan.

Xoş keçsin baharla bu il görüşüm,
Yağmuruna, yağışına qarışım.
Sədnik deyər: taleyimlə barışım,
Könlüm çiçək açsın yaz yuxusundan.

SƏHƏRİN

Ulduz yağdı, səmasından töküldü,
Dan yerindən sədası var səhərin.
Duman getdi, dağlarından çəkildi,
Gör nə hökmü, ədası var səhərin.

Günəş – kainatın yanar çırağı,
Şəfəqə qərq edər daşı-torpağı,
Gələr üfüqlərdən, gələr sorağı,
Qızıl donu, butası var səhərin.

Sədnik, nə gözəldi, al-yaşıl çöllər,
Şıltaq şəlalələr, ırmaqlar, sellər,
Oynaşar ləpələr, çalxanar göllər,
Dənizlərdə adası var səhərin.

KİMİ

Təbii gözəldi, kənd gözəlləri,
Göy çəməndə bitən tər çiçək kimi.
Səni görər həyasından utanar,
Qızarar yanaqlar çiyələk kimi.

Gözəl belə olar bir ay camallı,
Bir ceyran baxışlı, bir xoş xəyallı,
Belə gözəl olmaz, ləbləri ballı,
Dodaqdan bal damar, şan pətək kimi.

Sədnik, gözəlliyə uyanan gərək,
Sən bu gözəlliyi duyasan gərək.
Baxıb gözəllikdən doyasan gərək,
Yaşayasan sevən bir ürək kimi.

GÖZƏL

Kəsilibdi qırçın-qırçın saçların,
Ömrümə, günümə nəzər sal, gözəl.
Meh əsdikcə zülfün yana daranır,
Oynadır könlümü bir vüsal, gözəl.

Dodaqlar yaqutdu, yoxsa mərcandı,
Günəş səni görüb özünü dandı...
Gecə ay çıxmadı, o da utandı,
Niyə səni görən olur lal, gözəl.

Sözün bəhsə girsin şəkərlə-balla,
Səhər yelləriylə bir salam yolla,
Gəl, Sədniki yaşat bir xoş xəyalla,
Ölümün ağzından onu al, gözəl.

SARIÇİÇƏK DAĞINDA

Yaxşı yerdə gəlib tapdım ovumu,
Alammadım Sarıçiçək dağında.
Elə dondum gözəlliyin önündə,
Dolanmadım Sarıçiçək dağında.

İtirdim gözümdən görə bilmədim,
Yasəmən saçların hörə bilmədim,
Salam alıb, salam verə bilmədim,
Bulammadım Sarıçiçək dağında.

Bir yanda Qaradağ, Amanı bulaq,
Sövdalı könlümün gümanı bulaq,
Sədnik, dağıtmadı dumanı bulaq,
Qalammadım Sarıçiçək dağında.

NİGAR

Adi insan deyil, o bir mələkdi,
Zərif çiçəklərdən toxunmuş Nigar.
Gözəlliyin görüb durna tel salıb,
Lələklər üstündə oxunmuş Nigar.

Göy-gölüm hüsnünə qız ayna tutmuş,
Kəpəz də özünü bu an unutmuş,
İndi bildim gül ətrinə nə qatmış,
O sənin ətrinmiş, qoxunmuş, Nigar.

Səni görüb Günəş göydən boylanmış,
Ağsu cəlvələnib, nura boyanmış,
Məşənin quşları vaxtsız oyanmış,
Qəlbin təbiətə yaxınmış, Nigar.

Aləm heyran qalıb gözəlliyə bax,
Yanaqların çiçək, gözlərin bulaq.
Qaşların kamandı, kirpiklərin ox,
Sənəm şan-şan edən oxunmuş, Nigar.

Boyuna, bax, tamaşasan tamaşa,
Yerişin oxşayır xınalı quşa,
Camalın şövqündən şox düşüb daşa,
Gözə işıq saçan şoxunmuş, Nigar.

Sevən ürəklərin sevgi dünyası,
Sənsən təbiətin ürək parçası,
Önündə acizdir rəssam fırçası,
Gözəllikdə cybin yoxunmuş, Nigar.

Sədnik, bir ceyrandı, o çölə gəlməz,
Yaşılbaş sonadı, o gölə gəlməz,
Min tərif söylərsən, o ələ gəlməz,
Yüz şair qəlbinə toxunmuş Nigar.

GƏLİNCƏ

Tanrı səni hansı gündə yaradıb?
Zərifdən-zərifsən, incədən-incə.
Üşüyən qəlbimə istilik gətir,
Gəl mənim yazım ol, yazım gəlincə.

Boyun bəstə, dodaq püstə,
Vallah verrəm, canım istə,
Yollarımız çox bərbaddı,
Yeriş elə, sinəm üstə.

Cazibə var baxışında, gözündə,
Bilməyirsən bəlkə, bunu özün də,
Göründün ömrümün sən payızında,
Yazıma qayıtdım, gözlər gülüncə.

Məhəbbəti gülə döndər,
Dəstə bağla, elə göndər,
Sərsəridən kənar dolan,
Səni duyana könül ver.

Sədnik, sinəm üstə dağ oldu dərdim,
Gözəllər içində bir mələk gördüm,
Özüm də bilmədən könlümü verdim,
Kim unudar o gözəli ölüncə.

Gözəlliyn çiskisi var,
Ölçüsü var, ülgüsü var,
Necə varsan, elə görürəm,
Ürəyimin güzgüsü var.

AĞACAM MƏN

Bu evdə, həyətdə bir ağacam mən,
Ağacam, ağaca nə demək olar?!
Mənim peşəm yarpaqlayıb bar vermək,
Ağacam, ağaca nə demək olar?!

Çoxları görübdü mənim barımı,
Yeyən ləzzət çəkib ilk nübarımı,
Yavaş-yavaş taladılar varımı,
Ağacam, ağaca nə demək olar?!

A Sədnik, başladı yarpaq tökümü,
Görən kimdi baltalayan kökümü?
Bilən yoxdu qiymətimi, çəkimi,
Ağacam, ağaca nə demək olar?

ŞEİRİM

Damcı-damcı misralara axmısan,
Sən mənim qəlbimin qanısan, şeirim!
Sənin sevincindən mən doymamışam,
Ömrümün ən xoşbəxt anısan, şeirim!

Duru desəm, çeşmələrdən durusan,
Gözlərimin şöləsisən, nurusan,

Sevən könlün həmdəmisən, yarısan,
Dünyasan, özünü tanısan, şeirim!

Çiçək tək açılib, solan da sənsən,
Könlümü qəmlərə salan da sənsən,
Bulud tək boşalıb, dolan da sənsən,
Sən elə Sədnikin canısan, şeirim!

BU

Səhər-səhər, narın-narın meh əsdi,
Duydum onu, ətirlənmiş mehdi bu.
Köynəyindən təzə çıxmış qönçədi,
Bənzəri yox, bənzərsizdi, təkdi bu.

Götürüb hər yanı bir gülün ətri,
Neçə gözəl olur tər gülün ətri,
Vallah, belə olmaz hər gülün ətri,
Yanında çox gül var, bəlkə şahdı bu.

A Sədnik, qoparma, dərmə, götürmə,
Onu gözdə saxla, gözdən itirmə,
Çalış onu göz yaşınla bitirmə,
Deməsinlər Kərəm çəkən ahı bu.

KƏKLİK

Bu tənhalıq üzər səni,
Tək dolanma, sona kəklik.
Ağ əllərin xınalansın,
Batsın əlin qana, kəklik.

Nə qayan var, nə də düzün,
O dağlarda qalıb izin.
İndi hara baxır gözüün,
Odlana-odlana kəklik.

Sədnik deyər: qəfəsdəsən,
Qəmli neysən, şikəstəsən.
Bəlkə qeyri həvəsdəsən,
Baxmırsan, bu yana kəklik.

BULUD

Gözlərin aladı, bulud,
Sanki bir lələdi, bulud,
İçi məhəbbətlə dolu,
Qızıl piyalədi, bulud.

Elə bil çiçəkdi, bulud,
Bir ağca ipəkdi, bulud,
Gözündən məhəbbət yağır,
Billur bir ürəkdi, bulud.

Karvanını çəkər bulud,
Könlümə qəm əkər bulud,
Bir gözəlin ahı kimi,
Göz yaşını tökər bulud.

BƏNÖVŞƏ

«Baharın gözəl qızısan»,
Yanaqları qan, bənövşə.

Oxudun bu ürəyimi,
Eylədin şan-şan, bənövşə.

Coşdu, qaynadı, daşdı,
Gül gül ilə qucaqlaşdı,
Bütün aləm çiçək açdı,
Gözümdə hər yan, bənövşə.

Quş kimi kollara düşdü,
Suların gözündən içdi,
Sədnik təkcə səni seçdi,
Könlünə sultan, bənövşə.

BAXDIM

Çıxdım Kəpəzin üstünə,
Kəpəzdən Göy-gölə baxdım.
Necə ki, Ay suya düşsə,
Düşmüşdü Göy-gölə baxdım.

Taleyimiz suda üzdü,
Mənim gözüm səni gəzdı,
Sənli olan könlüm yazdı,
Bükülsün qoy gülə baxtım.

Durnalar suların üstə,
Durnalardan cığa istə,
Birin sənə, birin dosta,
Baxsın cığa telə baxdım.

ÜRƏKDƏ GÜZGÜ SAXLAYAQ

Tərən da öz balasını,
Yuvadan qoşa uçurur.
Yaşılbaşı yaşıl gölə,
Kəkliyi daşa uçurur.

Yaradanım özü bizə,
Ölçü-biçi, ülgü verib.
Ayna nədi bilməyəndə,
Ağ gölləri güzgü verib.

Kainata nur çiləyib,
Ona Günəş, Ay veribdi.
Sevməyi, həm sevlməyi,
İnsanlara pay veribdi.

İlahi bəxş edən eşqi,
Könüldə ülvî saxlayaq.
Qoşa gözlə baxmaq üçün,
Ürəkdə güzgü saxlayaq.

GÜLLƏRİN XƏTRİNƏ DƏYDİ

Gözlərim səni gəzəndə,
Qız bənövşə boynun əydi.
Gül deyib səni qoxladım,
Güllərin xətrinə dəydi.

Neçələri bihal oldu,
Göy buludun gözü doldu,
Səni, məni yağış aldı,
Çoxlarımı dolu döydü.

Sədnik, çək eşqin cəfasın,
Sonra sürərsən səfasın,
Yoxla bu yarın vəfasın,
Vəfa yoxsa, ölüm yeydi.

OXU, BÜLBÜL

Gəl könlümdə oxu, bülbül,
Yaz üstünə yaz gəlibdi.
Boş göllərim sonalanıb,
Gölə ördək, qaz gəlibdi.

Ay batmamış Günəş doğur,
Başımdan ağ yağış yağır,
Bağıma gəl, gəl çal-çağır,
Bülbülə avaz gəlibdi.

Göldə sona, daşda kəklik,
Diyar-çəmən gül-çiçəklik,
Sədniki üzənməz təklik,
Şux gözəldən naz gəlibdi.

POETİK DÜŞÜNCƏLƏR

İçimdə bir ah yandı,
O ahla bərabər,
Bəlkə də bir günah yandı.

GECƏLƏR

Gecə yetdi, həyat bitdi söyləmə,
Günəş getdi, Günəş batdı söyləmə,
Könül açan səhəri var gecənin,
İşıq saçan səhəri var gecənin,
Yol üstədi, səfəri var gecənin.

Gecənin də aycamallı Ayı var,
Gecənin də hər nəşə öz payı var.
Baldan şirin uyğusu var gecənin,
Nəşəsi var, duyğusu var gecənin,
Tükənməyən arzusu var gecənin.

Gecənin də gündüz boyda adı var,
Gecənin də öz ləzzəti, dadı var,
Duya bilsən bir həyatdı gecələr,
Özü boyda məhəbbətədi gecələr,
Aşıqlərə sədaqətədi gecələr.

BİR DÜNYADI

Sən kimi sevirsən mənə nə,
Mən kimi sevirəm sənə nə.

Bunu ürək bilər, məhəbbət bilər,
O arxdan başqa su içmir.

Adsız şeirlər

Canımın parası qaldı bu yerdə,
Gözümün qarası qaldı bu yerdə,
Dərdimin çarası qaldı bu yerdə,
Sədnikin durnası qaldı bu yerdə.
Bu yurddan o yurda köçüb gedirəm,
Ayrılıq şərbətin içib gedirəm.

Aparın, aparın, o yurda məni,
Bir də çimizdirsən o nurda məni.
Xan Kəpəzi, Göy-gölümü deyirəm,
Neçə yol çimmişəm, şəfalanmışam.

Nə qəşəngdir, özü dağlar maralı,
Payız gəlcək göy otları saralı,
Gəl Sədniki qoyub getmə aralı,
İşarəni qandı da, güldü də keçdi.

PULDU PUL (Divani)

Yeri-göyü nizam tutan,
Ol ləngəri puldu, pul.
Yer fırlanır, oxu üstə,
Ol mehvəri puldu, pul.
Nə Ay doğar, nə Gün çıxar,
Dünya olar bir zülmət.

Yer üzünə işıq saçan,
Ol səhəri puldu, pul.

Bir yanında abi zəməzəm,
Dəryalara dalarsan.
Yeddi başlı əjdahaya,
Bircə qılnc çalarsan.
Bu gördüyün geniş dünya,
Bir ovcuna sığışar.
Biləsən ki yer üzünün,
Ləl-gövhəri puldu, pul.

Əli üstə əl də yoxdur,
Kimin ona haqqı var,
Fərman versə dağ yığılar,
Uçar neçə saraylar,
O cənnəti satın alar,
Onda sonsuz sərvət var.
Sədnik, bunu şah da bilir,
Güc-hünəri puldu, pul.

HİKMƏT XƏZİNƏSİNDƏN

OXUMA

Aşıq, sözüm ürəyinə yatmasa,
Sən olasan, ol yaradan oxuma.
Bir gözəldir, yüz cür zinət vurmuşam,
Geydirmişəm, zərxdən oxuma.

Köynək lalə, bənövşədi yaxası,
Gözlər bulaq, yanaqlardan axası.
Günəş qalıb, həsrət-həsrət baxası,
Aydan oxu, ayparadan oxuma.

Şeyda bülbül təki dolan bu bağı,
Şeirdən salıbdı salan bu bağı,
Sədnik deyər: etmə talan bu bağı,
Könülsüzsən çıx aradan, oxuma.

BƏS MƏN HARDA GÜLÜM?

Təyyarədə gedirəm,
Qəflətən məni gülmək tutur.
Çiyinlərimi çəkə-çəkə,
 için-için gülürəm.
Yanımda oturan tanış adam deyir:
- Nə səbəbdən gülürsən?
Mən cavab verirəm:
- Nə bilim?
Eh, insanlar!

İnsanlar!
Yerdə gülməyim,
Göydə gülməyim,
Bəs mən harda gülüm?

YARADANDI

Otları göyərdən,
meşələri yaşıllaşdıran,
Sevən ürəyi,
onu görən gözü,
Yaradan Allahdır.
İnsanı sevdalandıran,
sevgi payını verən,
Eşqi, məhəbbəti bəxş edən,
Yaradandır.

BU, İNSANDI

Durna deyil, qanadından vurasan,
Heykəl deyil, mərmərini qırasan,
Çay da deyil, körpüsündə durasan,
Bu, insandı.

Gül də deyil, qoxlayasan, atasan,
Səbzə deyil, dəstə-dəstə satasan,
Ağac deyil, kölgəsində yatasan,
Bu, insandı.

Bulud deyil, dağ başında dayana,
Səhər deyil, tez göz açıb oyana,
Üfüq deyil, qızıl qana boyana,
Bu, insandı.

O dünyadır, dünyasına güvənər,
Öz ağlının zıyasına güvənər,
Qeyrətinə, həyasına güvənər,
Bu, insandı.

Sevən ürəyi var, tutan əli var,
Bu dünyanı ram eyləyən dili var,
Keçilməyən keçidlərdən yolu var,
Bu, insandı.

Onun tufanı var, onun gücü var,
Aydan, gündən bac alıbdı, bacı var,
Yaxşı tanı, insanlıq tək tacı var,
Bu, insandı.

GƏRƏK

Ürək də səhv edər, göz də səhv edər,
Ağıl meydanında baş dürüst gərək.
Möhtəşəm saraylar uçar, dağılar,
Əzəl binasında daş dürüst gərək.

Yollar yolçusuyam, saxlama məni,
Canım yaralıdır, oxlama məni.
Öldürüb yalandan aqlama məni,
Yanaqlardan axan yaş dürüst gərək.

Sədnikəm, qoy deyim, sözün düzünü,
Taleyin hökmü var, yorma özünü.
Çox yüyrənin açıq gördüm dizini,
Cəhdin can çürüdər, iş dürüst gərək.

GƏZİRƏM

Kövrəlmişəm, bulud kimi dolmuşam,
Qoynuna yağmağa dağ-daş gəzirəm.
Atadan, anadan tək doğulmuşam,
Sizlərdən özümə qardaş gəzirəm.

Dünya, sənin sularına qarışım,
Gen sinəndə ulduz olub sayrışım...
Saflığını bulaqlardan soruşum,
İnsanlığda mən bir ləl-daş gəzirəm.

Sədnik, arxa olmaz dəli, sərsəri,
Bu tələdən azad edə bəşəri...
Ağıllıda olar sözün kəsəri,
Bəhmənyardan güclü bir baş gəzirəm.

DÜNYANIN

Gözlərindən leysan-leysan qəm yağır,
Bəs nədən artıbdı dərdi dünyanın?
Yaman at belində, yaxşı piyada,
Od içində yanır mərdi dünyanın.

Ağıllıya ağdan xalat biçdilər,
Öldürüb üstündə and da içdilər...
Dərin gəzmədilər, dayaz seçdilər,
Boş qaldı o gündən yurdu dünyanın.

Talañçılar cumdu halal-harama,
Çəkildə yarpaq yox, çarxda barama...
Sədnik deyər, duz səpdilər yarama,
Dönüklər belini qırdı dünyanın.

A DÜNYA

Gələn gedir, gedən geri qayıtmır,
Tamam müəmmadır işin, a dünya.
Sənin də sevgilin getsin əlindən,
Qurusun gözündə yaşın, a dünya.

Baharında mən boy verdim, ucaldım,
Varlığından yarpaq-yarpaq güc aldım.
Payızında bağ-bostana yol saldım,
Bəs niyə sərt gəldi qışın, a dünya?!

Deyərdi, hamıdan əzəldi Sədnik,
Taleyi, yığvalı gözəldi Sədnik.
İndi xəzan vurmuş xəzəldi Sədnik,
Hardadı bəs ağlın, huşun, a dünya?..

QALAR

Ay aşığı, Göyyurdda zəmi biçilir,
Birdən o biçinçi dəstədən qalar.
Az biçənlər dərzilətməz xırmana,
Döyülməz, dəstində dəstədən qalar.

Bədəyləri qoy gətirək cövləyə,
At ürəkədi, minən bənzər cavana,
Sağlam olan bir kar verməz loğmana,
Nə qalsa həkimə, xəstədən qalar.

O binanın ərşə dəyən başının,
Qiyməti yox, kərpicinin, daşının...

Sədnik, bunlar işi deyil naşının,
Qalsa bir nişanə, ustadan qalar.

VAR

Əzəldən bilməzdim ibadət nədir,
Bağışla, yanında cinayətim var.
Qüdrətdən yapılmış Kəbədi Qoşqar,
Mənim o Kəbəyə ziyarətim var.

Hələ dağlardadı Düldülün izi,
Kim onu görməsə kor olar gözü...
İmana gətirmiş Zülfüqar bizi,
Atına, özünə məhəbbətim var.

Mən belə bilməzdim qoca dünyanı,
Bir göz qırpımında udar insanı.
Sədnik, üz tut, yalvar, xalığım hanı,
Ona səcdə qılım, ibadətim var.

BU DÜNYA

Kimisinə bəzəkli bir gəlindi,
Kimisinə keçəl qızdı bu dünya.
Kimisinə qarlı-boranlı qışdı,
Kimisinə bahar-yazdı bu dünya.

Kiminin naləsi tutur cahanı,
Kiminin əzabdan sağ keçmir canı.
Kimisi bəyənmir ləli-mərcanı,
Kiminə yolmağa qazdı bu dünya.

Kiminə ağ saray, cyvan otaqdı,
Kiminə məhsullu, meyvəli bağdı,
Kiminin öz evi gözüinə dağdı,
Kiminə çəkməyə nazdı bu dünya.

BU DÜNYA

Əziz bəndəsiyəm, gül bəndəsiyəm,
Düz dolanmır, dolanmasın bu dünya.
Aman versin, öz dərdimi çəkim mən,
Tikan kimi dalanmasın bu dünya.

Tanrı məni genişmədən yaratmış,
Bu sinəmə dəyən oxu yar atmış.
O oxlar yox, qəlbi həsrət qanatmış,
Nahaq yerə qalanmasın bu dünya.

O əzəldən bəndəsinə güləndi,
Nə eyləyir özü yaxşı biləndi.
Sənək deyər: başıma od ələndi,
Mən talandım, talanmasın bu dünya.

RÖYAMDAN DOYMAMIŞAM MƏN

Yerindən, göyündən, nə ulduzundan,
Aylı axşamından, nə gündüzündən,
Günəş doğar, işıq yağar gözündən,
Möhtəşəm binamdan doymamışam mən.

Doymamışam fəsilindən, ilindən,
Doymamışam çiçəyindən, gülündən,

Doymamışam sonasından, gölündən,
Yox, torpaq anamdan doymamışam mən.

Yuxu görüb, yuxularda gəzdiyim,
Yarla qoşa sularında üzdüyüm,
Saçlarına inci gülü düzdüyüm,
O sirli röyamdan doymamışam mən.

Doymamışam torpağından, daşından,
Doymamışam baharından, qışından,
Doymamışam qayasından, quşundan,
Elimdən-obamdan doymamışam mən.

Sədnik, doymamışam əsən yellərdən,
Min nemət yetirən geniş çöllərdən,
Ömrüm boyu ayrılmaram ellərdən,
Bu gözəl dünyamdan doymamışam mən.

BU HƏYAT

Səni körpə kimi basar bağrına,
Yaz nəfəsli bir layladı bu həyat.
Doymaq olmur, ləhcəsindən, sözündən,
Yaşayana bir dünyadı bu həyat.

Doymaz gözüm, tamaşadı, tamaşa,
Yaş deməzsən, əlli yaşa, yüz yaşa,
Baxma, gözəlliyə gözün qamaşa,
Sərvi boylu bir Leyladı bu həyat.

Gəncliyində məhəbbəti bol verər,
Keçilməyən keçidlərdən yol verər,

Sədnik, sonda bircə damcı bal verər,
Nəticədə bir rəyadı bu həyat.

DÜNYA, SƏNLƏ YARIŞDIM

Kainatda bir gözələ vuruldum,
Nə ulduzdu, nə Günəşdi, nə Aydı.
Sularında çimdım, çıxdım, duruldum,
Nə dənizdi, nə dəryadı, nə çaydı.

Varlığımın bir əslini yaşadım,
Nəslimizin üç nəslini yaşadım,
Bir ömrümün üç fəslini yaşadım,
Nə payızdı, nə bahardı, nə yaydı.

Sədnik deyər: dünya, sənle yarışdım,
Üç ox dəydi, al qanıma qarışdım,
Nəylə vurdu, o namərddən soruşdum,
Nə şəspərdi, nə kamandı, nə yaydı.

İNSAN

Barı qınayanda özünü qına,
Bu ulu dünyanı qınama insan.
Sənə həyat verib, qol-qanad verib,
Bu ulu dünyanı qınama insan.

O sərt qayaları çapan də sənsən,
Böyük xəzinələr tapan da sənsən,
Min bir cinayəti yapan da sənsən,
Bu ulu dünyanı qınama insan.

Sən icad eylədin gözəl zəhməti,
Sevib sevilməyi, saf məhəbbəti,
İçindən atmadın kin-küdurəti,
Bu ulu dünyanı qınama insan.

Sual eyləmədin heç vicdanına,
Var üçün susadın qardaş qanına,
Necə sığışdırdın şərəf-şanına?
Bu ulu dünyanı qınama insan.

Bir özünə kənardan bax, yoxla sən,
Çıxmadınmı, döyüşlərə oxla sən?!
Dincəlmirsən, oynayırsan odla sən,
Bu ulu dünyanı qınama insan.

GÖZƏL

Bulammadım sənin kimi cananı,
Axtardım, dolandım hər yanı, gözəl.
Bəsləyərdim qızılgüllər içində,
Olardım bağının bağbanı, gözəl.

Qoşa dolanardıq bizim elləri,
Laləli, nərgizli yaşıl çölləri,
Görmək üçün o sonalı gölləri,
Olardıq Göy-gölün mehmanı, gözəl.

Kəpəzin həsrətdən köksü yarılmış,
Çox ağlamış, çeşmələri durulmuş.
O dağlarda bir gözələ vurulmuş,
Olmuş o dağların sultanı, gözəl.

Sevməyən ürəkdə nə bağ, nə bostan,
Sevib-sevilməsən yaranmaz dastan,

Sədnik əl götürməz sən tək dostdan,
Qoru, yaxşı saxla, o canı, gözəl.

DOYUNCA

Çoxu öz ömrünü yaşayamırdı,
Biz yaşadığımızı doyunca.
Bir kəlməmlə gəncliyinə dönərsən,
«Ay gözəlim», «ay mələyim», deyincə.

Hər kəsə də «ay mələyim» deyilməz,
Hər bədənə zər-xara don geyilməz,
Yersiz yerə təriflənməz, öyülməz,
Könlüm gülər dilim səni öyüncə.

Baxışın Sədnikə atdı kəməndi,
Eşqim coşa gəldi, çapdı səməndi,
İzn alsam əgər, yaxanın bəndi,
Açılsam bir-bir, əlim dəyincə?

A DÜNYA

Doyamıdım nə yazından, qışından,
Qara buludları dağın başından,
Ləl tökülsün torpağından, daşından,
Baxım camalına doyum, a dünya.

Seyr elədim səhər-səhər yelləri,
Tüfə gözəlləri, cığa telləri,
Şəhli-şəhli dərim açan gülləri,
Tər sinə üstünə qoyum, a dünya.

Sən əbədi, insan gəldi-gedərdi,
Bir parça ömür də çiçəkdi, nurdu,
Sədnikə əzizsən, xoş günlər gördü,
Bəsimdi qismətim, payım, a dünya.

QAZANMIŞAM

Mənim burda itirdiyim nə var ki,
İçimdə çiçəkli yaz qazanmışam.
Nəğməli bulağım açıb gözüünü,
Qızıldan qiymətli söz qazanmışam.

Daş düşməz ki, mən bir gülü boylasam,
Dəstə tutub sevə-sevə iyləsəm,
Bülbül olub gülə nəğmə söyləsəm,
Deyərlər gül üçün naz qazanmışam.

Sevməyən nə bilər eşqin tamını,
O yandıra bilməz könül şamını,
Sədnikəm, içmişəm eşqin camını,
El bilir, tarixdə iz qazanmışam.

GÖRMÜŞƏM

Hər gözəldə yaxşı, yaman istək var,
Məhəbbəti sən gözəldə görmüşəm.
Boş ki, deyil, hər sinədə ürək var,
Xoş ülfəti sən gözəldə görmüşəm.

Sözlərində nə riya var, nə bəzək,
Təmizlikdə gül-çiçəksən, gül-çiçək.

Hamıdan soruşaq, gəl el-el gəzək,
Həqiqəti sən gözəldə görmüşəm.

Bu məkanda təksən mərdanəlikdə,
Heç əvəzin yoxdu, dürdanəlikdə,
Sədniki qınama divanəlikdə,
Dəyanəti sən gözəldə görmüşəm.

TAPILMAZ

A Sədnik, deyirlər, dərman gəzirsən,
Eşqə mübtəlaya dərman tapılmaz.
Sağalıb qurban da kəsmək arzun var,
Özü qurbanlığa qurban tapılmaz.

Pünhan-pünhan sızıldaşar yaralar,
Düşər xəyalıma gör bir haralar,
Bir söz desəm, vallah qanın qaralar,
Yox, sənin dərdinə loğman tapılmaz.

Sən olmuşdun bir canana pərvanə,
Özü gedib, axtar, varmı nişanə?!
Eyləmə özünü dəli-divanə,
Yüz axtar, sən gəzən o can tapılmaz.

GÜL ƏLƏMİSƏN

Taxtı-Süleymanda əyləşmisən sən,
Mənim ürəyimdə binələnmisən.
Görəndə yaxanı açıq görmüşdüm,
Təzədən-təzəyə düymələnmisən.

Mən heç belə olmamışam həmişə,
Qəlbim çox nazilib, olub bir şüşə,
Qız, hayandan gəlir ətri-bənövşə,
Yoxsa ki, başından gül ələmisən.

İstəyirəm dərdi-qəmi unudam,
Gedəm səni güllü yaylaqda tutam,
Mən elə bilirdim köklü palıdam,
Sədniki yamanca silkələmisən.

SEHRLƏNMİŞƏM

Tanrılardan qalma nə gözəl bütsən,
Mən bir baxışınla sehlənmişəm.
Ruh bədənəndən çıxar, gözümdən getsən,
Mən bir baxışınla sehlənmişəm.

Bəs niyə demirdin, sehirkaram mən,
Qabaqcadan duyub, onu görəm mən,
Canım pul deyil ki, savaş verəm mən,
Mən bir baxışınla sehlənmişəm.

Sədnik, uca dağam, başda dumanım,
Tilsimdə qalmışam bunu nə danım,
Burax gedim məni, qaşı kamanım,
Mən bir baxışınla sehlənmişəm.

HA DİLƏR-DİLƏR

Züleyxa kamallım, özünü üzmə,
O Yusif camallın ha, gələr-gələr...

Fərhad qala bilməz Şirindən ayrı,
Qobustan dağların ha dələr-dələr...

Yollar uzaq olsa doğrayar, kəsər,
Nəsim külək olar, üstündən əsər,
Səndən ayrı qala bilməz, müxtəsər,
Hər zaman dərdinə ha qalar-qalar...

Kimdə varsa əgər eşqin təpəri,
Verməz özgələrə ləli-gövhəri,
Sədnik də sizlərə bir yaz səhəri,
Xoş bir toy-düynü ha dilər-dilər...

EY PUL

Özgə əllərində özgələrinsən,
Öz əlimdə mənim pulumsan, ey pul!
Düşüncəm olsa da, lal qalardım mən,
Alovlu nitqimsən, dilimsən, ey pul!

Abırım, libasım, sən öz canımsan,
El içində şöhrətimdən, şanımsan,
Mənim şahlıq taxtım, şah dövranımsan,
Xoş günüm, xoş ayım, ilimsən, ey pul!

Gözəlləri çiçək kimi bəzəyəm,
Gəncədən Bağdada namə yazaram,
Saçlarına durna teli düzəyəm,
Deyərlər ki, durna telimsən, ey pul.

Hökm etsən, önündə baş əyər dağlar,
Kürü qoymaz axa, Arazı saxlar,

Dünyanın yarısını mənə bağışlar,
Sərvətim, ziynətim, elimsən, ey pul!

Qayanın üzündə daşda payım var,
Kəklikdə, turacda, quşda payım var,
Şahlar üçün bişən aşda payım var,
Hər yana uzanan əlimsən, ey pul!

Sədnik, dönə-dönə yoxlamışam mən,
Bağrımın başında saxlamışam mən,
Qışın çilləsində qoxlamışam mən,
Nərgizim, bənövşəm, gülümsən, ey pul!

QALAN ŞEYDİ

Uyma dünyanın varına,
Ağlı başdan alan şeydi.
Qızıl, gümüş-hər nə yığsan,
Bu dünyada qalan şeydi.

Dünya olsa da tamaşa,
Hər vaxt üzə gülməz haşa.
Varın olsa yaxşı yaşa,
Ömür gül tək solan şeydi.

Sədnik, az çəkmədin cəfa,
Yorma özün, gəl insafa,
Bir xoş həyat, zövqü-səfa,
Yerdə qalan yalan şeydi.

AYINANDI

Adam varkı tanıyıram,
Dostluğu da ayınandı,
Gen günündə asar-kəsər,
Dar günündə yayınandı.

Beləsinnən olmaz aram,
Sızıldar qan verər yaram.
İnsanlığı bircə qram,
Amma pulu tanıyandı.

Sədnik, etmə giley-güzar,
Həyatın öz qanunu var.
Vədə dostu qışda qaçar,
Onunku yaz-yayınandı.

DAĞLAR MƏNLƏ DANIŞSAYDI

Köklənərdi qəlbin simi,
Dağlar mənə danışsaydı.
Tükənərdi dərdi, qəmi,
Dağlar mənə danışsaydı.

Uluları soruşardım,
Hər işinə qarışardım.
Taleyimlə barışardım,
Dağlar mənə danışsaydı.

Keçilməzdən iz verərdi,
Ürəyimə köz verərdi,
Misra-misra söz verərdi,
Dağlar mənə danışsaydı.

Dindirərdim göy suları,
Daşmaqdimı, arzular?
Qışda tapardım baharı,
Dağlar mənə danışsaydı.

Başım buluda dəyərdi,
Düzlər təzə don geyərdi,
Dərdin Sədnikə deyərdi,
Dağlar mənə danışsaydı.

YAŞA DEYİR

Hərdən ölüm istəyəndə,
Həyat mənə yaşa deyir.
Buraxmır, özünə çəkir,
Həyat mənə yaşa deyir.

Həyat deyir, yaşa-yaşa,
Coşa-coşa, daşa-daşa,
Həsrətinlə dolan qoşa,
Həyat mənə yaşa deyir.

Yaşamaq böyük murazdı,
Bu ömrün qışı da yazdı,
Nə qədər yaşasan azdı,
Həyat mənə yaşa deyir.

DAĞLA ÇAYIN ARASINDA

Dağlar ata, çaylar ana,
Göllərində üzər sona.

Dünya dönər gülüstana,
Dağla çayın arasında.

Dağda cüyür, düzdə ceyran,
Dünya özü qalıb heyran,
Daşda ləldi, suda mərcan,
Dağla çayın arasında.

Göydə buludlar qaynaşar,
Yağar yağış, sular daşar,
Dünya birdən yaşıllaşar,
Dağla çayın arasında.

Dağlarda duman, qar olar,
Aranda, bağda bar olar,
Dünya bir lələzar olar,
Dağla çayın arasında.

Aya boylanır, Ağqaya,
Ayın əksi düşər çaya.
Dünya alar yeni boya,
Dağla çayın arasında.

Gecə gedər, gündüz gələr,
Günəş göydən nur səpələr,
Yer də gülər, göy də gülər,
Dağla çayın arasında.

Ömür zəmisini biçilər,
Əcəl şərbəti içilər,
Sədnik, dünyadan köçülər,
Dağla çayın arasında.

DÜNYA XALI DEYİLMİŞ

Bu dünyada sən varsan,
Dünya xali deyilmiş.
Çiçək donlu baharsan,
Dünya xali deyilmiş.

Dünya ala gözündü,
Eşq, məhəbbət sözündü,
Səhər mehi nazındı,
Dünya xali deyilmiş.

Ağlın saxlasan, əyər,
İnan, dünyaya dəyər,
Bax, onda Sədnik deyər,
Dünya xali deyilmiş.

QƏM BULAĞI

Həzin-həzin oxuyardı,
Birdən həddin aşdı bulaq.
İlk baharın leysanı tək,
Gözlərimdən daşdı bulaq.

Qəm bağrımı oydu-dəldi,
Özünə yol saldı gəldi,
Elə bildim coşqun seldi,
Gözlərim qamaşdı bulaq.

Olsun adın Kəpəz – pınar,
Göz canımda damar-damar,
Tanıyıram Sədnik ki, var,
Baş – ayaq atəşdi, bulaq.

GÖRMÜŞƏM

Qaynar çeşmə gözlərində,
Mehri-məhəbbət görmüşəm.
Yanaqların dağ laləsi,
Onda bir hikmət görmüşəm.

Yuxu gördüm seçəmmədim,
Şərbət aldım içəmmədim,
Bu sevdadan keçəmmədim,
Səndə ədalət görmüşəm.

Elə bildim, bir çəmənsən,
Qızılgülən, yasəmənsən,
Onlardan da sən gözəlsən,
Hüsnündə ziynət görmüşəm.

Qəlbimi əritdi hicran,
Yeri baxım pünhan-pünhan,
Bu da olsun bir imtahan,
Deyim, həqiqət görmüşəm.

Sədnik deyər: söz qanansan,
Dərk cələyib, tez qanansan.
Mələksən, elə canansan,
Səndə mərifət görmüşəm.

MƏNƏ

Havalar yaman soyuqdu,
Canında od gətir mənə.
Balın tamı-dadı qaçıb,
Bir təzə dad gətir mənə.

Gəl tərپətmə, sarı simi,
Yaralama bu könlümü,
Ürəkdən qov dərdi-qəmi,
Qəlbini şad gətir mənə.

Ay Sədnikin gözəl yarı,
Yad gözlərdən özün qoru,
Neynirəm dövləti-varı,
İsmətli ad gətir mənə.

ÇİÇƏK

Sənlə mənim aramda,
Müqəddəs bir istək var.
Hər yaz bizi çağırır,
Kəpəzdə bir çiçək var.

O gülü mən dərməyəm,
Hər gələndə verməyəm.
Birdən onu görməyəm,
Onda sevən ürək var.

O gülə əl uzatma,
Yatıbsa da oyatma,
Sədniki gülə satma,
Onda da bir dilək var.

MÜXTƏLİF SƏPKİLİ ŞEİRLƏR

QARA-QUM

Baxın Qara-Qum düzünə,
Susuz çöllər cana gəlir.
Açıb qəlbin Amu-dərya,
Su axıb hər yana gəlir.

Qara-Qumda gülür bahar,
Həsrət torpaq verir nübar.
Minillik bir tarixi var,
O indi cahana gəlir,

Alqış Qara-Qum çölünə,
Hər ayına, hər ilinə.
Öz yurduna, öz elinə,
Süd verən bir ana gəlir.

SEVƏN ÜRƏK

Qız, telinə bir əl çəkim,
Qoy, şəfalanım.
O qızarmış yanaqlardan,
İzn ver, bir busə alım.

Bu taleyin qismətidi,
Özün də biləsən gərək.
Çox da mənim sinəmdədi,
Sənindi bu sevən ürək.

SƏNİNDİ

Ceyran kimi bəslənibdi
Qudyal çayın havasıynan.
Dəşti-bağın ağ alması,
Tanıram, el-obasıynan.

Gözləri tək göz olammaz,
Elə bil bulaqdı gözü.
Camalına söz olammaz,
Bəzəkli çəməndi özü.

O sənin loğmanın olar,
A Sədnik, yanına çağır.
O, bir sevda dünyasıdır,
Gözündən məhəbbət yağır.

ATƏŞ YOXSA

Yar yarın
Ləbindən busə alanda
Od yoxsa,
Atəş yoxsa,
Yandırmırsa
Dodaq dodağı
Bilməlisən ki,
Ya öləziyib,
Ya keçib,
Qəlb evində eşqin
Lalə donlu ocağı...

BU NƏRGİZ

Nə bahardı, nə də güz,
Hardan gəldi bu nərgiz?
Yaşımın bu çağında...

Könlüm gülə sarmaşdı,
Baharla qucaqlaşdı,
Yaşımın bu çağında...

Mənim həzin bayatım,
Həyatımsan, həyatım,
Yaşımın bu çağında...

BÜLBÜL

Səhər-səhər, həzin-həzin,
Nə oxuyur görən bülbül?
Çaylaqlarda qızıl qumdan,
Yuva tikib, hörən bülbül.

Uçub-qonub dal budağa,
Bürünüb yaşıl yarpağa,
Səs salıbdır bağça-bağa,
Yara könül verən bülbül.

Sədnik bilir var sevgisi,
Od-alovdu yar sevgisi,
Gözündə bahar sevgisi,
Etmə qəlbin, viran bülbül.

RƏSSAM QIZA

Rəssam qız
bu gün sənin
nişan günündü.
Qaynayıb, coşan
günündü.
Gülə dolanan
günündü.
Taleyniz qoşalaşsın,
Biriniz Ay,
Biriniz Gün,
Sevgi dünyasına
ışığı saçsın
göylər gülsün,
Yerdən-göydən
Nur tökülsün.
Sevinsin ürəklər,
Səpilsin gül-çiçəklər.
Yollar boyu,
El boyu,
Görən desin –
- Nişanınız mübarək!
Toyunuz mübarək!
Bu gözəl izdivacın
Barın-bəhərin görək!

GÖZƏL

Ellər gəzdim yoxdu tay-bərabərin,
Dünyanın füsunkar xəyalı gözəl,

Axşam-sabah ağ dumana bürünən,
Müqəddəs dağlardan həyalı gözəl.

Lalədən, nərgizdən donunu biçim,
Doldur dolçanı sərin su içim,
Güllü yaylaq bilim, qoynuna köçüm,
Dağılsın qəlbimin mələli gözəl.

Sədnikəm, olginən abırım, ismətim,
Mənə qəlbim deyir sənsən qismətim,
Daşa toxunmasın ilk məhəbbətim,
Sənə deməsinlər bəlalı gözəl.

DƏYDİ

Birdən boylandım Kəpəzə baxdım,
Göy-gölün havası üzümə dəydi.
Baxdım gözəllərə, gül-çiçəklərə,
O qoşa xalların gözümə dəydi.

Elə bil ağ duman, ağ kəlağaydı,
Bizim yay fəslimiz nə gözəl aydı,
Kəklik sözlərini dağlara yaydı,
Bu yayın qızmarı yazıma dəydi?

Ömürdəndi sənə keçən günlərim,
Gəl, çıxmaq Kəpəzə təzə gül dərim,
Dəst bağlayıbda dostu göndərim,
Kəlmələr qızıldı sözümə dəydi.

DAMCI-DAMCI

Aman Allah, ürəyimdən,
Axır qanım damcı-damcı.
Dəyib ona eşqin oxu,
Axır qanım damcı-damcı.

Xəyal alıb qucağına,
Uçub gedir qəm dağına,
Düşüb selin qırağına,
Axır qanım damcı-damcı.

İtirmə hörməti, xətri,
Qalsın məhəbbətin ətri.
Ay Sədnik, bəs nədən ötrü,
Axır qanım damcı-damcı.

DEYİL

Mənə gəlmə deyiblər,
Bu kənd mənimki deyil.
Gəlmə, gəlmə deyiblər,
Bu kənd mənimki deyil.

Mənə süfrə açsa da,
Bu kənd mənimki deyil.
Ürəyimə köçsə də,
Bu kənd mənimki deyil.

Sadəcə bir qonağam,
Bu kənd mənimki deyil.

Xasiyyətcə uşağam,
Bu kənd mənimki deyil.

İstər çağır, harayla,
Bu kənd mənimki deyil.
İstər qapıdan qovla,
Bu kənd mənimki deyil.

GƏL, MƏNİ ÇAYDAN KEÇİR

Qalmışam sel ağzında,
Gəl, məni çaydan keçir.
Bülbüləm, gül ağzında,
Gəl, məni çaydan keçir.

Sanma, susuzam, acam,
Gəl, məni çaydan keçir.
Xoş xəyala möhtacam,
Gəl, məni çaydan keçir.

Dövlətim, varım qalıb,
Gəl, məni çaydan keçir.
O tayda yarım qalıb,
Gəl, məni çaydan keçir.

QORXMA

Sən yuxundan qorxursan,
Qorxma, yuxundan, gülüm.
Oyatmaram səhərlər,
Qorxma, yuxundan, gülüm.

Yaz yuxun var dumduru,
Üzündən yağır nuru,
Sənsən könlümün varı,
Qorxma, yuxundan, gülüm.

Ürəyin büllur şüşə,
Yuxun bir tər bənövşə,
Qoymam gözündən düşə,
Qorxma, yuxundan, gülüm.

KÖNLÜMÜ

Gözəllərdən uzaq idim,
Oyatdın niyə könlümü?!
Bu sevdə, necə sevdadı,
Qanatdın niyə könlümü?!

Həsrət idi cananına,
Yarla keçən dövrənə,
Lalə kimi öz qanına,
Boyatdın niyə könlümü?!

Elləri dolandım, gəzdim,
Ömrün dastanını yazdım,
Hər gözələ aldanmazdım,
Aldatdın niyə könlümü?

DODAĞINDAN GÜLÜŞ QAÇSA

Göyümdə Günəşim batır,
Dodağından gülüş qaçsa.

Varlığma kölgə salar,
Dodağından gülüş qaçsa.

Gözlərimə qəm yığaram,
Yağaram, elə yağaram...
Səl olub evlər yıxaram,
Dodağından gülüş qaçsa.

Qəlbim içindən oyular,
Sədnikin yoxdu, deyilər,
Şeirim məzara qoyular,
Dodağından gülüş qaçsa.

BİLƏYDİ

Kaş səndəki gözəlliyi,
Cavanlar görə biləydi.
Üzdəki dən-dən xallara
Qəlbini verə biləydi.

Sevib qara gözlərini,
Bağban bilib özlərini,
Çəmən-çəmən sözlərini,
Gül deyib dərə biləydi.

Sevib-seçib sonasını,
Gözəlliyin aynasını,
Qoyub eşqin binasını,
Bir saray hörə biləydi.

DEYİL

Hər baxışdan sevdalanmaq,
Gözələ yaraşan deyil.
Hər qara gözü yeməzlər,
O gözlər qara şan deyil.

Hər yetənə baxıb, uymaq,
Məhəbbəti dayaz duymaq,
Dostu intizarda qoymaq,
Nə şöhrət, nə də şan deyil.

İlqar, iman tez pozulmaz,
Hər sözdən dastan yazılmaz,
Hər dodaqdan bal süzülməz,
Hər dodaq da bal, şan deyil.

SARI SİMDƏ ÇALAN OĞLAN

Ürəyinə odmu saldı?
Sarı simdə çalan oğlan.
Bəs, könlünü necə aldı?
Sarı simdə çalan oğlan.

Dolananda yay qoruğun,
Hərdən baxdı oğrun-oğrun,
Oldu sənin ürək oğrun,
Sarı simdə çalan oğlan.

Çaldı tarın pəsdən-pəsdən,
Səsin çıxarmadı qəsdən,
Səninkidi onu səslən,
Sarı simdə çalan oğlan.

MƏN ELƏ BİLDİM Kİ, ŞAİR OLACAM

Mən elə bildim ki, şair olacam,
Yazan əllərimdən dür töküləcək.
Şeirlərim yağış kimi yağacaq,
Sevən könüllərə nur töküləcək.

Mən elə bildim ki, şair olacam,
Hər sözüm bənövşə-çiçək olacaq.
Tüğyana gələcək qan damarlarım,
Hər şeirim döyünən ürək olacaq.

Mən elə bildim ki, şair olacam,
Mən tikəcəm məhəbbətin qalasın.
Çəkəcəm başıma eşq pıyaləsin,

Mən elə bildim ki, şair olacam,
Yurdumda yarım ilə verib baş-başa,
Sevgi dastanımı yazacam qoşa?.

Mən özüm gedəmmirəm,
Aman gözəl, qovla məni,
Kibritlə yana bilmirəm,
Yandır çaxmaq qovla məni.

Bir gülünüz qızıl gəlsə,
Yazda-payızda yetirsə.
Sizə qansız demək olmaz,
Yanına lalə gətirsə.

ÜŞÜYƏRƏM

Yerişinə, duruşuna,
 baxışına,
Bilməm, kim nəyə heyrandı?
Amma onu bilirəm ki,
Çoxları dəli-dövrəndi.
Mən də səni sevirəm,
Demirəm ki, o hisslərdən
mən kənaram,
Qəlbində od-atəş var,
Uzaq dursam, üşüyərəm,
Yaxın dursam mən yanaram.

Mənim sevdiyim
 sənin
Şeir dolu ürəyindir.
Bir də
 sinəndən boy verən,
Məhəbbət gülüm,
 o sarı çiçəyimdir.
Sənin həyat yollarında,
 bir işğam,
 bir fənaram,
Qəlbində od-atəş var,
Uzaq dursam üşüyərəm,
Yaxın dursam mən yanaram.

SƏN HAYANA GEDİRSƏN

Bu səfər nə səfərdi?
İçimdə qəm göyərdi,
Alovu, odu qoyub.

Qohumu, yadı qoyub,
Sən hayana gedirsən?
İçimdə bir yangı var,
Gözlərimi qarsalar.
Kim mənə yaxın dursa,
Varlığına od salar,
Miskin bir dünya qalar,
Sən hayana gedirsən?
Ayrılıq özü,
Ölümdən betər.
O gündən ürəyimdə,
Sevinc qaçar, qəm bitər,
Sən hayana gedirsən?

SƏNLİ YUXULARIM

Səni düşünmüşəm,
Səni duymuşam.
Otağım darısqal,
 ürəyim geniş.
Mən səni xəyalımın
 qanadına alıb
Ürəyimə,
 çarpayısız ürəyimə
 qoymuşam.
Bax, bu gecə,
 belə uyumuşam,
 belə yatmışam.
Sənli yuxularımda
Səmalarda uçmuşam,
Dənizlərdə üzmüşəm,
Çəmənlərdə gəzmışəm.
Sonra

yuxulu-yuxulu
Qollarım çarpazlayıb
Köksümə sıxmışam.
Elə bilmişəm ki,
 səni qucmuşam.
Bax, bu gecə,
 belə uyumuşam,
 belə yatmışam,
Yuxuma pətək
 bal qatmışam.

O SEVGİ MƏKTUBLARI

Bir gənc qızın
Sevinci
Məni heyrətə
 saldı,
Məni özümdən
 aldı.
O, məktub oxuyurdu,
Məktub gül qoxuyurdu.
O məktubu qara gözləri ilə,
Öpə-öpə oxuyurdu,
Üzündə qəm yoxuydu,
O məktubu oxuyub,
Sona çatdı,
özünü unutdu,
Məktubu ovcunda
 sıxdı,
Sonra bağrına basdı,
O məktuba
 ürək də
 qulaq asdı.

O sevgi məktubuydu,
Məni vəcdə gətirdi,
Gözümdə gül bitirdi,
Könüllərin odudu,
Məhəbbətin dadıdı,
O sevgi məktubları.

BİRİN GÖRƏR, BİRİN YOX

O ilahi gözəlliyin,
Yanıdan bəşər oğlu,
diqqətsiz keçə bilməz.
Möcüzə varlığında,
Qara xalların görər,
Bir də qara gözlərin
hamısın seçə bilməz.
Bəli, o gözəlliyin,
birin görər,
birin yox.
Zənn etmə ki, Sədnik də
onlar kimi
Möcüzə gözəlliyin
birin görər,
birin yox.
Qəlbimin aynası var,
necə varsan,
ordasan.
Gözümün fırçasıyla,
Yeddi rəngin əvəzi,
Bu qəlbimin qanıyla,
surətini çəkmişəm.
Tikanları yox edib,
yerində gül əkməmişəm.

Sən deyə bilməzsən ki,
Sədnik bu gözəlliyin
birin görər,
birin yox.

UNUTSUN

Səhərlər
elə yat ki,
Mələklər yatan kimi.
Yuxuların qaymaq tutsun,
Süd qaymaq tutan kimi.
Yox,
yox tez oyanma
Gün üzünə dəyməmiş,
Göz yuxudan doymamış.
İçsin qara gözlərin,
Səhərlərin mehini
O güllərin şchini.
Bir içim hava udsun,
Kədər verən hər şeyi,
Hər şeyi,
Yerli –dibli unutsun.

PAYIZ FƏSLİNİN YAZ ÇİÇƏKLƏRİ

Çiçək var ki,
Yazda bitir,
Bir də təkrar,
Payızda bitir,
Bənövşə kimi.
Yurd yerində,
Göy şüşə kimi.

KÖLGƏ

Günəşli günümüz,
Aylı axşamımız var.
Ay kimi
ağ şamımız var,
Bu kölgə
nə kölgədi?
Biz gedirik
o gəlir,
Bu kölgə
nə kölgədi?
O kimi izləyir?
Nə axtarır?
Nə gəzir?
Nahaq özünü üzür.
Bu kölgə
nə kölgədi?
Gün keçir
yənə gəlir,
Ay keçir
yənə gəlir.
Məqsədi nə,
fikri nə?
Kim bilir?
Bu kölgə
nə kölgədi?
Biz gedirik o gəlir,
Görən kim-kimə gülür?
Bu kölgə
nə kölgədi?
O kölgə yənə gəlir...

YOXDU

Siz tərəfdən
 bir əsim
 külək də yoxdu,
Bəlkə heç
 ürək də yoxdu.
Ətir də gəlmir,
 bağınızda
 çiçək də yoxdu.
Amma mənim
 qanım axsa
Həsrətəm!
 Həsrətəm yazır,
Mən bir
 məhəbbətəm yazır.
Sən onu oxuyarsan,
Kövrələrsən,
Ağlayarsan...
Əgər məni tapmasan,
O şəri
 kəmər altda saxlayarsan,
 Çiçək kimi qoxlayarsan,
İçin-için ağlayarsan...
 ağlayarsan...

QISQANIRAM

Gözəl, səni
ota,
suya,
Torpağa da

qısqanıram,
Pıçıldaşan
yarpağa da
qısqanıram,
Keçmə bağa!
O bağa da
qısqanıram,
Yaşlı nədi,
Cavan nədi,
Uşağa da
qısqanıram.
Bircə damcı yağışa,
Bircə damcı küləyə də
qısqanıram.
Az qala Aya, günə,
Mən hər şeyə,
Hər kəsə
Az qala ki, özümə də,
Gülüm, səni qısqanıram.

MƏNİM KİMİ YOZ MƏNİ

Gözəl, yuxu görəndə,
Mənim kimi yoz məni.
Pirəm, Pirsultanam
Röyana mən gəlmişdim,
Dəftərinə yaz məni.
Deyirsən ki,
- Yuxuda ilan görmüşəm.
- İlan mələkdi.
Su görmüsən,
Su saf diləkdi.

Bir parça çəmən görmüşəm,
O da səni sevən ürəkdi.
Bax belə...
Mənim kimi yoz yuxuları,
Qızıl barmaqlarınla
Yaz yuxuları,
Olsun yuxuların
Yaz yuxuları.

YOL ÜSTƏ SALXIM SÖYÜD

Yol üstə
Salxım söyüd
Səni...
Məni
Qucağına çağırdı.
Dəhşət yağış yağırdı.
Salxım söyüd
Budaqları göy meşə,
Yarpaqları yaşıl şüşə.
Gözəl, səni qorudu,
Qorudu salxım söyüd,
Qoymadı ki, ipək saçların üstə,
Bircə damcı
Yağış düşə, şəh düşə...
Sağdan, soldan sel axırdı,
Ancaq
Mənim gözlərim,
Sələ yox,
Yaşıl telə yox,
Sənin qara xalına,
Bir də qara gözüne

Baxırdı...
Hey baxırdı...
Çıxammırdım o qara gözlərin
cazibəsindən,
Ürəyim köksümə sığmırdı,
Döyünürdü...
Qorxurdum onun
İnləyən səsindən.
Dayanma, əs,
Əs, ey külək,
Bir az sevinisin ürək.
Kaş yağış uzanaydı,
Yağdıqca
Hey yağaydı,
Söyüd saçlarını darayıb yığaydı,
Başımızın üstündə
Süddən də ağ
Bir təzə Ay doğaydı...

BELƏ YAT, BELƏ OYAN

Səhərlər elə yat ki,
Mələklər yatan kimi.
Yuxun qoy qaymaq tutsun
Süd qaymaq tutan kimi.
Yox!
Yox, tez oyanma,
Gün göbəyə dəyməmiş,
Göz yuxudan doymamış.
Qoy gözlərin içsin
Səhərlərin mehini,
O güllərin şchini.
Bir içim

Hava udsun,
Kədər verən hər şeyi,
Hər şeyi
Yerli dibli unutsun.
Yuxudan gümrah oyan,
Şəfəqlər içində
Qızılı rəngə boyan.
Ay gözəl,
Ürəyin rahat olsun,
Sənin üçün,
Mənim üçün
Yuxun bir həyat olsun.
O qara gözlərindən
Günəş öpsün,
Mən öpüm...
Doyunca,
Lap doyunca...
Hər səhər
Bax, belə yat,
Belə oyan.

SABAHIN XEYİR

Gözlərim yuxulu,
Mən danı diri tutdum,
Dan yeli əsəndə
Özümü unutdum.
Mən danı atdım,
Səhəri tutdum.
Səhər gözünü açdı,
Mən oyandım,
Səni Günəş oyatdı.
Tökdü qızıl tellərini

Qara tellərinin üstünə.
Səhəri belə açdıq...
O sənin, mənim səhərimdi.
Gözəl, sabahın xeyir!
Bunu saf ürək deyir:
Gözəl, sabahın xeyir!

QORXMA, GÜLÜM

Qorxma, gülüm...
Bir gülü də
 bitirməkdən qorxursan,
Qəlbin nanə kimi əsir,
Yaxşıları
 itirməkdən qorxursan,
Bir gülü də
 bitirməkdən qorxursan.
Qorxma, gülüm...
Çəməndə min gül bitər,
Solar, itər...
Ürək də belədi
Sonda orada
Saralmayan,
Bir gül bitər,
Sənə yetər.

BİR İÇİM SU ÜÇÜN

Bir içim su üçün
Sən gözü tutulmuş
Bir bulağın
Gözünü açdın.

Əzəlki tək dumduru,
Elə bil gözümlə nuru.
Xəzan görmüş
Bir bağa axdı bulaq
O bağın
Baxtı bulaq.
Onlar mənim
Biri şeir bulağım,
Biri şeir bağımdı.
Biləsən ki, ay gözəl,
Bax,
O bağ,
O bulaq
Sənin əziz adını,
Güldən təmiz adını
Yadigar saxlayacaq.
Bundan sonra o bulaq
Coşacaq,
Daşacaq,
Sənin məhəbbətinlə
Şən nəğmələr qoşacaq,
Bizim saf eşqimizi
Ellərə car çəkəcək.

SƏN MƏNİMSƏN

Xəyala dalanda
Sevgi dənizimsən.
Seyrəngaha çıxanda
Eşq cəmənimсэн.
Dünya içrə dünyamsan,
Sən mənimсэн!
Sən mənimсэн!

QOCALMARAM

Sədnik, qocalmaram,
mən qocalmaram,
Məhəbbət çiçəyi qəlbimdə bitib.
Uzaqdan görünən bir dağ olaram,
Yığılar başıma çən
qocalmaram,
Dünya qocalsa da
mən qocalmaram.

ÜRƏYİMİN GÖZÜNDƏ

Dünən ömrün
payızında idim,
Yaz çiçəyini
qoxlaya-qoxlaya
Ömrün yazına qayıtdım.
Payız ömrüm
nəyi qazandı,
nəyi itirdi,
Sevən ürəyimin gözündə
bahar ətirli
bir nərgiz bitirdi.

PÜNHAN MƏHƏBBƏT

Desələr: - Dünyada çətin şey nədir?!
Deyin: - Pünhan məhəbbət.
Qar tək üşüdər,
Qor tək yandırar.
Alar səni cənginə

Xəyalın qanadında
Dünyanı dolandırar.
İstəsə yaşadar,
İstəsə yandırar.
Qaçmaq istəsən
Qaçma bilməzsən.
Dərin sulardan
Keçmə bilməzsən.
At axtarma!
Cilov ondadı.
Düşmə balıq sevdasına!
Tilov ondadı.
Olanın bir ürəkdi,
Ürək də sənə deyil,
Pünhan məhəbbətindi.
O ürəyi geri almaq
Sevə-sevə çətindi.

MÖCÜZƏDİ MƏHƏBBƏTİN

Ayrılığın çətin,
vüsalın çətin,
Qəlbimdən çıxmırsan
gözümdən getmirsən.
İstəyirəm unudam,
unuda bilmirəm.
Üzüb məni həsrətin,
Möcüzə məhəbbətin.

GÖZLƏRİMƏ GÜN DÜŞÜR

Uzaqdasan, amma
yuxuma gəlmişən,

Mən yuxumu necə yozum?
Qələm götürüb
necə yazım?!
Sənli yuxularım
elə aydın olur ki,
gündüzdən seçmək olmur.
Hər tərəf nərgiz, bənövşə,
qızılgül.
Yığırsan gülləri,
yığırsan
qucaq-qucaq,
Onlardan keçmək olmur.
Bunu necə danım mən,
Səni də o güllərdən,
heç seçmək olmur.
Ayrılığın,
həsrətin,
sevgin,
məhəbbətin
yuxularda dəyişir,
Yuxularda
Ay sənə,
Günəş mənə
öpüşür.
Oyanıram...
Səhərdi...
Gözlərimə
gün düşür.
Səfərdən qayıtmısan,
Sən geri qayıtmısan.

SƏNSƏN

Mənim həyatımın xoş günü sənsən,
Beş günü qalıbsa, beş günü sənsən,
Nə vaxt doğulmuşam, yaddaşıldadır,
Yaşanmamış ömrün yaş günü sənsən.

MƏHƏBBƏT İMTAHANDI

Halallığın alan qız,
Ürəyimi çalan qız,
Dünya sənsiz yalan, qız,
Pərvanəmsən, mən şamam,
Başım üstə dolan, qız.

Sən mənim pərvanəmsən,
Eşqindən yanan şamam.
Sanma zülmət gecəyəm,
Mən bir Aylı axşamam.

Mənim göy Xəzərimdən,
Günəş sinəndən doğur.
Mən ki, sənə baxıram
Gözlərindən nur yağır.
Ey eşqimin Günəşi,
Məni işığa çağır.

Gəl içimdən qov getsin,
Sən bu kədəri, qəmi.
Yer üzündə tək sənsən
Bu könlümün həmdəmi.

O qara gözlərinin
Cazibəsi yamandı.
Sədnik asandı deməz,
Məhəbbət imtahanı.

ŞAIRƏ NƏ YAŞ

Sinsar bulaqtək duruldum,
Yanında qıza vuruldum.
Ürəyimdən bir səs gəldi,
Səninkidir, bax, o ləl, daş,
Şairə nə yaş...
Şairə nə yaş...

GƏL SORUŞAQ

Ürəklərdən gəl soruşaq,
Kim kimə yara vurubdu?
Gül yanında xar görəndə,
Xəncəri hara vurubdu?
Kim kimə yara vurubdu?

NƏ YAXŞI Kİ...

Nə yaxşı ki, incə belin
Qucmağa çatdı qollarım.
Sənə şirin layla çaldı,
Belində yatdı qollarım.
Yuxusundan doymamışdı,
Bəs kim oyatdı qollarım?
Kənara atdı qollarım,
Yarımçıq yatdı qollarım.

VİCDAN SÖYLƏSİN

Dünən sevirdim,
 bu gün sevmirəm.
Günah nə səndədi,
 Nə də ki, məndə,
Bunun səbəbini ürəkdən soruş,
Bu dumanlı eşqə ürək neyləsin,
Yenə həqiqəti
 vicdan söyləsin.

QƏLBİM SƏNDƏN DÖNMƏZ

Eşqimin çırağını
 Günəş yandırıb.
 heç zaman
 Günəş yandıran
 ocaq,
 çıraq,
 sönməz.
Mən səni Günəşin
 ışığında sevmişəm
Qəlbim səndən dönməz.

ÜRƏK YOXDU

Mən sənin məktubunu
 kaş heç açmayaydım.
Açdım, əlim üşüdü,
Oxudum, dilim üşüdü.
Əlimdən yerə düşdü,
 əlimdə gülüm üşüdü.
Bizə düşmədi

gözlədiyimiz bu il
Təzəcə ilim üşüdü.
Hanı, o duyğular hanı?
Dediyin arzular hanı?
Dünənki istəyin hanı?
O odlu-atəşli
sinəndə ürəyin hanı?
Qəlbin soyuq,
evin soyuq,
bağın soyuq.
Yoxsa sənin sevgi bağın,
Belə vaxtsız
xəzan olmuş?
Ordan gəlmir
bulaq səsi,
çay səsi,
Quşların da
səsi yoxdu.
Oxumur,
yaman susub,
Bülbülün həvəsi yoxdu.
Boğuluram,
sevgi bağında,
Bircə əsim külək yoxdu.
Gedək, gedək
Burda sevən ürək yoxdu,
İstək yoxdu,
dilərək yoxdu.
Könlüm quşu havalandı,
Daha geri dönən deyil.
Arxasınca çəkir məni,
Sizin bağa enən deyil.

HƏNİRTİN

Səhər-səhər,
otağıma,
Nəsim küləkdən əzəl,
gözəl, ay gözəl,
Sənin hənirtin gəldi,
gəldi, çiçək hənirtin,
gəldi ləçək hənirtin,
gəldi ürək hənirtin.
Duyğulandım...
Necə duyğulandım,
yarı yuxulu oyandım.
Təzədən yatdım,
bir də uyudum.
Pəncərəmdən
Günəşin qızıl şüası süzüldü,
Səhər-səhər,
pəncərəmin aynasından
Yağış süzülən kimi,
otağımda,
yənə sənin
hənirtini duydum.
Bu hənirti
ruhuma, canıma keçdi.
Pərvazlandım,
quşdan qanad aldım.
Uçdum, nə uçdum...
həyatımın özülüdür,
saraydı hənirtin,
Ömrümün mənasıdı
hənirtin.

UNUTDURA BİLMƏDİ

Oğul-uşaq,
sağdan-soldan keçən,
Səni sevirəm
deyən,
gözəllər belə
Səni unutmura bilmədi.
Səninlə gedən yazım,
Səninlə gedən baharım,
Bir də geri dönmədi,
bir daha
qayıtmadı.
Çox gözlədim,
gəlmədi, gəlmədi...

YOXDU

İki ürək arasında,
iki istək arasında
yaş həddi yoxdu.
Onları iki bölən
Çin Səddi yoxdu.
Eşqin dalınca
göy gəzir,
yer gəzir,
ilçə gəzir,
ölkə gəzir.
Eşq ki var,
tikanlı məftildən
qorxmur,
daş-divardan qıypınmır,
hamısının üstündən aşır.

Bunu sən biləsən gərək.
Məhəbbət sərhəd tanımır,
öz hökmünü verir ürək.

UZAQDA BAHAR

Uzaqda bahar,
yaxında payız,
Qızıl xəzəl
 içində,
Bir aləm var
 içimdə,
Nur aləm var içimdə.
Baharla payız
 arasında,
Bir gözəl nazlanır,
 yaylanır,
 bizə tərəf
 boylanır.
Gah bahara,
 gah payıza,
 gah mənə tərəf
 baxır.
Alnımdakı
 sətirləri oxuyur.
 Bahardan,
 Payızdan,
 məndən
 çeşni götürür.
Çəməndən rəng alıb,
mahını oxuya-oxuya,
 təzə xalı
 toxuyur.

Məhəbbət xalisının,
gözündə Bahar,
Bir aləmdən,
nur aləmdən,
Bu dünyada yadigar.

KÖLGƏ VƏ XƏYAL

Addım-addım gedirəm,
amma kölgəm
önümdə gedir.
Bu məni məyus
edir.
Bircə təsəllim qalır:
Kölgə yerdə sürünür.
Xəyalım
onu keçir,
Quştək qanad açıb,
göylərdə qanad çalır.
Kölgə
elə kölgədi.
Xəyal
ancaq xəyaldır.
Duyğular
elə şirindi,
sanasan
pətək, baldır.

FƏRQ BUDUR

Göylər də
dərdsiz, kədərsiz deyil.
İnsan onu da

dinc qoymur.
Düzüm-düzüm
raketlərlə,
Göylərin bağrını dəlir.
Uzaq-uzaq məsafələrdən
böyük inilti gəlir.
İnsan oğlu
daş atandan,
ox atandan
bəri
nə dinir, nə dincəlir,
bəd niyyətinin üstə durur.
Fərq budur ancaq,
insan vəhşiliyi
qalxıb
yüksək mərtəbədə
durur.

KÖNÜLLƏRDƏ BİZİM DƏ YERİMİZ VAR

Səni də,
məni də,
sevməyən olar.
Bu bizə
dərd ola bilməz.
Çünki,
sənin də,
mənim də,
hansısa könüllərdə,
yerimiz var.
Hansı gözlərsə
bizə baxmaqdan
doymur,

Bizi xəyalından
çığarmır,
Bir an gözündən qoymur.

GƏL YANIMA, GƏL GÖZƏL

Xalları fîl-fîl gözəl,
Saçları sünbül gözəl,
Gülüşün bir aləmdi,
Dodaq qaçsın, gül, gözəl.

Xalları fil-fil gözəl,
Saçları sünbül gözəl,
Bir cüt qara gözlərin,
Mənimkidi, bil, gözəl.

Xalları fil-fil gözəl,
Saçları sünbül gözəl,
Əzəl necə gülmüsən,
Bax, eləcə gül, gözəl.

Xalları fil-fil gözəl,
Saçları sünbül gözəl,
Necə dən-dən düzülüb,
Yanaqda üç gül, gözəl,
Gəl yanıma, gəl, gözəl.

BƏNÖVŞƏ

Lalə, nərgiz, tər bənövşə,
Bülbül tək ötər bənövşə.
Dörd bir yanı gül-çəmənlik,
Qəlbimdə bitər bənövşə.

Ağladın, bulud boşaldı,
Çəmən-çiçək yaş oldu.
Mən ağlaya bilmədim,
Mənim qəlbim daş oldu.

QIZ, ADIN NƏDİR

Sular sahilində dolanan gözəl,
Eşq ilə can verib, can alan gözəl,
Toy olan gəlin tək xınalan gözəl!
Nə olar soruşsam, qız, adın nədir?
Könül dəftərimə yaz, adın nədir?

İnsafın yox, amansızsan, amansız,
Sevən qəlbin niyə susub, a qansız?!
Yaraladın məni, oxsuz, kamansız,
Nə olar soruşsam, qız, adın nədir?
Könül dəftərimə yaz, adın nədir?

Saf məhəbbət pətək-pətək bal olur,
Heyif, məhəbbətin dili lal olur,
Sədnik, gözəllərdə hər xəyal olur,
Nə olar soruşsam, qız, adın nədir?
Könül dəftərimə yaz, adın nədir?

DƏYİŞMƏRƏM

O sən görən gözəlləri,
Bir xalına dəyişmərəm.
Ay da baxıb həsəd çəkər,
Sən gözəlin, sən gözəlin,
Camalına dəyişmərəm.
Nə söz olar xilqətinə,

Sənin nəcib ülfətinə,
Loğman gülə, hikmətinə,
Sən gözəlin, sən gözəlin,
Kamalına dəyişməyəm.

Qoynun bənzəyir gülşənə,
Sədnik deyər, gəzim yenə,
Dünyanı versələr mənə,
Sən gözəlin, sən gözəlin,
Vüsalına dəyişməyəm.

SONA KƏKLİK

Nigar dönüb beşiyinə baxanda,
Koroğlunu yandıranda-yaxanda,
Nəmli gözlərində şimşək çaxanda,
Səni düşünmüşəm, səni anmışam,
Sona kəklik, əhvalına yanmışam.

Yatmışdı Nigarın, guşuna gəldi,
Türkmənpapaq Eyvaz xoşuna gəldi,
Belə bir mənzərə qarşıma gəldi,
Səni düşünmüşəm, səni anmışam,
Sona kəklik, əhvalına yanmışam.

Dolan Pir başına, get murazın al,
Yazan belə yazıb, get yazını al,
Əvvəl oğul istə, sonra qızın al,
Səni düşünmüşəm, səni anmışam,
Sona kəklik, əhvalına yanmışam.
Uzaqdan, yaxından eşidib səsin,
Götürüb əlindən iç piyaləsin,

Coşdurdu sinəmdə söz şələləsin,
Səni düşünmüşəm, səni anmışam,
Sona kəklik, əhvalına yanmışam.

Sədnik, Pirimizdi, Pirdi Pirsultan,
Başdan ayağacan nurdu Pirsultan,
Ondan nə istədim, verdi Pirsultan,
Səni düşünmüşəm, səni anmışam,
Sona kəklik, əhvalına yanmışam.

ŞEİRİ QANLA YAZARAM

Bir gün səni itirsəm,
Səhra-səhra gəzərəm.
Elə bilmə yorullam,
Elə bilmə bezərəm,
Mən dünyanı gəzərəm.

Uca dağlar aşaram,
Çaylar kimi daşaram,
Min əzaba düşərəm,
Elə bilmə bezərəm,
Mən dünyanı gəzərəm.

Səni tapmasam əyər,
Dağlar boynunu əyər.
Ürəyim belə deyər:
- Şeirimi qanla yazacam,
Yenə səni gəzəcəm.

UZAQLAŞIRAM

Yetmiş yaşımda,
Təzədən uşaqlaşıram.
Özümdə bilmirəm,
Nəyə yaxınlaşıram,
Nədən uzaqlaşıram.

BU NEYİN

İçimdə bir ney inildər,
Ara verməz hey inildər.
Bilməm nə sirr, nə sehir var,
Qamışında bu neyin?
Allah, Allah islandım,
Yağışında bu neyin.
Bəzən yuxu tutur məni,
Ağuşunda bu neyin.
Quru ağac yarpaqlayar,
Alqışında bu neyin.
Göl quruyar, dağ yığılar,
Qarğışında bu neyin.

Bir-birinə dəyib ötən,
Tikmədaş sünbülü kimi.
Gahdan mənə həyat verər,
O Gilqamış gülü kimi.
Bu ney mənim dünənimi,
Bu günümə bağlayar,
Bu ney mənim içimdə,
Gah gülər, gah ağlayar.
Bu ney mənim həyatım,
Bu ney mənim bayatım.

Eşqimə, sevgimə bağlı,
Çağlayan bir bulaqdı.
Çağlar, çağlar bu bulaq,
Dərdim kimi, qəmim kimi.
Nağıllaşar bu bulaq.
Məndən, neydən zaman-zaman,
Danışar hey bu bulaq.

KİMİ

Yaşa dünyanı,
Yaşa bal kimi.
Sev bu dünyanı,
Üzdə xal kimi.
Göz bu dünyanı,
Göz, xəyal kimi.
Sevgilini tap,
Bir vüsəl kimi.
Qur öz dünyanı,
Bəzə qəlbini,
Cəh-cəlal kimi.

MƏNİ **(zarafatyana)**

Arada hay-haray salma,
Göz-qaşınla dindir məni.
Əllərini telinə çək,
Gəl, başınla dindir məni.
Yox, heç zaman istəmərəm,
Göz yaşınla dindir məni.
Gülə-gülə dindir məni,
Gəl, sevindir, güldür məni,
Naz-qəməzlə öldür məni.

YAŞARAM MƏN

Nə qəşəngsən, nə gözəlsən,
Seyiddən qalma qəzəlsən.
Züflərini bas yarama,
Züflərini sən darama,
Saçlarını gözüm darar.
Səni görüb eşqim coşar,
Aşaram mən, daşaram mən,
Nəhrillənnəm, coşaram mən,
Sənə nəğmə qoşaram mən.
Könül versən yar olaram,
Yaşaram mən, yaşaram mən.
Bir ədəb-ərkan görməsəm,
Qaçaram mən, qaçaram mən,
Ayrılaram bu torpaqdan,
Qarlı dağlar aşaram mən.

BƏLKƏLƏR

Yarısı həqiqətsə,
Yarısı da şübhədi,
Yığsır bu bəlkələri.
Ya qayadan, yarğandan,
Uçur bu bəlkələri.
Şübhə toxumlarını,
Gəl, səpmə öz qəlbinə,
Qaçır bu bəlkələri,
Gedər-gəlməz körpüdən,
Keçir bu bəlkələri.
Heç bilmirsən nələr var,
Yerli-yersiz bəlkə də.

Əgər ona üz versən,
Dost tapılmaz bəlkə də.
Bəlkə, bu bəlkələrdə,
Doğru bir həyat yaşar.
Hər necə olsa belə,
Bəlkə, bəlkəyə oxşar.
Bəlkəni çox əkdilər,
Ancaq bəlkə bitmədi,
Qaldı çayır otu tək,
Yenə izi itmədi.
Cümlələrin içində,
Natiqlərin dilində,
Qaynar bu bəlkələr,
Şıltaq uşaq kimi,
Oynar bu bəlkələr.
Bəzən də əlindən,
Tutar bu bəlkələr.

AĞ BALIQ

Xəyal dənizindəsən,
Yoxsa ki, Göy-göldəsən?..
Arzum səni tutmaqdı,
Gözlərimin toruyla...
Yaxına gəl, ağ balıq,
Getmə, uzaqlara sən,
İstərəm səni tutam,
Bu əllərim göməşər,
Gözlərimə gün düşər,
Kipriklərim qarışar,
Dolaşar baxışlarım,
Bir nöqtədə ilişər.
Ağ balıq, səni tutmaq,

Olar çətindən, çətin.
Bəlkə, özün düşsən,
Toruna məhəbbətin.

BƏŞ METR AĞ

Mən qazanıb pulları,
Kağız, varağa verdim.
Sən qazanıb pulları,
Gümüş darağa verdin.
Mən qazanıb pulları,
Elmə, çırağa verdim.
Sən qazanıb pulları,
İçib, arağa verdin.
Ömrün son anında
Sən də, mən də
Eyni söz dedik:
Pulları
Beş metr ağa verdim.

MƏHƏBBƏTİN QÜDRƏTİ

Məhəbbətin qüdrətiylə,
İnam gətir, daş göyərər.
Qəlbinə məhəbbət gəlsə,
Qarlı dağlar qış göyərər.
Məhəbbətin qüdrətiylə,
Leysan yağar, sel yaranar.
Səhralarda göl yaranar,
Bircə göz qırpımında,
Qış dəyişib bahar olar.
Çiçəklənər sevgi dünyan,
Ürəyin laləzar olar.

İLHAM PƏRİMSƏN

Sən mənim İlham Pərimсэн,
Həm göyümsən, həm yerimsən.
Səni mənə qısqanan çox,
Məni sənə qısqanan yox...
Gərək bunu duya gənclik,
Yolunda baş qoya gənclik.
Səni sevib-seçə gənclik,
Eşq badəsin içə gənclik.
Mənim kimi, mənim kimi...

EŞQİM ÖLÜR

Hərdən-hərdən düşünəndə,
O dağlar üstümə gəlir.
İçimdən qəm yeyir məni,
Ürəyimi iki bölür.
Öz eşqim içimdə ölür.

QƏLƏMİM

Eşqinlə yaşat qələmim,
Eşqinə öyrət qələmim.
Eşqinə oxşat qələmim,
Ucaldar qeyrət qələmim.
Yerdən göyə qaldırar,
Ancaq, məhəbbət qələmim.
Könülləri fəth eyləyər,
Yaradar heyрət qələmim.

NİYƏ BAXIRSAN

Deyirsən: - Niyə baxırsan?
Elə gözəl doğmusan ki,
Ona baxmamaq, olarmı?
Doğduğun güldü-çiçəkdi,
Onu yığmamaq, olarmı?
Ona baxmamaq olarmı?

ÖYƏRƏM SƏNİ

Qaşlarına vəsmə çəkmə,
Qaşların tanrı payıdı.
Gözlərinə sürmə yaxma,
Gözlərin tanrı payıdı.

Yaqut dodağa nə boya,
Lalə yanağa nə boya,
Özlüyündə ağ almasan,
Mənim tanrı payımsan.

Mənə bıçaq lazım deyil,
Kəsmərəm, doğramaram,
Gözümle «yeyərəm» səni.
Gözəllərdən söz düşəndə,
Tərifin deyərəm sənin,
Gözümle «yeyərəm» səni.

GƏLMƏ SƏN

Baxıb baş daşıma,
Gülmə, gülmə sən.

Əl uzatma külümə,
Odumu sönmüş,
Bilmə sən.
Qəlbin duru deyilsə,
Ayaq basma torpağıma,
Məni ziyarət etməyə,
Gəlmə, gəlmə sən.

GEOLOQ

Ey sərvət gəzən,
Geoloq.
Yaralama,
Parçalama,
Dağ ürəkli,
Bu dağın sinəsini,
Min çəkil vursan da,
Daşlarını qırsan da,
Dinməz bu dağ,
O, sənə neynər?
İçinə çəkər səsini,
İçindən göynər,
Yaralama
bu dağı,
Yaralanar
ürəyim,
Paralama bu
dağı,
Paralanar ürəyim.

HƏYAT YAŞANIR

Dərdi qovum,
Qəmi yorum,
Həyat öz axarıyla dolanır.
Özümü gah oda, gah gözə vurum,
Həyat hardasa yaşanır.
Bir nəğmə, bir bayatıda,
Bir göz yaşı, bir gülüşdə,
Bir yolçunun yolunda,
Yaşanır həyat.
Eşqdə, məhəbbətdə,
Sevgidə, sədaqətdə,
Bir qəvvasın qolunda,
Yaşanır həyat.
Hardasa
Kimsə kimi düşünür,
Kimsə kimi anır.
Alqış bu dünyaya,
Həyat yaşanır,
Həyat yaşanır.

MƏNİM DÜNYAM

Dilini bilsəydim,
Dağın, buludun,
Çəmənin, çiçəyin, -
Adiləşərdi
Sirli-soraqlı dünyam.
Dilini bilsəydim,
Çayın, gölün,
Yağışın, küləyin, -
Gözümdən düşərdi,

Sirli-soraqlı dünyam.
Tükənərdi
Bu dünyama məhəbbətim.
Gözlərimdə ölərdi,
Hisslərimi qanadlandıran heyvətim.
Duymazdım ki,
Qışım – möcüzəli qış,
Yazım – möcüzəli yazdı.
Qar kimi əriyərdi marağım,
Daha mənim dünyam, mənim olmazdı...

SÖZ VERƏRSƏN

Sən mənim qəlbimi əmanət apar,
Büllur pıyalədə məhəbbət apar.
Apar...
apar əvəzində
bir cüt qara xal verərsən,
Bir də ki,
ona yaraşan
Gözəl məhcəmal verərsən.
Apar...
apar əvəzində
Bir cüt qara göz verərsən.
Bu Sədnikə, şairə qız,
Candan gələn
söz verərsən.

EYLƏR

Məni görsə gözü dolar Vaqifin,
Bizim sənəmləri məzəmmət eylər.

Eşqimin oduna su səpəmməsə,
Yenə gözəllərdən şikayət eylər.

Vaqif gözəllərdən eyləməz hazar,
Görsə hərəsinə bir tərif yazar.
Sevda başında sevdalar gəzər,
Nəzmi-dürəfşanla hekayət eylər.

Sədnik, eşq oduna qalanmaq ayrı,
Nəçə yol çapılıb, talanmaq ayrı,
Vaqifin türbəsin dolanmaq ayrı,
Sənəmlər ruhunu ziyarət eylər.

DÜŞDÜ

Soyuq üzlər gördüm, canım üşüdü,
Dağlarıma duman düşdü, çən düşdü,
Məclisimə necə gəldin, bilmədim,
Bir də baxdım, pəncərəmə gün düşdü.

Sən ki, gəldin baxışlar da dəyişdi,
Külək əsdi, yağışlar da dəyişdi.
Gözlərimdə naxışlar da dəyişdi,
Qəmi qovdum, kədər məndən gen düşdü.

Köyündən zövq aldım, könlümə yetər,
Çiçəyi, lələsi gözümdə bitər.
Sədnik, bundan artıq daha nə istər,
Qismətinə güldən təmiz can düşdü.

VAR

Heç bilmirəm, kimə deyim dərdimi,
Bir nigar əlindən şikayətim var.
Şirin canım pünhan-pünhan üzülüb,
Aşikar əlindən şikayətim var.

Dağlardan getməyib ahı, amanı,
O çöllər səyyahı – o Məcnun hanı?
«Leyli», «Leyli» dedi, çıxınca canı,
İntizar əlindən şikayətim var.

Dərdli Dilqəm yada düşdü bu dəmdə,
Sədnik, yenə yaş qurudu didəmdə.
Sənani, Fərhadı itirdim səndə,
A dağlar, əlindən şikayətim var.

BƏNZƏYİR

Oynaq təbiətin, dəyişkən qəlbin,
O əsən küləyə, çaya bənzəyir.
Ay qız, nə olsun ki, zümrüd gözlərin,
Günəşə bənzəyir, Aya bənzəyir.

Yenə gəldim, gördüm, o gözü, qaşı,
Od tutdu, alışdı sinəmin başı.
Satma gözəlliyə yarı-yoldaşı,
Deməki qaşlarım yaya bənzəyir.

Sədnikəm əzəldən göz vurğunuyam,
Şeir vurğunuyam, söz vurğunuyam.
Sənin gözlərinin öz vurğunuyam,
Neynəyim, gözlərin oya bənzəyir.

OLUM

O günlər içməmiş bir sərxoş idim,
Bağcanıza girdim, girməmiş olum.
Əlim əsə-əsə bir çiçək dərdim,
Şehli gül dərmişdim, dərməmiş olum.

Mən elə bilirdim, mələksən, nəsən,
Çiçəkdən zərifsən, güldən incəsən,
Canımı verərdim, vallah, istəsən.
Bir dəfə görmüşdüm, görməmiş olum.

Sədnik, ürəyindir nur piyaləsi,
Şeirdir, nəğmədir, onun meyvəsi,
Bu da sevgimizin olsun nöqtəsi,
Qəlbimi vermişdim, verməmiş olum.

BİLMƏDİM

Adın gəldi, qəlbim yaman göynədi,
Xəyal qanad verdi, uça bilmədim.
Məhəbbət şərbəti qaynadı, daşdı,
Onu yuxuda da içə bilmədim.

Yuxuda dayandıq qabaq-qabağa,
Əksin də düşmüşdü ayna bulağa,
Bir bülbül ötürdü qonub budağa,
Hansı məkandayıq seçə bilmədim.

Sədniki odlara salıbsan yaman,
Arada istək var, bir də bir güman.
Aman, bu sevdadan, aman, əl aman,
Mən ki bu sevdadan qaça bilmədim.

TOYDUR TOY

Bax, sevmək də, sevilmək də qönçədi,
Bağçaların gül açması toydur, toy.
Cavanların ortalıqda süzməsi,
Tar-qavalın dil açması toydur-toy.

Əhsən! Əhsən! cavanların baxtına,
Bəylə gəlin əyləşibdi taxtına.
Alqış! Alqış! Ömrün bahar vaxtına,
Xısın-xısın danışması toydur, toy.

Ortada oynayır qardaşla bacı,
Atadı, anadı başımın tacı,
Bəylə gəlin bir məhəbbət möhtacı,
Bax, onların qoşaşması toydur, toy.

Çağır gəlsin qoy oynasın qudalar,
Bir-birinin gözlərindən od alar.
Bu büsata bir də baxsın butalar,
İki nəslin birləşməsi toydur, toy.

Sədnik deyər: bu bir sevinc, bir muraz,
Qələm götür, sən bu günü ömrə yaz,
Gənclər bu şənliyi heç vaxt unutmaz,
Yazın yaza qovuşması toydur, toy.

TELDİ, TEL

Sözə qatdım min bir gülün şəhdini,
Bu sözlərim şəkər deyil, baldı, bal.

İsmigülüm lalələrdən rəng alıb,
Buxaq bəyaz, yanaqları aldı, al.

Bu bəşərdi, bu mələkdı, xəyaldı?
Bulaqda görənlər bulaqda qaldı.
Durna göydən baxdı, bir lələk saldı,
Cilvələnen göllər deyil, teldi, tel.

Mən onu görmüşdüm yol kənarında,
Baxdım güzgülənir göl kənarında.
Sədnik, kim dedi ki, qal kənarında,
Aç kəmərin, nə qucmalı beldi, bel.

ARXAYINAM, ARXAYIN

Bir gözəldən xeyir-dua almışam,
Arxayınam, uğurumdan, arxayın.
Hacı Bulud türbəsində olmuşam,
Arxayınam, uğurumdan, arxayın.

O dağların saf suyundan içmişəm,
Dəli Kür tək dəli çaydan keçmişəm.
Allahı çağırıb yola düşmüşəm,
Arxayınam, uğurumdan, arxayın.

A Sədnik, üstümdə tanrım yar olar,
İlahidən sifətində nur olar,
Daşa doğru getsən, dönüb dürr olar,
Arxayınam, uğurumdan, arxayın.

AY SƏNƏM, SƏNƏM

Vədə verdin gəlləm, ayın il oldu,
Gözlədim, gəlmədin, ay sənəm, sənəm!
Bülbül oldum, bağda fəğan eylədim,
Onu da bilmədin, ay sənəm, sənəm!

Günəş olub üfüqlərdən doğaydın,
Həsrətini öz eşqinlə boğaydın,
Sevincini gözlərinə yığaydın,
Heç deyib gülmədin, ay sənəm, sənəm!

Baxammadım camalına doyunca,
Xəcalətdə qaldın ömrü boyunca,
Sədnik kimi dostu yalan deyincə,
Bəs niyə ölmədin, ay sənəm, ay sənəm!

AZDI

Qürbət eldən haraylaram, hay verməz,
Vətənə dönməyə gümanım azdı.
Dumanamı düşdü, çənəmi düşdü?!
Görən hansı dağda gümanım azdı?

Qürbət elin adı Beştau-beş dağ,
Gəzəsən doyunca bədən ola sağ,
Can xəstə olarsa, nə bağça, nə bağ,
Qırıldı ümidim, imanım azdı.

Yaraşmır dilinə bu giley-güzar,
Sədnik necə səni çaşdırıb azar,
Sevən könüllərdə min dastanın var,
Yaxşılarım çoxdu, yamanım azdı.

YARALI CEYRAN

Mən də yaralıyam, yaram qan verir,
Gəl, kəsdir yanıma, yaralı ceyran.
Qanın çəmənlərə cığır, iz salıb,
Buldum məkanını, yaralı ceyran.

Yaralıya məlhəm, dərman gərəkdi,
Onu sağaltmağa loğman gərəkdi,
Bəlkə, can yerinə bir can gərəkdi,
Gəl, al bu canımı, yaralı ceyran.

Dünən sağalardım, bu gün çətindi,
Məni əsir edən məhəbbətindi,
Yolunda ölmək də səadətimdi,
Ay sultanım, xanım, yaralı ceyran.

BU QIZIN

Yenə çiçək görüb havalanıbdı,
Nərgizdən biçilib donu bu qızın.
Yalvarıb, yaxarıb elçi düşəcəm,
Atası, anası hanı bu qızın?!

Hanı belə gözəl, mahalda, eldə,
Danışa bu qayda, ləhcədə, dildə,
Baxıb yerişinə, bənd olub gül də,
Mahı-münəvvərdi canı bu qızın!

Sədnik, vallah, dərdi-qəmi atardım,
Hər nə çalsa, laylasına yatardım.
Yolun kəsib, bərələri tutardım,
Olardım sultanı, xanı bu qızın.

BU CEYRAN

Şah İsmayıl qova-qova itirdi,
O ceyranın balasıymış bu ceyran.
Gözəllik də nəsil-soydan gələndi,
«Ceyrançöl»ün lalasıymış bu ceyran.

Schirləndim, yerişinə vuruldum,
Dönüb baxdı, baxışına vuruldum,
İllahdakı yerişinə vuruldum,
Gec-tez canım alasıymış bu ceyran.

Sədnik, nədən bu ceyrana tuş oldu,
Sevdalandı canım, od, atəş oldu.
Çatammadım, gözdən itdi, quş oldu,
Allahın bir balasıymış bu ceyran.

BU NƏRGİZ

Tahir Mirzə min bir tərif söylədi,
O Nərgizdən, çox qəşəngdi bu Nərgiz.
Mən onu görmüşəm Kür qırağında,
Körpə, məsum bir mələkdı, bu Nərgiz.

Gözəlliyi gözlərimdə qalandı,
Xəyalımda Molla Pənah dolandı,
Bənzətmərəm, çiçək ömrü solandı,
Yox, demərəm bir çiçəkdi, bu Nərgiz.

Hələ gəncliyimdən, əzəldən haşa,
Sona deməmişəm, hər yaşılbaşa.
Uğurlu bir gündə Sədniklə qoşa,
Təbrizə də gedəcəkdi bu Nərgiz.

A QIZLAR

Qatarından o ayrılan durnanın,
Özü boyda kədəri var, a qızlar.
Hicran çəkdim gilə-gilə əridim,
Həsrətində qədəri var, a qızlar.

Könül sevən qaməti var, qəddi var,
Heyif-heyif arada Çin səddi var.
Ay gözəllər, naz-qəməzinin həddi var,
Hər şeyin bir təhəri var, a qızlar.

Yarımadım, yarıyanlar yarısın,
Çəkənməzlər bu qəmlərin yarısın,
Sədnik, uddum ürəyimin sarısın,
Sevginin də qəhəri var, a qızlar.

GÜLLƏRİN ÜSTƏ

Sona ceyran, sən icazə versəydin,
Mən özüm çıxardım yolların üstə,
Şirinlikdə möcüzəsən, ay zalım,
Qənd əzib səpmisən dillərin üstə.

İzin olsa, bağçanızi gəzərdim,
Şehli-şehli güllərini üzərdim,

Bir olardı, ürəyimdə yüz dərdim,
Yazardım adını güllərin üstə.

Sədnik, heç vaxt məhəbbətim azalmaz,
Məhəbbətsiz bir könüldə yaz olmaz,
Sona kəklik yuvasında çox qalmaz,
Uçardı, qonardı əllərin üstə.

DURNA LƏLƏYİNƏ YAZILAN ŞEİRİN

Qətrə-qətrə varlığıma hopubdu,
Durna lələylə yazılan şeirin.
Zərrə-zərrə Günəşdənmi qopubdu?
Durna lələylə yazılan şeirin.

Kəlmələrin ulduz-ulduz düzülmüş,
Elə bildim göy üzündən üzülmüş,
Bir mələyin arzusuyla yazılmış,
Durna lələylə yazılan şeirin.

Ürəyində Günəş doğub, Ay doğub,
Elə bil çəmənə təzə gül yağıb,
Gör hardan dərilib, qəlbə yığılıb,
Durna lələylə yazılan şeirin.

BÜKÜLMÜŞ

Görəmmədim, sədasına oyandım,
Sənin şeirin gül-çiçəyə бүkүlmüş.
Mirvari tək səpələnmiş çəmənə,
Ya yarpağa, ya ləçəyə бүkүlmüş.

Mirvarilər dən-dən bulaq gözündə,
İpə-sapa düzülübü sözündə,
Xeyli vaxtdı axtarırsan özün də,
Çox axtarma, tül ipəyə bükülmüş.

Ürək coşar ürəyinin içində,
Söz də qoşar ürəyinin içində,
Ürək yaşar ürəyinin içində,
Gör mənim ürəyim nəyə bükülmüş.

BİR DƏ SƏNİ OYATMARAM YUXUDAN

Bal kimidir dan yerinin yuxusu,
Bir də səni oyatmaram yuxudan.
Gələr havasından çiçək qoxusu,
Bir də səni oyatmaram yuxudan.

Yuxuda orman var, yaşıl irmaq var,
Yuxuda xoşbəxtlik qucaq-qucaq var,
Şirin yuxulara məni də apar,
Bir də səni oyatmaram yuxudan.

Sən yuxuda dərdi, qəmi atarsan,
Sən yuxuna şirin-şəkər qatarsan.
Uşaq kimi qaçıb məni tutarsan,
Bir də səni oyatmaram yuxudan.

MƏN DEYİLƏM

Eşqin ürəyimə, bir atəş salıb,
Yanar qiyamətə, sənən deyiləm.

Şirin canım qətrə-qətrə əriyər,
Yox, yox bu sövdadan dönən deyiləm.

Sərvi boy sənəmə tuş olan könlüm,
Altun üzüyünə qaş olan könlüm,
Çırpınır sinəmdə quş olan könlüm,
Ruhum göylərdədi, enən deyiləm.

Biləsən, Sədniki salmısan oda,
Dəniz ol, qoynunda mən olum ada,
Ölərəm yolunda, vermərəm yada,
Əgər versəm yada, mən, mən deyiləm.

GÖZƏLİM

Səhər-səhər qumrular ötüşəndə,
Yatanmazsan, oyanarsan gözəlim.
Pəncərəndən yatağına gün düşər,
Şəfəqlərə boyanarsan, gözəlim.

Pəncərəndə rəng-rəng güllər qoxuyar,
Gözlərimdə Günəş xalı toxuyar,
Büllur ürəyində Şahnaz oxuyar,
Məst olarsan, dayanarsan, gözəlim.

Sən bu anda gör, bir nələr anarsan,
Duyğuların qanadına qonarsan,
Lalə kimi dağ döşündə yanarsan,
Gözəlliyə boylanarsan, gözəlim,
Yatanmazsan, oyanarsan, gözəlim.

TÖKÜL

Bulud kimi tutma Ayın qabağın,
O xalın üstündən tel, yana tökül.
Şəlalə tək o gözəlin çiyindən,
Ay Günəş tellərim, gəl yana tökül.

İpək tellər incə belə yetincə,
Bağda bülbül gül üstündə ötuncə,
Bülbül səsi qulağına çatınca,
Güllərin üstündən gül, yana tökül.

Gözəli sevməyin özü savabdı,
Hər gözəlin qəlbi sirli kitabdı.
Hələ yar oyanmaz, çox da sabahdı,
Ay Günəş tellərim, bil yana tökül.

LALƏMİ VERDİ

Sənə o xalları laləmi verdi?
Sənin məhəbbətin çiçək sərgisi.
Eşqinlə qəlbimdə saray qurmuşam,
Qızıl kərpicdəndi onun hörgüsü.

O nə Ay camaldı, üzdə nə xaldı,
Gözəl, bir baxışın ağlımı aldı,
Bu nə xoş təsadüf, nə xoş xəyaldı,
Gözəlliyin güzgüsüdü, güzgüsü.

Səni sevən aşiq çətin qocalar,
Fərhad kimi məhəbbətdən güc alar,
Sədnik bu istəkdən bir dastan qalar,
Sən şeirimizin düzgüsüsən, düzgüsü.

MƏNİ DƏ APAR

Sən Allah, Kəpəzə seyrə çıxanda,
Qəlbində pünhanca məni də apar.
Sən salam verəndə, mən də baş əyim,
Qəlbində pünhanca məni də apar.

Yox, sənsiz keçməsin, qoy bircə anım,
Hara getsən, mən səninlə dolanım,
Bu da bir sınaqdı, canım, cananım,
Qəlbində pünhanca məni də apar.

Sədnikin sözünü yerə salmazsan,
Qiymətli daş-qaşsan, ləlsən, almazsan,
Durna kimi qatarından qalmazsan,
Qəlbində pünhanca məni də apar.

YAZ AĞLAMAZMI?

Odlu baxışımla sənə baxmazsam,
Soyuqdan kirpiyin buz bağlamazmı?
O buzu Günəş də əridə bilməz,
Həsrətdən gözündə buz ağlamazmı?

Nəsim külək olum, bağında əsim,
Yatmış güllərini oyatsın səsim,
O güllərdən ətirlənər nəfəsim,
Sevincdən ürəyin qız, ağlamazmı?

Bircə anda, varlığını oyadar,
Qız, hər kəlmən qaymaq dadar, bal dadar,
Yaz yağışı köynəyini isladar,
Dumanda, çiskində yaz ağlamazmı?

ÖLÜR ÇOXLARI

Sallana-sallana yola çıxanda,
Baxıb köks ötürür, ölür çoxları.
Qara tellərini yana tökəndə,
Baxıb köks ötürür, ölür çoxları.

Qara tellərini yana tökəndə,
Gözlərinə sürmə, boya çəkəndə,
İllah da ki, həsrətini çəkəndə,
Baxıb köks ötürür, ölür çoxları.

Qorun yad gözlərdən, xalları fil-fil,
Ay mənim qəlbimdə bitən qızılgül,
A dünya gözəli, gəl, yanıma gəl,
Baxıb köks ötürür, ölür çoxları.

KÖNLÜMÜN

Azaldı gözümlün, didəmin nuru,
Keçirdilər çırağına könlümün.
Yenicə qaçmışdım qəmin əlindən,
Tez pozdular növrəğini könlümün.

Ürəkaçan sözlərinin düzümlü,
Mat qoymuşdu salxım-salxım üzümü,
Yaxınlarım gülər görməz üzümü,
Xəzan gördü gül yarpağı könlümün.

Yersiz bir söz paraladı qəlbimi,
Nahaq yerdən yaraladı qəlbimi,
Dəftər kimi qaraladı qəlbimi,
Əldən uçdu son varığı könlümün.

OLMUSAN

Nə olaydı, mənə bir doğulaydın,
Nə gec doğulmusan, nə ləng olmusan.
Bəlkə başqasına gözəl deyilsən,
Sən mənim gözümdə qəşəng olmusan.

Gərək sən olaydın mənim yaşdaşım,
Bəlalər çəkməzdi sevdalı başım,
A ləldən qiymətlim, daşım, daş-qaşım.
Lələdən don geyib pürəng olmusan.

Yüz içəm, doymaram göz bulağından,
Pətək, bal süzülür söz bulağından,
Gəlim çiçək dərim yaz bulağından,
Şeirimə, sözümə çələng olmusan.

VERƏR

Solar çiçək kimi, solar gül kimi,
Sənsizlikdən ölər şeirim, can verər.
Dözə bilməz ayrılığa, hicrana,
Yaralanar, yaraları qan verər.

Yarpaq-yarpaq, ləçək-ləçək tökülər,
Külək alar, yerdən göyə çəkilər,
Sənəmdə sevinc yox, qəmlər əkilər,
Hökmü zaman verər, bircə an verər.

Sədnikəm, şəninə nələr yazmışam,
Bilməmişəm, bəlkə əhdi pozmuşam,
Səndən ötrü haraları gəzmişəm,
Can deyənim bu gün niyə yan verər.

QALIBMIŞ

Səndən ayrı o dağlara getmişdim,
Dağların deyiləsi sözü qalibmiş.
O da mənim kimi sənə vurğunmuş,
O göyçək xalında gözü qalibmiş.

Səndən ayrı o dağlara boylandım,
O yerdə tək səni, tək səni andım,
Bu bir görüş idi, pozulmaz andım,
Dağlarda sonamın izi qalibmiş.

Ürəyin «hə» desə, dağlara çıxacaq,
Ordan Xan Kəpəzə, Göy-gölə baxacaq,
Gəl düşək göllərə, sulara axacaq,
Desinlər Göy-gölə nazı qalibmiş.

ŞEİRİMİN GÜZGÜSÜ

Qız sənə o xalı lələmi verib,
Sənin məhəbbətin çiçək sərgisi.
Eşqinlə qəlbimdə saray qurmusan,
Qızıl kərpicdəndir onun hörgüsü.

O nə Ay camaldı, üzdə nə xaldı,
Gözəl, bir baxışın ağlımı aldı.
Bu nə xoş təsadüf, nə xoş xəyaldı,
Gözəlliyn güzgüsüdür, güzgüsü.

Səni sevən könül çətin qocalar,
Fərhad kimi məhəbbətdən güc alar.
Bu istəkdən eldə bir dastan qalar,
Sən şeirimizin düzgüsüsən, düzgüsü.

SORAĞINDAYAM

Qaşlar qara, gözlər qara, saç qara,
Belə bir gözəlin sorağındayam.
O gözəl nə vaxtsa burdan keçəcək,
Mən Sarım çayının qırağındayam.

Gəzsən bu yeri, bahar çağları,
Dörd fəsildə barlı olar bağları,
Uca deyil, bəstəboydu dağları,
Mən elə bilərəm Şah dağındayam.

Hər şeyi ucaldar, boy verər eşqim,
Dərin dənizdə də boy verər eşqim,
Yardan səda gəlsə, hay verər eşqim,
Həsrətlər qovuşar, yar bağındayam.

YARAŞMAZ

Bahar buludu tək, dolub-boşalmaq
Hər zaman o qara gözə yaraşmaz.
Özgə ləzzəti var, deyib-gülməyin,
Heç qəmli durmaq da sizə yaraşmaz.

Sizdə bir qaydadı, gülüb güldürmək,
Aşıqləri naz-qəmzəylə öldürmək,
Ürəklərdən dərdi-qəmi sildirmək,
Hər sözü söyləmək üzə yaraşmaz.

Sən Sədnikin ürəyisən, nə sözdü,
Solmaz gülü, çiçəyisən, nə sözdü,

Arzususan, diləyisən, nə sözdü,
Bunları deməmək bizə yaraşmaz.

KEÇİR

Qısa ayrılıq da uzun ömürdü,
Sanki hər günümdən sənələr keçir.
Bir olanda ürək belə demirdi,
İndi ürəyimdən gör nələr keçir.

Surətin gözümdə lövhə yaradır,
Gözünü gözümdən çəkmə, yaradır,
Gül-çiçək içində töhfə yaradır,
Gazibəsi, gözəl, bir əsər keçir.

Kaş, rəssam olaydım, ya da təbiət,
A Sədnik, qəlbində odlu məhəbbət,
Yaranaydı bir möcüzə, həqiqət,
Gözümün önündən Nilufər keçir.

UZAQDA QALDI

**(Real məhəbbətlə sevdiyim gözəl, zaman keçdikcə mənim üçün
əsrarəngiz əfsanəyə çevrilir...)**

Heyif ki, o günlər uzaqda qaldı,
Əlim Aya çatar, o günə çatmaz.
Gözəlsən, göyçəksən, tanrı payısan,
Heç kəsin sevgisi sevginə çatmaz.

Tanrım sənə ağıl verib, huş verib,
Qələm çəkib, bir cüt kaman qaş verib,

Qəlbinə məhəbbət, od-atəş verib,
Tanrım səni bir də təkrar yaratmaz.

Ərgüvən baharda çiçək açanda,
Ağ güllər ətrafa işıq saçanda,
Sənə əl uzadıb, qucaq açanda,
Əlim gülə dəyər, kökünə çatmaz.

Qoşa gəlsin Ərgüvənlə Ərgünəş,
Ərgüvən gözəl qız, ərdi Ərgünəş,
Bu gözələ könül verdi Ərgünəş,
Allah vergisini insan unutmaz.

Ərgüvən ağacdı, Ərgünəş dağdı,
A Sədnik, üzünə göydən nur yağdı,
Əfsanə xəyaldı, bir yaşıl bağdı,
Əfsanəsiz dünya səni yaşatmaz.

XOŞ TƏBƏSSÜMLƏ

Necə sevdalandım, sevdaya düşdüm,
O xoş bir baxışla, xoş təbəssümlə.
Eşqin-məhəbbətin şərbətin içdim,
O xoş bir baxışla, xoş təbəssümlə.

Bir qənimət, həm qənirsiz gözəldi,
Şirin bir layladı, incə qəzəldi,
Bir günüm yaz oldu, yuxuma gəldi,
O xoş bir baxışla, xoş təbəssümlə.

A Sədnik, qarşıdan maraldı keçdi,
Baxdı, müjganları sinəni deşdi,
Əldə dəstə çiçək qəlbimə köçdü,
O xoş bir baxışla, xoş təbəssümlə.

YARIMÇIQ QALIB

Ay gözəl, gəl sənə bir layla deyim,
Ananın laylası yarımçıq qalıb.
Şümşad barmaqlara xına çəkəndə,
Əlinin xınası yarımçıq qalıb.

Bir zamanlar taleyindən yazdın sən,
Seyr elədim, bir çiçəkdi yazdın sən,
Coşdu qəlbim, xəyalımda gəzdin sən,
O günün səfası yarımçıq qalıb.

Dolanma gileyli, gəzmə gileyli,
Sən gəlin donunda Leylisən Leyli,
Sədnikin o gündən səndədi meyli,
Bir ömrün mənası yarımçıq qalıb.

ƏLVIDA DEMƏ

Qorxuram bu sözdən, yaman qorxuram,
Amandı, sevgilim, əlvida demə!
Bədənim titrəyər, canım üşüyər,
Amandı, sevgilim, əlvida demə!

Bu sözdə ayrılıq, hicran var, hicran,
Sevgi yollarını bağlayar duman.
Daha bu görüşə qalmaz bir güman,
Amandı, sevgilim, əlvida demə!

Məhəbbət sevincim, həm ağrı-acım,
A Sədnik, qəlbimdi, başımda tacım,
Ölüm ayağında odur əlacım,
Amandı, sevgilim, əlvida demə!

DOLANIR

Biləmmirəm ördəkdimi, qazdımı,
Göldən çıxıb çəmənzarı dolanır.
Elə bil ki, ürəyimdə, gözümdə,
Gəncliyimin öz baharı dolanır.

Tərlandımı, kəklikdimi qayada,
Yatmamışam gəlib məni oyada.
Möcüzə var, gözəllikdə, boyada,
Yaz fəslinin xoş rüzgarı dolanır.

Eşqə bağlı ürək çətin qocalar,
Vətənidən, sevgisindən güc alar,
Aydan barat alar, gündən tac alar,
Coşan qəlbim yara sarı dolanır.

YENİDƏN GÖYƏRDƏSİYƏM

Gözəl, sevgi bağın xəzan görsə də,
Mən onu yenidən göyərdəsiyəm.
Məhəbbət toxumun səpib sinənə,
Orda öz eşqimi cücərdəsiyəm.

Bulaq kimi ax didəmdən deyirəm,
Səhralara çıx didəmdən deyirəm,
Bu dünyaya bax didəmdən deyirəm,
Sən olan yerlərə mən gələsiyəm.

Gəl özünü yad gözlərdən qoru sən,
Görməyirsən, ipəkdəndi toru sən,

Tutmusan əlində yanar qoru sən,
Yer də, göy də yansa mən biləsiyəm.

GƏNCLİYİN

Yorulmayır, usanmayır, bezməyir,
Məni arxasında çəkir gəncliyin.
Qəlbimdəki köhnə orman yerində,
Bax, körpə fidanlar əkir gəncliyin.

Ormanımdan sular axır dum-duru,
Bol veribdi yaradanım yağmuru,
Axıdır içimdən Arazı, Kürü,
Başımdan leysanlar tökür gəncliyin.

Dəydikcə burnuma gənclik havası,
Tapılır könlümün dərman-davası,
Uçmuşdu içimdə eşqin binası,
Məhəbbət sarayı tikir gəncliyin.

SÜSLƏNMİŞ GÖZƏL

Göyçək güllər kimi süslənmiş gözəl,
Surətin Göy gölün aynasındadı.
Nəğmə deyir şələlələr şəninə,
Bu yerlər gözəllik sevdasındadı.

Məğrur Kəpəz Koroğlular qalası,
Qartal keşik çəkir yanda balası,
Qızıl don geyinib dağlar lalası,
Gözlərin qartalın yuvasındadı.

Beşi qoşa gəzir, beşi tək gəzir,
Qız-gəlin əlində gül-çiçək gəzir,
A Sədnik, ceyranın nə ürəkək gəzir,
Naz-qəmzə dağların havasındadı.

SEVMİŞƏM

Dünən başqa idi, bu gün başqadı,
Bu gün səni qana-qana sevmişəm.
Məhəbbətin ürəyimdə yurd salıb,
Çox çəkmişəm imtahana, sevmişəm.

Gözəlliyin, göyçəkliyin bir yana,
İnsanlığda bir dənəsən, ay sona,
Bir də səni yetirərmə zamana,
Xoş gəlmisən, xoş cahana, sevmişəm.

Danışanda ləhcən şirin, sözün bal,
Maral göldə xoş görüşdük, ay maral,
İstəyini gəl Sədnikdən xəbər al,
Səməndər tək yana-yana sevmişəm.

KİMİ

Gözümün içində cəlvələnirsən,
Kəpəz göllərinin sonası kimi.
Əllərin boyası göz qamaşdırır,
Kəklik əllərinin xırası kimi.

Yerişin-duruşun, qəmədi-nazdı,
Görmüşəm hüsnünü könlümdə yazdı,
Yüz tərif söyləsəm, vəsf etsəm azdı,
Gözəlsən Bağdadın durnası kimi.

Gözəlsən, göyçəksən, balsan, pətəksən,
Sən mənim köksümdə bitmiş çiçəksən,
Qan olar, gözünü gözümdən çəksən,
Şirinsən Sədnikin dünyası kimi.

GÜL QOY

Çəmənlər, çiçəklər qoy sənin olsun,
Qəbrimin üstünə bir dəstə gül qoy.
Yarpızlı bulaqlar məskənin olsun,
Qəbrimin üstünə bir dəstə gül qoy.

Yaz gələndə lələ, nərgiz bitəndə,
Çiyələk göz vurub, gözdən itəndə,
Başın üstə torağaylar ötəndə,
Qəbrimin üstünə bir dəstə gül qoy.

Bağçanızda qızılgüllər açanda,
Ətrafında şeyda bülbül uçanda,
Sədnik gəlib xəyalından keçəndə,
Qəbrimin üstünə bir dəstə gül qoy.

QIZ

Dağlar camalına baxdı, bəyəndi,
Üzündə xalını seçmədimi, qız?!
Səpdi yollarına gülü-çiçəyi,
Lələdən donunu biçmədimi, qız?!

Kəklik əllərinə xına qoyanda,
Kəpəz öz qoynuna «gəl-gəl» deyəndə,
Göy-göl sonalanıb telin sayanda,
Dərin sevdalara düşmədimi, qız?!

Qızılgül kolunda bülbul ötəndə,
Coşub, vüsalına can atdım mən də,
Əhdi-peyman edib bax, o çəməndə,
O günlər qəlbimə köçmədinmi, qız?!

VƏSF EDİM

Sən ol Xalıqoşa, mən Göycək Rza,
Dönə-dönə xallarını vəsf edirəm.
Bir meh əssin, cığa tellər oynasın,
Dönə-dönə tellərini vəsf edirəm.

Yalnız səni o gözələ tay billəm,
Səni Günəş billəm, onu Ay billəm,
Səndə yüz mərifət, haqqı-say billəm,
Gərək sənin ellərini vəsf edirəm.

Şirin işvən, o xoş ləhcən bir yana,
Naz qəmədə bir dənəsən, ay sona,
Gözəllikdə tək gəlmişən cahana,
Xoş danışan dillərini vəsf edirəm.

GETDİ-GETDİ

Bir gün çıxdım ülvə kəklik ovuna,
Ov çıxdı əlimdən, ov getdi-getdi.
Bir də baxdım qoşa kəklik səyrişir,
Dedilər bənd olma, ov getdi-getdi.

Hər ovçu da ala bilməz ovunu,
Dəli könül, bilməliydin sən bunu,

Ağılsız sevdanın budur yekunu,
Aşdı o dağları, ov getdi-getdi.

İtik yaman şeydi, yata bilməzsən,
Ov çıxdı əlindən, tuta bilməzsən,
O elə ovdu ki, ata bilməzsən,
Min dəfə qəlbini ov, getdi-getdi.

MƏNİM OLSUN

Qadasın aldığım, səhər yelləri,
Tərpət, dalğalansın siyah telləri,
Sən qucma, mən qucum incə belləri,
O şirin ləhcəli yar mənim olsun.

Şirincə danışar, şirincə gülər,
Dodaq qaçar, qara gözlər gülümsər,
Sözü göydə tutar, havada bilər,
O mənəvi sərvət, var mənim olsun.

Şəlalə tək qayalardan tökülsün,
Baxım Ay camala, duman çəkilsin,
Sədnik, bu sevdanı kim bilir-bilsin,
Məhəbbətdən doğan nur mənim olsun.

ƏVƏZ OLUNMAZ

Gözəl, məni sənə məftun eyləyən,
Bir qaşındı, bir gözündü, bir özün.
Həyatda heç nəylə əvəz olunmaz,
Bir dünyadı, bir əşarın, bir sözün.

Ürəyin çağlayan söz bulağıdı,
Dörd yanı yarpızlı yaz bulağıdı,
Qızlar bulağıdı, qız bulağıdı,
Mirvaridi o bulaqda nur sözün.

Xəyal bulud olar özü dolanda,
Sıxar köynəyini gözü dolanda,
Sədnik, ilhamının yazı gələndə,
Dalğalanar, gəlib keçər Kür sözün.

GÖZƏL

Sona tək gölündə cəlvələnirsən,
Yayırsan nazını hər yana, gözəl.
Qəşəngsən, elə bil, ay parçasısan,
Belə gözəl doğmaz, hər ana, gözəl.

Hərdən gözlərini, elə süzürsən,
Bircə baxışınla canım üzürsən,
Öz sevgini ürəyimə yazırsan,
Dönürsən eşqinlə dastana, gözəl!

Gözün gülür, dodaqların qımışır,
Gülüşünlə bu qəlbimə gün düşür.
Həsrət könlüm xəyalınla öpüşür,
Etmisən Sədniki divanə, gözəl.

TƏZƏ GÜN DOĞUR

O keyfir bulaqlar gəl-gəl deyəndə,
Məni də Kəpəzin qoynuna çağır.

Adını tutanda sərini meh əsdi,
Göy-gölə, Ağsuya yağışını yağır?

Yağış yağar, göy meşələr nazlanar,
Çiçəklər boy verər, çəmən yazlanar,
Qəlbim duyğulanar, sinəm sözlənər,
Dünya gözəlliyi gözümə yığır.

Baxıram hər yana çiçək-çiçəkdi,
Bunu görən gözdü, duyan ürəkdi,
A Sədnik, nəvələr xoş gələcəkdi,
Yenidən üzünə təzə gün doğur.

TƏRLANIN

Hərlənir, fırlanır tələş içində,
Ala bilməz, getdi ovu Tərmanın.
Aralığa duman gəldi, çən düşdü,
İtdi gözdən, itdi ovu Tərmanın.

Öz meylini bu şikara salıbdı,
Ötəri bir caynağını çalıbdı,
Səhrada yaralı bir ov qalıbdı,
Yazsan, hekayətdi ovu Tərmanın.

Sədnik də xəstədi, bir az bihaldı,
Xəzər sahilində, Şıxovda qaldı,
Bu yerlər möcüzə, bir xoş xəyəldi,
Bulsa, məhəbbətdir ovu Tərmanın.

GƏLLƏM

Deyirsən yadına yurd yeri düşüb,
Payız bənövşəsi açmamış gəlləm.
Özgə bir aləmdi Şırşırın yanı,
Qızıl qaz gölündən uçmamış gəlləm.

Xeyli vaxtdı bir az xəstə halam mən,
İnanmıram səndən ayrı qalam mən,
Ovçu olub, dağlara ün salam mən,
Əlik talasından qaçmamış gəlləm.

Sədniyi yaşadan el bilir nədi,
Qəlbində dolandı, dili demədi,
Şəfa dərmanıdı, bir hədiyyədi,
Ovum bərəsindən keçməmiş gəlləm.

İNCƏ-İNCƏ

Kimdən gizlətsən də, məndən gizlətmə,
İpək saçlarını hör incə-incə.
Göy ot üstə muncuq-muncuq şəh kimi,
Töküldü alnından tər incə-incə.

Nanə yarpağıtək əsdi ürəyin,
Məni çox incitdi, bəsdi ürəyin.
Gah oldu barışdı, küsdü ürəyin,
Nələr törətmədi gör, incə-incə.

Sən Sədniki hər havaya oynatdın,
Yaraladın, ürəyini qanatdın.
Yox yerdən arada nələr yaratdın,
Dillən, ver cavabın, ver incə-incə.

BİRDƏN

Yaxşını-yamanı seçə bilməzsən,
Məhəbbət gözlərin bağlayar birdən.
Nadan gülüşünü alar əlindən,
Süzülən gözlərin ağlayar birdən.

Bu dünyanı görə-görə gəlmişəm,
Daş-divarın hörə-hörə gəlmişəm,
Sevginin sehrini təzə bilmişəm,
Ağzını-dilini bağlayar birdən.

Səbirsizlik edib, oda düşərsən,
Yaxından uzaşıb, yada düşərsən,
Dəryaya, dənizə, ada düşərsən,
Sədnikin qəlbini dağlayar birdən.

GÖZƏLDİ

Deyirsən ki, səni sıxır bu yerlər,
Yurdumuzun hər adəti gözəldi.
Beşi pis olsa da, yüzü yaxşıdı,
Bir-birinə xoş ülfəti gözəldi.

Qürbət ölkələri gəzib doymuşam,
Ciyərimi oyum-oyum oymuşam,
Ürəyimə qara xal da qoymuşam,
Doğmaların sədaqəti gözəldi.

Qərib eldə kövrələrsən, küsərsən,
Külək olub, Vətən sarı əsərsən,
Bu Sədniklə canbir olsan əgər sən,
İki könlün məhəbbəti gözəldi.

O MƏNİMKİDİ

Bunu bilmirsən, bil, yadında saxla,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.
Qızılgülü dərə bilməz hər yetən,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.

O qızı duymağın özü çətindi,
O daxilən möhkəm, həm də mətindi.
Onda bir ürək var, məhəbbətindi,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.

Onun zərifliyin hamı duyammaz,
Sədnik bilir, özgələrə uyammaz,
Mənim sözlərimi dəftərinə yaz,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.

NECƏDİ

Səhər-səhər çəmənzarı dolandım,
Görəmmədim, xallı ceyran necədi?
Yanağında bir dünyanın qiyməti,
Xoşəhvalı, hallı ceyran necədi?

Yanaqdakı bir lələnin xaladı,
Təzə açmış gülöyşə nar gülüdü.
O, bir ömrün fəsilidi, ilidi,
Dodaqları ballı ceyran necədi?

Sədnik bilir dürdanələr qiymətin,
Bilə bilməz divanələr qiymətin,
Çoxdan qoyub pərvanələr qiymətin,

Xoş ləhcəli, dilli ceyran necədi?

GƏRƏK

Özgənin yarına heç kəs yar deməz,
Bunu bəri başdan biləsən gərək.
Yay da deyil, ilğım basa yolları,
Gözlərdən ilğımı siləsən gərək.

Səfərə çıx, qar basmasın yolları,
Görüş üçün mehriban aç qolları,
Gəl qabaqla fəsilləri, illəri,
Alıb qismətini güləsən gərək.

Yalvar Tanrın, taleyini düz yazsın,
Alnına uğurlu, gözəl söz yazsın,
Sədnik istər ləngiməsin, tez yazsın,
Sən Xızrın tərkində güləsən gərək.

SULTANA

Mən elə bilirdim dağdı, şəhərdi,
Deməyəsən toy eviymiş Sultana.
Sultan adı nə qəribə dəyişib,
Birdən-birə dönüb olub Sultana.

Hey dediniz Sultana gəl, Sultana,
Təriflərdən Sultan oldu Sultana,
Ağ tac qoyun, qoy yaraşsın ağ dona,
Örnək olsun gözəllərə Sultana.

Sədnik qiymət verər sözün dürünə,
Siz ad qoyun Maral, Ceyran yerinə,
Gələcəkdə nəticəmin birinə,

Yazdırarsız olar adı Sultana.

XƏBƏRSİZ

Dodaqlar qaymaqdır, qaymaq çiçəyi,
Hər yanaqda bir qızıl gül ləçəyi,
Naftalanın ey gözəli, göyçəyi,
Çəkirsən sinəmə dağı xəbərsiz.

Gözüm izindədir onu bilmirsən,
Gözüm gözündədir, onu bilmirsən,
Gözüm üzündədir, onu bilmirsən,
Könlüm gəzir bağça-bağı xəbərsiz.

Sədnikin, bu yerdə sənsən şikarı,
Bədənin büllurdur, dağların qarı,
Nəfəsin ya güldür, ya gül anbarı,
Gülə bələ yar otağı xəbərsiz.

DEYİRLƏR

Qəddi-qamətini görməmişəm mən,
Gözəllikdə bir dünyasan, deyirlər.
Düzlərdə ceyransan, dağda maralsan,
Ağ göllərdə bir sonasan, deyirlər.

Gözlərində bir bulaqdı məhəbbət,
Sən yara həsrətsən, yar sənə həsrət.
Sevənə könül ver, bağla gəl ülfət,
Sən bir dolu piyaləsən, deyirlər.

Qənirsiz gözəlsən, veriblər nişan,
Yaşa öz sevgini sən pünhan-pünhan.
Çalış, yolunuzu kəsməsin hicran,

Naz-qəməzdə bir bəlasan, deyirlər.

SÖZÜM SƏNDƏ QALIB

Min-min gözəl görmüşəm,
Gözüm təkcə səndə qalıb.
Yüz gözələ tərif yazdım,
Sözüm təkcə səndə qalıb.

Canım, sözüm sərrafısan,
Canım, sözün zərgərisən,
Sözün incə, özün incə,
Sevən qəlbimin dürrüsən.

Bil ki, Sədnik deyən gözəl,
Elə-belə gözəl olmaz.
Yəqin, dilim öyən gözəl,
Ürəyimdən gəndə qalmaz.

SOZALAYA-SOZALAYA **(zarafatyana)**

Ocaq keçməz, közü qalar,
Qoru sozala-sozala,
Min zinət vursan inanma,
Qarı qız ola, qız ola.

Qızlarnan suya getməz,
Oynamağa toya getməz,
Bağçasında bülbul ötməz,
Hər gün yaz ola, yaz ola.

Sədnik, alyaşıl geyinməz,
Yalandan özün öyənməz,
Sevər, məni al deyənməz,

Qorxar, söz olar, söz olar.

ZÜMRÜD GÖZLƏR

Bir baxmaqla aldı canım,
Zümrüd gözlər, zümrüd gözlər.
Qoyma eşq oduna yanımlar,
Zümrüd gözlər, zümrüd gözlər.

Nə qara göz, nə ala göz,
Nə can alan piyalə göz.
Çatanmaz bu misalə göz,
Zümrüd gözlər, zümrüd gözlər.

Qəti səndən doymaq olmaz,
Nə də gözdən qoymaq olmaz.
Özgəsinə qıymaq olmaz,
Zümrüd gözlər, zümrüd gözlər.

Sədniktək cavan, növrəstə,
Səni gördü, düşdü xəstə.
Tez sağalar gəlsin üstə,
Zümrüd gözlər, zümrüd gözlər.

GƏLDİ

Dəstənidə yarı gördüm,
Yenə könlüm coşa gəldi.
Töküldü saçları çin-çin,
Tel üzdə tamaşa gəldi.

Salam aldım, salam verdim,
Dəstəsində çox qız gördüm,
Necə deyim, yara dərdim?

Söhbət gözə, qaşa gəldi.
Gözümə toxundu gözü,
Lalə tək qızardı üzü.
Deyəsən utandı düzü,
Keçdi məndən başa gəldi.

Yana baxdı, göz ayrıldı,
Sədnik deyər: tez ayrıldı.
SİNƏM ÜSTDƏN SÖZ ayrıldı,
Hicran qoşa-qoşa gəldi.

A CEYRANIM

Uzaq düşmə, kəsdir yanımlar,
Dönük olma, a ceyranım.
Əldən gedər din-imanım,
Dönük olma, a ceyranım.

Neylim, səni gördüm əzəl,
Qəlbimi ovlayan gözəl.
Körpə quzum, yaxına gəl,
Dönük olma, a ceyranım.

El bilir, həmən Sədnıyəm,
Halal süd əmən Sədnıyəm.
Ürəyi çəmən Sədnıyəm,
Dönük olma, a ceyranım.

BİZİ

Yana tökmə hörükləri,
İlan kimi çalar bizi.

Görən olmaz, bilən olmaz,
Min bir oda salar bizi.

Bulud zülfü tökmə üzə,
Qoy bir baxım qaşa, gözə.
Öz əlinlə salma düzə,
Çöldə yağış alar bizi.

Qəzəblənmə de bir nə var?
Çəmənime yağıdırma qar.
Birdən yadlar xəbər tutar,
Araz kimi bölər bizi.

AYRI

Hər şey bir şeyə vurğundur,
Bülbül dözməz güldən ayrı.
Ceyran gəzər, çölü, düzü,
Sona durmaz göldən ayrı.

Dağ başına bulud gələr,
O gəlməsə dağ da mələr.
O gördüyün gen dərələr,
Boş görünər seldən ayrı.

Hər kəsin bir istəyi var,
Canım sizə qurban, dağlar,
Sədnik sızsız gülməz, ağlar,
O bir heçdi eldən ayrı.

QUCAĞINDA

Tər bənövşə, gül ətri var,
Zalım sənin qucağında.
Bir cənnətdi bu dünyada,
Olum sənin qucağında.

Gələ sultan, xan vermərəm,
Ölərəm inan vermərəm.
Əzrayıla can vermərəm,
Gülüm sənin qucağında.

Sədnik, yaşım çatsa yüzə,
Eşqim yenə qalar təzə.
Canım qurban ala gözə,
Qalım sənin qucağında.

BARIŞMADI

Neçəsi küsdü, barışdı,
Təkcə bu yar barışmadı.
Heç bilmirəm aramızda,
Axı, nə var barışmadı.

Döyər məni lal baxışı,
Haram eylər yazı, qışı.
Əzab çəkir könlüm quşu,
Nazlı-nigar barışmadı.

Sədnik idi, buna dözdü,
Bilmədi, küsüdü, nazdı.

Ömrümün növrağın pozdu,
Körpə şıkar barişmadı.

BU YAŞIMDA

Gözəllərin nazı mənə,
Öldürəcək bu yaşımda.
Əvvəl-axır eli mənə,
Güldürəcək bu yaşımda.

Mənim sədəf, dür eşqimi,
Gəl oyatma, kür eşqimi.
Mürgü tutmuş şir eşqimi,
Qaldıracaq bu yaşımda.

Sədnik, sənə deyim aşkar,
Düşmə bu sevdaya qurtar,
Yaxşı-yaman hər nəyin var,
Bildirəcək bu yaşımda.

GƏLİNCƏ

Bulud oynar, dinclik bilməz,
Gözlərindən yaş gəlincə.
Gənclik yerə-göyə sığmaz,
Başa ağıl, huş gəlincə.

Dəryalar doldu, boşaldı,
Gedən getdi, qalan qaldı.
Ağlı olan kamın aldı,
Bahar ötüb, qış gəlincə.

Sədnik deyər: gəzmə belə,
Gəncliyi verərsən yelə.
Qəlbini ver bir gözələ,
Yaş üstünə, yaş gəlincə.

GƏLİR

Daşkəsəni görən könül,
Fərəhlənir coşa gəlir.
At keçməzdi bu yerlərdən,
Avtomaşın qoşa gəlir.

Dünən hara, bu gün hara,
Günəş nur səpir dağlara.
Quşqaraya, Karxanaya,
Maşın mərmər daşa gəlir.

Sevinc var elin səsində,
Hamı tikmək həvəsində.
Çənlidağın sinəsində,
Şəhər boya-başa gəlir.

MƏNİM OLSAN

Gül kimi qoxlaram səni,
Mənim olsan, mənim olsan.
Göz üstə saxlaram səni,
Mənim olsan, mənim olsan.

Yüz yol başına dolannam,

Mənim olsan, mənim olsan.
Eşqin oduna qalannam,
Mənim olsan, mənim olsan.

Rəngi solmaz çiçək verrəm,
Mənim olsan, mənim olsan.
Sənə sevən ürək verrəm,
Mənim olsan, mənim olsan.

Sədnik qəlbini quş eylər,
Mənim olsan, mənim olsan.
İlk müjdəni öpüş eylər,
Mənim olsan, mənim olsan.

VARMİ

Baxışın ciyərim çəkər,
Müjganların qanım tökər,
Sən bunu duymadın məgər,
Gözəl, sənin yarın varmı?

Gözəlliyn gözündədir,
Xoş ləhcəndə, sözündədir,
Xoşbəxtliyin özündədir,
Dostluqda ilqarın varmı?

İncə bədən mütənasib,
Ona yar gərək münasib,
Sənin könlün kimdən küsüb?
Sənəndə ah-zarın varmı?

Əgər səndə görsəm vəfa,

Yolunda çəkərəm cəfa,
İnsafsızsən, gəl, insafa,
Sən bir gülsən, xarın varmı?

Sədnik Paşa, bəsdır, yetər,
Mən oldum Sənandan betər,
Bu sevdan sinəmdə bitər,
Məhəbbətdən varın varmı?

AHIN DAĞLARA

Nə yaman ağır ah çəkdi,
Ahın dağlara, ay gözəl!
Başımdan duman qalxdı,
Ahın dağlara, ay gözəl!

Ay camalın pərişandı,
Qəlbin qəlbim kimi qandı,
Dünya başıma dolandı,
Ahın dağlara, ay gözəl!

Sədnik deyər: ay qələmqaş,
Gülümsə, könlüm olsun xoş,
Mən ollam qəminə yoldaş,
Ahın dağlara, ay gözəl!

QALMASAYDI

Qəm çəkdiyim kim bilərdi?
Rəngim belə solmasaydı.
Ağladığımı bilinməzdi,
Gözüm yaşla dolmasaydı.

Buludsuz göy boş olardı,
Qayalar boz daş olardı,
Dünya kimə xoş olardı,
Qəmi-hicran olmasaydı.

Başımdadı qəm buludu,
İçimdə həsrətin odu,
Qəlbə yazılmazdı adı,
Eşq əmanət qalmasaydı.

GÖZƏL

Deyirlər, xəstə könlümün,
Dərmanı səndədi, gözəl.
Ya öldür, ya da dirilt,
Fərmanı səndədi gözəl.

Gözəlliyn gözümdədi,
Nazı-qəmzən sözümdədi,
Aşıkarı özümdədi,
Pünhanı səndədi gözəl.

Yanma gəl pünhan-pünhan,
Sədniki eylə imtahan.
Sənə qurbandı bax, bu can,
Al canım, səndədi gözəl.

LƏLİN, İTİB

Hər oxuyan Molla Pənah,
Hər qatırçı Murad olmaz.

Hər aşıq də bu dünyada,
Qərrib kimi murad almaz.

Görmüşəm bağçalar barın,
İçində heyvasın, narın,
Ürəkdən sevdinin yarın,
Sonacan bəxtəvər qalmaz.

Nəçə xəzinələr batıb,
Sədnik, bircə ləlin itib,
Gül olub qəlbində bitib,
Xəzan vursa, yenə solmaz.

GETDİ

Sarı tellər qıvrım-qıvrım,
Ürəyimi çaldı getdi.
Endi, getdi Ağbulağa,
Məni məndən aldı getdi.

Ala gözlər yana baxdı,
Sanki göydən ulduz axdı.
Eşqim şimşək kimi çaxdı,
Sövdalara saldı getdi.

Sədnik, söylə, bu nə gündü,
Canım alova büründü.
Bulaq üstə yar göründü,
Suda səhəng doldu getdi.

MƏNİMKIYDİN

Gündüzlər ürkək ceyran,
Sən gecə mənimkiydin.
Başın qollarım üstə,
Sən gecə mənimkiydin.

Heyif, vaxtsız oyandım,
Dərdə-qəmə boyandım.
Bilməm necə dayandım,
Sən gecə məminkiydin.

Yuxum ərsə çəkildi,
Dan yerləri söküldü,
Ulduz yerə töküldü,
Sən gecə məminkiydin.

Saçların tər bənövşə,
Bədənin billur şüşə,
Qorxdum əlimdən düşə,
Sən gecə məminkiydin.

Yaddan çıxmaz görüşün,
Yaddan çıxmaz yerişin,
Qulağımda gülüşün,
Sən gecə mənimkiydin.

Sədnik görməsə deməz,
Könül verməsə deməz,
Gülün dərməsə deməz,
Sən gecə mənimkiydin.

QIZ

Ayrılığa dözümməyib,
Varlığını üzdünmü, qız!
Gündüz axtardığın yarı,
Yuxularda gəzdinmi, qız?!

Uzaq-uzaq yollar gördün,
Sənə həsrət qollar gördün,
Saçın sayıb, üç tel verdin,
Yuxumuzu yozdunmu, qız?!

Yuxuda gəldik göz-gözə,
Sədnik meydan verdi sözə,
Soruşuram: sən də bizə,
Nəsə bir şey yazdınmı, qız?!

GƏZİRƏM

Biləsən ki, ayrılıanda,
Həsrətindən can üzürəm.
Ancaq gül üzün görəndə,
Qatar-qatar söz düzürəm.

Söz çeşməmin gözüsənmi?
Ürəyimin közüsənmi?
Tale yazan yazısanmı?
Hallı-havalı gəzirəm.

Sədnik birdi həyatında,
Sədnik nurdu həyatında.
Qız, səni toy xalatında,

Əli xınalı gəzirəm.

İSTƏYİR

Bu gələn nazlı gözəldən,
Yollar qəmzə, naz istəyir.
Qələm qaşlara yaraşan,
Bir cüt qara göz istəyir.

Yanaqların dağ lalası,
Ağ sinən cüyür talası,
Yavaş get, zalım balası,
Göllər qızıl qaz istəyir.

O ceyrandı öz düzündə,
Qıvrım tellər üzündə,
Sədnikim ömrün küzündə,
Zalım məndən yaz istəyir.

GƏLİM

Gündüzlər gəz çəmənləri,
Gecələr qoynuna gəlim.
Mələk donlu ilan olub,
Dolanım boynuna, gəlim.

Görən deyir, çox göyçəksən,
Dodaqları çiyləksən,
Yanaqları gül-çiçəksən,
Gül dərim, qoynuna gəlim.

Təldə bənövşə qoxusu,
Gözündə nərgiz yuxusu,
Sədnikin budur arzusu,

«Cəmi-Cəm» oynuna gəlirəm.

AYRILA BİLMİRƏM

Sinəndi cənnət bağı,
Bənövşədi solu, sağı.
Sonaların gül yatağı,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Anan səni təkmi doğub?
Doğanda çiçəkmi doğub?
Yoxsa ki, mələkmi doğub,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Dodaqların pətək baldı,
Bir baxışın canım aldı.
Gözüm camalında qaldı,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Dönüb baxdı, qıya çəkdi,
Əllərinə boya çəkdi.
Qız, xalların nə göyçəkdi,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Qız, o yeriş nə yerişdi?
Yaşıl yarpaqlar tərپəşdi.
Sədnik əhvalım qarışdı,
Səndən ayrıla bilmirəm.

CEYRANI

Yayılmışdı Kür boyunca,
Hanı, bu düzün ceyranı?

Birin tap, baxım doyunca,
Hanı, bu düzün ceyranı?

Ay ovçu, qolun qurusun,
Neynədin ceyran sürüsün?
Dağlar üstünə yerisin,
Hanı, bu düzün ceyranı?

Gəzmişəm Eldardan bəri,
Ceyranın boş qalıb yeri,
«Ceyrançöl»ün şah əsəri,
Hanı, bu düzün ceyranı?

YAR OLMADIN

Həm sevdin, həm sevildin,
Heyif, mənə yar olmadın.
Bağımda açan bir güldün,
Heyif, mənə yar olmadın.

Səni sevirdim nə qədər,
Xoş günlərim getdi hədər,
Doldu qəlbimə qəm-kədər,
Heyif, mənə yar olmadın.

Hər nə varsa imandadı,
Sənin sevgin hayandadı?
Mənim eşqim dumandadı,
Heyif, mənə yar olmadın.

Mənimiydin şəhli yarpaq,

Köksümdə bitmişdin ancaq,
Taleyə bax, qismətə bax,
Heyif, mənə yar olmadın.

Gör məhəbbət nə tufandı,
Bir kəlmədən canım yandı,
Dünya başıma dolandı,
Heyif, mənə yar olmadın.

Könlüm ağladı, gülmədi,
Demə, seç nəyi bilmədi,
Eşqimin yazı gəlmədi,
Heyif, mənə yar olmadın.

Misi zərdən seçənmədin,
Şərbət oldum içənmədin,
Bizə gəlin köçənmədin,
Heyif, mənə yar olmadın.

ÜSTÜNDƏN

Necə də gözəl düzülüb,
Yanaqda xal, xal üstündən.
Könlüm dedi, əgər çoxsa,
Bir-ikisin al üstündən.

Qara gözlər güləndə bax,
Naz-qəmzəylə güləndə bax,
Ovun gəlir, seyrana çıx,
Ovun keçər yol üstündən.

Belə gözəldən kim doyar,
Yaşıl bəzənər, al geyər,
Sədnik, hardasan, gəl deyər,

Qaymaq qatar, bal üstündən.

MƏNİM

Yaralanıb bilməmişəm,
Gəl, könlümə dəymə mənim.
Kaman kimi inləmişəm,
Gəl, xətrimə dəymə mənim.

Təzə-təzə qaysaq tutur,
Elə bil süd qaymaq tutur,
Nə yaxşı, qəmin unudur,
Gəl, könlümə dəymə mənim.

Bu ürək başqa ürəkdi,
Lalə kimi bir çiçəkdi,
Səni sevib sevəcəkdı,
Gəl, könlümə dəymə mənim.

GÖZƏL

Gedəndə hissin dalınca,
Ağlım məni döyür, gözəl.
Gül üstündə xar görəndə,
Bil, şəstimə dəyir, gözəl.

Bəlkə ürəyim, gözümsən,
İçimdə yanar közümsən,
Qoymadın məndə dözüm sən,
Qəm bağrımı yeyir, gözəl.

Bu nə sevgi, nə vüsaldı,
Öz hissim ağlımı aldı,
Bu dərd nə çəkilməz oldu,

Bunu Sədnik deyir, gözəl.

GÖZƏL

Taleyim məni döyəndə,
Sən də vurma oxla, gözəl.
Ürəyimdə çox yaram var,
Loğmanım ol, yoxla, gözəl.

Döyülmüşü döyməzlər bil,
Sınıq qəlbə dəyməzlər bil,
Əyilmişə əyməzlər bil,
Qəlbi düz haqla, gözəl.

Mənim varım, bir ürəkdi,
Elə bil, dağda çiçəkdi,
Kimi sevib, sevcəkdi,
Sınağa çək, yoxla, gözəl.

DƏYMİR

Sən mənim necə yarımсан,
Yanağına əlim dəymir.
Gülünü də qoxlamıram,
Yarpağına əlim dəymir.

Məni bağa yar gətirib,
Bağı gözəl bar gətirib,
Alma, heyva, nar gətirib,
Budağına əlim dəymir.

Gülüm, bu nə məhəbbətди,
Könlüm, könlünə həsrətди,
Ürəyimdə hicran bitди,

Qız, bağına əlim dəymir.

SULAR DURULUR

Görməsəm bağrım yarılar,
Görəndə könül vurular,
Güləndə sular durular,
Bulaqların gözü mü bu?

Yaxında da bir həsrətdi,
Möcüzədi, möcüzətdi,
Bu nə sirli məhəbbətdi,
Ürəyimin közü mü bu?

Gah görünür ilğım kimi,
Gah alov, qılgılcım kimi,
Odu yandırır içimi,
Bir xəyal mı, özümü bu.

KİMİYDİN

İlk dəfə səni görəndə,
Bir çiçəkli dağ kimi ydin.
Üz-gözündən nur yağdı,
Bir məsum uşaq kimi ydin.

Hələ könül verilməmiş,
Siyah zülfü hörülməmiş,
Əl dəyməmiş, dərilməmiş,
Bir şehli yarpaq kimi ydin.

Sədnik görmüşdü sədaqət,
Ürəkdə, gözdə məhəbbət,
Sən yağışa, suya həsrət,

Bir təşnə torpaq kimiydın.

BİLƏ-BİLƏ

Tərən quşun uçurmusan,
Necə dağdan keçirmisən.
Eşqə zəhər içirmisən,
Məhv etmişəm, bilə-bilə.

Deyilməli söz qalmayıb,
Ürəyimdə köz qalmayıb,
Bədən buzdu, buz qalmayıb,
Məhv etmişəm gülə-gülə.

Bərk-bərk tutdun qırıq simi,
Dəyişdin gör kimlə, kimi,
Ərimişəm mən dağ kimi,
Məhv etmişəm gilə-gilə.

AY QIZ

Durna qatarın varıydı,
Öz qatarın pozdun, ay qız!
İtirdin durna yolunu,
Düz yolunu azdın, ay qız!

Qorumağın öz bəxtini,
Daşa çaxdın tez bəxtini,
Çiçək açmış yaz bəxtini,
Göz yaşınla yazdın, ay qız!

Sən uyduğun qırıq simdi,
Deyən yoxdu, bəs o kimdi?
Sənin sevgin boş him-cimdi,
Sərxoş kimi gəzdin, ay qız!

SƏNSƏN

Deyirsən ki, «yaşım azdı»,
Yaşın üstə yaş qoyummu?
Sənən yaylaq, çəmən-çiçək,
Çiçək üstə baş qoyummu?

Başım qoysam çiçək üstə,
Gözəldən gözəl olmazmı?
Sənə Göy-göl kimi baxsam,
Ürəyim səndə qalmazmı?

Nəfəsin güldü-gülabdı,
Bax, bir ömrün yazı sənsən,
Sədnik gənclik gəzən deyil,
Gəncliyimin özü sənsən.

KÖNLÜM, AĞLAMA

Sevgin bədirlənmiş Ay,
Ağlama, könül, ağlama.
Sənin eşqin axar bir çay,
Ağlama, könül, ağlama.

Bilirəm ki, bir şüşəsən,
Qorxdum daş üstə düşəsən,
Ətirli bir bənövşəsən,
Ağlama, könül, ağlama.

Qiyamətin başı deyil,
Biyabanın daşı deyil,
Bu can ki, çöl quşu deyil,
Ağlama, könül, ağlama.

Mən ki, səni tanıyıram,
Elə bilmə qınayıram,
Bir gözəli sınayıram,

Ağlama, könül, ağlama.

OLSUN

Dünən şeirim yaralandı,
Gözlərindən qan gəlirdi.
Arada ayrılıq vardı,
Dalınca hicran gəlirdi.

Aman, aman, zalım ürək,
Ay qadanı alım, ürək,
Səndən gəlir yolum, ürək,
Başımda duman gəlirdi.

Gör nələr var ürəyimdə,
Eşqə düçar ürəyimdə,
Kaman ağlar ürəyimdə,
Bir ismi-pünhan gəlirdi.

KÖNLÜM YAZDI

Biləsən ki, ay gözəl,
Qocalmaqda bir murazdı.
Cavan var ki, qəlbində qış,
Yaşlı var ki, könlü yazdı.

Qaş da ürəkdən su içər,
Saç da ürəkdən su içər,
Yaş da ürəkdən su içər,
Gün xoş keçsə, yaş nə sözdü.

Eşqim mənə bir cahandı,
Günəşi, Ayı canandı,
Mənim ki, qəlbim cavandı,
Yüzü keçsə, yenə azdı.

BELƏLƏRİ DƏ VAR

SU YUYA BİLMƏZ

Kür altından keçə, Araz üstündən,
Sənin günahını su yuya bilməz.
Yandırılar, duman qalxa tüstündən,
Sənin günahını o, yuya bilməz.

Kaş ki, heç əzəldən yaranmayaydın,
Bulaq kimi duru qalardı dünya.
Xəbis xasiyyətin ləkə gətirdi,
İnsanlardan məmnun olardı dünya.

İnsanlıq adını uca tutardın,
Bilsəydin insanın dəyəri nədir.
Bütün canlıların əşrəfi insan,
İncilər incisi, bir xəzinədir.

Yer ağızlıq verə, yerə girəsən,
Bəlkə səni torpaq paka çıxara.
Mənim torpağa da yazığım gəlir,
Qorxuram, nəşin də xata çıxara.

EYLƏR

Tale qananları salsa nəzərdən,
Qanmazın əlində oyuncaq eylər.
Fürsət yoxsuludur namərd əzəldən,

Bacarsa pisliyi doyuncaq eylər.
Görəndə üzünə gülər kişmiş,
Deyərsən ki, bunun mənə nə işi?
Namərd sənə yaxınlığı, ay kişi,
Səni ağlar günə qoyuncaq eylər.

Yaxşı düşün, ay canımın parası,
İlan gördün, nə ağ, nə qarası.
De, Sədnikin düzələrmə arası?
Ədavəti ömrü boyuncaq eylər.

GÖRMÜŞƏM

Vəzifə başında, iş otağında,
Çoxlarını nərifətdə görmüşəm.
Amma beləsini də ayağında,
Altı üzlü zər sifətdə görmüşəm.

Savadı kəm, gönü yağlı dədələr,
Fərsət tapsa başımıza od ələr.
Aman, aman, a züylə tutan gədələr,
Mən ki sizi hər sifətdə görmüşəm.

Sədnik, düşünmüşəm yaxın-uzağı,
Tələ bizə göstərməsin o dağı,
Suyu bulandırar «dostun» yaltağı,
Kişiliyi kür sifətdə görmüşəm.

AY BİBİ OĞLU

Ay bibi oğlu, daha kənər dolanma,
Yüyürəndə yıxılmışdım, durmuşam.

Bixəbərsən, a nainsaf balası,
Gərəkli bir stolda oturmuşam.

Sən ustasan belə işdə, nə deyim,
Qoyma yandı kabab şişdə, nə deyim,
Çox məna var bu öyüşdə, nə deyim,
Yaxına gəl, bax, nə cəlal qurmuşam.

Sədnik deyər: ölməmişəm, sağmışam,
Ərimədim, tənənizdən dağmışam.
Bəzən şimşək olub, bəzən yağmışam,
Sellər axıb dayanmışam, durmuşam.

KÖNLÜMÜ

Ara vuran, sənə neyləmişdim mən,
Nahaq yerdən yaraladın könlümü.
Birdən-birə sevdiiyimdən ayırdım,
Saxsı qab tək paraladın könlümü.

Sevən qəlbim həqiqətdi həqiqət,
Məni sevdiiyə sən qoydun həsrət,
Qızıl xətlə yazılmışdı məhəbbət,
Varaq-varaq qaraladın könlümü.

Yalvardım, yaxardım alam qəlbini,
Əzəlki axara salam qəlbini,
Onunla tən yarı böləm qəlbini,
Can evimdən araladın könlümü.

EYLƏR **(zarafatyana)**

Ay Musa, uşağı ana bətnində,
İlahim bəzəyər, dür sifət eylər.
O ki gəldi, ayaq basdı torpağa,
Dəyişər zəmanə, hər sifət eylər.

Bilən yoxdur bu aləmin sirrini,
Başa çəkər yapalağın birini.
Ağıllılar ala bilməz yerini,
Dünya gözəlini kor sifət eylər.

Sədnik deyər: biz ki eldən danmırıq,
Olanı deməklə xırdalanmırıq.
Qardaş, yüz sifətlə dolananmırıq,
Zornan kim özün bir sifət eylər.

GƏNCLİYİM

Gen gündə yox, baş yastığa gələndə,
Gör, nə yerdə yada düşdü gəncliyim.
Qorumadım vədəsində, vaxtında,
Öz əlimlə oda düşdü gəncliyim.

Evdə-eşikdə də baxmadım sözə,
Yazdım, yarımadım tez gəldim gözə.
Atdı bir fırtına məni dənizə,
Göy sulara ada düşdü gəncliyim.

Ömrün çiçək vaxtı, ömrün gül vaxtı,
Ayım görünmədi Günəşmi yaxdı,
De, harda yatmışan, Sədnikin baxtı,

Qoyma, vaxtsız bada düşdü gəncliyim.

QALDI

Mənim üçün yaxşı keçən günlərim,
Vəfasız dostlar tək arxada qaldı.
Beş yüz dostdan beşi gəlməz haraya,
Etibar qohumda, arxada qaldı.

Yağmadı bir yağış, dolu kəsildi,
Elə bil, suların yolu kəsildi.
Gözümün nə yaşı, seli kəsildi,
Çöl-çəmən sulandı, arxa da qaldı.

Sədnik, bir vaxt işin gəlhagəl oldu,
Dəyişdi əhvalım nə müşkül oldu.
Yığıldı göz yaşım, axmaz göl oldu,
Su aldı dəhnəni, arxa da qaldı.

İNCİMƏ

Namərd, bu körpünü sən salmadınmı?
Etdiyini mən də etsəm, incimə.
Sənə bənzər bir qaraltı görəndə,
Onu görüb gözdən itsəm, incimə.

Mən səni bilirdim ucadan uca,
Gözümdə bir anda alçaldın necə?
Deyirəm ki, sənin kimi gizlicə,
Bostanına bir daş atsam, incimə.

Sədnikin əlindən çəkərsən hazar,
Onunla öcəşən canından bezər...
Yazdığın bir həcvə dördünü yazar,

Səni kor qəpiyə satsam, incimə.

MƏN OLANMADIN

Qardaş olaq dedin, olduq, nə fayda,
İlqarda, imanda tən olanmadın.
Səndən ötrü ürəyimi açdım mən,
Könül çəmənimə iz salanmadın.

Zirvələrdən dərələrə endim mən,
Coşa-coşa axar selə döndüm mən,
Dalğalandım, ləpə-ləpə dindim mən,
Baxıb köks ötürdün, həzz alanmadın.

Dostluğun bükülməz qolları varmış,
Sınanmış ayları, illəri varmış,
A Sədnik, nə çətin yolları varmış,
Heyif, bu dostluqda mən olanmadın.

SƏDNİK

Bəlkə də yuxulu, xumar görünür,
Hələ yatmayıbdı, oyaqdı Sədnik.
İlahi nəyi var ona veribdi,
Özü boyda işıq, çıraqdı Sədnik.

Danın sədasından quşlar oyanıb,
Günün şöləsindən nura boyanıb,
Baxsana, Pirsultan harda dayanıb,
O uca göylərə dayaqdı, Sədnik.

Sədniki incidən nə xeyir tapar,
Könlünü oxşayan min Kəbə yapar,
Bəd dua eyləsə qiyamət qopar,

Pirdi, Pirsultandı, ocaqdı Sədnik.

OLMA

“Namərddi sözündən qaçan” deyiblər,
Atalar deyiblər, haçan deyiblər.
Çoxları sözünü göy-göy yeyiblər,
Sən çalış sözünü yeyəndən olma.

Dediklərin boş bir həvəs olmasın,
Ayıbdı ötəri bir səs olmasın,
Axırda üzünə bir söz gəlməsin,
Yalandan döşünə döyəndən olma.

Yüz gözəl içində birin seçərlər,
Can qoyub yolunda, candan keçərlər.
Beləsinə mərddi, ərđi deyərlər,
Haya-küyə düşüb sevəndən olma.

Elə söz var, bala qatsan yeyilməz,
Pünhanca deyilər, aşkar deyilməz.
Söz var ev içində, el-mahal bilməz,
Sözünü bilməyib deyəndən olma.

Göndər elçilərin dalda qalmasın,
Ucarda ləngiyib yolda qalmasın.
Bu mübarək, toyun əldə qalmasın,
Uzağı, yaxını söyəndən olma.

Yaxşı dinlə məni Dədə Qorqudam,
Sədnikəm, sözümü inanma udam,
Nə də ki, bir kəsi sözlə qorxudam,
Çay keçməmiş özün öyəndən olma.

GÖZLƏ-GÖZLƏ

Alçaqlarda heç nə olmaz,
Ucalanda gözlə-gözlə.
Yerə-göyə hökm edəndə,
Bac alanda gözlə-gözlə.

Bir ox dəysə harasından,
Qanlar axar yarasından.
İki pələng arasından,
Tac alanda gözlə-gözlə.

Sədnik, sözdə yalan olar,
Səni gözdən salan olar.
Saqqalını yolan olar,
Qocalanda gözlə-gözlə.

SƏNİ

Gəl güləşmə bu dünyayla,
Nər də olsan yıxar səni.
Bir gün olar qocalarsan,
Pir də olsan yıxar səni.

Nərə çəkib, coşa gəlsən,
Hökm eyləyib, daşa gəlsən.
Pələnglə baş-başa gəlsən,
Zor da olsan yıxar səni.

Sədnik deyər: baxtın ola,
Lap qızıldan taxtın ola.
Göyə çıxan vaxtın ola,

Harda olsan yıxar səni.
DÜŞƏR OLAR, DÜŞMƏZ OLAR

Hər yetənə tələ qurma,
Düşər olar, düşməz olar.
Yaşıl-yaşıl budaq qırma,
Düşər olar, düşməz olar.

Yazda quşlar yuva bağlar,
Gəl toxunma, yuva dağlar.
Bala ölər, ana ağlar,
Düşər olar, düşməz olar.

Sədnik deyər: yaşa, yarat,
Özün yaxşılara oxşat,
Kim deyib yetənə daş at,
Düşər olar, düşməz olar.

MƏNİ

Hər nə desən üzümə de,
Qılınclama daldan məni.
Gizlin-gizlin tələ qurma,
Ayırma düz yoldan məni.

Özü şeytan, naşı namərd,
Tök ətəkdən daşı namərd.
Yüz kələyin başı namərd,
Gəl çıxartma, haldan məni.

Sədnik deyər: çıxsam haldan,
Betər ollam Rüstəm-Zaldan.
Qurtarmazsan qeyli-qaldan,

Yaxşı soruş eldən məni.

SƏNİ

Nə gileylən, nə də inci,
Taleyindi döyən səni.
Özün bir göllər sonası,
Heç görmədim səni.

Bir ceyransan ala gözlü,
Bir baxışın canım üzdü.
Deyirlər ki, dilin duzdu,
Sən özünsən əyən səni.

Gəl, dilini bala bələ,
Yarısın da qaymaq elə.
Sədniki də qonaq elə,
Kimdi döyən, söyən səni.

KÖNLÜ

Bəri başdan günahkaram,
Oyatmışam yatan könlü.
İnanmıram, şad eyləyim,
Şadlığını atan könlü.

Mən bir dağam, sən dumansan,
Bədgümandan, bədgümansan.
Yaxşı günü unudansan,
Sənsən qəmə qatan könlü.

Sədnik, demə, ucalarsan,
Bircə gündə qocalarsan.
Əlinlə qəmə salarsan,

Elə şadlıq satan könlü.

HƏYATDI

Yox, insan insana gülməz,
Gülməz, bu həyatdı, həyat.
Heç kəs sabahını bilməz,
Bilməz, bu həyatdı, həyat.

Öl deməklə kimsə ölməz,
Qal deməklə kimsə qalmaz...
Gələn gedər, gedən gəlməz,
Gəlməz, bu həyatdı, həyat.

Sədnik, heyif ömür azdı,
Yarı qışdı, yarı yazdı...
Dil deyəni qələm yazdı,
Ölməz, bu həyatdı, həyat.

NƏ GÜNƏ QOYDULAR

Nəsimini soyan kəslər,
Məni içimdən oydular.
Qəlbim oldu qəm bulağı,
Nə içdilər, nə doydular.

Gör bir anda nələr çəkdim,
Gözlərimdən qan yaş tökdüm,
Ürəyimdə kədər əkdim,
Məni nə günə qoydular.

Danışıb gülən Sədniki,
Şəstlə gələn Sədniki,
Quş dili bilən Sədniki,

Gör axırda nə saydılar.
MƏKTUBLAŞMALAR, DEYİŞMƏLƏR

ŞAİR BƏHMƏN VƏTƏNOĞLUNA

**(İki gözü kor olan türk aşığı Aşıq Veysəl
ömrü boyu Vətən yolunda şəhid
olmadığına təəssüflənmişdir.)**

Vətənoğlu, buna dözmək çətindi,
Düşməyir Vətənə güzarın, şair!
Murovdağdan Kəlbəcərə boylandım,
Görünmür şəhidlik məzarın, şair!

Mən bilirəm, qəlbin para-paradır,
Daşın da ürəyi qandır, yaradır,
Qanın hara sızsa, Vətən oradır!
Sənəmdə yaşayır azarın, şair!

Silah yoxdu, yaba götür, bel götür,
Sən arxanca mahal götür, el götür,
Döyüş günü, Sədniki də gəl götür,
Qanlı lələlərtək qızarın, şair!

CAVAB: (Bu, Bəhmən Vətənoğlunun şeiridir)

Səni pir olasan, ay Pirsultanlı,
Mənə öyüd vermə, - öyüdəm, lələ.
Ölüm arzulama, ölməyən kəsə,
Sən Allah, sataşma, Seyidəm, lələ.

Ömrümün çiçəyi, gülü solubdu,
Yaman kövrəlmişəm, gözüm dolubdu,
Şəhidlər bir dəfə şəhid olubdu,
Mən yazıq ömürlük şəhidəm, lələ.

Bu Vətənsiz Bəhmən, nə oğlu, nərdi,
Dərd çəkməyi bacarmaqda hünərdi,
Sən çəkə bilməzsən, mən çəkən dərdi,
Mən sənə baxanda, iyidəm, lələ.

ÇIXDIM

Bu ahıl çağımda, qoca vaxtımda,
Qıy vurdum, Murovun başına çıxdım.
Keyti, Mehdi – iki qardaş çağırdı,
Səs verdim dağların guşuna çıxdım.

Sözdən çələng hörrəm, onu qoxlaram,
İstəyimi ürəyimdə saxlaram,
İstəməsəm ürəyindən oxlaram,
Aliməm, ərkanla qarşına çıxdım.

Sədniki görünmə Murov ağladı,
Töküldü başından qırov, ağladı,
Orda Vətən adlı bir ov ağladı,
Yazı məndə deyil, qışına çıxdım.

OĞLAN-QIZ DEYİŞMƏSİ

QIZ –

Ürəkdən bağlandıq, ürəkdən sevdik,
Biz vüsala yetəmmədik, ayrıldıq.

Sən bir nəğməkarsan, mən bir nəğməkar,
Bir bağçada bitəmmədik, ayrıldıq,
Bülbül kimi ötəmmədik, ayrıldıq.

OĞLAN –

Eşqin yuva qurub qəlbimdə, ay qız,
Eşqin bu qəlbimi buraxmaz yalqız.
Məhəbbət yaşamaz odsuz, ocaqsız,
Öluncə bu sevda candan ayrılmaz,
O səndən ayrılmaz, məndən ayrılmaz.

QIZ –

Gənclikdə dolaşdıq hər yanı qoşa,
Eşqin yollarını vurmadıq başa.
Bəs niyə arzular toxundu daşa,
Bir bağçada bitəmmədik, ayrıldıq,
Bülbül kimi ötəmmədik, ayrıldıq.

OĞLAN –

Qalandı eşqimiz, oda qalandı,
Döndü pərvanəyə, elə dolandı,
Hər necə olsa da, yadda qalandı,
Öluncə bu sevda candan ayrılmaz,
O səndən ayrılmaz, məndən ayrılmaz.

QIZ –

Təbiət çəmənini bəzər sızıldar,
Arı çiçək üstə gəzər sızıldar,
Ayrılıq canımı üzər sızıldar,
Bir bağçada bitəmmədik ayrıldıq,
Bülbül kimi ötəmmədik, ayrıldıq.

OĞLAN –

Arı pətəyidi, baldı eşqimiz,
Yanaqlarda qoşa xaldı eşqimiz,
Dünyaya yadigar qaldı eşqimiz,
Öluncə bu sevda candan ayrılmaz,
O səndən ayrılmaz, məndən ayrılmaz.

BİLƏSƏN

SƏDNİK PAŞA -

Mərifətədi insanlığın əsası,
Səbirdi hər elmin başı biləsən.
Bir kəsəki ədəb-ərkan qanmaya,
Dünyada qalacaq naşı biləsən.

QƏMKƏŞ -

Bir ağıldır insanlığın əsası,
Ağlı olmayanda mərifət olmaz.
Elmin başındakı tacı səbirdir,
Səbri olmayanda ləyaqət olmaz.

SƏDNİK PAŞA –

Çox ölkəyə cəlməmişəm güzarı,
Hər şəhərin güzgüsüdü bazarı,
Sözüm cilovlayar mərdimazarı,
Tökər ətəyindən daşı biləsən.

QƏMKƏŞ -

Nanəcibə inam olmayıb məndə,
Bir söz deyim şübhə qalmasın səndə,
O yaşayır bir vicdansız bədəndə,

Öluncə işində ədalət olmaz.

SƏDNİK PAŞA –

Sədnik deyər: gör-götürdü bu dünya,
Nə hörmətdi, nə xətdi bu dünya,
Gör başıma nə gətirdi bu dünya,
Tökürdü gözümdən yaşı biləsən.

QƏMKƏŞ –

Qəmkeş bilir Sədnik deyildir naşı,
Heç vaxt üsyan etməz Allaha qarşı,
Ürəkdən axanda eşqin göz yaşı,
Məhəbbət əhlində dəyanət olmaz.

SƏNİ

SƏDNİK PAŞA –

Eşitmişəm çaylar axır içindən,
Aparacaq eşqin selləri səni.
Deyirlər Leylinin sevdasındasan,
Buraxmaz Məcnunun çölləri səni.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU –

Qəmli-qəmli ötən bülbül olmuşam,
Dindirir bu eşqin dilləri məni.
Enişə sürüyür, yoxuşa dartır,
Həsrətin amansız əlləri məni.

SƏDNİK PAŞA –

Tanıtsan yaxanı eşqin əlinə,
O səni qaldırar dağlar belinə.
Gözlə ki, atmasın Kürün selinə,
Boğar bu sevdanın gölləri səni.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU –

Varlığım alışır eşqin qoruna,
Nə Araz, nə də Kür çatmır karına.
Çəkib yaman yerdə salıb toruna,
Sevdiyim gözəlin telləri məni.

SƏDNİK PAŞA –

Çənlibeldən dərələrə enərsən,
Eşqin səməndini çıpaq minərsən,
Sədnik deyər, bir əfiyə dönərsən,
Gəzər Goranboyun elləri səni.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU –

Əlioğluyam, bəxtim sayıb axırda,
Qəlbim oda-közə uyub axırda,
Hicranın əlində qoyub axırda,
Ömrün ötüb keçən illəri məni.

LƏLƏ

SƏDNİK PAŞA –

Mənim dünya boyda qəmim var, lələ,
Mənim qəmdən qeyri kimim var, lələ!
Sınəm dərya, qasırğadan qorxuram,
Dəryada qəm yüklü gəmim var, lələ!

RAMİZ TƏMKİN –

Özün bir dünyasan, qəmi dəf elə,
Dəniztək dalğalan, şəri məhv elə!
Vətəndə vətənsən, sənətdə Günəş,
Kədərdən gəl ayrıl, eşqi saf elə!

SƏDNİK PAŞA –

Mən qəmdən qaçıram, o məndən qaçmır,
Gözümə çən gəlir, dünyanı seçmir.
Elə bil mən dağam, qəmimsə bulud,
Başımda yurd salıb, uzağa köçmür.

RAMİZ TƏMKİN -

Aşiqi yolundan yar saxlayırmış,
Mərdi namus, qeyrət, ar saxlayırmış.
Mən indi bildim ki, uca dağların,
Zirvəsin duman, çən, qar saxlayırmış.

SƏDNİK PAŞA –

Bu Sədnik də cavanlıqda bir dağdı,
Gəncliyində kədər ondan uzaqdı,
Elə ki, vədəsiz yarın itirdi,
Başına buluddan yağdı, qəm yağdı.

RAMİZ TƏMKİN –

Günəş doğardımı, səhər olmasa,
İgid tanınmazdı kəhər olmasa,
Təmkin üçün Qoşqardan da ucasan,
Sən də sən olmazdın, kədər olmasa.

DAŞKƏSƏNDƏDİR-GORANBOYDADIR

(Mötəbər görüşlərin birində gədəbəyli bir aşiq, İlyas Tapdıgın «Gədəbəydədir» şeirini oxudu. Bundan sonra bu deyişmə daşkəsənli Sədnik Paşa ilə goranboyly şair Ələsgər Əlioğlu arasında meydana gəldi.)

SƏDNİK PAŞA

Göylərə hökm edən uca dağların,
Bil, Yeddiqardaşı Daşkəsəndədir.
Qoşqarımdı Nuhdan bizə yadigar,
Dünyanın yaşdaşı Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Eşit sözlərimi, bil Sədnik Paşa,
Ən böyük şan-şöhrət Goranboydadır.
Gözəllik ələnib hər dağa-daşa,
Torpağa məhəbbət Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Torpağın əsrəfi, sədəfi, dürü,
Ağqaya dağların səri, sərvəri.
Qartallar oylağı, laçınlar yeri,
Bəxtin humay quşu Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Bir yanı Gəncədir, bir yanı Tərtər,
Günəş burdan doğur sanki hər səhər,
Yoruldum deməzsən, gəzsən nə qədər,
Qonağa xoş sifət Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Bir görəsən Qırxbulağı, Göyyurdu,
Yeri də, göyü də işıqdı, nurdu.
Ellərə bəllidi igidi, mərdi,
Koroğlu savaşı Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Çıxıb hər sınaqdan ər oğulları,
Düşməyə dərs verib nər oğulları,
Meydanda kükrəyib kür oğulları,
Göstərib dəyanət Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Gəzib yurdu Ziyadxanın Qəməri,
Sonalar çayına düşüb kəməri,
Şehli çəmənləri dolanan pəri,
Havanın meyxosu Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Bağ-bağat bürüyüb boz çöllərini,
Bahar çəkib bura öz əllərini,
Axtarsan dünyanın gözəllərini,
Görərsən nəhayət, Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Yanaşı tut Pirsultanı, Kəpəzi,
Xoşbulaqda qalıb dünyanın gözü.
Aşıq Ələsgərin sehrli sazi,
Tarixin yaddaşı Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Gülüstan dağının tayı tapılmaz,
«Başında qış olar, ayağında yaz».
Könlünü oxşayar min səs, min avaz,

Duyarsan səadət Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Dədə Çoban yatır Çoban dağında,
İsmayıl solunda, Cavad sağında.
Yüz şair səsi var hər bulağında,
Sözün üzük qaşı Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Hüseyn Cavanı an bu torpaqda,
Səfəri xatırla, yan bu torpaqda.
Bisavadı bulaq san bu torpaqda,
Sənətdə güc-qüdrət Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Qaşqaçay, Xəlpərəng, Zivlən meşəsi,
Ur dağın kəkliyi, qan bənövşəsi.
Durnalı düzünün dilbər guşəsi,
Lalədən qumaşı Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Dünyada məşhurdur Naftalan adı,
Burdadı həyatın qolu-qanadı.
Zaman da dar gündə yüz yol sınağı,
Baxdı ki, ləyaqət Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Dağlar səni ana kimi qucaqlar,
Yaşıl meşələrin qoynunda saxlar.
Gözündən su verər ayna bulaqlar,
Neçə çayın başı Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Gəzib dolanasan hər oylağını.
Həç vaxt unutmazsan Ağbulağını,
Bir kərə seyr etsən Murov dağını,
Bilərsən əzəmət Goranboydadır.

SƏDNİK PAŞA

Gəlin qayaları, gəlin otağı,
Silsilə dağların mərmər yatağı,
Sədnik, xəzinədir daşı-torpağı,
Dünyanın ləl-daşı Daşkəsəndədir.

ƏLƏSGƏR ƏLİOĞLU

Yayır Əlioğlu səs-sorağını,
Daim əziz tutur hər oylağını.
Açır məhəbbətlə öz qucağını,
Deyir əsl cənnət Goranboydadır.

İÇİM-İCMƏYİM

SƏDNİK PİRSULTANLI

Heydər qardaş, bir sövdəyə düşmüşəm,
Bu gizli sevgimi açım-açmayım?
Can alandı durub bulaq başında,
Əlində şərbətin içim-icməyim?

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Dostum, o sevdada sevilmişənsə,
Gizlətmə sevgini, aç, məsləhətdi.
Sənə badə verən mələk, sadıqsə,
Küsdürmə, badəsin iç, məsləhətdi.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Mələyin doğduğu mələkdir, mələk,
Bu Leyla dünyaya çətin gələcək.

Bir tuba boyludur, yanaqlar çiçək,
Güllərdən donunu biçim-biçməyim.

MƏSLƏHƏTDİ

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Deyirsən söz yoxdu, gözəlliyinə,
Leyli kamallısa, şübhə nəyinə?
Əsl xanım yaraşıqdır bəyinə,
Donun zərxdən, biç, məsləhətdi.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Sədniki qınayan qınağa düşsün,
Yaxına düşməsin, uzağa düşsün,
Onun da güzəri bulağa düşsün,
Desin: - Bu sevdadan keçim-keçməyim.

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Yanılmaz Sədniktək sərrafın gözü,
Eşqin sövdasına kimin nə sözü?
Toyda nəğmə desin Heydər özünü,
Sazınan başlansın, köç məsləhətdi.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Heydər qardaş, gəl buraxma əlindən,
Şeirən-sənətin anasıdır bu,
Sən Qərib ol, o da olsun Şahsənəm,
Sən yazan dastanın binasıdır bu.

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Dəryada qəvvəsəm, ay Sədnik lələ,
Tanıdım, gölməçə sonasıdır bu,

Əsl eşqə qafil düşməz vəlvələ,
Öyrəndim, eşqini danasıdır bu.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Məzə gəzmə, məzələrdən məzədi,
Yanaqları qızıl güldən təzədi.
O, gələndə məclisini bəzədi,
Eşq oduna qoşa yanasıdır bu.

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Sərrafsan, bilirsən zər qiymətini,
Tanıyırsan atalını, yetimi.
Beləsinin Allah töksün ətini,
Elə ortalıqda qalasıdır bu.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Sədnik deyər: gizlətməynən, ay lələ,
Görəndə canına düşdü vəlvələ.
Tələsimə, soy kökünü bil hələ,
Öyrən, hansı gölün sonasıdır bu.

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Heydərə qiblədir sözün, ay ustad,
Yazmısan doğrusun, düzün, ay ustad.
Gövhər xirdarısan özün, ay ustad,
Çoxunun başının bəlasıdır bu.

GEDİM

SƏDNİK PİRSULTANLI

Gedərgiyəm, könlüm dolub, ay Sevim,
Mən necə ayrılıq, nəgüman gedim.
Zəmini-Sivasın gülü-nərgizi,
Yoxsa lələ kimi qəlbi qan gedim?

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Kəpəzin, Qoşqarın gözləyir səni,
Sevimnən sevimli yar Vətəndədir.
Səfalıdır qürbət elin hər günü,
Dünyanın hər nəyi var, Vətəndədir.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Sizindimi, o görünən qalalar,
Səni gördüm başım çəkdi bəlalər,
Arı görsə yanağından bal alar,
Lütv elə, bal əmim əldə şən gedim.

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Pozulmaz qaladır Pirsultan dağı,
Şəfa, dərman Xoşbulağın yaylağı,
Dönərsən Göy-gölə bir səhər çağı,
Hörmət, izzət, kaman-tar Vətəndədir.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Sən Sədnikin acısısan, şirini?
Yol üstəyəm, söylə, mənə birini,
Fərhadamsa, necə verim Şirini,
Qıyma ki, yurduma pərişan gedim.

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Qürbət əldə gəzmə şirin-acı sən,
Gör necə Heydər in ehtiyacısan,
Gəncəmizdə başımızın tacısan,
Əlinlə çilənmiş nur Vətəndədir.

NƏDƏNDİR

SƏDNİK PİRSULTANLI

Əzəl-əzəl səni sevən ürəyim,
Özgələrə tərif verir, nədəndir?

Ay gözəl mələyim, könül çiçəyim,
Yad güllərdən çələng hörür, nədəndir?

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Yad gülün vəfası yad əllərdədir,
O güldə qalarmı göz, inanmıram.
Sən belə deyilsən, ay şair Sədnik,
Qısa qayıdarmı yaz, inanmıram.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Heç sevməzdim, mələklərin şahını,
Eşitməzdim amanını, ahını,
Səndəmi, məndəmi, tap günahını,
El günahı məndə görür, nədəndir?

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Sənin sevgin, məhəbbətin ləkəsiz,
Saf vicdanın, ədalətin ləkəsiz,
El içində şan-şöhrətin ləkəsiz,
Çox olur zarafat, söz, inanmıram.

SƏDNİK PİRSULTANLI

Şair var ki, çöl-çəməndə arıdı,
Məhəbbəti özgülərlə yaradı,
Bu günahdan Sədnikin də varıdı,
Söz düşəndə, gəndə durur, nədəndir?

HEYDƏR QƏRVƏNDLİ

Tamam günahsızdır özü ustadın,
Ankara, Təbrizdə söylənir adın,
Sən Heydəri sevinclərə boyadın,
Çətin səhv düşərsiz, siz inanmıram.

ŞUŞA, GÖYÇƏ, KƏLBƏCƏR YARALARI

ŞUŞANIN

Allah! Allah bir gecənin içində,
Ağardı kirpiyi, qaşı Şuşanın.
Yer də, göy də nalə çəkir, kirmir,
Ağlayır kərpici, daşı Şuşanın.

Əlləri qoynunda Natəvan baxır,
Yağış kimi yanağından yaş axır,
Naləsi qəlbimi yandırır-yaxır,
Hara uçdu yaşılbaşı Şuşanın?

Görünmür Bülbülü, Üzeyir, hanı?
Analar ağlayıb dil demir, hanı?
Bu yerdə quşun da yoxdu məkanı,
Qan ağlayar yazı, qışı Şuşanın.

AY ANA BÜLBÜL

Övladınmı itib, yarınmı ölüb?
Sən necə sızlarsan, ay ana bülbül!
Nəğmə söyləməzsən, ağı deyərsən,
Sən necə sızlarsan, ay ana bülbül.

İnlədikcə Şuşa, Şuşa söylərsən,
Xarıbülbül, bir tamaşa söylərsən,
Qarabağsız ahı-fəğan eylərsən,
Sən necə sızlarsan, ay ana bülbül.

Şuşanın üstündə bulud oynadı,
Gözlərimdən qoşa bulaq qaynadı,
İndi bildim aman nədi, oy nədi,
Sən necə sızlarsan, ay ana bülbül.

Elə bildim ürəyimə daş dəydi,
Bir də baxdım yanağıma yaş dəydi,
Allah, Allah, ağı nəydi, quş nəydi?
Sən necə sızlarsan, ay ana bülbül.

Sədnik deyər: qoy çağırım Boz qurdu,
Ölüm-dirimdədi Üzeyir yurdu,
Zalım yağı yuvanı da uçurdu,
Sən necə sızlarsan, ay ana bülbül.

TƏRTƏR

Dəli dağdan axıb gəlir,
Səlinə qarışım, Tərtər.
Gözü nəmli qayalardan,
Halını soruşum, Tərtər.

Axım Şapılardan keçim,
Qırmalı bulaqdan içim,
Hanı elim, hanı köçüm?
Yolunda vuruşum, Tərtər.

Gəzdim səni qarış-qarış,
Keytidən, Mehdidən soruş,
Qarqara sevinclə qarış,
Sizinlə yarışım, Tərtər.

Arzum odur, o gün olsun,
Təki bu yuxum çin olsun,
Qoynunda toy-düyün olsun,
Dəyişsin duruşum, Tərtər.

Sədnik, gələr o gün anım,
O günə qurbandı canım,
Başına dönüm, dolanım,
Bəxtimlə barışım, Tərtər.

YAZ BU DÜNYANI

Bir əlində çıraq, birində fanar,
Qəmkeş deyə-deyə göz bu dünyanı.
Çiçək yazda açar, yayda sovular,
Hər fəsildə bəzər söz bu dünyanı.

Hanı söz bağının bağbanı Qəmkeş,
Şəmşir qalasının bir yanı Qəmkeş.
Oyanıb başlasa dastanı Qəmkeş,
Deyərsən, yaradıb saz bu dünyanı.

Xəyalım gəşt edib ərzi dolandı,
Sədnik, demə, gördüklərim yalandı.
İzi olan tarixlərdə qalandı,
Qızıl qələmlərlə yaz bu dünyanı.

KÖÇDÜ DURNALAR

Dağların gözündən axan yaşa bax,
Qərib-qərib o boylanan quşa bax...

Baharın böyründə qarlı qışa bax,
Yenə qəmli-qəmli keçdi durnalar,
Durnalar köç etdi ağıl-qaralı, -
Durnalar köç etdi könlü yaralı.

Mən nələr çəkmişəm, çəkirəm nələr,
Köksümdə yaralı bir ahu mələr.
Yurd həsrəti dağı-daşı silkələr,
Göyü qanadıyla ölçdü durnalar...
Durnalar köç etdi ağıl-qaralı, -
Durnalar köç etdi könlü yaralı.

Yaşıl çadırlarda köçkün durnalar,
Olmayın bu eldən seçkin, durnalar.
Doğma obadadı xoş gün, durnalar,
Donunu həsrətdən biçdi durnalar,
Durnalar köç etdi ağıl-qaralı,
Durnalar köç etdi könlü yaralı...

DURNALAR

Vətən deyib, bizə tərəf gələndə,
Göyçə ellərinə dönün, durnalar.
Ələsgərin məzarına dolanın,
Göydən ziyarətə enin, durnalar.

Əzəl-əzəl Göyçə gölün arayın,
Teliniz tək tellərini darayın,
Eşidəndə o torpağın harayın,
Qərrib köçkünləri anın, durnalar.

Sədnik, ürəklərdən getməz bu kədər,
Ərənlər, igidlər məhv oldu hədər,
Qarda, çovğunda öldü nə qədər,
Ala bilməmişik qanın, durnalar.

GÖZDƏ LAÇINI

O Sultan bəy bizə əmanət qoyub,
Sənə demədinmi gözdə Laçını.
Onu itirsək Qarabağım kor olar,
Əvəz eyləyəmməz göz də Laçını.

Dərələrdən sellər axar dayanmaz,
Qaragölü yuxuludu oyanmaz,
Dağ gölləri özgə rəngə boyanmaz,
Bəbək kimi saxla, gözdə Laçını.

Axmaz oldu Əsli-Kərəm bulağı,
Gözəllər üstündən kəsib ayağı,
Sədnik deyər çox öyünmə, a yağı,
Biz vermərik, gözdə, gözdə Laçını.

ƏYLƏN, DURNAM

Qarabağım viran oldu, talandı,
Əylən, durnam əylən, qəm içindəyəm.
Torpağım qan, bulaqlarım bulandı,
Əylən, durnam, əylən, qəm içindəyəm.

Torpağım yaralı, özüm yaralı,
Qollarım yaralı, dizim yaralı,

Söylə, nə vaxtacan gəzim yaralı,
Əylən, durnam, əylən, qəm içindəyəm.

Sədnik deyər: gündə qanımız axır,
İç türküm, dış türküm uzaqdan baxır,
Yerdən bir kömək yox, Allahı çağır,
Əylən, durnam, əylən, qəm içindəyəm.

HARDASIZ

Göyçə gölüm, göyçə gülüm,
Sənsiz necə deyim, gülüm.
Qoy gəlīm qoynunda ölüm,
Çalım-Çalmalım hardasız?
Ürəkdə xalım, hardasız?
Ay qadan alım, hardasız?

A Maymağım, Hallavarım,
A Pəmbəyim, ay ağ qarım,
Sizi gəzdiiyim çağlarım,
A xoş xəyalım hardasız?
Ürəkdə xalım, hardasız?
Ay qadan alım, hardasız?

Gözəldərəm, ay Saralım,
Ələyəzi xəbər alım.
Dərələyəzdən söz salım,
Ürəkdə xalım, hardasız?
Ay beçə balım, hardasız?
Ay qadan alım, hardasız...

AY GÜLABLI

Haça qayanın meşəsi,
Üçgölün tər bənövşəsi.
Sınıbdı könlüm şüşəsi,
Yaralıyam, ay Gülablı,
Aralıyam, ay Gülablı.

Görəmmirəm dağlarımı,
Görəmmirəm Qarqarımı,
Vaxtsız itirdim yarımı,
Yaralıyam, ay Gülablı,
Aralıyam, ay Gülablı.

Nazlı bulaq naz eyləmöz,
Gözəllərə göz eyləmöz,
Yar gəlişi tez eyləmöz,
Yaralıyam, ay Gülablı,
Aralıyam, ay Gülablı.

Görəydim qoşa məzarı,
Valch ilə Zərnigarı,
Tariximin yadigarı,
Yaralıyam, ay Gülablı,
Aralıyam, ay Gülablı.

A gözəl torpağım-daşım,
Təzələndi qan yaddaşım,
Yurdum, nələr çəkdi başım,
Yaralıyam, ay Gülablı,
Aralıyam, ay Gülablı.

ŞUŞALANDI

Kəlbəcərim, Göyçəm dedim,
Dil ağzımda pöşələndi.
Kırpıqlərim oxa döndü,
Dərd sinəmdə meşələndi.

Artdı dərdim varaq-varaq,
Meşə saça batmaz daraq.
Laçınımdan yox bir soraq,
Yenə dərdim Şuşalandı.

Ay Hallavar, Dərələyəz,
Ağbulaq gözümdən getməz,
Sədnik, səsim, ünüm yetməz,
Maymaq, Pəmbək qoşalandı.

DİDƏRGİN DEMƏ (Şair İsmixana)

Didərgin adıyla şeirin oxundu,
Bu mənim qəlbimə dəydi, toxundu...
Bir bələn var, Göyçə bizə yaxındı,
Doğma yurddan doğma yurda gəlmisən, -
Bir dağ aşıb onu qürbət bilmə sən.
Hicrana üz vermə, di gəl qəm yemə,
Bu yerdə özünə didərgin demə.

Çalmalı uzaqdan boylandı, baxdı,
Alagöllər məni odlara yaxdı.
Maral bulağının göz yaşı axdı,
Doğma yurddan doğma yurda gəlmisən, -

Bir dağ aşıb onu qürbət bilmə sən,
Hicrana üz vermə, di gəl qəm yemə,
Vətəndə özünə didərgin demə.

Haray çəkdim, durdu Ələsgər babam,
Tanrıdan bir nurdu Ələsgər babam.
Qoy saxlasın yurdu Ələsgər babam,
Doğma yurddan doğma yurda gəlmisən, -
Bir dağ aşıb onu qürbət bilmə sən.
Hicrana üz vermə, di gəl qəm yemə,
Gəncədə özünə didərgin demə.

Sədnik haray çəkdi, köçəndə Laçın,
Qəlbimdə ağrısı qaldı çox köçün...
Şuşam əsir oldu niyə, nə üçün?
Doğma yurddan doğma yurda gəlmisən, -
Bir dağ aşıb onu qürbət bilmə sən.
Hicrana üz vermə, di gəl qəm yemə,
Sən Allah özünə didərgin demə!...

O DAĞLAR

Hanı Keyti, hanı Mehdi, Xınalı,
Kimə qaldı, o yaylaqlar, o dağlar?!
Qız-gəlinlər getdi əli xınalı,
Sağalarını düşmən çəkən o dağlar?

Gözəldərə bir tərəfin Saraldı,
Yad nəfəsdən qızıl güllər saraldı.
Qorumadıq, o yurdu da sar aldı,
Biz ağlarıq, yurdum deyib, o dağlar.

Sədnik, canım səməndərtək od alar,
Qəmdən payım mən almışam, o da alar.
Viran qaldı, ağ saraylar odalar,
Yandı göylər, ocaq ağlar od ağlar.

BAĞLIDI

Taxta yaylağına gələn durnalar,
İndi gələ bilmir, yolu bağlıdı.
Susubdu nəğməkar «Ceyran bulağı»,
Tutulubdu nitqi, dili bağlıdı.

Yoxmu sonu bu davanın, bu cəngin,
Kəsilib nərəsi yazıq pələngin,
Qəlbinə tuşlayıb düşmən tufəngin,
Şir də tərپənənmir, qolu bağlıdı.

Vətən, sənə acı yellər əsibdi,
Tərtərin qabağın Sərsəng kəsibdi,
Dəlidağım taleyindən küsübdü,
Zənciri qırılmaz, əli bağlıdı.

QALIBDI

Ağzımın ləzzəti, dilimin tamı,
Neçə ilim Kəlbəcərdə qalıbdı.
Sən indi dərdinə dava gəzirsən,
Yeddi iqlim Kəlbəcərdə qalıbdı.

Keyti, Mehti dağlar verib boy-boya,
Dəlidağa baxıb gözlərin doya,
Çiçəyində min bir naxış, min boya,
Bir Məndilim Kəlbəcərdə qalıbdı.

Gözüm qalıb baharında, yazında,
Qiyməti var o torpaqda sözün də,
Hey inildər Aşıq Şəmşir sazında,
«Göyçə gülüm» Kəlbəcərdə qalıbdı.

Hanı xoş dövrənim, xoş çağım hanı?
Taxta yaylağında yığnağım hanı?
Yox süfrəmdə balım, qaymağım hanı?
Ağır elim Kəlbəcərdə qalıbdı.

Sədnik deyər, bir də üzünü görüm,
Həyat verim, ömür verim, qan verim,
Gərək gedib o dağlarda can verim,
Son mənzilim Kəlbəcərdə qalıbdı.

BAYATILAR

SARI AŞIĞA BƏNZƏTMƏ

Kəpəz gəlindi daşdan,
Ağ yaylıq düşüb başdan.
Oğlan, sənə deyirəm,
Mənə don tik o daşdan.

Kəpəzin gülü daşdan,
Dodağı-dili daşdan.
Gəl, sən qumdan sap əyir,
Mən don tikim o daşdan.

Mələyim, dərdə yarı,
Salmısan dərdə yarı.
Hamı təsəlli verir,
Duran yox dərdə yarı.

Mələyim, qəm hasarı,
Sağalmaz qəm, ha sarı.
Daşdan hasar hörmüşdüm,
Zülümmüş qəm hasarı.

Mələyim, qəlbi dağlar,
Qarlıdır qəlbi dağlar.
Ağlaram için-için,
Göz yaşım qəlbi dağlar.

Mələyim, nə yazıdı,
Nə orman, nə yazıdı.
Həsrət-həsrət ayrıldıq,
Bilmədim nə yazıdı.

Mələyim, havalandım,
Gün çıxdı, havalandım.
Gördüm Leylim can verib,
Məcnuntək havalandım.

Mələyim, hanası yox,
Fikrimin hanası yox.
Mən səni qəmli gördüm,
Əlinin hanası yox.

İlk eşqim, sədaqətim,
Yaralı məhəbbətim.
Yatır bir ahu kimi,
İçimdə yar həsrətim.

Mələyim, uçar gedər,
Saraylar uçar gedər.
Bilməzdim mən gəlincə,
Sonam da uçar gedər.

Mələyim, gilə-gilə,
Yaş tökdüm gilə-gilə.
Səndən sonra şam kimi,
Əridim gilə-gilə.

Mələyim, qala məndə,
Bürç məndə, qala məndə.
Sən bir inciydin, fələk,
Qoymadı qala məndə...

Mələyim, yarı gəldi,
Günəşlə yarı gəl di,
Camalın işıq saçdı,
Gül ömrün yarı gəldi.

Mələyim, qara yazı,
Gen çöldür Qarayazı.
Yoxluğun ürcah edib,
Ömrümə qar, ayazı.

Mələyim, baxdım yana,
Göz dikdim, baxdım yana.
Taleyim gün kimi ydi,
Çevrildi baxdım yana.

Mələyim, qar qalandı,
Murovda qar qalandı.
Sənsizlikdən od tutdum,
Sinəmə qar qalandı.

Mələyim, bala məni,
Qonaq et bala məni.
Dil-dodağın pətəkdir,
Küsdürmə bal əməni.

Mələyim, dağ-dağ məni,
Elədin dağ-dağ məni.
Hicran qolumdan tutub,
Gəzdirdi dağ-dağ məni.
Mələyim, daşdı bulaq,
Zəməmdir Daşdı bulaq.
Əhdi-peyman bağladıq,
Qaynadı, daşdı bulaq.

Mələyim, gözün ala,
Uymasın gözün ala.
Bənd olub getməyəsən,
Bir məni gözün ala.

Mələyim belə keçər,
Zər kəmər belə keçər.
Yarsız qalanın günü,
Ah-vayla belə keçər.

Mələyim, sel yeridi,
Dağlardan sel yeridi.
Gözlərimdən yaş axdı,
Hay saldım, sel yeri di.

Ay mələyim, oy dedim,
Mən ah çəkdim, oy dedim.
Sənsiz keçən günümə,
Gözlərimi oy dedim.

Ay mələyim, qalanım,
Ürəyimdə qalanım.
Mən eşq pərvanəsiyəm,
Gərək oda qalanım.

Ay mələyim, qar yağdı,
Dağüstü göy Qaryağdı.
Yayın cırhacırında,
Taleyimə qar yağdı.

Ay mələyim, yaz ara,
Payız ara, yaz ara.
Fələk dərdi bol verdi,
Mənim kimi yazara.

Ay mələyim, bu dağnan,
Bülbül oynar budaqnan.
Gözüm gözüənə həsrət,
Mən ölərəm bu dağnan.

Ay mələyim, göy yazdı,
Çəmən-çayır göy yazdı.
Kim mənim yığvalımı,
Ağ boyadı, göy yazdı!?

Ay mələyim, yar qandı,
Uçurumdu, yarğandı.
Səndən sonra həyatım,
Həyat deyil, yar, qandı.

Ay mələyim, ağı sən,
Geyməyəydin ağı sən.
Kaş sən yox, mən öləydim,
Söyləyəydin ağı sən.

Ay mələyim, az dərdim,
Gülü bağdan az dərdim.
Yar səndən ayrılalı,
Dərya oldu az dərdim.

Ay mələyim, incidi,
Hər sözün bir incidi.
Bənövşətək tez köçdün,
Könlün kimdən incidi?

Ay mələyim, yad ağlar,
Ya yandırar, ya dağlar.

Sən gedən gündən məni,
Həm qohum, həm yad ağlar.

Ay mələyim, bir yana,
Qoyma baxım bir yana.
Eşqimiz ömür boyu,
Bir alışa, bir yana.

A mələyim, gülə sər.
Gül titrəyər, gül əsər.
Gül çox vaxtsız solarsa,
De neyləsin, gülə sər.

Ay mələyim, dara sən,
Tellərini dara sən.
Gözümdən iraq düşüb,
Çəkmə məni dara sən.

Mələyim, gün düz olsun,
Əhdin o gün düz olsun.
Üzünü çevir mənə,
Qoy gecəm gündüz olsun.

Mələyim, qara baxtım,
Yazılıb qara baxtım.
Səni andım dağlarda,
Boylandım qara baxdım.

Mələyim, həsrət dərdi,
Haray saldım az dər di.
O büründü torpağa,
Mənsə büründüm dərdi.

Aramızda var barı,
Boylan barı, bax barı.
Ömrümlə becərmişəm,
Sənsən eşqimin barı.

Sən salma dara məni,
Gəl çəkmə dara məni.
Duyğularla sığal çək,
Hisslərlə dara məni.

Mən bir ovam, al ovun,
Dayanma dur, al ovun.
Gülləsiz bir ovçusan,
Vurub məni alovun.

Çiçəyim, gülüm Vətən,
Ağzımda dilim Vətən,
Bir çakıl daşın üçün,
Yolunda ölüm, Vətən.

Mən aşiqəm, qalanmaz,
Ocaqda buz qalanmaz.
Buzdan ev də tikərsən,
Buz, əriyər qalanmaz.

Yox, aşiq, o taladı,
Meşədi, ya taladı.
Qəlbimi qəmə verdim,
Ömrümü o taladı.

Mən aşiqəm, almadı,
O nardı, o almadı.

İşim müşkülə düşdü,
Dostum məni almadı.

Mən aşiqəm, yaradan,
Yar olmadı, yaradan.
Məni bir söz öldürdü,
Ölməzdim bu yaradan.

Mən aşiqəm, sarı gəl,
Yaxşı öldü, Sarı gəl.
Neçə yerdən göz verib,
Yaralarım sarı gəl.

Əzizinəm, qarıdı,
Sinə dağlar qarıdı.
Heç kəsi bəyənmədi,
Evdə qaldı, qarıdı.

Mən aşiqəm oyandı,
Mən yanmadım, o yandı,
Qoymadı yatam məni,
Duyğularım oyandı.

Göylərdə şimşək çaxdı,
Şimşəkdən işıq axdı,
Canıma qorxu düşdü,
Gözüm uzağa baxdı.

Mələyim, dada gəlsin,
Haqq özü dada gəlsin.
Gül yanaqdan busə ver,
Qoy ağzım dada gəlsin.

Mən aşiqəm yarım bax,
O gələndi yarım bax.
Sözümə inanmasan,
Ürəyimi yarım bax.

Mən aşiqəm yaralar,
Yar könlünü yaralar,
Güllən mənə dəyəmməz,
Sözün məni yaralar.

Mən aşiqəm dağ olar,
Təpə olar, dağ olar.
Gedərsən qayıtmazsan,
Ürəyimdə dağ olar.

Mən aşiqəm, daşdımı?
Qayadımı, daşdımı?
Göz yaşım selə döndü,
Axar çaylar daşdımı?

Mən aşiqəm, saldımı?
Körpüdümü, saldımı?
Qəm səni öldürmədi,
Pis günlərə saldımı?

Yox, aşiq yaralandı,
Yar sevib, yaralandı.
Uçdu eşqin sarayı,
Ürəyim yaralandı.

Mən aşiqəm, yaradı,
Gələnin kimin yaradı.

Bəxti üzünə güldü,
Taleyindən yaradı.

Mən aşiq, yayına bax,
Qaşların yayına bax,
Qəlbimi nişan alıb,
Oxuna, yayına bax.

Mən bu dağa gəlmişəm,
Yağa-yağa gəlmişəm,
Yarı andığım yerə,
Daşbulağa gəlmişəm.

Dağlar, dağlar, a dağlar,
Səndə bulaqlar çağlar.
Gəlməz sular sonası,
Ağlar, buludlar ağlar.

Təbrizə yağış yağar,
Elə bil ağquş yağar.
Üzümün hörmətinə,
Torpağa alqış yağar.

Mən aşiqəm nara sən,
Həsrət qoyma yara sən.
Eşq oduna yanmışam,
Bir də atma nara sən.

Bir cüt gözüm pinarmı,
Yağar leysan, baharmı?..
İçimdə haray salan,
Qıjıltılı sularmı?..

Tovuz qəlbin Çeşməli,
Saf suları içməli,
Bu yerin gözəlliyi,
Gözlərimə köçməli.

A Qoşqarım, Kəpəzim,
Sularına qənd əzim,
Çəmənlərin ürəyim,
Bulaqların cüt gözüm.

Dağlar başa-baş dağlar,
Gülü bənövşə dağlar,
Köynəyi sərt qayalar,
Ürəyi şüşə dağlar.

Sinəsi yaylaq gəlin,
Dodağı qaymaq gəlin.
Qoy mən sənə bal verim,
Sən mənə qaymaq, gəlin.

Sevincin qoşa-qoşa,
Yaşa, sevinclə yaşa.
Bircə təsəlli tap ki,
Yaz qalib gəlib qışa.
Mənim bu qara yazım,
Yazılıb qara yazım.
Nadir Əfşar veribdi,
Yadlara Qarayazım.

Bu su Xramdan gəlir,
Orda sərhəd görmüşəm.
Axıb yaramdan gəlir,
Bu su Xramdan gəlir.

Ay gözəl, gül yaxanı,
Bəzəyib gül yaxanı.
Düymələrin güldəndi,
Mən açım gül yaxanı.

Əzizinəm, dərdə mən,
Belə olur dərd əmən.
Yox, sən dözə bilməzsən,
Dözərəm hər dərdə mən.

Yaz gülüm,
Yaz çiçəyim, yaz gülüm.
Qəlbindən keçənləri,
Məktubuna yaz, gülüm.

Göy dağlar,
Göy meşələr, göy dağlar.
Eşqimiz nakam qalsa,
Hönkür-hönkür göy də ağlar.

A dünya, xalı dünya,
Sevgimin yolu dünya.
Başımdan çətin gedər,
Yarın xəyalı, dünya.

Ay dağların maralı,
Necə gəzim aralı?
Səndən ayrı düşəndən,
Yaralıyam, yaralı.

Yaz olmaz,
Bahar olmaz, yaz olmaz.

O gözlərin gülməsə,
Ürəyimdə yaz olmaz.

Göz axtarır görüm səni,
Gül deyib dərim səni.
Sən mənim İlham Pərimdən,
Necə yada verim səni?

Əzizim, dərdi məndə,
Könlünün dərdi məndə.
Yox, yox sənə verməyəm,
Saxlaram dərdi məndə.

Demə ki, itirərəm səni,
Qəlbimdə bitirərəm səni.
Hansı yana gedər olsan,
Yenə də gətirərəm səni.

Gecənin yuxusu baldı,
Gecə özü bir xəyaldı.
Bir öpüş al səhər-səhər,
Gözüm gül yanaqda qaldı.

A nar gülü, nar gülü,
Üstə bitib yar gülü.
Yazda dərilən deyil,
Gəl payızda dər gülü.

Qar altında xəzəldi,
Qış ağ donlu gözəldi.
Könlünü mənə açdı,
Dərdini mənə böldü.

Durnanın dəsi gəlmir,
Dağın həvəsi gəlmir,
O nəğməli bulağın,
Donubdu, səsi gəlmir.

Kəpəzdə Dod dağı var,
Ciyəri od dağı var.
Saxlar Misri Qılncı,
Bilir hələ yağı var.

Dağda maralı gördüm,
Bir az aralı gördüm.
Qar üstə qan çılənmiş,
Ovu yaralı gördüm.

A Sədnik, yana baxma,
Od düşər cana, baxma.
Ovçunun qolu düşsün,
Qar üstə qana baxma.

Hər yanı gülzar olur,
Nə xoş ruzigar olur.
Sən qəlbimdə olanda,
Qışım da bahar olur.

Gecələr ayaz olur,
Ağappaq qar, buz olur.
Sarı çiçəkli zoğal,
Ağ kələğay qız olur.

Qar yağır yol buz olur,
Bulaqlar yalqız olur.

Mən çiçək axtarıram,
Gözlərin nərgiz olur.

Kəklik daşda görünmür,
Yaşılbaş da görünmür.
Qızlar suya gələndə,
Qarlı qış da görünmür.

Ağaclara quş qonub,
Əli, ayağı donub.
Bulaq üstə tökülüb,
Ağ qazlar qıza dönüb.

Ovçular ovun gəzir,
Kəpəz Murovun gəzir.
Sədnik maral itirib,
Deyirlər – «ovun gəzir».

Çöl soyuq, içim isti,
Başımdan qalxır tüstü.
Qız, yanaqlar qızarıb,
Bəs, bunun nəyi pisdi.

Bulağın gözü hanı?
Nəğməsi, sözü hanı?
Hər yan qara bürünüb,
Bəs bunun yazı hanı?

Sədnik, amanı saxla,
Gəlib, zamanı saxla.
Ovçu ovun tapmasın,
Dağda dumanı saxla.

Könlümün sirdaşı sənsən,
Sevinci, göz yaşı sənsən,
Sevgim bir qızıl üzüksə,
Onun zümrüd qaşı sənsən.

DAŞKƏSƏN BAYATILARI

Haray, Dəli Qoşqarım,
Saxla eli, Qoşqarım.
Koroğlunun dəlisi,
Vuran qolu Qoşqarım.

A Daşbulaq, daşdı bulaq,
Qayaları quşdu bulaq.
Gəldi Əmən, keçdi Qorqud,
Kimlər səndən içdi bulaq?

A Daşbulaq, daşdı bulaq,
Yanı qoyun-qoçdu, bulaq.
Daşdandır qoyun sürüsü,
Çobanı da daşdı bulaq.

O közərən laladır,
Nigar yatan taladır.
Daşkəsən Çənlibeldir,
Bir alınmaz qaladır.

O axan Quşqaradır,
Göz qara, qaş qaradır.
Qəlbində yüz nəğmə var,
Hamısı Qoşqaradır.

Bu bulaq Xoşbulaqdır,
Dörd yanı daş bulaqdır.
Yurdumda çox bulaq var,
Xoşbulaq, baş bulaqdır.

O görünən Çobandaşdı,
Gördüm onu yuxum qaşdı.
Dilə gəldi lal qayalar,
Keçmişlərdən söhbət açdı.

Durnalıda durna qatar,
Dağlar aşar, yurda çatar.
Durnalı durna oylağı,
Kim toxunar, kim daş atar.

Burda dağ var – Yeddi qardaş,
Buludları qulac-qulac.
Könlünə gözəllik düşsə,
Comadaşdan Göy-gölə aş.

O görünən Pirsultandı,
Şah İsmayılın əhdi-andı.
Sarıoxuşun başında,
Tacı yarla cüt dayandı.

Nə yatıbdır Qatar qaya,
Xəyal uça tutar qaya.
Ürəyini elə açsa,
Dərdi-qəmi atar qaya.

Salam sənə, Çobandağı,
Çoban Dədənin oylağı.

Xallı Qaya bir üzükdür,
Qası Sonalar bulağı.

Kim unudar Xəlpərəngi,
Güllərinin aldı rəngi.
İgidlərə səngər olub,
Çox görüb savaşı, cəngi.

Ana Qoşqar, Bala Qoşqar,
İgidlərə qala Qoşqar.
Xırda dağlar dəlilərin,
Qol boynuna dola Qoşqar.

A Daşbulaq, daşlı bulaq,
Lələli, xaş-xaşdı bulaq.
Səndən içdi Uğur babam,
Uğurlu yol seçdi bulaq.

Zağalıda dağ gölü var,
Yanlarında dağ gölü var.
Enər, qalxar, ləpələnər,
Sularında dağ seli var.

Yelli boyun, Güllüboyun,
Güllər burda tutar toyun.
Qəşlətində bulaq tap, iç,
Balıca çayındı yuyun.

Ur dağında ur kəkliyi,
Qanadları nur kəkliyi.
Ay ovçu, qolun qurusun,
Kim dedi ki, vur kəkliyi.

Bəzənər Arpa dərəsi,
Daşında kəklik fərəsi.
Qazanbatan bulağından,
Gələr saz səsi, qız səsi.

Həsəndədə, Həsənbaba,
Bu yerdədi gözəl hava.
Qaşqaçayda xallı balıq,
Gül-çiçəyi dərdə dava.

A Daşbulaq, daşdı bulaq,
Yadıma nə düşdü bulaq.
Bir qız çiçək yığa-yığa,
Qara dağı aşdı bulaq.

A Daşbulaq, daşdı bulaq,
Başı yaşılbaşdı bulaq.
Nə gözəldir qızlar dəsi,
Gözlərim qamaşdı bulaq.

A Daşbulaq, daşdı bulaq,
Könlümdən nə keçdi bulaq?
Qəlbimi burda övladı,
Bax, o qələm qaşdı bulaq.

GƏNCƏ BAYATILARI

Xan Kəpəzin ayağında,
Qədim Gəncə torpağında,
Xalqımızın tarixi var,
Çinarların yarpağında.

Kəpəz dağımıdır mənim,
Gəncə bağımıdır mənim.
Şıx düzü seyrangahım,
Kür ayağımıdır mənim.

İgidlərin izi qalıb,
Şairlərin sözü qalıb,
Hər şairdən bir nişanə,
Nizaminin özü qalıb.

Haray kərəmli Gəncə,
Nazlı-sənəmli Gəncə,
Qədim ozanlar yurdu,
Əsli-Kərəmli Gəncə.

O görünən Gəncədi,
Gülü pəncə-pəncədi,
Sədnik, ana yurduma,
Məhəbbət öluncədi.

Gəncə gülüm hardasan?
Pəncə gülüm hardasan?
Yemiş kimi yeyərəm,
Dilim-dilim hardasan?

DUYGULARIM

Ay gözəlim, dindir məni,
Gəl, ürəkdən güldür məni.
Eşqimə vəfasız olsam,
Öldür məni, öldür məni.

Elə bil cənnət guşədi,
Sınən üstü bənövşədi,
Yanağa bax, buxağa bax,
Varlığın bir tamaşadı.

Ağ üzdə tər puçur-puçur,
İnci kimi işıq saçır,
Gözlərim sənə baxanda,
Duyğularım qanad açır.

Mən nə deyim məhəbbətə,
Yüz baş əyim məhəbbətə,
Ayrılığın oxu dəydi,
Döndü hicrana, həsrətə.

Əzəl üzükdə qaş oldu,
Məhəbbət gözdə yaş oldu,
Sevgilim köçdü dünyadan,
Sanki köçəri quş oldu.

Ay mələyim, qəlbi dağlar,
Kəpəz, Murov qəlbi dağlar,
Bulud ağlar gül bitirər,
Mən ağlaram, qəlbi dağlar.

Od olubdu oddu dağlar,
Niyə zəhər daddı dağlar,
Yazında xəzan görübdü,
Yad nəfəsə yaddı dağlar.

Dodaqların bal pətəyi,
Yanaqların dağ çiçəyi,

Baxışın ceyran baxışı,
Ürəyin quzu ürəyi.

Sinəm sal qayadı, daşdı,
Altında bir bulaq coşdu.
Qaynadı, oynadı bulaq,
Suyu gözlərimdən daşdı.

Bilirsənmi neyləmişəm,
Gülü xəndan eyləmişəm.
Qərq olmuşam qəm gölünə,
Məni məndən eyləmişəm.

Zirvələrdən keçən bulud,
Gözlərimə köçən bulud,
Sən dönüb bulaq olmusan,
Gözlərimdən içən bulud.

Dünya zərnişan dünyadı,
Dünya hər nişan dünyadı,
Heç vaxt duru qalan deyil,
Bulanıb, daşan dünyadı.
Atammaram bu dünyanı,
Tutammaram bu dünyanı,
Axtararam öz yerində,
Tapammaram bu dünyanı.

Bir məhəbbət körpüsü var,
Bir sədaqət körpüsü var,
Sevgimizin arasında,
Gülüm, həsrət körpüsü var.

R Ü B A İ L Ə R

Çoxları aşkara sevib-sevildi,
Bizimsə sevgimiz pünhandı, gözəl.
Deyirdin ki, qarşı dağdan gül dərək,
O sən deyən dağlar dumandı, gözəl.

Çəmən-çiçək kimi süslənən, gözəl,
Ürəyim güzgüdü, dönüb baxsana.
Tellərin tökülüb xalın gizlədir,
Gözəl, bulud altdan yana çıxsana.

O günləri gətirsənə yada sən,
Bu işdə günahkar mənəm, ya da sən.
Anan səni məndən ötrü doğmuşdu,
Gözəl, qismət oldun nədən yada sən?

Necə də dəyişib, halın, əhvalın,
Nə qəşəng olmusan, sonalanmısan.
Bir baxmaqla, öldürürsən sən mənə,
A zalım balası, canalanmısan.

Dərin dəryaları boyladım keçdim,
Dağların qoynundan oynadım keçdim.
Yapışdım ağ atın ağ yalmanından,
Sinəmdə bir arzu qoymadım keçdim.

Elə bil ki, nağıl dünyasında yam,
Mən hansı dənizin adasında yam?
Bir xalça üstəyəm, yanımda qopuz,
Qorqudtek dənizin ortasında yam.

Təbiət döşəmiş xal-xal xalını,
Bu güllərdən çəkər arı balını,
Şərbət bulaqların gözündən içsən,
Bala bələr dodağını, dilini.

Gecikib səhərim, danı sökülməz,
Niyə gözlərimdən duman çəkilməz.
Kırpıqlarım bulaq otuna bənzər,
Gün düşər üstünə şehi tökülməz.

Hər torpağın ünvanı var, adı var,
Hər torpağın öz ətri, öz dadı var,
Torpaq da insan tək qayğılı olur,
Onun həm sevinci, həm fəryadı var.

Dünya gördüm baharını bilmədim,
Necə əsir rüzgarını bilmədim.
Nə gül dərdim, nə də içdim suyundan,
Heyran qaldım, əsrarını bilmədim.

Sənin nazın bu dünyaya sığışmaz,
Sənin nazın heç bir naza qarışmaz.
O naz mənim, qəmzə mənim, gül mənim,
Sənin nazın yad kimsəylə barışmaz.

Yorulmazdım, məni yordu bu dünya,
Şimşək kimi məni yardı bu dünya,
Əzizləyib bəsləyirdi bir zaman,
Bir gün məni yerə vurdu bu dünya.

Pərişanam, pərişanam, pərişan,
Pərişan bu könlüm olubdu şan-şan,

Sinəmin aynası çilik-çilikdi,
Bir daha bitişməz, yığılsa cahan.

Yaşadı, dünyadan bir ana getdi,
Adını nəqş etdi, cahana, getdi,
Dedi öz sözünü, yazdı, yaratdı,
Döndü Pirsultana, pir ana getdi.

Sən mənim qəlbimə tikan deyilsən,
Sən mənim qəlbimi tikən deyilsən,
Ay mənim qəlbimi ovlayan gözəl,
Dönüb daş olmusan, o sən deyilsən.

Dalğalı könlümdən dalğalar keçdi,
Qovğalı başımdan qovğalar keçdi,
İtridim yarımı bir an içində,
Ömrümdən-günümdən boran-qar keçdi.

Hanı o Zərəfşan, Əfşan dağları,
Dumandı-çiskindi mərcan dağları,
Dedim: bu dağlarda yarı gəzərəm,
Kəsdi yollarımı hicran dağları.

Qoymadı, qoymadı, atam qoymadı,
Məni bu duyğular yatam, qoymadı,
Bu qəmli içimdə bir ahu mələr,
Yox, məni yatmağa butam, qoymadı.

Qanıq çayı üstə oxuyur turac,
Ay ellər, bu səsə möhtacam, möhtac,
Sularda gül axır, sular nazlanır,
Qırqovullar gəlir başlarında tac.

Bir yar gözləyir yara yetişsin,
Mən də gözləyirəm yara yetişim.

Bağda bülbül gül başına dolanır,
O da can atır ki, yara yetişsin.

Söylə, hayana gedirsən,
Ay xanım belə dönsənə,
Xəyalımda bir dünyasan,
Ağzımda bala dönsənə.

Bu dünyada yarı gördüm, görmədim,
Mən könlümü bir kimsəyə vermədim.
Uzaqda, yaxında çox bağlar gördüm,
Yad gülü qoxlayıb, onu dərmədim.

Bu dünyanı pak dolandım, pak gəzdim,
Bu pak nəfəsimlə şeyrlər düzdüm.
Məhəbbət yolunda şam tək əridim,
Yandım eşq oduna, canımı üzdüm.

Elə söz var, can evində qalandı,
Elə söz var, hər gün canım alandı.
İçəridən pünhan-pünhan yanıram,
Bir gün baxaram ki, ömrüm talandı.

Abır, həya yolunda səd çəkəndi,
Baxırsan ki, ömür keçdi, tükəndi.
Ürəyimdə qəm bulağı yaradıb,
Damcı-damcı gözlərimdən tökəndi.

Həyat odur, yarla günün bir keçə,
Ömür zəmisin fələk bir biçə,
Bu dünyanı cüt dolana, cüt gəzə,
Əcəl körpüsündən gəlib cüt keçə.

Göy çəməndə çiçəyimsən, gülümsən,
Mən gələndə güləmmirsən, gülümsən.
Sən Sədniyi gəncliyinə qaytarsan,
Xoş baxışlı, gülərlüzlü, gülümsən.

MƏNZUM HEKAYƏTLƏR

GƏLİN QAYA (Poema)

Bir gəlinşən daşa dönmüş,
Kəklik tək xınalı qaya.
Gözəlsən, ismətlisən,
Dumandan cunalı qaya.
Kor olaydı həris gözlər,
Dönüb sənə baxan yerdə,
Quruyaydı Zümrüd bulaq
Ayna gölə axan yerdə.
Kaş heç olmayaydı,
Ağ köpüklü, ağ çimərlik.
Bir gülün də solmayaydı,
Ağ çiçəklik, ağ cəmənlik.
Çimərliyə çimən gəldi,
Saçları yasəmən gəldi,
Girdi ağ suya ağ gəlin,
Ağ sular ağ zambaq açdı,
Gen açdı ağ qollarını,
Ağ sularla qucaqlaşdı.
Ağca bədən, ağ dələmə,
Günəş görüb həsəd çəkdi,
Yad göz baxır, ağ eləmə,
Günəş boyda həsrət çəkdi.
Daş dalından baxan qoca.
O bu elin pak qızıdı.
Utan, utan, utan qoca,
Oğlunun baxt ulduzudu.

Çimdi gəlin, çıxdı gəlin,
Ətrafına baxdı gəlin.
Gördü heç kəs yoxdu gəlin.
Nazlandı türfəndə gözəl,
Ağ suların aynasında.
Cilvələndi sona kimi,
Ağ bədən – bir mərmər heykəl,
Özü xəyal dünyasında,
Baxdı, baxdı sona kimi.
Zülflərinə toxundurdu,
Şana kimi əllərini.
Zülflərini yana dərdi,
Geri çəkdi tellərini.
Niyə birdən məyus oldu,
Bu göllərin ağ sonası?
Daşmı dəydi, çilikləndi,
Ayna gölün öz aynası?
Bu həqiqət, ya xəyaldı?
Varlığını sardı sual,
Göz gölə ilişib qaldı,
Ümidləri qırdı sual.
Göz arçaşdı, bəlkə daşdı?
Ayna sular pıçıl-daşdı:
«Qaynatandı sənə baxan,
Çal başının öz əksidi,
Kələ tək sulara axan».
Yazıq gəlin bir ah çəkdi,
Gözlərində sel oynadı,
Qəzəbləndi həris gözə,
Göl tərpendi, göl oynadı.
Çilikləndi arzuları,
Ayna gölün aynası tək,
Yazıq gəlin,

Ağ üzünün həya təri,
İnci təki düymələndi,
Yağış kimi səpələndi.
Qan yaş tökdü puçur-puçur.
Dedi: - «fələk, bir daş olum,
Ya quş elə, göyə uçur».
Yox, gəlin quş olmadı,
Qanadı gümüş olmadı,
Gəlin dönüb bir daş oldu.
Dağlara sirdaş oldu.
Dünyayla yaşıdaş oldu.
Gəl, öz taleyindən,
İncimə, küsmə,
Ulu əcdadımız,
Nənəmiz gəlin.
Yurdumun bəzəyi,
Zər-zivəridi,
Sənin o daşlaşmış,
Heykəlin gəlin.
Abırdan həyadan,
Qismətli gəlin.
Yaşadıb, yaşadar,
Hey zaman-zaman,
İsmətli gəlin.
Həsərinlə çağlar,
Həzincə ağlar,
Arzular səni,
Ağ sular səni.

KƏSİLMİŞ HÖRÜKLƏRİN HEKAYƏTİ (Poema)

Bir cüt göyərçini uçurdum burda,
Biri gəldi, biri gəlmədi yurda.
Sevgi baş tutarsa, bağ-bostan olar,
Nakam məhəbbətsə bir dastan olar.
Burda ağı deyir Allah, daşa bax,
Qayanın gözündən axan yaşa bax.
Qayanın sinəsi necə cızılıb?
O qoşa rəsmə bax, altda nə yazılıb?
Sizə danışmasam bu hekayəti,
Qəbir evində də uyumam qəti.
Sinəmə dağ çəkdi, dağlar, a dağlar,
Bu yerdə bir nəğmə, bir kaman ağlar.
O rəsmi qayaya, nəqş edib Aslan,
Bu qəmli süjetdən qəlbim oldu qan.
Miskincə dağları xeyli zamandı,
Bu dərdə şərəkdi, çox pərişandı.
Miskincə dağları bir el qalası,
Hürü də, Aslan da doğma balası.
Qaya laldı qaya dinməz, danışmaz,
Elə demə, vallah, sənə barışmaz.
Bu qəmli dastanı qaya söylədi,
Bulağa söylədi, suya söylədi.
Dinməzəcə dayandım bulaq başında,
İnsanlarla söhbəti var, daşın da
Qaya da, bulaq da haqqı danmamış,
Bu qəmli dastanı unudanmamış.
Heç bilmədim, Günəş nədi, göy nədi,
Qəlbim burda yaralandı, göynədi.
Burda harayıma çatdı bir çoban,
Çıxmaz yaddaşımdan o, gözəl insan.

Söylədi gerçəyi əfsanə kimi.
Dolandıq dağları pərvanə kimi.

... O davadan öncə bir oğlan, bir qız,
O dağlar səyyahı – o qoşa ulduz.
Oğlanın kamanı, qızın avazı,
Olmuşdu dağların çiçəkli yazı.
Hürü də, Aslan da enib Dərbəndə,
Tibbidən, kamandan dərslər alar gündə.
Hürüdə nəğməydi, Aslanda kaman.
Nəğməkar bülbüllər olmuşdu bir can.
Qayalar başında ötəndə onlar,
Bu sevincdən pay alardı insanlar.
Beləcə keçərdi, ömür də, gün də,
Toy-bayram olardı, bu köydə gündə.
İnsanın sevincdən tam olmaz payı,
Bir yanda toyu var, bir yanda vayı.
Radio bildirdi, başlandı dava,
Bulandı bulaqlar, qarışdı hava.
Dolu göylər yavaş-yavaş boşaldı,
Cavanları getdi, qocası qaldı.
Bir gün də növbə çatdı Aslana,
İçin-için ağlayırdı bir sona.
Bir əlində silah, birində kaman,
Uzaq cəbhələrə yollandı Aslan.
Məktublar arada bir ağ göyərçin,
Könül gizli ağlar, oy için-için,
Hər gələn məktubda bir əsrar vardı,
Hürü hər kəlmədən məna umardı.
Aslan yazdı, Hürüm nə istəyin var,
Yaz mətləbin bilim, olum xəbərdar,
Gözümdə dağların boranı gəzdi,
Hürü son məktubu bax belə yazdı:

«Aslan apardığın gümanı qaytar,
Vurğunu olduğum kamanı qaytar».
Aslan baxdı ki, yox, göydən od yağır,
İstəsən Allahı min dəfə çağır.
Canından ağırlı gizilti keçdi,
Dedi: dünya puçdu, dünya bir heçdi.
Qabaqda ölüm var, qan var, qada var,
Burda mən varamsa, orda o da var.
Son dəfə doyunca çaldı kamanı,
Bağlama eylədi, aldı kamanı,
Dərbənd dağlarına çatdı bağlama,
Eli ağladarsan, Hürü, ağlama.
Hürü bağlamanı qəhərlə süzdü,
Sanki bağlama yox, yanar bir közdü.
Bağlamanı açdı, dalağı sancdı,
Dünyanın yuxusu bu evdən qaçdı.
Məktubu oxudu, kamana baxdı,
Gözünün yağışı, kamana axdı.

Dünyanın şirindən, çoxdur acısı,
Getdi cəbhələrə şəfqət bacısı.
Bu xəbərdən Aslan yaman sarsıdı,
Ürək yandı, kirpik gözdə qarsıdı.
Aslan yazdı: canım Hürü, ay Hürü,
Bu qərib könlümün sirri-sehri.
Ay Hürü, mən bunu səndən nə danım,
Qoşa hörüyünə bağlıdır canım.
«Qurtar, bu canımı, əzabdan qurtar,
Qaytar, hörükləri, vətənə qaytar».
Hürü aynanın önündə durdu,
Uzun hörüklərə üç düyün vurdu.
Sonra saçın çözüb bir sıgal çəkdi,
Gözünün suyunu axıtdı, tökdü,

Götürdü qayçıını əlləri əsdi,
Qoşa hörükləri doğradı, kəsdi.
İpək hörükləri oldu bir şahmar,
Qoca dünya sənə etibarmı var?
Ağladı, gözündə sellər oynadı,
Gözlər qoşa göldü, göllər oynadı.
Bir məktub yazdı ki: «Ana, ay ana,
Sən bu əmanəti yetir Aslana».
Məktub, Hürünün son məktubu oldu,
Öldü Qroznuda məzarı qaldı.

Yaralı qayıtdı cəbhədən Aslan,
Yurdunda bir xəbər almadı ondan.
Hər gün o, gələrdi qaya başına,
Göz qoyardı, torpağına, daşına.
Ruhunda Hürünün xəyalı gəzər,
Onun mahnıları hər yanı bəzər,
Aslan birdən-birə bir nəqqaş oldu,
Fərhad tək daşlara tişələr çaldı.
Aslan yorulmadı, Aslan tər tökdü,
Özüylə Hürünü qayada çəkdi.
Əlində kamanı dayanıb Aslan,
O biri yanında bir hürkək ceyran.
Tökülmüş hörüklər qaya boyunca,
Aslan hörüklərə baxdı doyunca.
Həyatı çay bilsən, əgər bir anlıq,
Hərdən duru axar, hərdən bulanlıq.
İnsan xəyalı da bax buna oxşar,
Orda şimşək çaxar, gah yağış yağar.
Aslan necə gəldin, bu evə necə?
Bir təndir gözüne düşdün bu gecə.
Qara haşiyədə Hürünün əksi,
Of, necə sarsıtdı, sarsıtdı sizi.

Bu gecə ağlatdın, Nərgiz xalanı,
Yenidən ömrünə saldın talanı.
Danışma, ay Aslan, kim səni dinlər,
Bu evdə yaralı bir ana inlər.

Məzarın başına yüz dəfə dolan,
Elə uyumuş ki, oyanmaz Aslan.
İnsan meydanında qalmazsan sandan,
Sevginə sadıqşən, Aslan ilk andan,
Məzar daşı üstə qoydu çiçəyi,
Aslan getdi, burda qaldı ürəyi.
Beləcə dolandı, həftələr, aylar,
Yüz dəfə bulandı, duruldu çaylar.
Niyə görünmürsən, hardasan Aslan?
Harda dolanırsan, qəlbi pərişan?
Dağlarda bir oban, elin qalıbdı,
Qroznu çölündə gülün qalıbdı.
Söylə, sən hardasan ay tənha insan,
Sənsənmi məzara hər yaz gül qoyan.
Heyif, bu sevincdən uzun sürmədi,
Tənha məzar daha gül də görmədi.
Birinin yer-yurdu, məkanı qaldı,
Birinin qəbir yox, vıcdanı qaldı.
Qroznu çölündə tənha bir məzar,
Övladın tək qalıb hardasan dağlar?
Daşları göyərmiş, mamır bağlamış,
Bu məzar başında Aslan ağlamış.

MÜNDƏRİCAT

Şeirlərim mənim həyatım və tərsümeyi-halımdır.....	3
<i>Bir çiçək də vətəndi</i>	
Vətəndi.....	8
İlahi bir səs.....	8
Nizami baba.....	9
Yağış.....	9
Gözəldi.....	10
Daşkəsən nəğməsi.....	10
Gül bitirdi.....	11
O ürəyi sən tapmısan.....	12
Günəş və bulud.....	13
Pirsultan pınarı.....	13
Xoşbulaqda.....	14
Dağlar.....	14
Vətən sevgisi.....	15
Qoşqar dağı.....	16
Görmüşəm.....	16
Qalıbdı.....	17
Koroğlunun daş qalası.....	17
Bulaq.....	18
Dağlar.....	18
Bu dağların.....	19
Kəklik.....	20
Sevəsən.....	20
Yatmış gözəl.....	21
Təbiətin sərgisi.....	21
Ürək dönüb çiçək olsun.....	22
Zirvəsində qartallar.....	22
Bahar olar.....	23
Koroğlu.....	24
Bu yollar.....	27

Çiçək açar arzular.....	28
Daşlara, qayalara yazılmış.....	29
Qala divarı.....	30
Məni mənə qaytardı.....	31
Vətənimə dəyməsin.....	32
Sənin deyilmi.....	33
Sarı rəngin gözəlliyi.....	34
Xəzər-xızır-xızı dənizi.....	36
Ana kimi.....	37
Ürəyimin ağrısı.....	37
Qiyətlidi.....	38
Yadigar qalar.....	39
Erkən səhər.....	39
Quş gülərmiş.....	40
Qanlı kür.....	41
Şəki.....	43
Qəbələ təəssuratları və.....	44
Hacı bulud babam.....	44
Nə istərsən, oğuz oğlu.....	45
Vətən, ay vətən.....	46
Qudyal çayı.....	47
Dönərəm mən.....	47
Qurban olum.....	48
Sənə güzgü tutar.....	49
Var məhəbbəti.....	49
Azərbaycan gözəli.....	50
Söz.....	50
Qəbələ.....	51
Aldım.....	52
Bir ömür dastanı.....	52
Mənim dünyam.....	53

Könlümün vüqarı dağlar

Dağların.....	54
Görüş, gəl.....	54
Koroğlusan sən.....	55
Pirsultan dağına.....	56
Gözəldi.....	57
Bax.....	57
Qoşqar.....	58
Tapar.....	58
Qaldı.....	59
A dağlar.....	59
İzim var.....	60
Murov.....	61
Yarı mənimdi.....	61
Tacına bax.....	62
Gəlləm.....	62
A dağlar.....	63
Gəlmədimmi?.....	63
Dağlar çəkə-çəkə.....	64
Dağlar.....	65
Dağlar.....	66
Həsən dağlar.....	66
Səni.....	67
Dağlar səndə.....	67
Qoşqar.....	68
Murov dağı.....	69
Mən.....	70
Gəl.....	70
Olmasın.....	71
Ceyran.....	71
Qocaldım.....	72
Dağların.....	73

Kəpəz.....	73
Canbaz.....	74
Zaqatala.....	74
Yox-yox.....	75
Bənövşəli bulaqlardan.....	76
<i>Sevgi çəmənim</i>	
Bənövşə.....	77
Görmüşəm.....	77
Gəncliyim bunlarmış.....	78
İşıq gözdə olar.....	78
Bənövşə nəfəslim.....	79
El qızı.....	79
Ömrün yazı.....	80
Mənim eşqim.....	81
Gərək.....	81
Verəmmərəm.....	82
Arasında	82
Məhəbbət yangısı.....	83
Açma mənim məktubumu.....	84
Yol üstə çıxımmı.....	84
Səni sevən, səni sevən.....	85
Dəyər.....	85
Arzulama.....	86
Ay sarı qız, sarım qız.....	86
Özünsən.....	87
Həsətin çəkir.....	87
Göy meşə.....	88
Görmüşəm.....	88
Qalıb.....	89
Saçların.....	90
Burdan.....	90
Məni.....	91

Qala bilmərəm.....	91
İçində.....	92
Gedəkmi.....	92
İnciçiçəyim.....	93
Gözləyir.....	93
Xoş gəldin.....	94
Mənimkidi.....	95
Yazılmış.....	95
Dağların.....	96
Vermərəm.....	96
Göndər.....	97
Gəlsən.....	98
Sədnik səni arasınmı.....	98
Ayrıla bilmirəm.....	99
Çiçək.....	100
Ürəyimdə bitəcəksən.....	100
Sona kəklik ülvəsi.....	101
Ürəyimdə tapdım.....	101
Sənsən.....	102
Gedək dağlara, dağlara.....	103
Uyuma.....	103
Alım, almayım.....	104
Bal pətəyi.....	104
Eşqimin humayı.....	105
Yatıb qalmısan.....	105
Məhəbbət.....	106
Yuxularda.....	108
Dəyişməyəm.....	108
Axtarma məni.....	109
Külüm yanar.....	110
Təzə-tərdi.....	110
Görməmişəm.....	111

Ayırma məni.....	112
Ay qız.....	112
Sev.....	113
Bu qızın.....	113
Çətindir.....	114
Sözü məndədir.....	114
Gənclik	115
Dağlar qızı.....	115
Görüm.....	116
Gözəl.....	116
Sona kəklik.....	117
Sən küssən.....	118
Mənnən.....	118
Sən görünməsən.....	119
Keçdi.....	119
Əl boyda, boyda.....	120
Ay ömrüm, günüm.....	120
Ürəkdi.....	121
Ha boylan, boylan.....	121
Sən oynamadın.....	122
Ay bənövşə.....	122
Yerində.....	123
Dağlar gözəli.....	123
Görünürsən.....	124
İstər.....	124
Məhəbbət.....	125
Bulaq səndə.. ..	126
Ovum gəldi, vurammadım.....	126
Səfərlər	
Kəlbəcər	
Yolum düşdü.....	127
Dəlidağ.....	127

Anamın laylası.....	128
Dağlar yada düşdü.....	129
Mən doymamışam.....	130
<i>Dağıstan</i>	
Gəlmişəm.	131
Dağlardı.	131
Murana gölün sonası.....	132
Bir xəyaldımı.....	132
<i>Qazaxıstan</i>	
Görməyə gəldim.....	133
Qorqudun məzarı.....	134
Qazax qızı.....	134
Bənövşə.....	135
<i>Almaniya</i>	
Musa Sərdar Çələbiyə.....	137
Ürəyimin telləri.....	137
Vuruldum	138
Dəyməz.	139
Səndəmi.	139
A ceyran.....	140
Qürbət el.....	141
Qürbət yuxuları.....	141
Nuridə Atəşiyə.....	142
<i>Türkiyə</i>	
O sənsən.....	143
Anadolu boyları.....	144
Sarıçiçək.	144
Qeyri.....	145
Bir də sən.	145
Nəsən.	146
Ay qız.....	147
Gedim.	147

Quşqonmaz.	148
Könlümün şah əsərisən.	148
Gözəlsən.	148
Pirsultan babam.	149
Durnalar.	150
Veysəlin.	150
Barış Manço.	151
Pirsultan baba.	151
Necədir	153
Gördünmü.	153
Pəri qızların.	154
Oğuz ocalsan.	154
Reyhani gəlsin.	155
Ağ yağışdı.	155
Zirvələrdən enmə.	156
Qayıtmaz.	156
Yuxu.	157
Oynayır.	158
Sənin.	159
Sultan dağı.	160
Pirsultan dağları.	160
Boylarını boy-boy gözdüm.	161
Pirsultan dönüb dağ oldu.	162
Var.	162
Aşıq Murad Çobanoğlu.	163
Türkülər.	164
Burda bir bağ varıydı.	165
Ağ zanbaq.	165
Təbriz	
Gəlmişəm.	167
Savalan.	167
Qaldı.	168

Təbrizə yetir.	168
Getdi.	169
Nə yaxşı-yaxşı.....	169
Mən.	170
Gələ.....	170
Mən.....	171
Dünya.....	172
Abbas..	172
Qızılözən çayı.	173
Araz.....	174
Gəldim.....	175
Təbrizimsən.	175
Təbrizim layla.	176
Qurbaninin qız bənövşəsi.....	176
<i>Bağdaddan gələn qəmli səslər</i>	
Bu səs.	178
Durnalar.....	178
Yıldızdağdan uçmusuz.	179
<i>Ürəyimdə heykəlləşən sənətkarlar</i>	
Cəfər Cabbarlıya.	180
Araz nəğməsi.	180
Şirvanda deyilmi.	181
Şair.....	182
Olunca.	183
Sən oldun.	183
O nurlu zəkani, ipək qəlbini.....	185
Xoş sabahı var.	186
Şair Hüseyn Arifə.	186
Nə deyim.	187
Dərdini.....	188
Bilim dərdimi.....	188

Yaxşıların ürəklərdə yeri var

Düşməz.....	189
Aslan.....	189
Yunis.....	190
Arif.. ..	191
Qəşəm Aslan.	191
Ərgünəşoğlu.....	192
Ad qoydu getdi.	193
Dövlət.. ..	193
A Dövlət.....	194

İthaf şeirləri

Gəl.....	195
Yadımdadırımı.	195
A İlyas.	196
Dağların.....	196
Gətir.....	197
Əli Dastançıya.....	198
Gəlibdi.....	198
Həmid.....	199
Meşələr.....	200
Göynədə-göynədə.	200

Ustad aşqlar

Bəri.....	202
Aşıq.....	203
Ədalət.....	203
Aşıq Fətullah.....	204
Zirvədən enməz.	204
Aşığın.....	205
Mayısdı.....	205
Qəmkeş.....	206
Mənim	207
Aşıq Bəkirə.	208

Səni.....	209
Saz danışanda.. ..	209
Hardasan.....	210
Borçalı Aşıq Kamandara.....	210
Oxuyanda.	211
Elə sızladın.	211
<i>Aşıq qızlar</i>	
Mənimdi.	213
Tellinin.....	213
Ay çəmən.....	214
Səni.....	214
Gülə döndər.....	215
Dilqəmin Tellisinə.....	216
<i>Müğənni qızlar</i>	
Vətən oldu ürəyin.	218
Çəkibdi.	219
Şahnaz oxuyanda.....	219
Ürəyimi ovudum.	220
Şehirləndim.	221
Hardan almısan.	222
Bulaq zümzüməsi.	223
Qəzəldir.....	224
Ayrılıq.....	225
<i>Mənim mahnılarım</i>	
Yox, məni soruşmadın.	226
Bəlkə də sevirəm səni.....	226
A gül dərən qız.	227
Mənim deyil.	228
Məhəbbətim dilə gəlsə.	228
Köynəyi gül.	229
«Çəşmə» nəğmələri.....	230
Yar, yar.	231

Qaytar yuxularımı.....	232
Ayrılaq yağış.	232
Sevəcəkdı.	233
Bulaqda qaldı.	234
Ay yağış, ara versənə.	234
Sənindimi, mənimdimi.....	235
Mənimkisən.	235
Sənmi günahkarsan, mənmi.....	236
Bəlkə taleyinə mən yazılmışam.....	237
Səhər yelləri.....	237
Neynərsən..	238
Allah, Allah.....	239
Yox, səni yara vermərəm.	239
Pünhan qalmadı.....	240
Çəməndə yaylıq qalıb.....	240
Ayrılaq.	241
Özgə cür sevmərəm.....	241
İçim, içməyim.	242
Ürəyimə dəymə mənim.	242
Dönən deyil.	243
Var.	244
Yaşanmamış yaşım qalıb.....	244
Ay incə bel.	245
Başından keç.	245
Çiçəkdən zərif xəyallar.	246
Yadına düşmədim?	246
Qorxuram.	247
Hardan almısan.....	247
Həyatın mənası.	248
Ayrıcında..	248
Dərmərəm səni.	249
Xatirələr.	249

Pünhan-pünhan.....	250
Bir bulaq daşdı.....	250
Bilərsən	251
Gözümün aynasındadı.....	252
Mənim bu şüşə ürəyim.	252
Ayrı.....	253
Kaş səni görməyəydim.	253
Sizə köçəsiyəm.	254
Bənövşəm, ay bənövşəm.	255
Gəlmədin	255
Nərgizim, ay nərgizim.	256
Baxanda.	256
Arasında.....	257
Məhəbbətdən incimişəm.	257
<i>Buludumun göz yaşları</i>	
Axtarıram.	258
Sənsiz.....	258
Bir ömür yanır.....	259
Gülə bükərsiz.....	259
Möhlət almışam.	260
Gəl, gəl yuxuma gəl.	260
O Leylən mənim.	261
Yar yuxuma gələndə.	261
Getdin.	262
Ötəri gördüyüm-görmədiyim qız.....	263
Qaytar.....	263
Möhlət ver mənə.....	264
Mən anamın göz yaşını içmişəm.....	265
Səndən sonra.....	266
Dəyişməz bir qanun.	266
Nəyimə gərək.	267
Hönlürə-hönlürə məni.....	268

Heyif.....	268
Yadıma düşdü.	269
Kifayət eylə.....	269
Qəzəl.	270
Səni.....	271
Ana	271
Bəlkə sən olasan.....	272
Ayrılıq.	272
Ağladım.	273
Bənövşə.....	273
Qızılgüldən keçəmmədim.....	274
Dağların.....	275
Həsrətin ovasıdır.....	275
Yuxuya həsrət.....	276
Gələydi.....	276
Gözəlim.....	277
Qızıl toyundu.....	277
Yaz gələndə.	278
Nə fayda.....	278
Dadı qalmamış.	279
Hardan bilim atamsan sən.	279
Sən kimi gülüm.	280
Bilmədim.....	281
Biləsən.....	281
Bilməz.	282
O gözlərdən.....	282
Yar dərdi.....	283
Sədnikin rəyasındasan.	283
Məhəbbətim tükənməz.	284
Dağların.....	284
Qanadı qəlbim.	285
Oxuma, bəsdı.	286

Gəldim.....	286
Məhəbbət varmı.....	287
Gedirsiz.....	288
Yuxular.....	288
Bu gecə.....	289
Ürəyimdə əkmışəm.	289
Tək ötməz bülbül.	290
Qalmış.	291
Mənəm, mən.	291
Yuxular.....	292
Yuxulara qalıbdı.	292
Anamın.....	293
Çağır.....	293
Eşqim.....	294
Soruşma.....	294
Yuxularda görmüşəm.....	295
Ola bilməz.....	295
Sel aparmazmı.....	296
Gecələr..	296
Simranımın nənəsinə həsrətəm.....	297
Dağlar.....	297
Bu dağlar deyil.	298
Hardasan.....	299
Ay həsrət-həsrət.....	300
Könlümə düşdü.	300
Gələr olsa.....	301
Yatmamışam.....	301
Veribdi.....	302
Gözlərimdə yuxularsan..	303
Ay dağlar.....	304
Həsrət-həsrət.....	304
Sən xəbərsiz.	305

Gələydin.....	305
Mənim.. ..	306
Bənövşə.....	307
Gəlmə dedi.....	307
Ölüm qaçardı.. ..	308
O sən olasan.	308
Mənim qəlbimdə.	309
Sən yoxsansa.. ..	310
Keçdi.....	310
Məhəbbətin qanımdadı.	311
Ömrümüzün arasından çay axır.	311
Hicran nədi.	312
Baxım, baxmayım.	314
Bir təşnədi biləsən.....	314
Səni xatırladım.	315
Yadıma düşdün.	316
Sənsiz.	316
Anam.....	317
Dodağında donubdu.	318
Göyərdi.	319
Gözlərimdə bitirdim.	319
Yuxularda.....	320
Yuxular olmasaydı.	320
Ağlar-ağlar.....	321
Gördük.....	322
O mən deyiləm.. ..	322
Hardasan.. ..	323
Keçdi.....	323
Pərvanə.....	324
Qocalmaynan.....	324
Məni.....	325
Yar mənimdi.....	326

Fidanlar

Ay təzə gəlin.	327
Güllər içində.....	327
Ana səsiydi.....	328
İlmə-ilmə.....	328
Qocalarmı.....	329
Vüsalə.....	330
Gəncəmizə gəl..	330
Əsgər oğluma.	331
Gül Səfurəm.	331
Ötmüsənmmi heç	332
Oğul.....	333
Arasında.....	333
Simran.....	334
Mənim.....	335
Körpə nəvəm, ay Səfurəm.	335
Sənindi, Simran.....	336
Ey Sədvarım.....	337
Pirsultanımın piridi.	337
Dünya, səndən keçəmmədim.	338
Özümə qürbət görünür.	338
Kötücə-kök.....	339
Nura boyandı.	340

Təbiət və mən

Nərgiz.	341
Lalə.....	341
Kimi.....	342
Şəmkir çayı.	342
Yağışdan sonra.....	343
Titrəşə-titrəşə.	343
Gec puçurladın.	344
Yaz duyğuları.	345

Sevinc axdı.	345
Kimə nə.....	345
Üşüyürəm.....	346
Ümidimi qırarsan.....	347
Qızılıgül.	347
Əksinəyəm.....	348
Ömrün yazı.	348
Həzin-həzin.	349
Ay dərə-dərə.....	349
Gül dərdi-dərdi..	350
Yazıdı.....	351
Sevinc gətirdi.....	351
Yaşar ilham..	352
Qızıl qaz..	353
Sən güləndə.	354
Verin.	354
Toğananın.....	355
Bulaq.....	355
Duyğularım.....	356
İnciyərsən.....	357
Kaş.....	358
Bu gecəm.....	358
Məni yağdırma.	359
Xan qızının bulağı.....	359
Gəlir.....	363
Dəlisiyəm.....	364
Gətir.....	364
Doymamışam.	365
Mənim duru pınarım.	365
Kimi..	367
Duru bulaq.....	367
Yaraladı ovçunu.....	369

Sarısu.....	370
Məhəbbətin yuxusu var.	371
İstəyirəm.....	371
Saxlayır.....	373
Gözlərimə yığımı.....	373
Aldım.....	374
Olsun bəxt ulduzum.	374
Pirdədi.	375
Quş yuxusu.....	377
Ovuc-ovuc.	378
Quşlar azaddımı.....	378
Qızıl qaz	379
Bu səs oyadır məni.	380
Lalə tək..	381
Dindirərəm qız.....	383
Gül satan qız.....	383
Vay, sevənlərin halına.....	384
Sarıtel.	385
Görürəm.	387
Qış nağılı.....	387
Qızıl piyalə.....	390
Təzə rəng alır.	390
Uşaq olmaq istəyirəm.	391
Buyam mən.....	392
Lələk ver.....	392
Buz bağısla.....	392
Kəklik.	393
Dərdimi əkir.	393
Təzadlı dünya.....	394
Nədənsə.....	397
Gəncədə bir çinar var.	398
Ağca qız.	400

Bir xatirə.....	402
Toğana.....	402
Yaşıldonlu qız.	404
Könlümün çiçəyi.	405
Yağışdan sonra.....	405
Gəl, gəl bənövşə.	405
Qoşa yarpaq.	406
Qan bənövşə.	407
Məhəbbət olmasaydı.	407
Qoca qaya.	408
Meşələr.	409
Güllərin şahı.	409
Yolum üstə çıx görüm.	410
Oyaq qaldı.	410
Günəş nuru.	411
Bənövşə məhəbbətim.	412
Bayatıyam mən.	412
Yağışdan sonra.	413
Külək istədi.	413
Lalə.	414
Yovşanlıqda lalə.	414
Qalib.	415
Vurğunun nəğmələri.....	416
Bənövşə.	416
Nərgiz.	417
Kəklik.....	417
Bir dağ olardım.	418
Qaya səsi... yaz yağışı.....	419
Sarı bulaq.	420
Dağ bələndi, ağ bələndi.	420
Bir topa bulud.....	421
Kəklik.	422

Yaz yuxusunda.....	422
Səhərin.	423
Kimi.	423
Gözəl.	424
Sarıçiçək dağında.	424
Nigar.	425
Gəlincə.	426
Ağacam mən.	427
Şeirim.	427
Bu.	428
Təklük.	428
Bulud.	429
bənövşə.....	429
Baxdım.....	430
Ürəkdə güzgü saxlayaq.....	431
Güllərin xətrinə dəydi.	431
Oxu, bülbül.	432
Poetik düşüncələr	
Gecələr.	433
Bir dünyadı.	433
Adsız şeirlər.....	434
Puldu pul.	434
Hikmət xəzinəsindən	
Oxuma.	436
Bəs mən harda gülüm.	436
Yaradandı.	437
Bu, insandı.....	437
Görək.....	438
Gəzirəm.....	439
Dünyanın.	439
A dünya.	440
Qalar.....	440

Var.....	441
Bu dünya.....	441
Bu dünya.	442
Röyamdan doymamışam mən.	442
Bu həyat.	443
Dünya, sənə yarışdım.....	444
İnsan.....	444
Gözəl.	445
Doyunca..	446
A dünya.....	446
Qazanmışam.	447
Görmüşəm.	447
Tapılmaz.	448
Gül ələmisən.	448
Sehirlənmişəm.	449
Ha dilər-dilər.....	449
Ey pul.....	450
Qalan şeydi.	451
Ayınandı.	452
Dağlar mənə danışsaydı.	452
Yaşa deyir.....	453
Dağla çayın arasında.	453
Dünya xalı deyilmiş.....	455
Qəm bulağı.....	455
Göbrmüşəm.	456
Mənə	456
Çiçək.	457
<i>Müxtəlif səpkili şeirlər</i>	
Qaraqum.	458
Sevən ürək	458
Sənindi.	459
Atəş yoxsa.....	459

Bu nərgiz.	460
Bülbül.	460
Rəssam qıza.	461
Gözəl.	461
Dəydi.	462
Damcı-damcı.....	463
Deyil.	463
Gəl məni çaydan keçir.....	464
Qorxma.	464
Könlümü.	465
Dodağından gülüş qaçsa.....	465
Biləydi.	466
Deyil.	467
Sarı simdə çalan oğlan.....	467
Mən elə bildim ki, şair olacam.....	468
Üşüyürəm.	469
Sən hayana gedirsən.....	469
Sənli yuxularım.	470
O sevgi məktubları.....	471
Birin görər, birin yox.....	472
Unutsun.	473
Payız fəslinin yaz çiçəkləri.	473
Qaytar ürəyimi.....	474
Vermərəm.	474
Kölgə.	475
Yoxdu.	476
Qısqanıram.	476
Mənim kimi yoz məni.	477
Yol üstə salxım söyüd.	478
Belə yat, belə oyan.	479
Sabahın xeyir.....	480
Qorxma, gülüm.....	481

Bir içim su üçün.....	481
Sən mənimsən.....	482
Qocalmaram.....	483
Ürəyimin gözündə.....	483
Pünhan məhəbbət.....	483
Möcüzədi məhəbbətin.....	484
Gözlərimə gün düşür.	484
Sənsən	486
Məhəbbət imtahandı.	486
Şairə nə yaş.....	487
Gəl soruşaq.....	487
Nə yaxşı ki.....	487
Vicdan söyləsin.....	488
Qəlbim səndən dönməz.....	488
Ürək yoxdu.....	488
Hənirtin	490
Unutdura bilmədi.	491
Yoxdu	491
Uzaqda bahar.	492
Kölgə və xəyal.	493
Fərq budur.	493
Könüllərdə bizim də yerimiz gvar.....	494
Gəl yanıma, gəl gözəl.....	495
Bənövşə	495
Qız adın nədir.	496
Dəyişmərəm.	496
Sona kəklik.	497
Şeiri qanla yazaram.....	498
Uzaqlaşırım.	499
Bu neyin.....	499
Kimi.	500
Məni.	500

Yaşaram mən.	501
Bəlkələr.	501
Ağ balıq.	502
Beş metr ağ.	503
Məhəbbətin qüdrəti.	503
İlham pərimdən.	504
Eşqim ölür.	504
Qələmim.	504
Niyə baxırsan.	505
Öyərəm səni.	505
Gəlməsən.	505
Geoloq.	506
Həyat yaşanır.	507
Mənim dünyam.	507
Söz verərsən.	508
Eylər.	508
Düşdü.	509
Var.	510
Bənzəyir.	510
Olum.	511
Bilmədim.	511
Toydur toy.	512
Teldi, tel.	512
Arxayınam, arxayın.	513
Ay sənəm, sənəm.	514
Azdı.	514
Yaralı ceyran.	515
Bu qızın.	515
Bu ceyran.	516
Bu nərgiz.	516
A qızlar.	517
Güllərin üstdə.	517

Durna lələyinə yazılan şeirim.	518
Bükülmüş.	518
Bir də səni oymamam yuxudan.....	519
Mən deyiləm.	519
Gözəlim.	520
Tökül.	521
Lələmi verdi.	521
Məni də apar.	522
Yaz ağlamazmı.	522
Ölür çoxları.	523
Könlümü.	523
Olmusan.	524
Verər.	524
Qalıbmış.	525
Şeirim güzgüsü.	525
Sorağındayam.	526
Yaraşmaz.	526
Keçir.	527
Uzaqda qaldı.	527
Xoş təbəssümlə.....	528
Yarımqıq qalıb.	529
Əlvida demə.	529
Dolanır.	530
Yenidən göyərdəsiyəm.	530
Gəncliyim	531
Süslənmiş gözəl.	531
Sevmişəm.	532
Kimi.	532
Gül qoy.	533
Qız.	533
Vəsf edir.	534
Getdi-getdi.	534

Mənim olsun.	535
Əvəz olunmaz	535
Gözəl.	536
Təzə gün doğur.	536
Tərmanın.	537
Gəlləm.	538
İncə-incə.	538
Birdən.	539
Gözəldir.	539
O mənimkidi.	540
Necədi.	540
Gərək.	541
Sultana	541
Xəbərsiz.	542
Deyirlər.	542
Sözüm səndə qalıb.	543
Sozalaya-sozalaya.....	543
Zümrüd gözlər.	544
Gəldi.	544
Ceyranım.	545
Bizi.	545
Ayrı.	546
Qucağında.	547
Barışmadı.	547
Bu yaşımda.	548
Gəlinçə.	548
Gəlir.	549
Mənim olsan.	549
Varmı.	550
Ahın dağlara.	551
Qalmasaydı.	551
Gözəl.	552
Ləlin, itib.	552

Getdi.	553
Mənimkiydin.	554
Qız.	555
Gəzirəm.	555
İstəyir.	556
Gəlim.	556
Ayrıla bilmirəm.	557
Ceyranı.	557
Yar olmadın.	558
Üstündən.	559
Mənim.	560
Gözəl.	561
Gözəl.	561
Dəymir.	562
Sular durulur.	562
Kimiydin.	563
Bilə-bilə.	563
Ay qız.	563
Sənsən.	564
Könlüm, ağlama.	564
Olsun.	565
Könlüm yazdı.	565
<i>Belələri də var</i>	
Su yuya bilməz.	566
Eylər.	566
Görmüşəm.	567
Ay bibi oğlu.	567
Könlümü.	568
Eylər.	569
Gəncliyim.	569
Qaldı.	570
İncimə.	570
Mən olanmadım.	571

Sədnik.	571
Olma.	572
Gözlə-gözlə.	573
Səni.	573
Düşər olar, düşməz olar.	574
Məni.	574
Səni.	575
Könlü.	575
Həyatdı.	576
Nə günə qoydular.	576
<i>Məktublaşmalar, deyişmələr</i>	
Şair Bəhmən Vətənoğluna.....	577
Cavab.....	577
Çıxdım.	578
Oğlan-qız deyişməsi.	578
Biləsən.	580
Səni.	581
Lələ.	582
Daşkəsəndədir-Goranboydadır.....	584
İçim-içməyim.	587
Məsləhətədi.	588
Gedim.	589
Nədəndir.	590
<i>Şuşa, Göyçə, Kəlbəcər yaraları</i>	
Şuşanın.	592
Ay ana bülbül.	592
Tərtər.	593
Yaz bu dünyanı.	594
Köçdü durnalar.	594
Durnalar.	595
Gözdə Laçını.	596
Əylən, durnam.	596
Hardasız.	597

Ay Gülablı.	598
Şuşalandı.	599
Didərgin demə.	599
O dağlar.	600
Bağlıdı.	601
Qalıbdı.	601
<i>Bayatılar</i>	
Sarı Aşığa bənzətmə.....	603
Daşkəsən bayatıları.	618
Gəncə bayatıları.	621
Duyğularım.	622
<i>Rübailər</i>	625
<i>Mənzum hekayətlər</i>	
Gəlin qaya.....	629
Kəsilmiş hörüklərin hekayəti.....	632